

ATHENS voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BOOK VOICE

Βιβλία τώρα!

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΟΣΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΚΔΟΤΙΚΟΙ

ΜΙΛΟΥΝ Αðalsteinn Ásberg Sigurðsson / Kostya Tzolakis / Ανδρέας Μανωλικάκης / Πάνος Βαλαβάνης /
Γιώργος Αρβανίτης / Θεωρής Τσεκούρας / Γιώργος Γιώτσας / Μαρίνα Σπανού

Lidl

Το οικονομικότερο σούπερ μάρκετ με αποδείξεις.

Έως και 11,9% φθηνότερα.

Περίοδος σύγκρισης: 20.05.-25.05.2024 σε προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας (Αθήνα & Θεσσαλονίκη).

Τιμές που κερδίζουν κάθε σύγκριση!

Συσκευασίες Lidl	Τιμή ανά	Lidl	Σούπερ Μάρκετ Α	Σούπερ Μάρκετ Β
Στριφτόπιτα με τυρί, 1 Kg	1 Kg	4,45€	5,49€	5,20€
Φύλλο κρούστας για πίτες, 450 g	τεμ.	1,65€	1,73€	1,86€
Μπακαλιάρος ολόκληρος χωρίς κεφάλι, 1 Kg	τεμ.	4,15€	4,35€	4,85€
Σαλάτα Italiana, 160 g	100 g	0,81€	0,90€	0,84€
Παριζάκι, 330 g	τεμ.	1,09€	1,14€	1,20€
Συμπυκνωμένο γάλα 4%, 410 g	500 g	0,96€	1,03€	1,02€
Παξιμάδι τύπου Κυθήρων σίτου, 400 g	τεμ.	1,75€	1,83€	2,15€
Ελληνικός καφές κλασικός, 340 g	500 g	4,99€	5,44€	5,34€
Φρυγανιές σίκαλης, 360 g (4 x 90 g)	τεμ.	1,29€	1,38€	1,38€
Μαύρο πιπέρι τριμμένο, 100 g	100 g	1,19€	1,25€	1,36€
Πουρές πατάτας με μοσχοκάρυδο, 500 g	500 g	2,79€	3,18€	3,08€
Αναλλακτικό για κρεμοσάπουνο, 1 L	1 L	1,69€	1,98€	1,80€
Χαρτοπετσέτες 30x30cm, 153 g	100 g	0,39€	0,66€	0,41€
Υγρό τζαμιών αναλλακτικό, 1 L	1 L	1,09€	1,14€	1,60€
Χλωροκαθαριστικό, 2 L	τεμ.	0,83€	0,96€	0,98€
ΣΥΝΟΛΟ		Lidl 29,12€	Σ/Μ Α 32,46€	Σ/Μ Β 33,07€

Η τιμοληψία πραγματοποιήθηκε σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη σε προϊόντα ιδιωτικής ετικέτας. Περίοδος σύγκρισης: 20.05.-25.05.2024. Η σύγκριση έγινε με βάση τη μονάδα μέτρησης στη στήλη «Τιμή ανά».

lidl-hellas.gr

Δες αναλυτικά τις αποδείξεις

ASTIR MARINA ΣΤΗ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Ολοκαίνουργια και υπερπολυτελής.
Μόλις σας βρούκα μέρος
για να παρκάρετε το κότερο.
(Δυστυχώς μόνο για σκάφη έως 110 μέτρα)

ΑΝΟΥΚ ΑΙΜΕΕ

Η αιγυπτιακή Γαλλίδα σπαρ του
«Ένας άνδρας και μια γυναίκα» έφυγε
πριν λίγες ημέρες για την τελευταία Dolce Vita
της ζωής της. Θα την θυμάμαι ντυμένη
στα μαύρα κοστούμια του Ungaro
και για την ατάκα της: «Είναι πολύ καλύτερο
να επιθυμείς, παρά να έχεις».

ΠΑΒΛΟΒΑ

Αυτό το συγκλονιστικό αφράτο αριστούργημα
θα φορεθεί φέτος γύρω από τη μέση
σαν σωσίβιο, γιατί δυστυχώς η μαρέγκα
σπανίως μετουσιώνεται σε μπόι. Χαλάλι.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Μολών Λαβέ
Ήταν ή επί τας
Εν τούτῳ νικά
Ελευθερία ή Θάνατος
ΤικΤοκ

(Από το σκίτσο του υπέροχου KYP
στο athensvoice.gr)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΕ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

-Σερβίρετε ψάρια;
-Τους πάντες σερβίρουμε, καθίστε!

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ

Α, χώρισαν η Τζένιφερ Λόπεζ και ο Μπεν Αφλεκ;
Ας ανεβάσουμε λίγο τις τιμές.

ΜΕΛΟΥΣΑ

Τρεντάρει πολύ στο design, στη διακόσμηση,
στη μόδα, στο στυλ των υφασμάτων,
στο στυλ των μαλλιών, στα χρώματα.
Επίσης και στις ωραίες μας θάλασσες.

ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΑΙΓΙΝΑ

Μπορεί να φιλοτιμηθεί κανένας χορηγός
να τοποθετήσει ένα ελαφρύ στέγαστρο
για τον ήλιο να προστατεύονται οι ταξιδιώτες
που περιμένουν στην ουρά; Θα χάσουμε
και τους υπόλοιπους τουρίστες, έτσι όπως πάμε.
(στον Πειραιά)

ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Τέρμα το αγαπημένο μπλε. Οι θάλασσες
πρασινίζουν ως φαινόμενο της κλιματικής
αλλαγής. Εκτός από τον θερμιακό – εκεί
το νερό είναι χακί προς το μαύρο.

Ο ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΓΟΣ

Υπεραγαπούσε, λέει, τη γυναίκα του.
Σκέψου και να μην την υπεραγαπούσε.

ΛΗΓΜΕΝΑ ΑΝΤΗΛΙΑΚΑ

Ο λόγος που βγαίνετε ηλιοκαμένοι
σε ντεσέν λεοπάρ.

Ο ΚΟΚΛΩΝΗΣ ΣΕ ΓΙΓΑΝΤΟΑΦΙΣΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ

Σώστε την πλατεία από τη ρύπανση.

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω
να κάνεις ό,τι
γουστάρεις
ανενόχλητος

Σε βλέπω να κάνεις ό,τι γουστάρεις ανενόχλητος στη γειτονιά μου. Σε όλη την Κυψέλη τα τραπεζοκαθίσματα, σαν έρπης, εξαπλώνονται σε κάθε πεζοδρόμιο. Στην αρχή εμφανίστηκαν 2-3 επί μετακορωναικής εποχής. Είπαμε «δεν βαριέσαι», όλοι φοβόμαστε μέσα, ας το καταπιούμε μέχρι να περάσει ο φόβος. Πέρασε ο φόβος, αλλά το τραπεζοκαθίσμα κασικώθηκε και πολλαπλασιάστηκε. Και επειδή ήθελε και το ντεκοράκι του, ξεφύτρωσαν γύρω του ζαρντινιέρες τσιμεντένιες και ξύλινα πλέγματα με πλαστικούς κισσούς. Γονιός με καρτόσι αδύνατον να διαβεί. Ο ανάπυρος ούτε καν επιχειρεί ηρωική έξοδο.

Ελπίζαμε πολύ ότι θα βάλει τάξη ο νέος δήμαρχος. Προς το παρόν το μόνο που έβαλε είναι υπομηριότητα για αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Περιμέναμε ο περιφερειάρχης να βάλει τάξη στην πλατεία Πρωτομαγιάς λ.χ. που μεταμορφώνεται σε πάρκινγκ το βράδυ, αλλά κι αυτός έβαλε το μαγικό και πήγε για μπάνιο μάλλον. Χτυπήσαμε και την πόρτα της τροχαίας, αλλά κι αυτή αναρμόδια δήλωσε.

Οπότε τι κάνουμε οι ορφανοί πολίτες αυτού του πολυπαθού άστεως; Ό,τι μπορούμε. Άλλος περνάει και βρίζει τους «υπεύθυνους» για να ξεδώσει, άλλος καταριέται την τύχη του που δεν είναι Δανός, άλλος κόβει το χέρι του που ψήφισε ό,τι ψήφισε κι άλλος κάνει αφίσες, τις κολλάει σε εισόδους πολυκατοικιών κι ελπίζει ότι θα φουντώσει η οργή, θα γίνει μαζικό κίνημα και θα απαιτήσουμε ενωμένοι τα δικαιώματά μας.

Κάθισα από περιέργεια σε μια είσοδο να δω αντιδράσεις. Πέντε άτομα πέρασαν μία ώρα που παραφυλούσα. Τα 4 δεν έβρισαν ούτε μια ματιά, μπήκαν κατευθείαν μέσα. Το πέμπτο άτομο, ένα αγόρι καμιά εικοσαριά χρονών με τίσερτ από το τουρ της Μαντόνα, στάθηκε, διάβασε και μετά με κοίταξε.

«Τι λέει;» τον ρώτησα

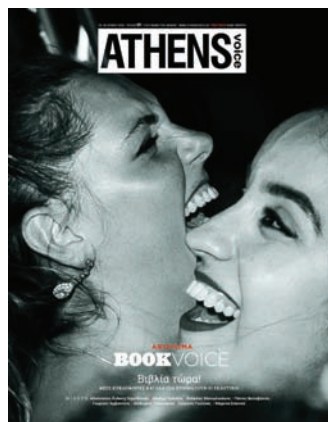
«Τι να πει... Περιμένει να κατεβεί ο Σούπερμαν να βάλει τάξη στο Γκόθαμ Σίτι» μου λέει.

«Ο Σούπερμαν ε;»

«Η ο Σπίντερμαν γιατί θα πιάσει αράχνες περιμένοντας», συμπλήρωσε ο Μαντόνας και τρύπωνσε κι αυτός στην πολυκατοικία. Γελούσε καθώς μου μιλούσε. Καμιά φορά, ξέρετε, γελάμε από απελπισία...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα είναι φωτογραφία του **Θανάση Καρατζά**. Γεννημένος στη Λιβαδειά το 1979, το 2005 μετακόμισε στην Αθήνα. Το 2011 παρακολούθησε σεμινάρια στον Φωτογραφικό Κύκλο και ακολούθησαν μαθήματα φωτογραφίας. Το 2021-22 παρακολούθησε το εργαστήριο του JH. Engström στο Atelie Smedsby στο Παρίσι. Από το 2013 ξεκίνησε να εργάζεται επαγγελματικά ως φωτογράφος και από το 2015 είναι φωτογράφος για την Athens Voice. Το 2022 ολοκλήρωσε το έργο του για την αθηναϊκή νυχτερινή ζωή, το «Athens A.M.» που βρίσκεται υπό έκδοση.

«Εδώ είναι που παίρνουν αυτά τα προφίσε και τα λόρε, ε;»

(Ταρίφας ρωτάει περαστικό έξω από την Ένωση Ρουμελιωτών. Νεάπολη Εξαρχείων, Παρασκευή πρωί)

«Καλά, αυτή μας δουλεύει κανονικά. Πήγε λέει σε συναυλία στη Λάρισα. Ποιος πάει από Αθήνα στη Λάρισα να δει συναυλία; Ψέματα λέει».

(Μάνα μιλάει στο κινητό της, μαζί με το παιδάκι της. Μετρό Ευαγγελισμός, Πέμπτη πρωί)

«Κατάλαβες; Με αυτό το σκεφτιστικό στο είπα».

(Εμπιστευτικά, η μία φίλη στην άλλη, στο μετρό στο Πανεπιστήμιο. Τετάρτη πρωί)

Τρίκυκλο με παππού οδηγό, φορτωμένο με ένα ξύλινο σεντούκι και άλλα αντικείμενα είναι σταματημένο σε φανάρι. Τον πλησιάζει ένας νεαρός πάνω σε μεγάλη μηχανή και του λέει αγχωμένος:

-Παπού, το κουτί εδώ, πόσο το δίνεις;

Ο παππούς κάνει νόημα

«όχι».

-Το χαρίζεις μήπως;

(Χ.Τρικούπη, Νεάπολη, Δευτέρα μεσημέρι)

«Το παιδί έχει 46 πυρετό».

(Σε φαρμακείο που εφημερεύει. Εξαρχεία, Δευτέρα βράδυ)

«Με συγχωρείτε που πάω πέρα δώθε, αλλά έχω ξεχάσει πού έχω παρκάρει».

(Κυρία 60+ σε δύο τύπους που συζητούν. Πατριάρχου Ιωακείμ, Κολωνάκι, Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΕΟ ΑΦΗΓΗΜΑ

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Την επομένη των ευρωεκλογών και αφού ελήφθησαν τα μηνύματα, άρχισε η γνωστή ιστορία της αποτίμησης του αποτελέσματος. Και επειδή ήταν λίγο πολύ ήττα για τους τρεις πρώτους άρχισαν και τα όργανα. Και τι φταίει, και ποιους χάσαμε, και προς ποια κατεύθυνση πρέπει να στρίψουμε; Να πάμε πιο αριστερά, μήπως δεξιά ή ντουγρού προς το κέντρο; Η κυβέρνηση ξόρκισε το αποτέλεσμα με έναν ανασηματισμό ανακυκλώνοντας παλιά στελέχη και διαβεβαιώνοντας το ακροατήριο ότι έλαβε το σωστό μήνυμα. Οι άλλοι δύο ασχολούνται με τις ηγεσίες τους. Στον ΣΥΡΙΖΑ γκρινιάζουν χαμηλόφωνα και στο ΠΑΣΟΚ θέτουν ανοικτά το θέμα επανεκλογής αρχηγού, εδώ και τώρα. Είδατε τι κάνατε με την αποχή σας; Στο βάθος κάθεται ο Αλέξης Τσίπρας έξω από ίδρυμα που φέρει το όνομά του. Και στο πιο βάθος, η δόξα «νέα μεγάλη κεντροαριστερά».

Η Ελλάδα ακόμα παλεύει με τα δεξιά και τα αριστερά ιδεολογήματα απευθυνόμενα σε μια κοινωνία που δεν υπάρχει πια. Και γι' αυτό εξάλλου μπηκάζει συνεχώς εδώ και 50 χρόνια την περιώνυμη Μεταπολίτευση. Και τη συζητά και την ερμηνεύει για χιλιοστή φορά. Και γίνονται συνέδρια και γράφονται βιβλία. Γιατί ήταν το γεγονός γέννησης της φιλελεύθερης Δημοκρατίας στον τόπο που ανακαλύφθηκε η Δημοκρατία, αλλά είχε εξαφανιστεί. Και όσο και αν προσπαθεί να το κρύψει, η γέννηση αυτή τη σόκαρε. Και είναι ακόμα συγκλονισμένη που το 1974 τα κατάφερε και από τότε δεν πισωγύρισε. Και γι' αυτό προσπαθεί με μια συνεχή επιστροφή στο παρελθόν να εξηγήσει το σήμερα, την εποχή της παγκοσμιοποίησης και της Τεχνητής Νοημοσύνης και φυσικά αποτυγχάνει. Γιατί αυτό που νομίζει ως πρόβλημα δεν υπάρχει πια. Δεν θα γίνουμε Σοβιετία. Πάει και τελείωσε. Αλλά κάτι πρέπει να γίνουμε. Και αυτό είναι το δύσκολο.

Η ΝΔ δεν πητήθηκε λόγω του γάμου των ομοφύλων. Διότι έχασε περισσότερους νέους οι οποίοι στην πλειοψηφία τους τον είδαν θετικά, και λιγότερους γέροντες οι οποίοι είναι δυσκοίλιοι σε τέτοια κόλπα. Δεν πήγαν να την ψηφίσουν κάποιοι δικό της διότι δεν είχαν κίνητρο. Διότι δεν υπάρχει νέο αφήγημα να τους συνεγείρει. Να βάλει πίσω τις επιμέρους δυσαρέσκειες και να αναδείξει την πρωτεύουσα διακύβευση. Η «σταθερότητα» έπαιζε όσο υπήρχε ο κίνδυνος του ριζοσπαστικού ΣΥΡΙΖΑ και του «κακού λύκου» Αλέξη. Μας τέλειωσαν αμφότεροι. Ακόμα και αν ο Αλέξης επανεμφανιστεί θα κρατάει άρπα και όχι νταούλι. Ως εκ τούτου εξέλιπε και το αντίπαλο δέος.

Η «μεταρρύθμιση» απαξιώθηκε ως έννοια, αλλά και ως στόχος. Διότι, ότι ήταν να γίνει έγινε την προηγούμενη τετραετία και μαζί με την οικονομική ανάκαμψη ήταν αυτά που έδωσαν το 41% στις περσινές εκλογές. Η κυβέρνηση σήμερα δείχνει ότι δεν θέλει

να προχωρήσει βαθύτερα και γι' αυτό έκανε τις μηχανές κράτει. Να προχωρήσει δηλαδή, σε αναδόμηση του δημόσιου τομέα, να εφαρμόσει αξιολόγηση που να οδηγεί σε συνέπειες και απολύσεις, ή να θεραπεύσει ριζικά παθογόνα συστήματα με ισχυρή θεμελίωση όπως το Εκπαιδευτικό, το Υγείας ή το Δικαιοσύνης. Η θέση μας στην ΕΕ είναι πια ισχυρή, το χρέος εξυπηρετείται, το κλίμα με την Τουρκία είναι ήπιο και κανείς δεν προτείνει αλλαγή του διεθνούς προσανατολισμού της χώρας. Άρα το σύνθημα «ψηφίστε ΝΔ γιατί χαθήκαμε» σήμερα απλά δεν υπάρχει. Και ούτε κανείς τόλμησε να το ψελλίσει.

Ο Κ. Μητσοτάκης μπορεί να πλεονεκτεί συντριπτικά των αντιπάλων του σε image και διαχειριστική ικανότητα, αλλά οι αντίπαλοι δεν είναι δα κάτι το εξαιρετικό. Όταν μάλιστα δεν μπορεί να εξασφαλίσει στους περισσότερους μια καλύτερη ζωή, η οποία υπεροχή υποβαθμίζεται. Και είναι φυσιολογικό να γεννιούνται αμφιβολίες οι οποίες, όμως, προς το παρόν μένουν χωρίς αντικείμενο. Και εκφράζονται με την αποχή. Αν όμως βρεθούν νέα πρόσωπα με ένα κάποιο σοβαρό αφήγημα τα πράγματα θα είναι αλλιώς. Και αυτό το ξέρουν στη ΝΔ και γι' αυτό ανησυχούν. Και πάνω σε αυτό θα σπεκουλάρουν και οι εσωτερικοί εχθροί του. Όταν κάποια στιγμή εκδηλωθούν.

Στον ΣΥΡΙΖΑ είχαν πιστέψει ότι ο Σ. Κασσελάκης όπως τους πήρε το κόμμα στο σβηστό, έτσι θα πάρει και την κοινωνία με το μέρος του και θα μειώσει αισθητά την απόσταση από τη ΝΔ. Αλλά έπεσαν έξω. Η υπερέκθεση και το μανιακό κυνήγι της δημοσιότητας μπορεί να ευνοήσει μια τηλεπερσόνα, αλλά όχι έναν εν δυνάμει πρωθυπουργό. Όταν μάλιστα κάνει 7 μέρες φαντάρος και κυλιέται με τον σκύλο στα πατώματα. Και λέει απίθανα πράγματα που δείχνουν παντελή άγνοια όχι μόνο της πολιτικής, αλλά του οτιδήποτε έχει να κάνει με τη δημόσια ζωή. Για να μην αναφερθούμε στην ανύπαρκτη σχέση του με την Αριστερά και την ιστορία της. Και όλα αυτά φρικάρουν τα παλιά στελέχη και με το δικό τους.

Και φυσικά φαντάζει εξωφρενικό να θέλει να μετατρέψει ένα κόμμα της ελληνικής ριζοσπαστικής αριστεράς σε αμιγώς προσωπικό κόμμα με την πιο ακραία ερμηνεία του όρου. Και να ήταν και κάποια τόσο ισχυρή προσωπικότητα... Οπότε είναι φυσιολογικό στον ΣΥΡΙΖΑ να σκέφτονται και πάλι τον Τσίπρα ή κάποια κολεγιά με το ΠΑΣΟΚ ώστε να βγουν από τα δύσκολα. Η ουσία είναι ότι δεν απειλούν. Και όταν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν απειλεί είναι σαν να μην υπάρχει.

Το ΠΑΣΟΚ έγραψε τη μικρότερη ήττα από αυτήν την αναμέτρηση και αυτό γιατί δεν μπόρεσε να πλασαριστεί στη 2η θέση. Και όπως ήταν αναμενόμενο, όσοι την είχαν φυλαγμένη στο Ν. Ανδρουλάκη εκδηλώθηκαν την επομένη. Το εν λόγω κόμμα μπορεί να έχει όλα τα όργανα και τις θεσμικές διαδικασίες ενός ανοικτού δημοκρατικού οργανισμού, αλλά όλα αυτά λειτουργούν εν πολλοίς τελετουργικά και προσχηματικά. Είναι ένα κλειστό κόμμα και είναι ευνόητο η κριτική να αναφέρεται και να περιστρέφεται πάντα γύρω από τον αρχηγό και την ομάδα του. Και αυτό έγινε και τώρα. Αυτός ο αρχηγός και αυτή η ομάδα δεν φαίνονται να μπορούν τη νίκη και πρέπει να αλλάξουν. Πάντα με ανοικτές διαδικασίες ώστε να υπάρχει και η λαϊκή νομιμοποίηση. Στο ΠΑΣΟΚ όμως έχουν να αποφασίσουν κάτι σημαντικότερο πριν πάνε για νέο αρχηγό.

Και αυτό είναι το πολιτικό περιεχόμενο, η στρατηγική και η τακτική του κόμματος, που δεν φαίνονται να υπάρχουν και κυρίως να είναι κοινό κτήμα όλων.

Φυσικά και το ΠΑΣΟΚ δεν έχει κανέναν λόγο να εμπλακεί σε συζητήσεις με τον ΣΥΡΙΖΑ ή άλλες αριστεριστικές δυνάμεις για το μέλλον της μεγάλης «κεντροαριστεράς» που κάποιοι ονειρεύονται. Το εκλογικό αποτέλεσμα το φέρνει σε μειονεκτική θέση. Και η επικοινωνία με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι άκρως προβληματική. Μπορεί η ηγεσία του να χρησιμοποιεί κατά καιρούς αριστερές κορώνες και σοσιαλιστικές ρετσέτες, αλλά είναι ένα κόμμα του κέντρου και γύρω από αυτό θα πρέπει να κτίσει το μέλλον του. Η μέχρι σήμερα ηγετική του ομάδα δεν δείχνει να αντιλαμβάνεται το έλλειμμα πολιτικής. Το καταλαβαίνουν όμως οι ψηφοφόροι, οι οποίοι ζουν εκεί έξω, στους χώρους της εργασίας, και έχουν άλλη αντίληψη της πραγματικότητας.

Όλων τούτων δοθέντων και μετά το θέρος θα μπορούμε και πάλι σε συνθήκες κανονικότητας, οι ευρωεκλογές θα ξεχαστούν και οι δημοσκοπήσεις θα τараζουν για λίγο τα πολιτικά νερά κάθε μήνα. Η κυβέρνηση και έμπειρη είναι και ισχυρή. Απομένει να φτιάξει και να ανακοινώσει το δικό της αφήγημα για τα επόμενα τρία χρόνια που μέχρι στιγμής μας το κρατά κρυφό για να μην πούμε ότι δεν έχει. Η αντιπολίτευση φαντάζει αδύναμη για να την απειλήσει. Αλλά επειδή είναι σε διεργασίες και αναζητήσεις νέων ηγετών παραμένει ένας απρόβλεπτος παράγοντας. Το σημαντικότερο; Με το 28% ο Κυριάκος Μητσοτάκης δείχνει ότι δεν είναι πια κυρίαρχος. Και κάποιοι στο μυαλό τους φέρνουν την τύχη του Μακρόν. **Α**

Το θηρίο μέσα του

Της ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

«Το χάλασε το σπίτι της». Μόνο εγώ το άκουγα εκεί που μεγάλωσα ή το ακούγατε κι εσείς στις πόλεις; Το να μη χαλάς το σπίτι σου άμα ήσουν γυναίκα, είχε να κάνει με το βαθμό της υποχώρησης στον οποίο ήσουν δασκαλεμένη από πολύ νωρίς. Σε απατούσε ο άντρας σου; «Ασ' τον, θα του περάσει. Μην το χαλάς το σπίτι σου». Σε έβριζε ο άντρας σου; «Αντρας είναι, θα πει και μια κουβέντα παραπάνω». Σε χτυπούσε ο άντρας σου; «Έχει βαρύ χέρι», και μάθαιναν να σε κρύβουν πριν σε βρει εκείνος. Και το περίεργο ήταν που δεν έπαιρναν φωτιά οι γλώσσες, τουλάχιστον όχι τόσο όσο άμα έλεγες να τον χωρίσεις. Δεν ήταν λίγες οι φορές που η δαρμένη πήγαινε στο πατρικό της, και ο πατέρας την έστελνε πίσω στον άντρα της. «Με ένα σκυλί καβγάς δε γίνεται». Έτσι έλεγαν. Που σημαίνει κάτι έκανες, κάτι αντάξιο του ξύλου που έφαγες, κάτι αντάξιο της βρισιάς που σε βρήκε στο δόξα πατρι. Η αν σ' απατούσε ο άντρας σου, κάτι δεν έκανες. «Αντρας είναι» σήμαινε μια διαρκή υποχώρηση και όχι μόνο, μια διαρκή περιποίηση τέτοια που θα ταίριαζε μόνο σε ανήλικο. Όταν οι γυναίκες δεν δούλευαν το φαί τον περίμενε στο τραπέζι, όλη η οικογένεια περπατούσε στις μύτες των ποδιών όταν το μεσημέρι έπαιρνε τον ύπνο του, και για κάθε παραστράτημα της κόρης ή του γιου έφταγε η μάνα. «Εσύ τον έκανες έτσι». Και για κάθε περπατάνια στο καφενείο κερνούσε ο άντρας.

Η γυναίκα ήταν το θυσιαστικό όν. Από την αρχαιότητα ακόμα. Θυσιάζονταν κόρες για να ταξιδέψουν τα καράβια του πατέρα (βλέπε Ιφιγένεια), θυσιάζονταν γυναίκες για να σταθούν τα γεφύρια του πρωτομάστορα (βλέπε γεφύρι της Άρτας). Και για να πάμε πιο παλιά, για την παραβατικότητα της ανθρωπότητας ήταν υπεύθυνη μια Εύα που συνεργάστηκε με ένα φίδι. Για τη βία όμως της ανθρωπότητας ήταν υπεύθυνος ένας άντρας. Βλέπε Κάιν. Το πρώτο αίμα κύλησε στον κόσμο από το χέρι ενός άντρα.

Οι μύθοι δεν είναι τυχαίοι. Αντανακλούν πεποιθήσεις και διαχωρισμούς. Η γυναίκα καταχωρήθηκε ως πανούργα, και υπεύθυνη πρόκλησης δεινών (βλέπε ωραία Ελένη). Οι άντρες ως ντόμπροι μαχητές, ως αυτοί που ξεπλένουν τη ντροπή με βία. Μόνο μια γυναίκα εξόσωσε γνωρίζω σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πηγές χτυπούσε τον άντρα της, και αυτή ήταν η γυναίκα του φιλόσοφου Σωκράτη στην αρχαία Αθήνα, καθώς θεωρούσε ότι όλη μέρα ο άντρας της κοπροσκύλιαζε αραδιάζοντας φούμαρα στην αγορά, και αφήνοντας το τραπέζι άδειο. Πάλι ένας ρόλος κι εδώ, ο άντρας που πρέπει να γεμίζει το τραπέζι.

Και τα χρόνια πέρασαν, και το τραπέζι πλέον το γεμίζουν κι οι δυο. Σε πιο προηγμένες πολιτιστικά χώρες από τη δικιά μας, οι ρόλοι μπορεί και να αντιστραφούν, η γυναίκα να γεμίζει το τραπέζι κι ο άντρας να μεγαλώνει τα παιδιά. Αυτά

Ασφάλιση κατοικίας και περιεχομένου

FULL ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

- ✦ **Ολοκληρωμένη κάλυψη** από απρόσμενους κινδύνους, όπως πυρκαγιά, σεισμό, πλημμύρα ή θραύση σωληνώσεων
- ✦ **Έκπτωση 15%** στα μικτά ασφάλιστρα για τον πρώτο χρόνο¹
- ✦ **Μείωση έως 10%** στον ΕΝ.Φ.Ι.Α²

Ενημερωθείτε από τα κατάλληλα πιστοποιημένα στην ασφαλιστική διαμεσολάβηση στελέχη των Καταστημάτων μας και στο **nbg.gr**

ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ

Η Τράπεζα Σήμερα

ΕΘΝΙΚΗ
Η Πρώτη Ασφαλιστική

1. Αφορά νέα συμβόλαια. Η έκπτωση παρέχεται από την Εθνική Ασφαλιστική. 2. Υπό τις προϋποθέσεις του νόμου 5045/2023. Ισχύουν όροι και προϋποθέσεις. Το ασφαλιστικό πρόγραμμα δημιουργήθηκε από την Εθνική Ασφαλιστική και διανέμεται από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε., Αιόλου 86, 10559 Αθήνα, Αρ. Γ.Ε.ΜΗ.: 237901000, Α.Μ.Ε.Ε.Α.: 311481, www.nbg.gr, Αριθμός Ειδικού Μητρώου του Ε.Ε.Α.: 1028 (insuranceregistry.uhc.gr).

εξωτερικά. Τι γίνεται όμως με τους ψυχισμούς; Τόσα χρόνια ψυχικής εκπαίδευσης, μπορούν να αντιστραφούν μέσα σε λίγα χρόνια;

Πώς αντιδρά ένας άντρας απέναντι σε μια γυναίκα που σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους είναι ίση με αυτόν; Πώς δέχεται ένας άντρας τις βρισιές μιας γυναίκας; Πώς αντιδρά σε αυτές; Τις καταπίνει όπως έμαθε να κάνει η γυναίκα, τις ανταποδίδει στα ίσα ή αφού η σωματική του διάπλαση τον επικουρεί, τις αφανίζει μαζί με την ίδια;

Απ' ό,τι φαίνεται στις μύριες όσες περιπτώσεις γίνονται πρωτοσέλιδα, οι άντρες δεν αντέχουν τον υποβιβασμό, ακόμα κι όταν δεν είναι εύγλωττος. Ένας μεγαλοδικηγόρος σάπισε στο ξύλο τη γυναίκα του, επειδή αυτή τον αγνόσε (;); εστιασμένη σε ένα κινητό. Υποθέτω πως υπήρχαν προηγούμενα στην απόσυρση του ενδιαφέροντος της γυναίκας. Η απόσυρση του ενδιαφέροντος της γυναίκας, ή ακόμα περισσότερο του θαυμασμού στον άντρα, είτε αυτός είναι οικοδόμος, είτε μεγαλοκάτι, κινητοποιεί αποδεδειγμένα ωκεανούς θυμού, πλημμυρίδες καταστροφής. Οι γυναίκες έχουμε μάθει να διαχειριζόμαστε τους υποβιβασμούς, εκπαιδευμένες από τα γεννοφάσκια μας. Οι άντρες όμως;

Οι άντρες συμπεριφέρονται λες και δικαιωματικά τους ανήκει το ενδιαφέρον, ο θαυμασμός, η υποχωρητικότητα της γυναίκας. Η γυναίκα που τα σπληώνει και δεν υποχωρεί, έχει καταχωρηθεί στη συνείδηση της κοινωνίας ως μέγαιρα. Άλλωστε στα κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας τα οποία εγώ διδάχθηκα στο σχολείο, οι γυναίκες ήταν μανούλες, γλυκές, υποχωρητικές, θυσιαστικές. Αυτό ήταν το πρότυπο.

Τα ίδια κείμενα διδάχθηκαν και τα αγόρια που καθόταν στο διπλανό θρανίο μ' εμένα.

Τα αγόρια που στη συνέχεια έγιναν εραστές, σύζυγοι, πατεράδες. Τα αγόρια που ψάχνουν ένα πρότυπο γυναίκας που πρώτος απ' όλους το ενταφίασε ο Παπαδιαμάντης στη Φόνισσα, όμως τέτοια παραβατικά κείμενα δεν διδάσκονται στα σχολεία κι ας γράφτηκαν από τον Άγιο της ελληνικής λογοτεχνίας.

Και το ερώτημα είναι: Μας χρειάζεται τελικά ψυχολόγος ή βουτιά στη σύγχρονη πραγματικότητα; Οι ψυχισμοί πάντα αντιδρούν βίαια στην κάθε απόρριψη. Αυτή είναι μια μεγάλη αλήθεια. Επειδή η επιβίωσή μας σε μεγάλο βαθμό εξαρτάται από τον βαθμό αυτοεκτίμησης του καθενός. Το θέμα είναι τι κάνουμε με το στόμα και τα χέρια μας, κι αυτό είναι ένας προσωπικός αγώνας, τον οποίο ο καθένας από εμάς δίνει καθημερινά. Ένας αγώνας τον οποίο δεν νομίζω πως υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος σε όλη τη γη που δεν τον δίνει (συμπεριλαμβανομένου του εαυτού μου) και χρειάζεται πολλή δουλειά για να εξημερώσουμε το θηρίο μέσα μας, πολύ περισσότερη δουλειά απ' αυτήν που απαιτεί το χτίσιμο μιας καριέρας ή ενός πύργου. **A**

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

6 μήνες είχε διακόψει τη διασύνδεση των ταμειακών μηχανών του με την ΑΑΔΕ, υποκατάστημα γνωστής αλυσίδας ένδυσης στο Σύνταγμα. Και επειδή είναι μεν γνωστή αλλά αν δεν την γράψω δεν θα ξέρετε ποια εννοώ, εννοώ την Η&Μ.

21.000 αποδείξεις δεν διαβίβαστηκαν στις αρχές και φυσικά δεν πληρώθηκαν οι αναλογούντες φόροι. Δεν είχε πέσει στην αντίληψη μας, ήταν η πρώτη αντίδραση της αλυσίδας με σχετική ανακοίνωση.

576.000 ευρώ είναι οι διαφυγόντες φόροι για το δημόσιο, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 111.500 ευρώ. Δεν το είχαμε αντιληφθεί, υποστηρίζει το κατάστημα.

48 ώρες «λουκέτο» είναι η ποινή για το συγκεκριμένο κατάστημα και 56.000 πρόστιμο. Τριγυρίστη στα παγκόσμια χρηματιστήρια από το εξαντλητικό πρόστιμο.

50 ευρώ τον μήνα είναι η ανώτατη επιβάρυνση για όσους ελεύθερους επαγγελματίες δήλωναν μηδενικά εισοδήματα αλλά αναγκάστηκαν να δηλώσουν κάτι περισσότερο λόγω τεκμηρίων.

80.000 είναι περίπου οι ελεύθεροι επαγγελματίες που τους αφορούν τα τεκμήρια διαβίωσης.

295 είναι εκείνοι που αμφισβήτησαν την τεκμαρτή φορολόγηση. Χιλιάδες εκείνοι που διαμαρτύρονται σε κανάλια και δικαστήρια.

13,2 εκατ. ευρώ ήταν το σύνολο των προστίμων που υπεβλήθησαν κατά το πρώτο τρίμηνο από τους ελεγκτές του ΕΦΚΑ, για αδικήματα που αφορούν στην εργατική νομοθεσία.

4,7 εκατ. ευρώ αφορούσαν σε αδήλωτους εργαζόμενους και 8,5 εκατ. ευρώ σε πρόστιμα που καταλογίστηκαν για ανασφάλιστη εργασία.

11 ΔΕΚΟ που θυμίζουν έντονα τις παρδοσιακές αξίες του πε-

51 αγώνες θα παρακολουθήσουν οι φίλαθλοι στα πλαίσια του Euro 2024, το οποίο ξεκίνησε την Παρασκευή.

24 ομάδες θα αγωνιστούν στα γήπεδα 10 γερμανικών πόλεων.

2,7 εκατομμύρια εισιτήρια είχαν εκδοθεί και έκαναν φτερά πιο γρήγορα και από εκείνα των Coldplay στην Αθήνα.

λατειασμού και του ρουσφρετιού, τίθενται προς εξυγίανση, ακολουθώντας το μοντέλο της ΔΕΗ. Εκτός των άλλων, είναι τρανή απόδειξη ότι όντως η Λερναία Ύδρα υπάρχει καθώς, για κάθε μία που επιχειρεί κανείς να εκσυγχρονίσει, εμφανίζονται τουλάχιστον άλλες δέκα.

3.534.734 μετοχές που κατείχε η ίδια η Lamda Development αγόρασε η εταιρεία Zerko Ltd., συμφερόντων του εφοπλιστή Γ. Προκοπίου.

7,10 ανά μετοχή πλήρωσε η Zerko και ενώ τη Δευτέρα η μετοχή της εταιρείας διαπραγματεύονταν περίξ των 6,5 ευρώ ανά μετοχή.

2% τουλάχιστον της εισογήμνης, η οποία αναπτύσσει το Ελληνικό, ελέγχει πλέον ο Προκοπίου. Ένας από τους μεγαλύτερους (από κάθε άποψη) Έλληνες της ναυτιλίας.

86.000 τ.μ. θα είναι επενδυτικού ιδρύματος το οποίο θα αναπτύξει εντός Ελληνικού ο όμιλος Προκοπίου και αποτελεί μέρος της γενικότερης συμφωνίας.

16.753 σταυρούς έλαβε στις πρόσφατες εκλογές ο Πρόδρομος Εμφιετζόγλου του Συμεών, πρόεδρος του κόμματος Πατριώτες - Πρόδρομος Εμφιετζόγλου και κατετάγη δεύτερος, παρότι το κόμμα του ανήκει και φέρει και το όνομά του στον τίτλο.

31.485 σταυρούς έλαβε ένας άλλος υποψήφιος, ονόματι Γιώτης Χαράλαμπος του Δημητρίου. Θα μπορούσε κανείς να τον χαρακτηρίσει και «δελφίνο». Με όρους «Δελφινάριου» πάντα.

2.632 σταυρούς έλαβε η Γεωργία - σε πιστεύουμε, αδερφή μας - Μπίκα, υποψήφια με τους Πατριώτες - Πρόδρομος Εμφιετζόγλου. Η αλληλεγγύη των αλληλέγγυων δεν ήταν ιδιαίτερος έμπρακτο.

1.359 σταυρούς έλαβε ο πρόεδρος ενός άλλου κόμματος. Πρόκειται για τον Φίλιππο Καμπούρη του ΛΑ.Ο.Σ. Αυτός όμως κατετάγη τρίτος.

10 σταυρούς παραπάνω έλαβε η Αλεξιάδου Γενοβέφα (ΒΕΦΑ) του Οδυσσέα.

1.493 σταυρούς έλαβε ο Ελευθεριάδης Παντελής του Αλέξη και έκοψε πρώτος το νήμα.

963 ψήφους έλαβε η Ευαγγελία (ΕΥΗ) Βατίδου του Νικολάου και 817 η Αγγελική Ηλιάδη του Βασιλείου. Είναι σαφές ότι οι ψηφοφόροι του συγκεκριμένου κόμματος δεν εκτιμούν ούτε το κάλλος ούτε το ποιητικό τραγούδι και γύρισαν την πλάτη στους σελέμπριτες.

2.605 σταυρούς από τους 6.980 ψήφους που έλαβε συνολικά το κόμμα του, πήρε ο Αρτέμιος Σώρρας. Ναι, καλά ακούσατε. Παρά τα

εκατομμύριά του, οι πολίτες δεν τον σταύρωσαν μαζικά. Τουλάχιστον βγήκε πρώτος.

1.302 σταυρούς από τους 7.572 που ψήφισαν το κόμμα του έλαβε ο Κωνσταντίνος Πλεύρης του Αθανασίου. Τον ξεμάλισαν οι γυναίκες και δεν είχε το νου του για προεκλογικό αγώνα.

18 σταυρούς έλαβε υποψήφιος του Ομογενειακού Δικτύου Ελλήνων Ευρώπης και είναι ο υποψήφιος με τους λιγότερους σταυρούς. Παμαλ, αν σκεφθεί κανείς ότι το κόμμα του έλαβε συνολικά 963 ψήφους και ότι μπορεί ο άνθρωπος να είχε μικρό κοινωνικό κύκλο.

116% του ΑΕΠ θα είναι το χρέος της χώρας μας το 2034, σύμφωνα με τις δημοσιονομικές οδηγίες της Κομισιόν για την επόμενη τετραετία.

36η κατετάγη η Ελλάδα από τις συνολικά 64 περιοχές που συμμετείχαν στο τεστ Δημιουργικής Σκέψης της Pisa για το 2022. Η επίδοση είναι χαμηλότερη του μέσου όρου και από τις χαμηλότερες που κατέγραψαν οι ευρωπαϊκές χώρες.

27 ήταν η επίδοση της Ελλάδας, με τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ να είναι 33 και την πρωταθλήτρια Σιγκαπούρη να πετυχαίνει σκορ 41.

36,2% των Ελλήνων μαθητών πέτυχαν επίδοση κάτω από τη βάση, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό για τη Σιγκαπούρη ήταν 5,7%.

20 βαθμούς μάθησης έχουν χάσει οι Έλληνες μαθητές της τελευταία 10ετία, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ. Αυτό αντιστοιχεί σε μια πλήρη σχολική χρονιά.

20% των μαθητών της Δ' τάξης δημοτικού στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυσκολεύονται να γράψουν μια απλή πρόταση και στην ηλικία των 15 ετών δεν μπορούν να κατανοήσουν ένα απλό κείμενο.

VERBA VOLANT

ΠΑΡΙΣ
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

«Η κυβέρνηση να θεραπεύσει άμεσα το άδικο πλήγμα στους ελεύθερους επαγγελματίες». Ο συνονόματος της Χίλτον ασκεί διριμεία και μετεκλογική κριτική στην κυβέρνηση για τα τεκμήρια, υποστηρίζοντας ότι «μεγάλος αριθμός ετοιμάζεται να κλείσει τα καταστήματά του». Το ένα ερώτημα βεβαίως είναι πώς και γιατί τα κρατά ανοιχτά με τζίρο σχεδόν 11 χιλιάδες ευρώ. Το άλλο ερώτημα είναι, τι προτείνει ο υπεύθυνος οικονομικών του ΠΑΣΟΚ για τους χιλιάδες που φοροδιαφύγουν. Δεν υπάρχουν σοβαρές πιθανότητες να τα απαντήσει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ

«Μετά τις εκλογές, θα μείνω εκτός δημοσιότητας». Η πολιτική τακτική του προέδρου μοιάζει με τη διαλειμματική δίαιτα. Μόνο που, στην προκειμένη περίπτωση, αντί για βραδινές παραπονιές με εφορμήσεις στο ψυγείο, οι κακές γλώσσες λένε ότι ο πρόεδρος θα κάνει πρωινές παραπονιές με εφορμήσεις σε κουτσομπολιστικές εκπομπές. Από Δευτέρα.

ΧΑΡΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

«Η μόνη αποτελεσματική διέξοδος είναι να δώσουμε τον λόγο στη βάση, αλλιώς η κρίση θα βαθαινει και θα πολλαπλασιάζεται». Ο Δήμαρχος Αθηναίων δηλώνει -με τρόπο- παρών στις διεργασίες για την αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ. Και καλά κάνει, αφού προσέφερε στον Δήμο, καιρός να ευεργετηθούν όλοι οι Έλληνες από τον fast fashion πολιτικό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ

«Η Χαμάς είναι μια πολιτική δύναμη που κινείται στα όρια της επαναστατικής ομάδας». Και οι «Απριλιανοί» επανάσταση δήλωναν ότι έκαναν. Δεν είχε βρεθεί ωστόσο κανένας πρώην στρατιωτικός να στηρίξει τα δίκια τους. Όσο για τα παιδιά-ομήρους; Ας το δει κανείς σαν πολιτική πράξη.

protergia

Η ενέργεια αλλάζει
και γίνεται Protergia

Περνάμε σε μια νέα εποχή για την ενέργεια. Γεμάτη ελευθερία, ιδέες και καινούργιες δυνατότητες. Με περισσότερες έξυπνες και βιώσιμες λύσεις που στηρίζονται από ένα οικοσύστημα προϊόντων και υπηρεσιών. Και το γιορτάζουμε μαζί.

85 καταστήματα

18311
protergia.gr
cs@protergia.gr

 Metlen
Energy & Metals

ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Πριν λίγες μέρες μια φίλη-αναγνώστριά 26 χρονών, που τώρα τελειώνει τη σχολή δημοσιογραφίας, μου έστειλε ένα μείλ-γροθιά στο στομάχι: «Έχω μείνει πίσω και στάσιμη στη ζωή μου, σε όλα τα επίπεδα. Σκέφτηκα να σου στείλω αυτό το μείλ για να μοιραστώ την απογοήτευση και την ανησυχία που νιώθω, και κυρίως να σου ζητήσω να γράψεις κάτι ως συμβουλή, tips, οτιδήποτε πιστεύεις ότι θα βοηθήσει ανθρώπους σαν κι εμένα να υπερβούν τους περιορισμούς, εσωτερικούς και εξωτερικούς (διάσπαση προσοχής, ασθένειες, ανασφάλειες). Η δική μου γενιά πραγματικά διψά για καθοδήγηση, με την έννοια του προτύπου, νιώθει μόνη και έχει πολύ φόβο. Δεν ξέρει προς τα πού να κινηθεί».

Αμφιβάλλω για το αν είμαι ο κατάλληλος άνθρωπος για να δώσει συμβουλές σε άλλους, και μάλιστα σε μια γενιά που βρίσκεται αντιμέτωπη με ένα εντυπωσιακό κοκτέιλ παγκόσμιων προκλήσεων: κλιματική κρίση, παγκοσμιοποιημένη οικονομική ανισότητα, κυριαρχία του καρτέλ του big tech, τεχνητή νοημοσύνη, κατάρρευση της αναλογικής ζωής και ολόκληρων κλάδων του πολιτισμού και της οικονομίας που στηρίχτηκαν σε αυτήν, επιδημία ψυχικής υγείας λόγω των κινητών τηλεφώνων και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, πόλεμοι και παγκόσμια αστάθεια.

Η κάθε γενιά κουβαλάει τον δικό της σταυρό. Προηγούμενες γενιές κλήθηκαν να θυσιαστούν σε παγκόσμιους πολέμους, να ξαναφτιάξουν την Ευρώπη από τις στάχτες της, να κατακτήσουν δικαιώματα και ελευθερίες που τώρα μοιάζουν αυτονόητα αλλά τότε ήταν εντελώς ριζοσπαστικά, να ξυπνάνε και να κοιμούνται με το άγχος ενός πυρηνικού ολέθρου, να επιβιώσουν σε μια Ελλάδα απομονωμένη και υπανάπτυκτη σε όλα τα επίπεδα, να λειτουργήσουν σε μια κοινωνία και σε ένα κράτος εχθρικό και βίαιο.

Η έννοια της νεότητας ως μιας ηλικίας ελπίδας και ευκαιριών είναι μεταπολεμική εφεύρεση. Η έννοια του ατόμου ως μονάδας που έχει δικαίωμα ύπαρξης αυτόνομης από τις αυθαίρετες βουλές της πολιτικής ή στρατιωτικής ηγεσίας είναι φαινόμενο της ύστερης νεωτερικότητας. Στην Ελλάδα η έννοια της εξυπηρέτησης και προστασίας του πολίτη και του καταναλωτή από την αυθαιρεσία του κράτους ή των επιχειρηματικών καρτέλ πρωτοεμφανίζεται στα τέλη της δεκαετίας του 1990, με τις μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης Σημίτη. Αποτελεί ακόμη ανεκπλήρωτο κοινωνικό αίτημα.

Ωστόσο, το μεγάλο ατού όλων των προηγούμενων γενιών που δεν το έχει η τωρινή νέα γενιά ήταν ένα αθέατο μεν, πανταχού παρόν δε, αξιόλογο πλαίσιο. Η πίστη στις έννοιες του καθήκοντος, της προκοπής και της σκληρής δουλειάς, η αίσθηση της κοινότητας, των κοινών αξιών και των ηθικών κανόνων που νοηματοδοτούσαν τον αγώνα για ένα καλύτερο αύριο. Η μεγάλη αποτυχία όλων ανεξαιρέτως των πρόσφατων κυβερνήσεων και των πολιτικών ελίτ είναι ότι διαχειρίζονται επιμέρους κρίσεις (στη χειρότερη, τις δημιουργούν με τις επιλογές ή την απραξία τους) χωρίς να επιτελούν τον παιδευτικό ρόλο της πολιτικής: χωρίς να παρέχουν στην κοινωνία ένα αφήγημα και μια κατεύθυνση που θα τη βοηθήσει να γίνει καλύτερη. Ίσως και οι ίδιες οι ελίτ να μην πιστεύουν ότι μπορεί να γίνει καλύτερη (η ζωή ή και αυτή η κοινωνία). Ίσως οι πολιτικοί μας να είναι στο λάθος επάγγελμα. Ίσως θα ήταν καλύτερο και γι' αυτούς και για εμάς αν αφοσιώνονταν στον προσωπικό τους πλουτισμό μέσω του investment banking και του management consulting και άφηναν την πολιτική για όσους διατηρούν ακόμη την ελπίδα και το ψώνιο για να αλλάξουν τη χώρα προς το καλύτερο.

Έχοντας, λοιπόν, υπόψη αυτούς τους σημαντικούς περιορισμούς που δημιουργούν τον κίνδυνο οποιαδήποτε συμβουλή να ακουστεί από «εκτός θέματος» μέχρι «απλώς γελοία», θα πάρω το ρίσκο να αναφέρω δέκα πρακτικά tips ατομικής επιβίωσης, με την ελπίδα αυτά να φανούν χρήσιμα έστω σε κάποιον.

Έχοντας υπόψη αυτούς τους σημαντικούς περιορισμούς που δημιουργούν τον κίνδυνο οποιαδήποτε συμβουλή να ακουστεί από «εκτός θέματος» μέχρι «απλώς γελοία», θα πάρω το ρίσκο να αναφέρω δέκα πρακτικά tips ατομικής επιβίωσης, με την ελπίδα αυτά να φανούν χρήσιμα έστω σε κάποιον.

1 Είναι καλό να ξεκινήσει κανείς από την παραδοχή ότι στη ζωή είσαι εντελώς μόνος σου και ότι δεν σου χρωστάει κανείς απολύτως τίποτα: ότι τα πράγματα δεν ήταν ποτέ εύκολα και ότι στην καταγεγραμμένη ανθρώπινη ιστορία χιλιοτηρίδων, το μόνο δεδομένο ήταν η βιοπάλη, οι αρρώστιες, οι κακουχίες και ο θάνατος, και ότι η περίοδος που τα πράγματα ήταν αρκετά πιο εύκολα για τους περισσότερους στη Δύση κράτησε περίπου δέκα χρόνια (1992-2002). Το να εκτιμάει κανείς τα λίγα ή πολλά που έχει ήδη στη ζωή του και το να ευχαριστεί συστηματικά τους άλλους για οτιδήποτε του παρέχουν – αυτό που στη βιβλιογραφία πλέον ονομάζεται «η πρακτική της ευγνωμοσύνης» – είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι λειτουργεί ευεργετικά για την ψυχική υγεία. Άρχιζε να ευχαριστείς φωναχτά τους πάντες. Θα αλλάξει η ζωή σου.

2 Όσο αλήθεια είναι το (1), άλλο τόσο είναι και το ακριβώς αντίθετο: μπορεί να μη σου χρωστάει κανείς τίποτα, ωστόσο σίγουρα δεν είσαι μόνος/η. Πάρα πολλοί άνθρωποι τριγύρω σου νιώθουν όπως κι εσύ. Κοινωνιολογικά μιλώντας, το πιο συναρπαστικό φαινόμενο είναι το παράδοξο του πόσοι πολλοί άνθρωποι, που «επικοινωνούν» μεταξύ τους από το πρωί μέχρι το βράδυ, νιώθουν απελπιστικά μόνοι και αβοήθητοι. Βρες και εντάξου σε όποιες ομάδες και συλλογικότητες μπορείς: παρέες, λέσχες, ομίλους, συλλόγους – της γειτονιάς ή του κλάδου ή του χόμπι ή των αξιών ή της φιλοσοφίας ζωής σου. Αν δεν υπάρχουν, δημιούργησέ τις εσύ. Εντάξου σε θεσμούς, μικρούς ή μεγάλους, εταιρείες, οργανισμούς. Το βασικότερο: με φυσική παρουσία. Δημιούργησε μικρά έθιμα και τελετουργικά με τους φίλους ή τους συνεργάτες σου. Οτιδήποτε δίνει δομή στην καθημερινότητά σου και σε βγάζει από την τάφρο της ψηφιακής απομόνωσης θα σε κάνει να νιώσεις καλύτερα και θα σου δώσει πολύτιμα εφόδια ψυχικής υγείας.

3 Η επιβίωση και η οποιοδήποτε είδους επιτυχία προϋποθέτει φρόντιδα (και άρα αγάπη) του εαυτού. Καθημερινή σωματική άσκηση. Αποταμίευση – ακόμα και με στερπές – με στόχο την οικονομική ανεξαρτησία. Ψυχική υγεία. Ποιοτικός και ήσυχος χρόνος με τον εαυτό. Αυτά δεν είναι τόσο δύσκολα όσο ακούγονται. Απαιτούν, όμως, κάτι που γίνεται ολοένα και πιο δύσκολο: αντίληψη της μεγάλης εικόνας, του μακροπρόθεσμου στόχου, και βάρβαρη προτεραιοποίηση των αναγκών και των δραστηρι-

οτήτων σου. Αυτό απαιτεί κάτι που ειδικά στην Ελλάδα μοιάζει αδύνατο: δραστικό περιορισμό της περιττής επικοινωνίας με τον περίγυρο.

4 Επίγνωση του κανόνα 90/10: ακόμα και η πιο ιδανική δουλειά, ρόλος ή επάγγελμα σε οποιοδήποτε επίπεδο είναι κατά το 90% διεκπεραίωση βαρετών και επαναλαμβανόμενων λειτουργιών και διαχείριση αποτυχίας και διαπροσωπικών σχέσεων, και μόνο κατά το 10% ουσία, έμπνευση, δημιουργικότητα. Αυτό το 10%, όμως, κάνει το υπόλοιπο 90% να αξίζει τον κόπο. Όταν αποδεχθείς τον κανόνα αυτό, αποκτάς μια διαφορετική γαλήνη στη δουλειά σου.

5 Δεν χρειάζεται να επανεφεύρεις τον τροχό. Στεκόμαστε πάνω σε μια βυθισμένη Ατλαντίδα πολιτισμικών αγαθών: βιβλία, φιλοσοφία, τέχνη, μουσική, λογοτεχνία, ιστορία, αρχαιολογία, δημοσιογραφία. Όλα αυτά βρίσκονται αρχειοθετημένα μπροστά σου: σε ντουλάπια, συρτάρια, βιβλιοθήκες και μουσεία, αναλογικά και ψηφιακά. Η τέχνη και η ιστορία είναι γεμάτες με παραδείγματα ανθρώπων – ανώνυμων και διάσημων – που αντιμετώπισαν με στωικό, δημιουργικό ή ιδιοφυή τρόπο τις κακουχίες της ζωής και βρήκαν τον δρόμο τους ή τον έφτιαξαν από την αρχή. Ψάξε και βρες τα παραδείγματα αυτά. Θα νιώσεις ψυχική ανάταση και βαθιά επικοινωνία με το ανθρώπινο είδος στα βάθη του χρόνου. Το βασικό εμπόδιο είναι η ίδια η απόσπαση της προσοχής μας και η οικονομία που τα τελευταία 20 χρόνια δομήθηκε πάνω σε αυτήν. Το καλό, όμως, είναι ότι ζούμε σε μια εποχή στην οποία κατανοούμε ολοένα και καλύτερο παθήσεις όπως η Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής και Υπερκινητικότητας (ΔΕΠΥ). Είναι βασικό να μην νιώθεις ενοχή για όλο αυτό που συμβαίνει. Δεν φταις εσύ. Μπορείς, όμως, να αντισταθείς.

6 Βρες τη μέθοδο οργάνωσης του καθημερινού χρόνου που λειτουργεί για εσένα: μια εβδομαδιαία και μια καθημερινή λίστα με υποχρεώσεις και ρεαλιστικούς στόχους (σιγά σιγά θα γίνεις καλύτερος/-η στο να αξιολογείς το πόσο χρόνο απαιτεί η κάθε δουλειά)· ένα αναλυτικό ημερολόγιο στο οποίο καταγράφεις τα όσα κάνεις, καθώς και στο οποίο βάζεις ραντεβού και δουλειές, προγραμματίζοντας την ημέρα με σφιχτό ρυθμό: μια ηρωική και μια βραδινή ρουτίνα που δημιουργεί χώρο και δομή στη μέρα σου. Η ελληνική κουλτούρα θα προσπαθήσει μανιωδώς, σαν οδοστρωτήρας, να ισοπεδώσει τη μέρα σου, να καταστρέψει κάθε έννοια προγραμματισμού, και να σε κάνει να σπαταλήσεις χρόνο σε εντελώς άσκοπες συζητήσεις, μέχρι τελευταία στιγμή, για το τι θα κάνεις, πότε, πού και με ποιους. Η πιο ηρωική και ουσιαστική πράξη αγάπης του εαυτού που μπορείς να κάνεις είναι να αντισταθείς σε αυτό το καρναβάλι του παραλόγου θέτοντας τους δικούς σου κα-

νόνες. Οι προτεραιότητες και οι ανάγκες σου είναι πιο σημαντικές από τα καπρίσια του κοινωνικού περιγύρου που επιδιέχεται σε ένα καθημερινό χρηματιστήριο/δημοπρασία συνευρέσεων. Αν πραγματικά κάποιος θέλει να σε δει, τότε μπορείτε να το κανονίσετε αρκετές μέρες πριν.

7 Το (6) απαιτεί να είσαι κι εσύ συνεπής όχι μόνο με τον εαυτό σου, αλλά και με τους άλλους. Συνέπεια σε όλα. Να κάνεις αυτό που είπες ότι θα κάνεις, στην ώρα του. Επειδή το να είσαι εσύ εντάξει σε κάνει να νιώθεις καλά με τον εαυτό σου. Κανείς δεν θα στο πετα μούτρα σου, αλλά αν δεν είσαι σωστός γρήγορα θα τους απομακρύνεις όλους. Σε μια κουλτούρα και σε μια οικονομία που βασίζεται στην ασυνέπεια, το να είσαι συνεπής θα σου δώσει ένα τρομακτικό συγκριτικό πλεονέκτημα.

8 Μάθε να παρατηρείς τους άλλους. Η ζωή μας, η καθημερινότητά μας, είναι γεμάτη με παραδείγματα και αντι-παραδείγματα – πολλές φορές αυτά εμφανίζονται στους ίδιους ανθρώπους. Τα αντι-παραδείγματα είναι εξίσου χρήσιμα με τα θετικά πρότυπα. Το βασικό είναι να θες εσύ να γίνεις καλύτερος άνθρωπος.

9 Μάθε να ακούς. Είναι η μεγαλύτερη υπερδύναμη που μπορείς να αναπτύξεις. Θα σε κάνει αμέσως δημοφιλή και επιτυχημένο, γιατί οι άνθρωποι θέλουν απελπισμένα να μιλήσουν. Όλοι – ακόμα κι αυτοί που δεν το δείχνουν – θέλουν να επικοινωνήσουν. Καθοριστική δεξιοτέχνη το να αφήνεις τον άλλον να βρει τον ρυθμό αυτού που θέλει να σου πει, και το να κάνεις ουσιαστικές ερωτήσεις.

10 Μην κουτοσμπολεύεις τους άλλους. Μην αποκαλύπτεις τα μυστικά τους. Μην τους θάβεις πίσω από την πλάτη τους. Μη μοιράζεσαι τα ιδιωτικά μηνύματα που σου στέλνουν στα inbox. Μην προσπαθείς να βάλεις τους άλλους σε κουτάκια. Γενικώς – πέραν του να τους αγαπάς ή να απολαμβάνεις τη ζωή μαζί τους ή να συνεργάζεσαι μαζί τους για κάποιο σκοπό ή να μαθαίνεις από αυτούς ή να τους υπηρετείς – μην ασχολείσαι με τους άλλους, και κυρίως με το τι πιστεύουν για εσένα. *Αποκάλυψη*: κανείς δεν ενδιαφέρεται πραγματικά για εσένα: όλοι ενδιαφέρονται απλώς για τον εαυτό τους: ενδιαφέρονται μόνο για εσένα στον βαθμό που αυτό επιβεβαιώνει τη δική τους αυτοεκτίμηση ή ανάγκη. Δεν πειράζει, θα επιβιώσεις. Μη χαράμιζεις τη ζωή σου σε μικρότερες και σε πράγματα που δεν θα τα θυμάται κανείς σε λίγο καιρό. Κοίτα μπροστά. Κοίτα ψηλά. Κοίτα τη δουλειά σου και πώς θα την κάνεις καλύτερα. Κοίτα το πώς μπορείς εσύ να είσαι καλύτερος για τους άλλους. Δεν θα ζημιωθείς.

11 Ναι, αυτός ο δεκάλογος, έχει έντεκα εντολές: μην ακολουθείς συμβουλές· μην ακολουθείς το ρεύμα. Χάραξε τον δικό σου δρόμο. **A**

ΜΑΘΕ ΝΑ ΑΚΟΥΣ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ. ΘΑ ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΑΜΕΣΩΣ ΔΗΜΟΦΙΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟ, ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΑ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ.

Ο Πιο Ελκυστικός Εργοδότης στην Ελλάδα

για 4η συνεχή χρονιά

Είμαστε και φέτος **στην κορυφή**, έχοντας πάντα στον πυρήνα της λειτουργίας μας τους ανθρώπους μας. Η δημιουργία **νέων θέσεων εργασίας**, η κουλτούρα **ισότητας και συμπερίληψης**, η συνεχής επένδυση στην **ανάπτυξη των ανθρώπων μας**, τα προγράμματα **ευεξίας** και η στρατηγική **βιώσιμης ανάπτυξης**, μας καθιστούν εργοδότη επιλογής για μία ακόμα φορά και μας ενθαρρύνουν να συνεχίσουμε **προς το καλύτερο**.

#prostokalytero

**ΕΙΜΑΣΤΕ
ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΜΑΣ.**

*σύμφωνα με την έρευνα Employer Brand της randstad

Ανταπόκριση από τους αγώνες του

Le Mans

Επική κούρσα, ιδιαίτερα στο τρίτο και τελευταίο μέρος

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ - Φωτό: ΘΕΜΗΣ ΒΕΛΕΡΗΣ

Την περασμένη Κυριακή, στο Le Mans, πρώτο τερμάτισε το hypercar No 50: η Ferrari σημείωσε την 11η νίκη της στους αγώνες αντοχής της μικρής γαλλικής πόλης. Αρχικά, το φαβορί φαινόταν η Porsche, αλλά η Ferrari αγωνίστηκε με κολασμένο ρυθμό παρότι οι συνθήκες, ιδιαίτερα τη νύχτα, ήταν δύσκολες: βροχή, ομίχλη και το απαραίτητο safety car που επιβράδυνε την κούρσα. Δεύτερη ήρθε φέτος η Toyota και τρίτη πάλι η Ferrari με το No 51: στις 4 το απόγευμα της Κυριακής το finish γέμισε από εκτυφλωτικά κόκκινα και κίτρινα χρώματα· κι από αφηνιασμένα αλογάκια.

Ο μύθος του Le Mans έχει συνδεθεί με μυθικά οχήματα πολλών κατασκευαστών —Porsche, Ferrari, Jaguar, Audi, Bentley, Ford— κι από ονειρικά μοντέλα που έγιναν σύμβολα του πολιτισμού μας. Στο μουσείο που λειτουργεί δίπλα στο σιρκουί, εκτίθενται, με χρονολογική σειρά, αυτά τα αυτοκίνητα της ζωής και της φαντασίας μας —από την De Dion Bouton του 1924 μέχρι τα hypercars του 21ου αιώνα— που έχουν τρέξει στις 24 ώρες του Le Mans: ένας αιώνας επιτάχυνσης γεμάτος θεασπέσια φαντάσματα. Ενώ ακούγεται ο βρυκνηθμός των κινητήρων από το σιρκουί, τα παλιά οχήματα ζωντανεύουν μαζί με τους οδηγούς που αγαπήσαμε: τον Harris Haywood (τον είχα δει το 1991 στην Daytona), τον Derek Bell που είχε συμμετάσχει στην ταινία “Le Mans” του Lee H. Katzin με τον Steve Mc Queen, τον Emanuele Pirro, τον σούπερ Δανό Tom Kristensen, τον Paul Newman που το 1979 έτρεξε στο Le Mans με την ομάδα Dick Barbour Racing. Στο πέρασμα του χρόνου, τα οχήματα έγιναν θηριώδη: η Ferrari 330 TRI, νικήτρια του 1962, μοιάζει πλάσμα διαφορετικού είδους από την Audi R16 TDI plus που κέρδισε το 2010· τα αυτοκίνητα δεν έχουν πια την κομψότητα της Jag και της Mustang της δεκαετίας του 1960. Έχασαν σε χάρη, κέρδισαν σε ταχύτητα και σε ασφάλεια.

η Toyota και η Porsche, ευχόμενοι να κερδίσει η Cadillac που μου φαινόταν πάντοτε η λιγότερο αλαζονική. Δεν μου αρέσει το ύφος της Porsche, αν και πράγματι δεν είναι τόσο ενοχλητικό όσο της Lambo. Η Lambo έχει καβαλήσει το καλάμι.

Η Alpine ήταν άτυχη: η τύχη παίζει σημαντικό ρόλο στους αγώνες αντοχής· μια ελάχιστη λεπτομέρεια αρκεί για να προκαλέσει παταγώδη αποτυχία. Το βράδυ του Σαββάτου, ο κινητήρας του μονοθέσιου No 35 του Ferdinand Habsbourg, νικήτη στο Le Mans το 2021 με Prototype, άρχισε να βγάζει καπνούς: όταν ο Αυστριακός βγήκε από το κόκπιτ, το No 35 είχε παραδώσει το πνεύμα. Η ομάδα εναπέθεσε τις ελπίδες της στο δεύτερο Alpine, το A424, τα ελαστικά του οποίου δεν ανταποκρίνονταν και τόσο καλά στο υγρό οδόστρωμα: αλλά, εντέλει, το πρόβλημα δεν ήταν τα ελαστικά· ήταν ο κινητήρας του No 36. Ο 40χρονος Nicolas Larriere που το οδηγούσε, τέσσερις φορές νικήτης στο Le Mans, έκανε μια δήλωση του τύπου «ότι δεν σε σκοτώνει σε κάνει καλύτερο», αλλά στην ομάδα της Alpine έκλαιγε ο ένας στον ώμο του άλλου. Όσο για την BMW, 25 χρόνια μετά την τελευταία της συμμετοχή στο Le Mans, η επιστροφή της (με WRT) δεν άργησε να εξελιχθεί σε δοκιμασία. Από τη δεύτερη ώρα του αγώνα, ο Marco Wittmann στο No 20 έκανε τετακά και μια ώρα αργότερα χτύπησε στο τοιχίο, χάνοντας τρεις γύρους. Το άλλο hypercar, το No 15, ενώ βρισκόταν στην 8η θέση, με οδηγό τον Dries Vanthoor δέχτηκε οπίσθιο χτύπημα από το No 83 AF Corse Ferrari του Robert Kubica: ο Βέλγος βγήκε κουτσαίνοντας και η Ferrari τιμωρήθηκε με δέκα δευτερόλεπτα καθυστέρηση. Σιγά τα ωά. Τέλος, σχετικά με την Peugeot, οι δυο βολίδες της τερμάτισαν στην 11η και στη 12η θέση: η γαλλική βιομηχανία απογοητεύτηκε.

One more year.

Φέτος το μονοθέσιο της Ferrari που τερμάτισε μετά από 311 γύρους και μπροστά σε 329.000 ενθουσιώδεις θεατές οδήγησαν ο Ιταλός Antonio Fuoco, ο Ισπανός Miguel Molina και ο Δανός Nicklas Nielsen. Τρελό σασπένς στις κερκίδες: ο Nielsen πέρασε τη γραμμή άφιξης με το ρεζερβουάρ άδειο, με κομμένη την ανάσα. Μέχρι τις 3.55 μ.μ. δεν ήμασταν σίγουροι ότι θα του φτάσουν τα καύσιμα: αλλά, η στρατηγική του ελαφρού μονοθέσιου απέδωσε. Γενικά, ο αγώνας άργησε λίγο να πάρει τις επικές διαστάσεις που παίρνει συνήθως: το βροχερό, ψυχρό κι ανάποδο πρωί της Κυριακής κι ενώ η Alpine και η BMW είχαν εγκαταλείψει, η Peugeot και η Lamborghini φάνηκαν κάπως αδύναμες· καθώς στην κορυφή έμειναν η Ferrari, η Cadillac,

Νέο Επαγγελματικό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών **MSc in Digital Transformation** στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Με Πρωτοβουλία και Χρηματοδότηση από την Eurobank και
δυνατότητα άμεσης πρόσληψης των 10 πρώτων αποφοίτων ετησίως

Το μεταπτυχιακό πρόγραμμα:

- Απευθύνεται σε απόφοιτους ΑΕΙ με κατεύθυνση θετικών επιστημών, μηχανικών, διοικητικής και οικονομικής επιστήμης και πληροφορικής.
- Προσφέρει εξειδίκευση στις πιο σύγχρονες μεθόδους και τεχνικές σχεδίασης, υλοποίησης και διαχείρισης έργων ψηφιακού μετασχηματισμού επιχειρήσεων και οργανισμών.

Στην Eurobank στεκόμαστε δίπλα στους νέους και τους προετοιμάζουμε ώστε να γίνουν καταλύτες του ψηφιακού μετασχηματισμού που αναζητούν οι επιχειρήσεις.

Κάνε αίτηση έως 28.06.2024
στο eurobank.gr/metaptyhiako

Σε κάθε μπροστά.

Μαρίνα Σπανού

«Αισθάνομαι παντοδύναμη στη ζωή»

Μιλήσαμε με την 21χρονη μουσικό για τα ταξίδια της, νέα και παλιά, τον έρωτα, την Αρεοπαγίτου και την Αθήνα

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτό: ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΑΚΗΣ

Θυμάται ακριβώς την πρώτη μέρα που τραγούδησε στην Αρεοπαγίτου. Κυριακή, απόγευμα, είχε μόλις τελειώσει το μάθημα προετοιμασίας για τις εξετάσεις της στη δραματική σχολή. Έρχεται η μαμά με την κιθάρα της, το μικρόφωνο και το ηχείο και την παίρνει από την 3ης Σεπτεμβρίου. Είχε ραντεβού με δυο τρεις φίλους στην Αποστόλου Παύλου όπου και ήθελε να στήσει. Όταν έφτασαν, ένας μουσικός του δρόμου που κάπνιζε 10 μέτρα παρακάτω την έδιωξε λέγοντάς της ότι αυτό ήταν το spot του 7 χρόνια και θα έπρεπε να τον σεβαστεί. Πήρε τα μπαγκάζια της και απότομη ανέβηκε ως το τρίστρατο Αρεοπαγίτου, Αποστόλου Παύλου και ανηφόρας για Πνύκα – το σημείο που τελικά έγινε το «δικό» της. Κανείς δεν είχε σκεφτεί να τραγουδήσει στο σκαλάκι. Άραξαν οι φίλοι της ακριβώς πίσω της και εκείνη τραγουδούσε. Θυμάται βλέμματα περαστικών που σκάλωναν για λίγο πάνω της, έναν Ισπανό τουρίστα να την ακούει ακουμπώντας την πλάτη του στο κολωνάκι χωρίς να καταλαβαίνει λέξη, παιδάκια να χορεύουν πριν πάνε για ύπνο. Βρέθηκε εκεί εννέα φορές σε διάστημα ενός χρόνου, αποδείχθηκαν όμως αρκετές ώστε να γίνουν viral τα βιντεάκια της στα social media, και κυρίως στο TikTok.

Πέμπτη μεσημέρι δίνουμε το ραντεβού μας σε ένα μπαρ στο Παγκράτι. Κανείς δεν ξέρει ακόμα ποιο είναι το μπαρ εκείνο που την έκανε να ερωτευτεί, που «έχει κάτι από μας» και «ζαλισμένα φιλιά», όπως λέει και το τραγούδι της, την περιοχή που την κάνει και ερωτεύεται. Φοράει το boho λευκό φόρεμά της, μοιάζει με την Εσμεράλντα με τα κατάμαυρα της μάτια και μαλλιά, πίνει μια γουλιά από την παγωμένη λεμονάδα της και μιλάει με τον κόσμο τριγύρω της, ανάμεσά τους και μια παλιά της συμμαθήτριά από το σχολείο της στο Χαλάνδρι. Η 21χρονη μουσικός Μαρίνα Σπανού που έγινε viral μέσα από τα βίντεό της στο TikTok νιώθει πότε μικρότερη και πότε μεγαλύτερη, έχει περιέργεια να μαθαίνει τι συμβαίνει γύρω της, της αρέσουν τα ταξίδια, το καλό φαγητό, το φλερτ και η θάλασσα. Φωτεινή και δυναμική, αισθάνεται παντοδύναμη και ταυτόχρονα γλυκιά και ευαίσθητη. Αγαπά να βρίσκεται με φίλους για επιτραπέζια, την πλατεία προσκόπων στο Παγκράτι και τα καλοκαιρινά μπαλκόνια. Με αφορμή τον τρίτο δίσκο της «Μια κασέτα για τον δρόμο» και λίγο πριν ξεκινήσει η περιοδεία της σε όλη την Ελλάδα, με τις περισσότερες συναυλίες να είναι ήδη sold out, συζητήσαμε για τα δικά της ταξίδια.

— **Πού είναι πιθανό να σε πετύχει κάποιος τώρα;** Έχουμε ξεκινήσει την περιοδεία μας, οπότε το πιθανότερο είναι να με πετύχει κάποιος στην εθνική και τις λοιπές οδούς ή στα μέρη που παίζουμε. Συνήθως όμως μπορείς να με βρεις μεταξύ Παγκρατίου και Κυψέλης.

— **Η πιο ωραία παιδική ανάμνηση σε κάποιο θέατρο, σκηνή ή πίσω από μια τηλεοπτική κάμερα να παρακολουθείς την οικογένειά σου;** Ήμουν μπεμπάκι στα παρασκήνια της παράστασης «Chicago» όπου έπαιζε ο πατέρας μου. Με φώναζαν από καμαρίνι σε καμαρίνι για να μου δοκιμάσουν περούκες, μου έδιναν σοκολάτα με μπανάνα από το ψυγείο και καθόμουν στις κουνίτες δίπλα σε μια συνάδελφο του πατέρα μου –τότε συντελεστή της παράστασης– να παρακολουθούμε και να βαθμολογούμε με αυτοσχέδια καρτελάκια την παράσταση της ημέρας.

— **Τι θεωρείς ότι δεν είχαν τα παιδικά χρόνια στην Αθήνα;** Ίσως για μένα, από την οπτική ενός παιδιού που μεγαλώνει στα βόρεια προάστια, σε μια συγκεκριμένη γειτονιά, τα παιδικά χρόνια δεν είχαν τόση ρευστότητα. Οι συνθήκες, οι παρές, οι δραστηριότητες και οι εικόνες ήταν πιο περιορισμένες. Μιλώ, όμως, για την περιοχή μου. Όταν τελειώνα το σχολείο κι άρχισα να επισκέπτομαι το κέντρο της Αθήνας ένοιωθα πως γνωρίζω έναν άλλον κόσμο.

— **Γιατί ο δρόμος ήταν πολύ σκληρός; Τι σε έχει διδάξει;** Μου έχει διδάξει την τέχνη του να φανερώνω τα όριά μου χωρίς να μιλήσω. Να συναισθάνομαι ποιος με πλησιάζει και με ποιον σκοπό. Και αντίστοιχα λόγω αυτού, τι «μαγιά» χρειάζεται στο κοινό ανά πάσα στιγμή.

— **Το πιο ωραίο σημείωμα που έχεις λάβει σε live στην Αρεοπαγίτου, τι έγραφε;** Ήταν ένα εξομολογητικό κολάζ που εξυμνούσε τον έρωτα και μου έδινε ελπίδα για την ποίηση της γενιάς μας.

— **Συνήθως πού γράφεις; Έχεις κάποια ιεροτελεστία;** Γράφω όπου μπορείς να φανταστείς – στο μπάνιο, στη βόλτα, στο περπάτημα. Τις προάλλες κάτι σκεφτόμουν την ώρα που οδηγούσα και τα αλάρμ λειτούργησαν ως μικρός διασώστης της ιδέας. Όταν γράφω μουσική, όμως, χρειάζομαι το πιάνο μου. Γι' αυτό το δωμάτιό μου είναι το καταφύγιό μου.

— **Είσαι από αυτούς που γράφεις κάτι και το**

δίνεις σε φίλους, στη σχέση, στην οικογένειά σου και λες «παιδιά, μήπως σας θυμίζει κάτι αυτό»; Είμαι από αυτούς που έχει αποδεχτεί ότι όλα θα θυμίζουν κάτι.

— **Αισθάνεσαι παντοδύναμη σήμερα περισσότερο στον πεζόδρομο ή στη σκηνή στα live;** Το πιο σημαντικό είναι ότι αισθάνομαι παντοδύναμη στη ζωή. Αυτό δεν συγκρίνεται με τίποτα.

— **Να πάμε πίσω στο πρώτο τραγούδι που έγραψες στο πιάνο και το πρώτο στην κιθάρα. Τι θυμάσαι;** Μαθαίνω πιάνο από πολύ μικρή, πρέπει να ξεκίνησα στα 4. Οπότε εκεί πιθανό να ήταν κάποια πρώτη βασική κλίμακα. Την κιθάρα την έπιασα στα 14 μου, με μεγάλο πείσμα να μάθω να παίζω τα κομμάτια που μου άρεσε να τραγουδάω τότε.

— **Από την πρώτη συναυλία τι θυμάσαι;** Η πρώτη κανονική μου συναυλία ήταν τον Σεπτέμβριο του 2021. Θυμάμαι να κρυφοκοιτάζω τον κόσμο να έρχεται από μακριά, τα πρώτα τραγούδια, το άγχος στις παλάμες μου, το τέλος του καλοκαιριού, την οικογένεια και τους φίλους στα πίσω τραπέζια, τις πρώτες μετασυναυλιακές αγκαλιές, όλα τα σημειώματα που έχω κρατήσει.

— **Στην Αρεοπαγίτου σου άρεσε πολύ η στιγμή λίγο πριν τελειώσει όλο αυτό που συνέβαινε, ισχύει το ίδιο και για τις συναυλίες;** Ισχύει όντως, λίγα λεπτά πριν αποχαιρετιστούμε. Έχω και μια ιεροτελεστία με τους μουσικούς μου. Αφιερώνω χρόνο, τους κοιτάζω για λίγο και τους αποχαιρετώ κι αυτούς ή αλλιώς τους ευχαριστώ για τη μουσική συνάντησή εκείνης της ημέρας.

— **Πώς θα χαρακτήριζες τη μουσική σου με μια φράση;** Σχεδόν όλα αυτά που αισθάνομαι με μελωδικές ιστορίες και κέλυφος ρομαντικής κομεντί.

— **Τραγούδια εμπνευσμένα από ταξίδια αεροπορικά, αεροπορικά, ταξίδια που σχεδιάστηκαν και δεν έγιναν ποτέ, ταξίδια σχέσεων που έμειναν στο τρίτο σκαλί και ταξίδια ενηλικίωσης. Να επικεντρωθούμε λίγο στα τραγούδια που αφορούν νησιά και περιοχές της Αθήνας. Για παράδειγμα, τι συμβολίζουν η Τήνος και η Ικαρία για σένα και τι το Παγκράτι τελικά;** Η Τήνος έγινε το μέρος που ενήλικα αποφάσισα να επιστρέφω κάθε ▶

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΟΜΟΡΦΕΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΣΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΜΑΣ ΤΙΣ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ...
ΚΑΙ ΟΛΟ ΚΑΙ
ΚΑΤΙ ΘΑ
ΣΚΕΦΤΟΥΜΕ ΝΑ
ΜΑΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙ

ITALICE

Τα αγαπημένα Gluten Free ιταλικά παγωτά που βρίσκουμε αποκλειστικά στα ΑΒ Βασιλόπουλος

Η αγαπημένη σειρά κωδικών παγωτού κατηγορίας premium παρουσιάστηκε στην ελληνική αγορά την άνοιξη του 2012 αποκλειστικά στα καταστήματα της αλυσίδας ΑΒ Βασιλόπουλος και παράγονται από την ιταλική εταιρεία NEW COLD srl. στο Lodi του Μιλάνο.

Μετά από 12 χρόνια επιτυχημένης πορείας, οι κωδικοί της σειράς ITALICE σήμερα είναι οι **Cioccolato, Fiordilatte, Panna Cotta, Pralina Nocciola**, τους οποίους αγάπησαν όλοι οι λάτρες του καλού παγωτού.

Τα παγωτά της σειράς αποτελούνται από κλασικές ιταλικές γεύσεις σοκολάτας, κρέμας, πραλίνας φουντουκιού, πανακότας, και χαρακτηρίζονται από την έντονη γεύση, το εμπλουτισμένο περιεχόμενο συστατικών και την ξεχωριστή υφή τους.

Στο πλαίσιο της συμπλήρωσης 10 ετών παρουσίας στην ελληνική αγορά, η σειρά των παγωτών ITALICE αναβαθμίστηκε με αλλαγή της συσκευασίας από πλαστική σε χάρτινη, καθώς και στο περιεχόμενο με τον χαρακτηρισμό όλων των κωδικών σε gluten free.

◀ καλοκαίρι, κάπως σαν να επέλεξα το εξοχικό μου. Η Ικαρία το νησί που μου στέργει έναν άνθρωπο. Και το Παγκράτι η περιοχή που ερωτεύομαι.

— **Πώς ένιωσες όταν κατάλαβες ότι το ταξίδι σου έγινε viral;** Τρελαίνομαι να βλέπω το κομμάτι να ντύνει καλοκαιρινές εικόνες, κατεβασμένα παράθυρα σε αμάξια, ατελείωτο μπλε, καράβια που σημάνουν αναχώρηση, αυγουσιτάκια φεγγάρια και ότι ο καθένας συλλέγει όσο ζεσταίνεται. Δεν θέλω να το συνειδητοποιώ γιατί μου αρέσει να με εκπλήσσει κάθε φορά.

— **Ξεχωρίζεις κάποιον στίχο από το «Ταξίδι»;** Ποιο είναι το δικό σου αγαπημένο ταξίδι; Δεν μπορώ να διαλέξω συγκεκριμένο στίχο γιατί νιώθω ότι θα ακρωτηριάσω την ιστορία στο κεφάλι μου. Το αγαπημένο μου ταξίδι είναι Αθήνα-Επίδαυρος.

— **Πώς ξεκίνησε η «εμμονή» με την «κασέτα»;** Είχα πάντοτε εμμονή με στοιχεία εποχών που δεν έχω ζήσει. Κασέτες, βινύλια, γράμματα, καρτ ποστάλ, γραμματόσημα. Τα βρίσκω εξομολογητικά γιατί είναι απτά.

— **«Δόθηκε» η κασέτα εκεί που έπρεπε;** Δίνω πάντα τις κασέτες, τα γράμματα και όσα έχουν γραφτεί για να έχουν παραλήπτη. Έχω εμμονή με τις λίστες στο Spotify. Είναι ο τρόπος να φλερτάρω και να συνδέομαι. Η κασέτα είναι η σύγχρονη playlist.

— **Όταν είσαι ερωτευμένη ποιο κομμάτι ή κασέτα στέλνεις πρώτο/η;** Συνήθως φτιάχνω καινούργια playlist στο Spotify, ανάλογα με τη μουσική που μου εμπνέει.

— **Ποιες είναι οι κατάλληλες λέξεις τελικά, για να εκδηλώσουμε τον έρωτά μας για κάποιον;** Μη ρωτάς, ακόμη τις ψάχνω (γελάει).

— **Ο έρωτας για σένα πώς περιγράφεται με μια φράση;** Τι είναι αυτό που φτερουγίζει στο στομάχι μου;

— **Υπάρχει κάποια ιστορία πολύ έντονη από το στούντιο, από κάποιο τραγούδι ή συναυλία που δεν έχεις αποκαλύψει και θα ήθελες να μοιραστείς;** Είχαμε live στην Πάτρα αρχές Δεκεμβρη. Λίγο μετά τη μέση του προγράμματος παίζουμε το «Αερικό». Είναι από εκείνες τις φορές που αισθάνεσαι για μια στιγμή ότι αναβιώνεις τις εικόνες του τραγουδιού. Τελευταίο κουπλέ, αφήνω ασυναίσθητα τα χέρια από την κιθάρα και ακούω να τραγουδάει μαζί μου όλο το κοινό. Βγάζω τα ακουστικά, ανοίγω τα μάτια. Το πιο τρυφερό τελείωμα κομματιού. «Αερικό», γυμνές φωνές να αγκαλιάζουν η μια την άλλη και ζεστά βλέμματα.

— **Το τελευταίο στίχάκι που έγραψες σε κάποιο ξεχασμένο τετράδιο, σε κάποια κόλλα Α4; Θα είναι στίχος επόμενου τραγουδιού;** Ο τελευταίος στίχος που έγραψα ήταν «στα χέρια μου φοράω τον χρόνο». Θα δούμε πού θα το ακούσουμε.

— **Τα τραγούδια σου έγιναν viral κυρίως μέσω του TikTok και εσένα σε βλέπουμε να διατηρείς την επαφή σου με τον κόσμο και μέσω live εμφανίσεων. Τι σημαίνει για σένα το κομμάτι των social media;** Τα social media είναι εργαλείο. Είχα καλή σχέση με αυτά, κυρίως με το Instagram, από μικρότερη ηλικία, κι αυτό με βοήθησε να εκφραστώ αρχικά και στη συνέχεια να προωθήσω τη δουλειά μου, όταν αυτή απέκτησε υπόσταση. Τώρα έχω εφαρμόσει σύστημα γραφείου. Ενασχόληση μέχρι 2 ώρες τη μέρα, αν δεν έχει προκύψει

κάτι. Πατί είναι εύκολο να ξοδευτείς στη διαρκή διαθεσιμότητα.

— **Για ποια ταινία, σειρά, θα ήθελες να γράψεις εσύ ένα κομμάτι;** Θα ήθελα να γράψω κάποιο κομμάτι για μια καινούργια σειρά ή ταινία. Με ενδιαφέρει τρομερά αυτό το αντικείμενο.

— **Ποια θεωρείς μέχρι σήμερα τη μεγαλύτερη πρόκληση που είχες να αντιμετωπίσεις;** Με την ομορφιά της δουλειάς έρχονται και αρκετές δυσκολίες που δεν είναι γνωστές στον κόσμο. Δεν έχω αντιμετωπίσει, ωστόσο, κάποια μεγάλη πρόκληση γιατί ευτυχώς η ομάδα μου φροντίζει να λύνουμε ό,τι προκύπτει.

— **Υπήρξε ποτέ κάποιος που σου είπε «Μαρίνα, να ξέρεις δεν μπορείς να τα καταφέρεις»;** Η ήμουν πολύ τυχερή ή φαινόταν ότι δεν σπκώνω πολλά πολλά (γελάει).

— **Τελείωσε την υποκριτική. Ποια θα ήταν η ιδανική συνθήκη για να ασχοληθείς με αυτή; Πώς θέλεις να κυλήσει όλο αυτό το κομμάτι για σένα;** Εμπιστεύομαι τη ροή του. Αγαπώ το θέατρο και είμαι σίγουρη ότι θα έρθει η στιγμή και το περιβάλλον όπου θα νιώθω ασφαλής να το υπηρετήσω – αυτή τη λέξη χρησιμοποιούσαν στη σχολή, υπηρετώ την

ιστορία. Σίγουρα θα είμαι γραφική και θα σου πω ότι μου αρέσουν τα μιούζικαλ.

— **Αν έπρεπε να προσδιορίσεις τη στιγμή στη ζωή σου που ένιωσες πιο ελεύθερη, πότε ήταν αυτή;** Σε κάποια θάλασσα θα ήταν πιθανότατα. Να γλιστράει ανάμεσα στα δάχτυλά μου όσο μαλακώνει ο ήλιος.

— **Υπάρχει μια ποικιλομορφία στο κοινό που σε ακολουθεί. Τι σημαίνει αυτό για σένα;** Αυτός ήταν ο μεγαλύτερος μου σκοπός. Αυτό που θα ήθελα να νιώθω κι εγώ ως παιδί. Ότι ανήκω κάπου όπου δεν έχει σημασία από πού έρχομαι, πόσο όμορφη είμαι, πώς είναι το σώμα μου, οι σκέψεις μου, το ντύσιμό μου, οι ιδεολογίες μου, τι μου αρέσει και τι όχι. Απλώς ανήκω.

— **Πότε πιέζεσαι και απομονώνεσαι; Έχεις τάσεις φυγής;** Πιέζομαι όταν υπάρχει προσδοκία.

Είναι κατάλοιπο της τελειομανίας. Δεν με αφήνει ατάραχη και κλείνομαι ή φεύγω.

— **Ποιο είναι το επόμενο πράγμα που αισθάνεσαι την ανάγκη να επικοινωνήσεις μέσω της μουσικής;** Κάποια επόμενη ιστορία θα είναι. Αλλά είμαι σε περίοδο μεταβατική. Μυρίζομαι κάποια αλλαγή να έρχεται από μακριά.

— **Με αφορμή την καλοκαιρινή περιοδεία θα βρίσκεσαι και στον αέρα ενός ραδιοφωνικού σταθμού. Πώς προέκυψε όλο αυτό; Τι συναισθήματα σου δημιουργεί η τόσο έντονη πλέον επικοινωνία με τον κόσμο;** Είμαι πολύ χαρούμενη για αυτό το καινούργιο εγχείρημα. Μου δημιουργεί μόνο θαλαπυρήνη άμεση επικοινωνία με τον κόσμο και τις σκέψεις του. Αυτός ήταν κι ο λόγος που ξεκίνησα το project. Για να μιλήσουμε, έστω και ετεροχρονισμένα.

— **Υπάρχουν σχέδια και στόχοι; Ένα μικρό spoiler για όσα θα ακολουθήσουν;** Να κάνουμε όμορφες συναντήσεις στις συναυλίες μας τις καλοκαιρινές. Δημιουργία σε όλους τους τομείς και όλο και κάτι θα σκεφτούμε να μας εκπλήξει. **A**

*Ευχαριστούμε το Hippo 3 για την παραχώρηση του χώρου για τη φωτογράφιση.

Οι καλοκαιρινές συναυλίες της Μαρίας Σπανού

- 19/6 Μονή Λαζαριστών – Θεσσαλονίκη
- 21/6 Helmos Mountain Festival
- 25/6 Κηποθέατρο Παπάγου
- 4/7 Changer Z Festival – Φράγμα Περίδικκα Εορδαίας
- 28/7 Φεστιβάλ Δρόμου Καλαμάτας
- 11/8 Τήνος
- 28/8 Χανιά
- 30/8 Ηράκλειο
- 12/9 Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

UEFA EURO 2024™ & CONMEBOL COPA AMERICA™ 2024

UEFA
EURO2024
GERMANY

- CONMEBOL -
COPA AMERICA
USA 2024

Η **Kaizen Gaming** δίνει το παρών,
με τα brands **Stoiximan** & **Betano**, στις κορυφαίες
ποδοσφαιρικές διοργανώσεις του πλανήτη.

 kaizen
GAMING

Την άνοιξη του 2005 μετακόμισα στην Αθήνα. Η πιο ενδιαφέρουσα μεριά της είναι το κέντρο. Οι αποστάσεις όλες μπορούν να γίνουν περπατητά. Κυψέλη. Άρχισα να εξερευνώ την πόλη που δεν κοιμάται, παρά μόνο ξεκουράζεται για να φρεσκαριστεί, να αλλάξει ρούχα και να ξαναβγει. Γοπτευτική, ομορφάσχημη. Αναρχη. Ζωηρή.

Έχει έναν τρόπο να σε βάζει στον ρυθμό της ακόμη και αν αλλάζει συχνά. Νέες διευθύνσεις. Παναγιωλίου 25. Ιστορικό κέντρο. Πρώτο ποτό στην πλατεία Καρύτση. Το καλό αλκοόλ σε μέτρο είναι ορός της αλήθειας. Κάθε μέρα διέσχιζα διαφορετικό δρόμο. Άρχισα να την μαθαίνω. Καθώς το φως της ημέρας αποχωρεί, η Αθήνα γυαλίζει.

Το βράδυ όλα μεταλλάσσονται στη ζεστή ατμόσφαιρα. Και δημιουργείται εξωστρέφεια. Αναίσθητοι και ευαίσθητοι στα ίδια μπαρ. Με ξεχειλωμένα ωράρια, σαν να μετρώνται σε εύκαμπτα ρολόγια του Νταλί. Ενδώσαμε. Βάζαμε στην τσέπη μας και γυαλιά ηλίου πριν βγούμε, σε περίπτωση που μας έπιανε η μέρα στον δρόμο.

Αγόρασα μια φωτογραφική μηχανή με φλας που είχα συνεχώς μαζί μου. Κανονικό ημερολόγιο ανθρωπολογίας, σε εικονογραφημένη παράσταση. Έτσι, κάπως τυχαία, θα βόλταρα την Αθήνα κάθε βράδυ. Όπου με έβγαζε η πόλη. Η μουσική της. Τα στέκια. Οι άνθρωποι που την αγαπούν. Ήταν αυτό, ένα καθημερινό ταξίδι μέσα σε μεγάλη νύχτα.

Η σειρά Athens A.M. είναι η ιστορία της νυχτερινής αθηναϊκής ζωής και της ιδιότυπης κοινωνικότητάς της. Τοποθετημένη στο πέρασμα μεταξύ της αναλογικής και της ψηφιακής εποχής, γεννήθηκε από την προσωπική ανάγκη για μια ακαθόριστη περιπλάνηση, για μια διαρκή παρατήρηση της πόλης και των ανθρώπων της. Η Αθήνα μεταμορφωνόταν ξανά. Χωρίς να αποχωρίζεται τη βουή της, στρεφόταν και προς έναν εκλεκτισμό. Το βίωμα αυτής της μετατόπισης είχε μια αίσθηση εξωτική. Τα πρόσωπα, η ελαφρότητα της διάθεσης, το μερικό άγνωστο, το απρόσμενο, η έλλειψη επιτακτικότητας, τα συναισθήματα. Η ειλικρίνεια. Για χρόνια θα με οδηγούσε η ίδια η πόλη, οι δρόμοι της και εκείνα τα στέκια που κρατάνε ένα κομμάτι της αστικής ιστορίας. Κάθε φωτογραφία ήταν μια προσωπική εμπειρία και μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή ανάμεσα σε εμένα και τους γύρω μου.

Α.Μ.

Α.Μ.

Athens

Η Διώ Καγγελάρη γράφει για τις φωτογραφίες του Θανάση Καρατζά

Μαύρη σαν του ματιού την κόρη, την κόρη που πίνει το φως – σ' αγαπώ άγρυπνη νύχτα.

-Μαρίνα Τσβετάγιεβα

Σαν τους ποιητές, ο Θανάσης Καρατζάς θέλγεται από τη νύχτα και αιχμαλωτίζει με τον φακό του τον «μαύρο ήλιο» και τις εκλάμψεις του.

Σε αυτό το βιωματικό ρεπορτάζ, έχει αφομοιώσει πλήρως τη συμβουλή των Σκανδιναβών δασκάλων του: πάνω από όλα, «νιώσε»! Νυχτόβιος flâneur σε μια δωδεκαετή περιπλάνηση, δρασκελά το σύνορο που διαχωρίζει τη μέρα από το σκοτάδι και αφηίνεται στην επιθυμία να ζηήσει τη νύχτα, να συλλάβει και να μοιραστεί τις πολλαπλές όψεις της. Φωτογραφίες ασπρόμαυρες που θα χρωματιστούν από το συναίσθημα. Μορφές που αποκαλύπτονται μέσα από το αστραπιαίο φλας, όγκοι, σκιές, διαβαθμίσεις του γκρι μέσα από την αναλαμπή του τεχνητού φωτός.

Μετά τα μεσάνυχτα — Post mediam noctem: Ο ιστός της δραματουργίας υφαίνεται με νήματα του κλειστού και του ανοικτού χώρου, του άστεως και της φύσης. Σαν σκηνική οδηγία στην αρχή θεατρικού έργου, η πρώτη φωτογραφία με τον ραγισμένο χάρτη του μετρό της Αθήνας δηλώνει τον χώρο της δράσης. Ακολουθούν τα πρόσωπα του δράματος, τα πορτρέτα και οι στιγμιαίες ιστορίες τους. Ένα κορίτσι σπκώνει σαν αυλαία τη φούστα της κρύβοντας το πρόσωπό της. Η παράσταση αρχίζει.

Αντηχήσεις από τα σπήλαια του underground. Θαμώνες στο μπαρ, στο καμπαρέ και σε απροσδιόριστα καταγώγια, νέοι και αιώνια νέοι, μόνοι και μαζί, απαλλαγμένοι από δεσμά χορευού, αγκαλιάζονται, μεθούν, μελαγχολούν, παρεκτρέπονται. Ο φωτογράφος προσέρχεται με ανοιχτή καρδιά στην αναπάντεχη συνάντηση μαζί τους αναλαμβάνοντας τη διαμεσολάβηση ανάμεσα στο φευγαλέο και την ανάμνηση. Το ακονισμένο βλέμμα διαπερνά το κέλυφος της πραγματικότητας, το οικείο γίνεται παράξενο ανοίκειο. Έκσταση, πόθος, ερωτισμός. «Το υποσυνείδητο εκδικείται τη νύχτα». Ένας άντρας με τεράστιο ψάθινο καπέλο, ένας τρανς με κομμένο στήθος πλάι σε ξέφρενα γελαστά κορίτσια και ηδονικά ζευγαρώματα απογειώνουν μια θεατρικότητα αμφισβήτησης και παράβασης. Το αλκοόλ μετονομάζει τη λαχτάρα για αχαλίνωτη ελευθερία και ο φακός καταγράφει βαθμίδες της μέθης από τις πρώτες νηφάλιες σταγόνες και την ανοδική ευφορία του πότη στην «κορμωμένη φροδίσια ξαψη», που θα έλεγε ο Παπαγιώργης, και την πτώση σε καναπέδες και σε πατώματα.

Η ίδια αγαπτική ματιά πάνω στα πράγματα και την υλικότητά τους μεταμορφώνει το ευτελές σε ποιητική νεκρή φύση: σταχτοδοχείο με αποτίγαρα, σβησμένα κεριά σε αυτοσχέδια τούρτα, ποτήρι με παγάκια, ξεχειλισμένο κάδο

απορριμμάτων πλάι σε νιπτήρα. Κοντά και ταυτόχρονα μακριά εστιάζεται σε έμπυχα και άψυχα, στη μοναδικότητα μιας ανθρώπινης φυσιογνωμίας, σε ένα καλοχτενισμένο afghan hound ή σε μια πεταλούδα στην άσφαλτο.

Αισθήσεις και συγκινήσεις αποτυπώνονται σε πρόσωπα και τοπία, σε μοναχικές και ομαδικές συμπεριφορές. Πλευρές της μοναξιάς και της βίας καταγράφονται σε βραδινές εξόδους στο μετρό, το σινεμά και τον δρόμο, μέσα από σκεπτικούς συνεπιβάτες, μοναχικούς θεατές στην άδεια αίθουσα και συμπλοκές νεανικών ομάδων στο σκοτάδι. Η καθημερινότητα απογειώνεται τη στιγμή που μια φελινική γυναίκα με μακρύ, σαν θεατρικό κοστούμι, φόρεμα με ουρά δισαχίζει τη λεωφόρο, όταν η άνοιξη φυτρώνει πάνω σε ένα αυτοκίνητο που μόλις διακρίνεται ή όταν το χιόνι σαν έναστρος ουρανόσ πέφτει πάνω από στέγες και ταρατσές. Σ' αυτή τη μαγική γεωγραφία, οι άδειοι δρόμοι με τα εναέρια καλώδια και τον έφιππο μέγα Αλέξανδρο μοιάζουν απόκοσμοι. Τοπόσημα της Αθήνας, όπως ο δρομέας, αποκτούν μέσα στον μισοσβησμένο περιβάλλοντα χώρο μια εξωπραγματική διάσταση: θαμπά μπαλκόνια συνομιλούν με τα πυροτεχνήματα που δεσπόζουν πάνω από την πόλη σαν φωτισμένες βαρκούλες, οι κρεμασμένες πλαστικές σακούλες με το συσκευασμένο φαγητό περιμένουν με τρυφερότητα τους απογόνους του παπαδιαμαντικού ανόστιου και πλάνητα. Μέσα από το παιχνίδι με το φως, αχνές φιγούρες και θραύσματα προσώπων διαγράφονται στο σκοτάδι, νυχτερινά ζωύφια φανερώνονται μέσα από το φλας.

Με το πηγαίο του ένστικτο, ο καλλιτέχνης αιφνιδιάζει ό,τι τον κεντρίζει, αναδεικνύει τις ηλικιακές αντιθέσεις, την απτή στάση ενός σώματος, την εκφραστικότητα του ανθρώπινου κορμού φωτογραφημένου από πίσω, χωρίς τη δύναμη του βλέμματος, όπως το παραδομένο κορμί ενός μέθυσου ή η κίνηση των νεανικών σωματών ενώ σκαρφαλώνουν στα συρματοπλέγματα. Ιδιαίτερη είναι η σπουδή στην ανθρώπινη πλάτη: μια ιδρωμένη πλάτη μέσα από τους καπνούς, η πλάτη ενός ζευγαριού: ενός κοριτσιού που χάνεται στις φυλλωσιές.

Σε τούτες τις ασημέρτες βραδιές, τα γιορτινά μπαλόνια μέσα από τον μισάνοιχτο κάδο των σκουπιδιών υπαινίσσονται τον δικό τους υπαρξιακό διάλογο, αυτόν που ξορκίζει το αγκαλιασμένο ζευγάρι στο χορτάρι ή η χαρά και η ομορφιά των κοριτσιών μέσα στα σκοτεινά θαλασσινά νερά. Ποιητής της φωτογραφίας, ο Θανάσης Καρατζάς δίνει φωνή στο ανεπίωτο μυστήριο και μια απόσχεση πρόσκαιρης αθανασίας στον υπόνομο νυχτερινό του θίασο.

ANNE TERESA DE KEERSMAEKER

Μια χορευτική καταίγίδα στα πόδια της Ακρόπολης

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Η διάσημη Βελγίδα χορογράφος και η ομάδα Rosas επιστρέφουν στο Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου με το «EXIT ABOVE – after the tempest»

Σε όλη της την πορεία ασχολείται με τη σχέση μουσικής και κίνησης είτε η παρτιτούρα φλερτάρει με τις φούγκες και τις σονάτες του Μπαχ είτε εμπνέεται από τις θυελλώδεις αφηγήσεις του Άρνολντ Σένμπεργκ και τους ευφυείς αυτοσχεδιασμούς του τίτάνου της τζαζ Τζον Κολτρέιν. Και σταθερά, από την πρώτη της κιόλας δουλειά, η τόσο οικεία πράξη του βαδίσματος ενεργοποιεί τον χορό της.

Επιστρέφοντας, λοιπόν, αυτή την Τρίτη στο Ηρώδειο μετά από πέντε χρόνια με την ομάδα της Rosas, είναι τα μπλουζ που λειτουργούν ως σημείο αναφοράς για το «EXIT ABOVE – after the tempest». Μια «καταίγίδα κίνησης», όπως η ίδια η Anne Teresa de Keersmaeker την περιγράφει, η παράσταση έρχεται να συνδέσει τον χορό με την ιστορία της δυτικής pop μουσικής. Εκκινώντας από το τραγούδι «Walking Blues» του θρυλικού κιθαρίστα και τραγουδοποιού Ρόμπερτ Τζόνσον, το ταξίδι φτάνει ως στο «Der Wanderer», το λιντ του Φραντς Σούμπερτ, για να φωτίσει με όχημα την κίνηση τον τρόπο που τα μπλουζ «δημιουργούν» την κοινότητα, την αίσθηση του «μαζί»

με μια προσέγγιση ποικιλόμορφη και συμπεριληπτική.

Το έργο «διερευνά την ένταση ανάμεσα στη ρομαντική μοναχική “περιπλάνηση” και την πολιτική δυναμική μιας ομάδας άσπλων ανθρώπων που περπατούν μαζί, ανάμεσα στο άτομο και το συλλογικό, τη γραμμή και τον κύκλο», αναφέρει. «Το βάδισμα έρχεται σε αντίθεση με την ηγεμονία της λειτουργικότητας και της αποδοτικότητας. Είναι μια προσπάθεια που δεν παράγει τίποτα πέρα από το πέρασμα του χρόνου και τη διέλευση του χώρου. Ωστόσο, το περπάτημα γεννά επίσης σκέψεις και αναμνήσεις που αποκλύπτουν τον βαθμό στον οποίο ο εσωτερικός μας κόσμος είναι επίσης ένα τοπίο – ένα τοπίο που συχνά μπορείς να διασχίσεις μόνο με τα πόδια».

Δεκατρείς περφόρμερ ζωντανεύουν τη νέα χορογραφία της πολυβραβευμένης δημιουργού (μεταξύ άλλων και με τον Χρυσό Λέοντα της Μπιενάλε της Βενετίας για το σύνολο του έργου της). Ανάμεσά τους και η ανερχόμενη, αιθιοπικής καταγωγής, Φλαμανδή τραγουδοποιός Μέσκερεμ Μέις, η οποία υπογράφει το κείμενο της αφήγησης αλλά και μια σειρά από παραλλαγές και προσαρμογές «περιπατητικών τραγουδιών», τα τελευταία μαζί με τον Ζαν-Μαρί Άερτς, τον αρχιτέκτονα του ήχου της θρυλικής βέλγικης μπάντας TC Matic που έφυγε πρόσφατα από τη ζωή, και τον μπλουζ κιθαρίστα και χορευτή Κάρλος Γκάρμπιν.

INFO
Ωδείου Ηρώδου Αττικού,
25 Ιουνίου στις 21:00

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΣΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΑ ΜΕΣΣΗΝΗ
**ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΚΑΒΑΚΟΣ
ΑΡΟΛΛΩΝ
ENSEMBLE
11.07.24**

ΤΑ
ΚΟΝΤΣΕΡΤΑ
ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ
ΤΟΥ ΜΠΑΧ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ
ΠΕΤΡΟΥ
ΘΕΜΕΛΗ

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΚΑΡΕΛΙΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΔΙΑΖΩΜΑ
ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

BOOK VOICE

Αðalsteinn Ásberg Sigurðsson

ΕΝΑΣ «ΒΙΒΛΙΟΛΑΤΡΗΣ-ΑΓΡΟΤΗΣ»
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Ο Ισλανδός ποιητής, συγγραφέας, μουσικός
και εκδότης μιλάει στην Athens Voice

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Φωτογραφίες του Νόκκνι Είάσον
από το βιβλίο «Εγκαταλειμμένες φάρμες», 2004

Ανδρέας ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗΣ

Στο Θρυλικό Actors Studio και άβητες ιστορίες ζωής

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΟΥ - Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣ
και από το προσωπικό αρχείο του Α.Μ.

Συναντιόμαστε με τον Ανδρέα Μανωλικάκη στο Breeze Cafe, στην Αγία Παρασκευή, στη θέση του οποίου όταν ήταν μικρός, μου λέει, βρισκόταν το καφενείο Εθνικό, πίσω από το ιστορικό θερινό σινεμά Αμαρυλλίς. Αυτή είναι η περιοχή στην οποία μεγάλωσε, πριν φύγει πρώτα για το Παρίσι, όπου σπούδασε στη Διεθνή Σχολή Μιμικής του Μαρσέλ Μαρσό, και ύστερα για τη Νέα Υόρκη, όπου έγινε διά βίου μέλος του θρυλικού Actors Studio. Μαθητεύοντας κοντά σε δασκάλους όπως ο Λι Στράσμπεργκ και η Έλεν Μπέρστιν, ο Μανωλικάκης επιπλέον μελέτησε σε βάθος το σύστημα του Στανισλάβσκι και τη Μέθοδο, τόσο που οι πρόεδροι του Actors Studio, Έλεν Μπέρστιν, Χάρβεϊ Καϊτέλ και Αλ Πατσίνιο, τον θεώρησαν ως μια σοβαρή υποψηφιότητα για τη θέση του καλλιτεχνικού διευθυντή του Actors Studio.

Πρώην πρόεδρος του Actors Studio Drama School στο Pace University, ο Μανωλικάκης είχε ως μαθητές ηθοποιούς όπως ο Μπάντλεϊ Κούπερ. Σήμερα συνεχίζει να διδάσκει σκηνοθεσία και υποκριτική έχοντας τη βάση του στη Νέα Υόρκη και επισκεπτόμενος συχνά την Ελλάδα, για να κάνει σεμινάρια υποκριτικής και ανάλυσης κειμένου στη Σχολή Μωραίτη και την Ελληνοαμερικανική Ένωση αντίστοιχα. Σε μία από αυτές τις επισκέψεις του, δέχτηκε να μιλήσει στην ATHENS VOICE για το νέο του αυτοβιογραφικό βιβλίο, «Στα φώτα», που κυκλοφόρησε πρόσφατα.

— Το πρώτο σας βιβλίο, με τίτλο «Στα φώτα», που κυκλοφόρησε φέτος τον Απρίλιο από τις Εκδόσεις Αρμός, είναι μια εκ βαθέων σειρά συνομιλιών με τη δημοσιογράφο Νατάσα Μπαστέα για τη ζωή και τις σπουδές σας, αρχικά στην Αθήνα και το Παρίσι και τελικά την πορεία σας στη Νέα Υόρκη και τη σχέση σας με το Actors Studio. Πώς ξεκίνησε αυτό το πρότζεκτ;

Το βιβλίο ξεκίνησε, όπως πολύ σωστά είπατε, μέσα από πολλές συζητήσεις με τη Νατάσα Μπαστέα, αλλά και τη δική μου ανάγκη να μοιραστώ όσα έχω ζήσει σε αυτές τις μεγάλες πόλεις. Ήθελα να μοιραστώ πράγματα που αφορούν τη ζωή και την Τέχνη, άρα ο τίτλος «Στα φώτα» αναφέρεται στα φώτα της ζωής και της Τέχνης. Ήταν μια από κοινού διαδικασία, μας πήρε τουλάχιστον δύο χρόνια. Αυτό που ήθελα περισσότερο να περιλαμβάνει το βιβλίο ήταν περιστατικά από τη ζωή, στιγμιότυπα από συναντήσεις με σημαντικούς ανθρώπους του θεάτρου (τόσο στη Γαλλία όσο και στην Αμερική), την εμπειρία μου ως ηθοποιός στο Broadway και την πορεία μου στο Actors Studio. Πρόκειται για ένα βιβλίο που δεν προορίζεται μόνο για ανθρώπους του θεάτρου, αλλά για οποιονδήποτε αναγνώστη θέλει να παρακολουθήσει μια πορεία ζωής, που η θέληση, η σκληρή δουλειά, το πάθος και βέβαια η καλή τύχη οδηγούν έναν άνθρωπο στο να κάνει τα όνειρά του πραγματικότητα.

— Ξεκινήσατε τις σπουδές σας στην Αθήνα, στη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν. Πώς ήταν η εμπειρία σας εκεί;

Όχι ιδιαίτερα καλή. Από παιδαγωγικής απόψεως, απaráδεκτη. Οι συνθήκες ήταν καταπιεστικές. Υπήρχαν κακοποιήσεις όπως βρισιμάτα, προσβολές, απαρχαιωμένες αντιλήψεις, ευνοούμενοι και παραγκωνισμένοι κ.λπ. Όσον αφορά το καλλιτεχνικό κομμάτι, ήταν σχετικά καλύτερο από άλλες Σχολές –όχι, βέβαια, η καλύτερη από όλες, καθώς υπήρχαν η Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και η Σχολή του Πέλου Κατσέλη, για να αναφέρω δύο– οπότε έπαιρνες ορισμένες πληροφορίες οι οποίες όμως δεν ήταν αρκετές. Μάθαινες πάρα πολλές γενικόλογες. Ξεχώριζες το πάθος του ίδιου του Κουν (τον οποίο δεν έτυχε να έχω δάσκαλο, γιατί όταν ήμουν εγώ εκεί είχε πια σταματήσει να διδάσκει) μέσα από τις σκηνοθεσίες του, τις συνεντεύξεις του και

ορισμένες πρόβες που είχα την τύχη να παρακολουθήσω.

— Πώς πήρατε την τολμηρή απόφαση να πάτε στην Αμερική για να σπουδάσετε ηθοποιία, χωρίς καν να γνωρίζετε αγγλικά;

Και στη Γαλλία όταν πήγα δεν μιλούσα γαλλικά. Η ιδέα του να γίνω ηθοποιός ήταν του αδελφού μου. Όταν μια μέρα με ρωτούσε, εδώ, στην Αγία Παρασκευή, τι θέλω να γίνω όταν μεγαλώσω, ένα από τα επαγγέλματα που μου παρέθεσε ως επιλογή ήταν εκείνο του ηθοποιού. Του είπα «καλά ακούγεται αυτό», αν και μέχρι τότε δεν είχα δείξει κανένα ενδιαφέρον για το θέατρο και την υποκριτική. Μάλλον εκείνη την ημέρα ο αδελφός μου είχε έμπνευση, καθώς του βγήκε από το στόμα μια προφητεία. Είπε: «Εάν πραγματικά θέλεις να γίνεις ηθοποιός, τότε πρέπει να πας στο Actors Studio». Εγώ νόμιζα πως το Actors Studio ήταν κάπου στην Αθήνα, οπότε προσπαθούσα να υπολογίσω πόσο μακριά ήταν από την Αγία Παρασκευή. Όταν μου είπε πως ήταν στη Νέα Υόρκη εγώ ο ίδιος το απέκλεισα, λόγω γλώσσας και επειδή δεν είχαμε τέτοια οικονομική δυνατότητα ή συγγενείς εκεί.

Αυτό που τελικά με οδήγησε στην Αμερική ήταν ένα τυχαίο περιστατικό, αρκετά χρόνια αργότερα. Πήγα ως «ερωτικός μετανάστης», αμέσως μετά τις σπουδές μου στη Γαλλία. Όταν, λοιπόν, βρέθηκα στη Νέα Υόρκη, επισκέφτηκα το Actors Studio. Για να μπει εκεί πρέπει να δώσεις εξετάσεις, οι οποίες είναι αρκετά δύσκολες. Υπάρχει η προκαταρκτική και αν περάσεις ακολουθεί η τελική εξέταση. Έδωσα, λοιπόν, την προκαταρκτική εξέταση χωρίς να ξέρω καλά καλά τη γλώσσα. Παρ' όλα αυτά, οι άνθρωποι δεν στάθηκαν στη δυσκολία μου αυτή και με πέρασαν στην τελική εξέταση, γιατί θεώρησαν πως αυτά που έκανα ως ηθοποιός στη σκηνή ήταν μέσα σε αυτά τα οποία ζητούσαν: τη σχέση που έχεις με τον παρτενέρ, την αμεσότητα της επικοινωνίας, τη σχέση που έχεις με τα αντικείμενα κ.λπ. Το καλό ήταν ότι δεν χρειάστηκε να γυρίσω ποτέ πίσω στις προκαταρκτικές εξετάσεις, διότι κάθε φορά που σε κόβουν πρέπει να περιμένεις έναν χρόνο για να ξαναδώσεις. Τόλμησα, μάλιστα, και ζήτησα να συνεχίσω να παρακολουθώ μαθήματα ως παρατηρητής, μέχρι να δώσω τις τελικές εξετάσεις, και το δέχτηκαν. Στο βιβλίο υπάρχει και η επιστολή του Στράσμπεργκ και αυτό ξεκίνησε μια ολόκληρη παράδοση, όπου οι φιναλίστ μπορούν πια να παρακολουθούν μαθήματα.

— Στο βιβλίο μιλάτε συχνά για τον Λι Στράσμπεργκ και τον θεωρείτε έναν από τους μέντορές σας. Ποιος ήταν ο ρόλος που έπαιξε στην πορεία σας στο Actors Studio;

Είχα την τύχη να παρακολουθήσω επί ενάμιση χρόνο διδασκαλίες του Στράσμπεργκ. Δυστυχώς, δεν είχα την ευκαιρία να παίξω γι' αυτόν. Είχα, μάλιστα, την ατυχία να πεθάνει μια βδομάδα πριν την τελική μου εξέταση. Όμως, το ότι παρακολουθήσα τόσα μαθήματά του, ήταν για μένα ένα πραγματικό δώρο. Πέραν των μαθημάτων αυτών, έχω μελετήσει όλο το έργο του και ό,τι έχει γραφτεί για εκείνον. Επιπλέον, η γυναίκα του, που πέθανε πρόσφατα, μου είχε δώσει πρόσβαση στο αρχείο του και έτσι είδα βιντεοκασέτες με διαλέξεις και ομιλίες του και άκουσα μαγνητοφωνημένα μαθήματά του στο Actors Studio από το 1960 και μετά. Έχω, λοιπόν, μελετήσει σε βάθος το έργο του Στράσμπεργκ και γι' αυτό τον θεωρώ έναν από τους μέντορές μου και τον σημαντικότερο δάσκαλο υποκριτικής, μαζί με τον Στανισλάβσκι και τον Βαχτάνγκοφ. Σημαντικός ήταν, επίσης, ο ρόλος που έπαιξε η Έλεν Μπέρστιν στην εξέλιξή μου. Σπουδαία δασκάλα, με την οποία στη συνέχεια συνεργαστήκαμε και στο διοικητικό συμβούλιο, αλλά και στο πρόγραμμα σπουδών του Actors Studio Drama School. Η Έλεν αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα στη ζωή μου.

— Μιλάτε στο βιβλίο σας και για μια άλλη μεγάλη δασκάλα του συστήματος Στανισλάβσκι στην Αμερική, τη Στέλλα Άντλερ. Η Άντλερ, όπως αναφέρετε, δεν μπόρεσε ποτέ να ξεπεράσει την έχθρα που είχε με τον Στράσμπεργκ. Πώς βιώσατε εσείς αυτόν τον πόλεμο μεταξύ τους;

Τη Στέλλα Άντλερ είχα την ευκαιρία να την παρακολουθήσω για μερικούς μήνες, ως παρατηρητής. Ανήκε, βέβαια, στην κατηγορία των σημαντικών δασκάλων, όμως δεν πλησίαζε τον Στράσμπεργκ, του οποίου η διδασκαλία ήταν σαν λείζερ. Η Άντλερ ήταν πολύ καλή στη ρητορική του θεάτρου. Η ρητορική, όμως, δεν «παίζεται». Ο Στράσμπεργκ ενδιαφερόταν για το πώς θα βρει ο κάθε μαθητής τον δικό του μηχανισμό. Η Στέλλα μπορεί να σταμάταγε κάποιον στο πρώτο λεπτό. Ήταν πολύ αυθόρμητη και συχνά φερόταν στους μαθητές σαν παιδάκια. Ήταν εξαιρετική θεωρητικός και έλεγε πολύ όμορφα πράγματα για τη σχέση του ηθοποιού με το κείμενο ή τη σχέση της ζωής με το θέατρο. Αυτά όμως, δυστυχώς, δεν μπορούν εύκολα να μεταφραστούν σε πρακτικές οδηγίες για την ηθοποιία.

Το πρόβλημα, τώρα, που υπήρχε μεταξύ τους είναι πως η Άντλερ μισούσε τον Στράσμπεργκ, ακόμη και πριν τον γνωρίσει, σχεδόν. Υπήρχε αυτό το προσωπικό μίσος απέναντί του, που έβλαψε το Group Theater, στο οποίο συνεργαστήκανε οι δυο τους, δημιούργησε και δημιουργεί γενικά μεγάλη σύγχυση στους μαθητές. Ήταν, λοιπόν, μια προσωπική κόντρα που εκείνη τροφοδοτούσε, η οποία προκάλεσε μεγάλη ζημιά. Έχω μελετήσει όλα τα βιβλία της και τις συνεντεύξεις της στο Lincoln Center. Και, βέβαια, όπως περιγράφω στο βιβλίο, είχα και μια προσωπική συζήτηση μαζί της. Εκείνο που μου έκανε τρομερή εντύπωση ήταν το άπιστευτο βάθος του μίσους που έτρεφε για εκείνον, σε βαθμό ψύχωσης, ακόμη και αφότου ο Στράσμπεργκ είχε πια πεθάνει.

— Στο βιβλίο μιλάτε και για τη γνωριμία σας με τον Ηλία Καζάν, που προφανώς είχε κομβική σημασία για εσάς. Τι σας έκανε να τον ξεχωρίσετε ανάμεσα στους σημαντικούς καλλιτέχνες που έχετε γνωρίσει στη ζωή σας;

Είχαμε συναντηθεί με τον Καζάν μερικές φορές στη Νέα Υόρκη, στο Actors Studio, και όταν είχε έρθει μια φορά εδώ, για μια διάλεξη για τον κινηματογράφο, στο Κολλέγιο Αθηνών, με αναγνώρισε ανάμεσα στο πλήθος. Για κάποιον λόγο είχα καθυστερήσει και πήγα όταν είχε τελειώσει πια η ομιλία. Έτσι, λοιπόν, καθώς μιλούσα με έναν πρώην καθηγητή μου από τη Σχολή του Κουν, με είδε ο Καζάν και με αναγνώρισε, λέγοντας: «Look who's here!» (Κοίτα ποιος είναι εδώ). Ήταν συμπαθέστατος άνθρωπος, πολύ τρυφερός και με εξαιρετική μνήμη. Αυτό που με τιμά ιδιαίτερος είναι ότι στις τρεις πρώτες τελικές εξετάσεις μου από τις πέντε, στο Actors Studio, ήταν στην επιτροπή και πάντα άκουγα από τη γραμματέα ότι ψήφισε υπέρ μου. Ο Καζάν δεν ήταν άνθρωπος που έβλεπε εθνικότητα. Αν του άρεσε κάτι, του άρεσε. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό ότι σε κάθε επιστολή που του έγραφα πάντοτε απαντούσε. Αυτό είναι ένα καλό μάθημα και για τους Έλληνες εδώ. Οι σπουδαίοι πάντοτε απαντούν και μάλιστα αμέσως.

— Έχετε ξεχωρίσει και άλλες προσωπικότητες που έχουν φερθεί με παρόμοια γενναιοδωρία;

Μέγιστο παράδειγμα ήταν ο Πολ Τέιλορ, ένας από τους κορυφαίους χορογράφους της Αμερικής. Είχα μια σύντομη συζήτηση μαζί του, όπως περιγράφω και στο βιβλίο, μόλις είχαμε συστηθεί μετά από μια παράσταση που είχε χορογραφήσει. Θα πρέπει να ήταν ογδόντα χρονών περίπου τότε. Γνωρίζοντας πως ήμουν πρόεδρος του μεταπτυχιακού προγράμματος του Actors Studio, ήθελε να με ρωτήσει ▶

**ΕΧΟΥΝ ΓΡΑΦΤΕΙ ΚΡΙΤΙΚΕΣ
ΓΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ
ΕΡΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,
ΠΟΥ ΛΕΝΕ: «ΠΟΛΥ ΚΑΛΥΤΕΡΗ
Η ΤΑΔΕ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΗΘΟΠΟΙΟΣ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΡΙΑ ΣΤΡΙΠ ΣΤΟΝ ΡΟΛΟ»,
Η «ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ Ο ΤΑΔΕ ΕΛΛΗΝΑΣ
ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ
ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ
Ο ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ ΣΤΟΝ ΡΟΛΟ».
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΙΑΝΕΙΣ ΣΤΟ
ΣΤΟΜΑ ΣΟΥ ΤΕΤΟΙΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ
ΜΕ ΤΕΤΟΙΑ ΕΥΚΟΛΙΑ ΚΑΙ
ΕΠΙΠΟΛΑΙΟΤΗΤΑ, ΓΙΑΤΙ ΕΚΤΙΘΕΣΑΙ.**

1) Ο Ανδρέας Μανωλικάκης, με τους Αλ Πατσίνο, Έλεν Μπέρστιν και Σούζαν Άστον, το 2019. Από την ενδιαφέρουσα ομιλία που είχε κάνει η Έλεν Μπέρστιν με τον Αλ Πατσίνο για τους μαθητές του Actors Studio Drama School.

2) Λίγη ώρα πριν την πρώτη του τελική εξέταση στο Actors Studio, τον Φεβρουάριο του 1982.

3) Ο Ανδρέας Μανωλικάκης, τότε πρόεδρος στο Actors Studio Drama School, με τον Μπράντλεϊ Κούπερ, το 2018, όταν ο διάσημος ηθοποιός ήρθε για να μιλήσει στους μαθητές του Actors για την ταινία του «A star is born».

4) Σε παιδική ηλικία μαζί με την μητέρα του Ευγενία και τον αδελφό του.

5) Με τον πατέρα του, δημοσιογράφο και συγγραφέα Ιωάννη Μανωλικάκη.

▲ Ο Ανδρέας Μανωλικάκης με τον Jeremy Irons από το πάρτι της πρεμιέρας του «Breaking the Code», που έγινε στο περιήρημα εστιατόριο Sardi's στο Broadway.

κάτι για την κωμωδία. Μιλήσαμε περίπου για εικοσπέντε λεπτά. Ύστερα από μερικές μέρες, έλαβα μια επιστολή από εκείνον. Είχε ψάξει και είχε βρει τη διεύθυνσή μου, για να με ευχαριστήσει για αυτά που του είχα πει, τα οποία, όπως μου έγραφε, είχε δαχτυλογραφήσει και είχε μοιράσει στους χορευτές του σε φωτοτυπίες! Το γράμμα έκλινε μάλιστα με την αποφώνηση: «Με θαυμασμό». Για εμένα αυτό ήταν ένα από τα μεγαλύτερα μαθήματα που τι σημαίνει γενναιοδωρία ψυχής.

— Ήταν, ίσως, παρόμοια και η γενναιοδωρία ψυχής που σας έδειξε ο Αλ Πατσίνο, όταν σας ρώτησε τι νομίζετε πως χρειάζεται να γίνει, ώστε το Actors Studio να αναζωογονηθεί; Γράφετε πως σας ζήτησε να του δείξετε και τον αυτοσχέδιο τόμο με τις έρευνές σας για την υποκριτική και τη σκηνοθεσία;

Αυτό συνέβη σε μια χρονική περίοδο που η ηγεσία του Studio (Έλεν Μπέρστιν, Χάρβεϊ Καϊτέλ και Αλ Πατσίνο) βρισκόταν σε μια αναζήτηση για τον προσανατολισμό του. Επειδή γνώριζαν τη δουλειά μου, με είχαν και οι τρεις υπόψη τους ως υποψήφιο να αναλάβω την καλλιτεχνική διεύθυνση του Actors Studio. Έκανα λοιπόν συναντήσεις μαζί τους, αρχικά ξεχωριστά. Στο πλαίσιο αυτών των συναντήσεων, πήγα μια μέρα στο σπίτι του Πατσίνο, έξω από το Μανχάταν. Ήταν απλός, συγκεκριμένος, συγκεντρωμένος και χαλαρός. Όταν του έδωσα να δει το βιβλίο, το οποίο περιείχε και κείμενα στα ελληνικά και τα γαλλικά, το επεξεργάστηκε με μεγάλο σεβασμό. Ακόμα και τα κείμενα που δεν μπορούσε να διαβάσει, τα κοιτούσε με προσοχή. Ήταν ένα βιβλίο με πολύ σκληρό εξώφυλλο και φωτοτυπίες μέσα, όμως εκείνος το είχε πιάσει σαν να επρόκειτο για το σημαντικότερο κείμενο στην ιστορία της ανθρωπότητας! Έδειξε, λοιπόν, μεγάλο σεβασμό σε αυτήν την έρευνα ετών που είχα κάνει. Σεβάστηκε τον κόπο και το πάθος μου. Μόνο ένας ηθοποιός με το δικό του ταλέντο και το δικό του επίπεδο εκπαίδευσης θα μπορούσε να έχει εκτιμήσει αυτήν τη δουλειά με τον τρόπο που την εκτίμησε εκείνος.

— Αυτή η αντιμετώπιση διαφέρει, κατά τη γνώμη σας, από την αντίστοιχη στην Ελλάδα;

Ποιος είναι ο ρόλος των δασκάλων, των κριτικών και των θεατρολόγων στην ανάδειξη νέων ταλέντων;

Βεβαίως διαφέρει. Ο αντίστοιχος Πατσίνο στην Ελλάδα δεν θα σου απήυθνε καν τον λόγο. Δυστυχώς, τόσο οι δάσκαλοι, οι κριτικοί, όσο και οι θεατρολόγοι παίζουν ως επί το πλείστον αντιπαραγωγικό ρόλο. Το λέω, άλλωστε, εδώ και χρόνια. Η πλειοψηφία όλων αυτών (υπάρχουν, βέβαια, και σημαντικές εξαιρέσεις) είναι ημιμαθείς και παπαγαλίζουν λανθασμένα πράγματα. Δεν γνωρίζουν σε βάθος το αντικείμενό τους. Έχουν την τάση να μπερδεύουν το σύστημα του Στανισλάβσκι και τη Μέθοδο – δηλαδή τη βιωματική υποκριτική – με θεατρικά ή κινηματογραφικά ρεύματα. Το Σύστημα του Στανισλάβσκι είναι εκπαίδευση του ηθοποιού, όχι στιλ θεάτρου. Εκπαιδεύεις το υποκριτικό σου όργανο, ούτως ώστε μετά να μπορείς να παίξεις σε διαφορετικά στιλ θεάτρου. Πιστεύουν λανθασμένα πως το Σύστημα του Στανισλάβσκι και η Μέθοδος είναι μόνο για το ρεαλιστικό θέατρο αγνοώντας τη δουλειά του Βαχτάνγκοφ και του Group Theater, που ανέβαζαν παραστάσεις ακρότατα στιλιζαρισμένες. Αν υπήρχαν σοβαροί πρυτάνεα και αρχισυντάκτες, θα έπρεπε να τους έχουν κόψει και τους μεν και τους δε. Επιπλέον, το Σύστημα του Στανισλάβσκι ξεκίνησε ως θεατρική εκπαίδευση, καθώς δεν υπήρχε σινεμά την εποχή εκείνη. Στο Actors Studio η εκπαίδευση ήταν και είναι θεατρική, παρά το γεγονός ότι από εκεί έχουν βγει οι μεγαλύτεροι κινηματογραφικοί αστέρες. Άρα, η άποψη ότι η εκπαίδευση της Μεθόδου αφορά αποκλειστικά τον κινηματογράφο είναι εντελώς λανθασμένη. Η εκπαίδευση ήταν πάντοτε μία, κάτι το οποίο στην Ελλάδα δεν φαίνεται να είναι και τόσο ξεκάθαρο. Έπειτα, ακούω συχνά αυτήν τη σύγκριση που κά-

νουν μεταξύ του ευρωπαϊκού και του αμερικανικού θεάτρου. «Το ευρωπαϊκό θέατρο», λέει, «είναι καλύτερο από το αμερικανικό». Συγκρίνουν, λοιπόν, μία χώρα με μία γλώσσα (γιατί μιλάνε, βέβαια, για τις Ηνωμένες Πολιτείες), με μία ολόκληρη ήπειρο με 51 χώρες και 24 γλώσσες. Αν αρχίσουμε την παιδαριώδη σύγκριση ότι το ένα είναι καλύτερο από το άλλο, τότε και μέσα στην Ευρώπη θα πρέπει να αναρωτηθούμε: «Είναι το ιταλικό καλύτερο από το ισπανικό θέατρο ή το γαλλικό και το γερμανικό;» Τι πάει να πει καλύτερο; Υπάρχει καλή και κακή υποκριτική, όπως υπάρχει καλό και κακό θέατρο. Έχω δει συγκλονιστικές παραστάσεις στην Ευρώπη (Πίτερ Μπρουκ, Πίτερ Στάν, Τζόρτζιο Στρέλερ) και έχω δει συγκλονιστικές παραστάσεις στην Αμερική. Υπάρχει ένας φανατισμός και ένας υπόγειος αντιαμερικανισμός σε τέτοιου είδους γνώμες. Έχουν γραφτεί κριτικές για παραστάσεις αμερικανικών έργων στην Ελλάδα, που λένε: «Πολύ καλύτερη η τάδε Ελληνίδα ηθοποιός από τη Μέριλ Στριπ στον ρόλο», ή «Ευτυχώς που ο τάδε Έλληνας ηθοποιός δεν έκανε τις αμερικανικές που έκανε ο Μάρλον Μπράντο στον ρόλο». Δεν μπορείς να πιάσεις στο στόμα σου τέτοιες προσωπικότητες με τέτοια ευκολία και επιπολαιότητα, γιατί εκτίθεται.

— Είχατε μαθητές που στη συνέχεια έγιναν διάσημοι, αλλά και μαθητές που ήταν ήδη επιτυχημένοι. Μιλήστε μας για αυτήν σας την εμπειρία.

Ο Μπράντλεϊ Κούπερ, για παράδειγμα, ήταν μαθητής μου, με την έννοια ότι ήταν στην τάξη μου στο δεύτερο έτος του πανεπιστημίου και εγώ ήμουν καθηγητής του. Ήταν εξαιρετικός μαθητής και εξαιρετικό παιδί. Η φήμη, η δόξα και τα χρήματα, που απέκτησε αργότερα, δεν τον έχουν αλλάξει ακόμα και σήμερα, ούτε στο ελάχιστο. Ήταν σοβαρός, αλλά και με εξαιρετικό χιούμορ. Είναι ένας άνθρωπος παθιασμένος με τη δουλειά του, που πάντοτε θέλει να μαθαίνει καινούργια πράγματα, χωρίς να παύει στη μέση το «εγώ» του. Από την άλλη πλευρά, υπήρξα «δάσκαλος» και ήδη επιτυχημένων ηθοποιών όταν έκανα σεμινάρια και διαλέξεις στο Actors Studio, ιδιαίτερα πάνω στην ανάλυση του κειμένου. Εκεί παρακολουθούσαν καλλιτέχνες όπως η Έλεν Μπέρστιν, ο Χάρβεϊ Καϊτέλ η Ντριάνα Γουίστ και άλλοι, οι οποίοι κρατούσαν πολλές σημειώσεις και έκαναν πολλές ερωτήσεις κατά τη διάρκεια των μαθημάτων μου. Ήταν ανοιχτοί, παρά τα βραβεία και τις επιτυχίες τους, σε νέα πράγματα, θέλοντας πάντα να μαθαίνουν και να γίνονται καλύτεροι. Γι' αυτό και ο τίτλος του μέλους είναι «Διάβιου», γιατί διάβιου είναι και η μάθηση. Στην Ελλάδα, στα σεμινάρια που κάνω εδώ και πολλά χρόνια, ένα παρατηρήσει ότι οι μαθητές δεν υστερούν σε τίποτα σε σχέση με μαθητές που έχουν περάσει από τα χέρια μου, από άλλα μέρη του κόσμου. Έχουν το ψυχικό υλικό, την ιδιοσυγκρασία, το ταλέντο και την ενέργεια που χρειάζονται. Αυτό που δεν έχουν είναι η εκπαίδευση. Όταν όμως εκπαιδευτούν σωστά, δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τους ξένους ηθοποιούς.

— Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να περάσετε στους αναγνώστες μέσω του βιβλίου σας «Στα φώτα»;

Αυτό που θα ήθελα να αποκομίσουν οι αναγνώστες είναι ότι αν εγώ μπόρεσα και κατάφερα αυτά που κατάφερα, τότε οποιοσδήποτε μπορεί να τα καταφέρει, αρκεί να δουλέψει αρκετά και να έχει πάθος για αυτό που κάνει. Μπορεί κανείς να καταφέρει πράγματα που δεν τα είχε καν φανταστεί. Το μήνυμα, λοιπόν, είναι ότι πρέπει να ακολουθείς τα όνειρά σου, όσο εξωπραγματικά κι αν φαίνονται και να μη δίνεις σημασία σε «σειρήνες» που λένε πράγματα για να σε αποθαρρύνουν και να σε βγάλουν από τον στόχο σου. **A**

«Στα φώτα», Ανδρέας Μανωλικάκης, Η πορεία στο θρυλικό Actors Studio και άλλες ιστορίες ζωής. Συνομιλίες με τη Νατάσα Μπαστά, εκδ. Αρμός.

1.000.000
Τηλεοράσεις

1.000.000 Ευχαριστούμε!

Σκάνανε εδώ
και γιόρτασε μαζί μας

πλαισο ●

ΣΚΥΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

ΥΠΕΡΟΧΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΠΑΝΟΥ ΒΑΛΑΒΑΝΗ
ΓΙΑ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Κοιτάω πάντα με λατρεία το αφεντικό μου περιμένοντας το χέρι του. Είμαι όμορφος. Το ξέρω. Τόσο όμορφος, που με έκανε αγγείο για το κρασί του». Από Αττικό ερυθρόμορφο ρητό του πρώιμου 5ου αιώνα π.Χ., σε μορφή σκύλου. Πώς γάβγιζαν οι σκύλοι στα αρχαία χρόνια; Άνθρωπος και σκύλος συνδέονταν από τα βάθη των αιώνων με δεσμούς ανιδιοτελούς αγάπης και συντροφικότητας; Από τους σκύλους της Αρχαιότητας διασημότεροι είναι ο Άργος, ο τρικέφαλος Κέρβερος και η φρικώδης Σκύλλα, που από τη μέση της ξεπηδούσαν λαιμοί που κατέληγαν σε τρομακτικά κεφάλια σκύλων. Στην «Οδύσσεια» κορυφαία στιγμή αποτελεί η συνάντηση του Οδυσσέα με τον πιστό του σκύλο Άργο, που έχει δημιουργήσει μια από τις πιο δυνατές και συγκινητικές εικόνες πίστης σκύλου της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Ο Άργος, που είχε να δει τον Οδυσσέα από κουτάβι, τον αναγνώρισε από τη μυρωδιά του είκοσι χρόνια μετά και ξεψύχησε στα πόδια του.

«Εκεί κι ο Άργος κείτονταν τσιμπούρια φορτωμένος. Και τότε όπως μυρίστηκε κοντά του τον Δυσσέα / Κούνησε λίγο την ουρά, κατέβασε τα αυτιά του / Όμως δεν είχε ανάκαρα να τρέξει πιο κοντά του. / Έστρεψε κείνος τότε αλλού και σφούγγισε ένα δάκρυ». (Οδύσσεια ρ 290-299).

Σε όλους τους πολιτισμούς της γης και σε όλες τις εποχές, οι σκύλοι αποτελούσαν μέρος της ζωής και της κουλτούρας των ανθρώπων και αντιμετωπιζόνταν με τον ίδιο τρόπο όπως περίπου και σήμερα. Φύλακες, κυνηγοί, πιστοί σύντροφοι,

συνοδοιπόροι και, συχνά, πολύτιμα μέλη της οικογένειας. Και, ναι, οι σκύλοι γάβγιζαν όπως και σήμερα.

«Κάποτε χιλιάδες χρόνια πριν, στην Παλαιολιθική περίοδο, μπορεί σε περισσότερα μέρη από ένα, κάποιοι λύκοι να έγιναν φίλοι με κάποιους ανθρώπους και να διαπίστωσαν γρήγορα ότι δεν θα έμειναν πεινασμένοι κοντά τους. Σιγά σιγά άρχισαν να τους ακολουθούν στη νομαδική ζωή τους και ίσως ορισμένοι ζώα να πλησίασαν περισσότερο και να έγιναν μέλος των ανθρώπινων ομάδων. Κι έτσι ο φόβος έφυγε και οι λύκοι έγιναν σκύλοι, οι καλύτεροι φίλοι του ανθρώπου».

Ο Πάνος Βαλαβάνης, καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, συνέγραψε το υπέροχο βιβλίο «Σκύλοι από τους αρχαίους χρόνους» (εκδόσεις Πρώτη Ύλη) εικονογραφημένο εξαιρετικά από τη **Χαρά Μαραντίδου**, αρχιτέκτονα, εικαστικό και designer.

Προϊόν βαθιάς έρευνας, πρωτότυπο και μοναδικό, το βιβλίο οι «Σκύλοι από τους Αρχαίους Χρόνους» είναι αφιερωμένο στους σύγχρονους τετράποδους φίλους του κ. Βαλαβάνη, τον Πάκο, τη Λούνα και τη Μούσκα. Το κείμενο είναι ζωηρό, ευχάριστο και διαβάζεται εύκολα, διότι στον καθηγητή, άριστο γνώστη της αρχαίας Ελλάδας, αρέσει η εξιστόρηση του παρελθόντος, με τρόπο κατανοητό για τους μαθητές και το ευρύ κοινό ηλικίας από 10 έως 110 ετών. Στο σημαντικότερο βιβλίο για σκύλους που γράφτηκε στην αρχαιότητα, τον «Κυνηγετικό» του Ξενοφώντος, ο συγγραφέας του αναφέρεται με προσοχή και στην ονοματοδοσία των κυνηγόσκυλων. Αναφέρει ότι τα πιο κατάλληλα ονόματα είναι τα σύντομα, τα μονοσύλλαβα ή δισύλλαβα, τα οποία προφέρονται εύκολα και γίνονται αντιληπτά από τα ζώα. Παραθέτει και μια λίστα με 49 κατάλληλα ονόματα. Όπως Ακτίς (αχτίδα, φλόγα, αστραπή), Φύλαξ (φρουρός, προστάτης), Χαρά (τέρψη, ηδονή), Θυμός (θάρος, τόλμη), Αλκή (δύναμη, ανδρεία), Στερός (αλύγιστος, πεισματάρης), Σπέρχων (σπεύδων, γρήγορος), Λόχος (καρτέρι, ενέδρα), Οινάς (αυτός που έχει το χρώμα του κρασιού). Από το εξάισια γραμμένο βιβλίο παραθέτω αποσπάσματα από ορισμένα κεφάλαια.

Ίχνη μέσα στον χρόνο

Τριάντα χιλιάδες χρόνια πριν, αποκαλύφθηκε σκηνή κυνηγιού σε βραχογραφία από το σπήλαιο Αλταμίρα της Ισπανίας. Πρόκειται για την αρχαιότερη απεικόνιση σκύλου. Αλλά και 26.000 χρόνια πριν σε μια σπηλιά στη Νότια Γαλλία σε λασπωμένο έδαφος διατηρήθηκαν ίχνη από πατημασιές ενός παιδιού και ενός μικρού παιδί που ζούσε με τη φυλή του στη σπηλιά να έχει γίνει φίλος με το σκυλί και να πορεύονται πλάι πλάι σε μικρές και μεγάλες διαδρομές μέσα και γύρω από τον τόπο κατοικίας τους. Για πρώτη φορά κατά την Αρχαϊκή περίοδο εμφανίζονται στην ελληνική τέχνη σκηνές με σκυλιά ως οικόσιτα ζώα που αυξάνονται ραγδαία από τα κλασικά χρόνια. Η πρώτη αναφορά σκύλων στην Αρχαία Ελλάδα γίνεται σε δύο πινακίδες μυκηναϊκής Γραμμικής Β' γραφής από την Πύλο και τη Θήβα, που χρονολογούνται στον 13ο αι. π.Χ.

Οι σκύλοι σε μύθους και ιστορίες

Σκύλοι εμφανίζονται συχνά στα Ομηρικά Έπη: Στην «Ιλιάδα» ο Αχιλλέας προσβάλλει τους συμμάχους του, αλλά και τους εχθρούς του, βρίζοντάς τους ως θυμωμένα και ασυγκράτητα σκυλιά. Πάνω δε από τη νεκρική πυρά του Πατρόκλου θυσιάζει δύο από τα εννιά σκυλιά του νεκρού φίλου του, μαζί με τέσσερα άλογα και δώδεκα νεαρούς Τρώες. Στην «Οδύσσεια» βρίσκουμε μια απροσδόκητη πληροφορία: Δύο σκυλιά ρομπότ φύλαγαν το παλάτι του Αλκίνοου στο νησί των Φαιάκων. Ήταν φτιαγμένα από τον Ήφαιστο με ασημί και χρυσάφι και όντας ακούραστα και άτρωτα, ξεπερνούσαν σε απόδοση τα φυσικά τους πρότυπα.

Σκύλοι από τις ανασκαφές

Πολλές από τις πληροφορίες σχετικά με τα σκυλιά της Αρχαιότητας λαμβάνουμε και από τα αρχαιολογικά ευρήματα, που προέρχονται από τις ταφές σκύλων. Μόνο του το γεγονός ότι τα ζώα αυτά έτυχαν ταφής αντίστοιχης των ανθρώπων και δεν πετάχτηκαν απλώς τα πτώματά τους σε έναν λάκκο, δείχνει την ιδιαίτερη σημασία που είχαν για τους ιδιοκτήτες τους, καθώς και μια γενικότερη ευαισθησία που έδειχναν οι αρχαίοι Έλληνες για τα αγαπημένα τους ζώα.

Τα εννέα βασιλικά κυνηγόσκυλα

Εντυπωσιακό κυνήγι απεικονίζεται στη μεγάλη, πολύχρωμη τοιχογραφία της πρόσοψης του βασιλικού τάφου της Βεργίνας. Η μεγαλύτερη ζωγραφική παράσταση της αρχαίας ελληνικής τέχνης είναι πολυπρόσωπη και παριστάνει μια δραστηριότητα ιδιαίτερα αγαπητή στον βασιλικό οίκο της Μακεδονίας. Η σύνθεση αποτελείται από έξι κυνηγετικές σκηνές που αναπτύσσονται στη σειρά, ανάμεσα σε δένδρα, βράχια, θάμνους και πέτρες. Συμμετέχουν δέκα κυνηγοί (3 έφιπποι και 7 πεζοί) και δεκαπέντε ζώα, από τα οποία τα εννιά είναι σκυλιά.

Της πλατείας Συντάγματος

Μεγάλη ευαισθησία δείχνει ένας τάφος των Ρωμαϊκών χρόνων με την ταφή ενός σκύλου. Φαίνεται πως αυτός είχε αφεντικό που τον φρόντιζε και τον αγαπούσε πολύ. Γιατί όταν πέθανε, τον αντιμετώπισε σαν να ήταν ο αγαπημένος του φίλος: τον έθεσε σε νεκροταφείο ανθρώπων, μέσα σε χτιστό τάφο, με πήλινες πλάκες στο δάπεδο για να μην ακουμπάει το άψυχο σώμα του στο χώμα. Τον έθαψε με το ωραίο περιλαίμιό του, όπως φορούσαν στους ανθρώπους τα αγαπημένα τους κοσμήματα. Μέσα στον τάφο του έβαλε ως κτερίσματα δυο γυάλινα μυροδοχεία, όπως συνήθιζαν να κάνουν στους ανθρώπους της εποχής. Η χρονολόγηση των γυάλινων αυτών αγγείων μάς βοηθάει να συμπεράνουμε ότι ο σκύλος έζησε τον 1ο-2ο αιώνα μ.Χ. Ο τάφος του αγαπημένου σκύλου βρέθηκε στη λεωφόρο Αμαλίας, στο πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος, κατά τις ανασκαφές που προηγήθηκαν της κατασκευής του Μετρό, από το 1992-1997. Το μέρος αυτό της πόλης, παρ' όλο που σήμερα είναι τόσο κεντρικό, στην Αρχαιότητα βρισκόταν έξω από τα τείχη, γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε και ως νεκροταφείο.

Οι σκύλοι πάντα δίπλα στους ανθρώπους. Στο κυνήγι, στον περίπατο, στα συμπόσια, στις αγορές, στα γυμνάσια, στα ιερά, στον πόλεμο, στα παιχνίδια με τα παιδιά, στις επιτύμβιες στήλες, ο σκύλος στον ουρανό. Ο Αστερισμός του Μεγάλου Κυνός και το πιο φωτεινό του αστέρι, ο Σείριος.

Είχα καιρό να διαβάσω τόσο γλυκό και τρυφερό βιβλίο. Πώς φαίνεται ότι ο συγγραφέας αγαπά τον φίλο που περιγράφει;

Όσο σκέφτομαι ότι στην Πομπηία βρέθηκε επιγραφή που προειδοποιούσε τους περαστικούς ότι το σπίτι φυλάσσεται από τον σκύλο φύλακα, με την ένδειξη «caveanem», που σημαίνει –όπως καταλάβατε– «προσοχή, σκύλος», τόσο πολύ θέλω να ξαναπερπατήσω στους δρόμους της... **A**

Ο συγγραφέας Πάνος Βαλαβάνης, ομότιμος καθηγητής της Αρχαιολογίας στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Πάνος Βαλαβάνης «Σκύλοι από τους αρχαίους χρόνους» εικονογράφηση Χαρά Μαραντίδου, εκδ Πρώτη Ύλη

Ταξίδι στο διάστημα με τον Θοδωρή Τσεκούρα

Ο γνωστός συγγραφέας και διαφημιστής μάς μιλάει για το νέο του βιβλίο «Το Φωτόδεντρο»

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Ο Θοδωρής Τσεκούρας, λεξιπλάστης και ευφάνταστος, μόλις ολοκλήρωσε την τριλογία των βιβλίων του με ήρωα τον μικρό Ωρίωνα σε ένα διαστημικό ταξίδι. «Το Φωτόδεντρο», μετά το «Πώς να ταξιδεύεις στο διάστημα χωρίς να βγεις από το σπίτι σου» και «Το σκοτεινό φως» έρχεται γεμάτο απίθανους χαρακτήρες, εξαιρετικά ονόματα, συμβολισμούς και κρυμμένα μυστικά σε κάθε αναφορά. Πραγματικά, θα έπρεπε ο Τσεκούρας να κυκλοφορεί κάθε του βιβλίο με παράρτημα, αναφορές, links, μυθολογικές ερμηνείες και ψυχαναλυτικά παραδείγματα.

— **Τι ακριβώς είναι το Φωτόδεντρο στην πλοκή του βιβλίου;** Όταν είχα γράψει το πρώτο βιβλίο, το είχαμε ζητήσει στο παιδικό τμήμα ενός μεγάλου κεντρικού βιβλιοπωλείου και η πωλήτρια είπε «Πώς το λένε; Πώς να ταξιδεύεις στο διάστημα χωρίς να βγεις από το σπίτι σου»; Τίτλος βιβλίου είναι αυτός;» Από τότε αποφάσισα να κάνω πιο μικρούς τίτλους. Το δεύτερο λεγόταν «Το σκοτεινό φως» (τρεις λέξεις) και το τρίτο «Το Φωτόδεντρο». Το Φωτόδεντρο αναφέρεται στο δεύτερο βιβλίο, αλλά μέχρι το τέλος του τρίτου δεν ξέρουμε τι είναι. Τελικά, δεν είναι αντικείμενο, αλλά μάλλον πρόσωπο.

— **Στέκουν και σαν αυτοτελή τα τρία βιβλία;** Δυστυχώς όχι. Το πρώτο έχει γραφτεί με τρόπο που είναι αυτοτελές, το δεύτερο γράφτηκε ως συνέχεια. Μόλις έγραψα το δεύτερο βιβλίο, το έδωσα σε μια φίλη που η κόρη της αδημονούσε να διαβάσει τη συνέχεια. Όταν το τελείωσε είπε «δεν μπορεί να τελειώνει εδώ!» γιατί όντως, το δεύτερο βιβλίο τελειώνει σε cliffhanger. Γι' αυτό το τρίτο βιβλίο το έγραψα σε χρόνο ρεκόρ ώστε να μην περιμένουν πολύ οι φανατικοί αναγνώστες.

— **Μίλησέ μου για την υπέροχη εικονογράφηση των βιβλίων από τη Λέλα Στρούτσι.** Η Λέλα είναι υπερταλαντούχα και ως εικονογράφος, αλλά και ως συγγραφέας. Η εικονογράφηση της χάρισε χαρακτήρα στα βιβλία και κατάφερε να δώσει σχήμα σε πολύ δύσκολους ήρωες. Ρομπότ, σκύλους καρδινάλιους, μάχες με ήρωες βιβλίων, κύκλωτες, τον ιπτάμενο Ολλανδό, διαστημόπλοια που είναι σαν μπουρμπουλήρες, σαν κοχύλια ή

σαν φτερά. Ομπρέλες που γίνονται διαστημικά ακτινοπίστολα... Γενικά δεν ήταν εύκολη η δουλειά που είχε να κάνει, όμως τα κατάφερε και με το παραπάνω.

— **Η αλήθεια είναι πως υπάρχει ποικιλία ηρώων: από το αγοράκι, τον ήρωα, μέχρι γάτες και ρομπότ. Μίλησέ μου για τους ήρωες με τα απίθανα ονόματα.** Οφείλω να πω πως και στο μυθιστόρημα που είχα γράψει παλιότερα, «Το αγριότρονο», είχα συμπεριλάβει απρόσμενους ήρωες – θεούς της αρχαιότητας, τρελούς μοναχούς, ένα ελάφι που μιλούσε, φαντάσματα και άλλα. Όμως, σε αυτή την τριλογία έβαλα κάθε τρελή ιδέα που μου ερχόταν γιατί η επιστημονική φαντασία χωράει τα πάντα. Έτσι, πέρα από τους κεντρικούς ήρωες, έχουμε το Γαλάζιο Κρακενάθαν, κάτι ανάμεσα στο Κράκεν και το Λεβιάθαν, ένα τέρας με 300 στόματα. Τους Ουνουκαλαϊανούς, λαό που ταξιδεύει στον Γαλαξία και παθαίνει διαρκώς ατυχήματα. Τον διαστημικό αρχιπειρατή που εξαιτίας κάποιων ατυχημάτων δεν έχει τον έλεγχο της έντασης της φωνής του και επίσης δεν μπορεί να δείξει θυμό με το πρόσωπό του, οπότε αναγκάζεται να το ανακοινώνει. Τις διαστημικές γάτες που είναι, ασφαλώς, αντικοινωνικές. Έρχονται στη μάχη, γδέρνουν τον κακό στη μούρη και φεύγουν να πάνε για ύπνο. Μια εξήγηση γιατί τη δεκαετία του '50 είχαμε πολλά UFO. Γιγάντια διαστημικά χαμστεράκια, κουκουβάγιες δικαστές, φυλακές από πορσελάνη... Δεν μπορώ να τα θυμηθώ όλα.

— **Εκτός από ονόματα, ως γνωστός και αμίμητος λεξιπλάστης, στο βιβλίο έβαλες και λέξεις όπως «πεινιάουσου», «Ούπερμαν» κ.λπ. Πες μου για αυτές τις απίθανες λέξεις όχι μόνο του βιβλίου αλλά και αυτές που ανεβάζεις στο Facebook, συνήθως ζητώντας και συγγνώμη από το κοινό...** Η ιστορία με τον Ούπερμαν έχει πλάκα σε δύο επίπεδα. Οι βιβλιοναύτες έχουν τη δυνατότητα να μπαίνουν σε διάφορα βιβλία, λογοτεχνικά και μη. Στην πράξη όμως αυτό μας περιορίζει γιατί για να μπουν εκείνοι σε κάποιο βιβλίο πρέπει να έχουμε δικαιώματα για να το αναφέρουμε. Έτσι στις πρώτες ιστορίες έμπαιναν σε παλιά, κλασικά βιβλία. Στο τρίτο βιβλίο, για τη μεγάλη μάχη, χρειάζονταν τους πιο δυνατούς ήρωες που θα μπορούσαν να βρουν. Έτσι έγραψαν οι ίδιοι και το τύπωσαν σε ένα τυπογραφείο στο Proxima Centauri (όλοι ξέρουμε ότι εκεί βρίσκονται οι πιο γρήγοροι εκδο-

Θοδωρής Τσεκούρας
Το Φωτόδεντρο
εκδ. Παπαδόπουλος

τικοί οίκοι του Γαλαξία – τους πήρε τρία χρόνια) ένα βιβλίο που είχε διάφορους ήρωες των παιδιών. Τους έφηβους μάγους, που στο διάστημα παγώνουν και δεν μπορούν να φανούν χρήσιμοι. Τα αυτοκίνητα που μιλάνε, αλλά και αυτά στο διάστημα είναι άχρηστα. Και τον Ούπερμαν. Όταν ο Ωρίωνας ρωτάει «γιατί τον ονομάσατε Ούπερμαν;» του απαντάνε «γιατί δεν είχαμε τα δικαιώματα». Παρ' ότι στο Facebook ανεβάζω όλα τα λογοπαίγνια που μου έρχονται, στα βιβλία μου το αποφεύγω. Στο «Φωτόδεντρο», πέρα από το «πεινιάουσου» που όσοι έχουν γάτα νομίζω ότι το έχουν ακούσει, υπάρχει ένα μόνο λογοπαίγνιο. Κλέβουν το άρμα του Ήλιου από τον Φαέθοντα πριν πέσει στη Γη και κάψει τη Σαχάρα και λένε στον Δία «συγγνώμη για το λογοπαίγνιο, αλλά η Σαχάρα θα γινόταν σάχαρα». Τελικά λέω συγγνώμη και στα βιβλία μου.

— **Στη διαστημική αυτή περιπέτεια έχεις αστρονομικές και τεχνικές περιγραφές που φανερώνουν κάποια έρευνα στο θέμα. Ισχύει αυτό; Υπήρξε «επιστημονική» προετοιμασία πριν γράψεις;** Θέλω κάποια στιγμή να κάνω μια ομιλία στο Πλανητάριο ή σε κάποιον αντίστοιχο χώρο, εξηγώντας όλες τις αναφορές σε αστέρια, αστερισμούς, πλανήτες και εξωπλανήτες, νεφελώματα και άλλα ουράνια σώματα που αναφέρονται και στα τρία βιβλία. Είναι όλα αποτέλεσμα έρευνας και μελέτης γιατί λατρεύω την Αστρονομία, τη Φυσική και βέβαια τη Μυθολογία. Κάποια στιγμή πρέπει να τα συγκεντρώσω και να οργανώσω μια παρουσίαση γιατί θα έχει εκπαιδευτικό ενδιαφέρον.

— **Σε κάποιο άλλο σημείο του βιβλίου λέγ: «Γενικά το λένε όλοι, αν σου αρέσει πολύ ένα βιβλίο, καλύτερα να μη γνωρίσεις τον συγγραφέα του. Το πιθανότερο είναι να απογοητευτείς». Το πιστεύεις αυτό; Μήπως όντως θα έπρεπε να κρατάμε κρυφούς τους δημιουργούς;** Στο δεύτερο βιβλίο γίνεται μια φευγαλέα αναφορά για την «Πύλη του Συγγραφέα» η οποία υπάρχει σε έναν πλανήτη που έχει εξαφανιστεί. Στο τρίτο βιβλίο, ο Ωρίωνας την βρίσκει και την περνάει για να έρθει να με ρωτήσει πώς θα δώσει τέλος στην περιπέτεια του. Οι άλλοι τον προειδοποιούν ότι να γνωρίσεις τον συγγραφέα είναι πολύ πιθανό να αποτελέσει μια απογοητευτική εμπειρία. Ο Ωρίωνας έρχεται και με βρίσκει να γράφω το βιβλίο ένα βράδυ του προηγούμενου Αυγούστου στη Σκύρο. Τα παιδιά μου κοιμούνται κι εγώ γράφω στον υπολογιστή. Του λέω ψέματα ότι δεν ξέρω τίποτα και φεύγει. Γενικά, καλύτερα να μη γνωρίζεις κάποιους τους συγγραφείς που αγαπάει. Ειδικά τους αντικοινωνικούς σαν εμένα.

— **Οι δύο γιοι σου σχολιάζουν τα βιβλία σου; Τι είπαν για «Το Φωτόδεντρο»;** Τους άρεσε που εμφανίζονται στο βιβλίο, είναι και στην εικονογράφηση (να κοιμούνται, αλλά έστω). Ο μικρός γέλασε πολύ γιατί του το διάβαζα και έκανα τις φωνές. Ο μεγάλος ήταν το πειραματοζώο της πλοκής και του έλεγα την ιστορία καθώς τη δομούσα, οπότε ξέρει τα πάντα και βαριέται να το διαβάσει.

— **Εσύ είχες ταυτιστεί με κάποιον ήρωα του βιβλίου;** Όλοι οι ήρωες του βιβλίου είναι μέρος του εαυτού μου. Το αγόρι που δεν ήθελε να βγει από το σπίτι είμαι εγώ. Ο σκύλος, πιστός και ενθουσιώδης είμαι εγώ. Τα ρομπότ που συνέχεια εξηγούν πράγματα είμαι σίγουρα εγώ. Ακόμα και η γάτα. Όπως έλεγε ο Jung, κάθε χαρακτήρας στα όνειρά μας είμαστε εμείς οι ίδιοι. Έτσι και στα βιβλία που γράφεις, κάθε χαρακτήρας είναι μια πλευρά του εαυτού σου. Βοηθάει να έχεις πολλές πλευρές.

— **Την Τεχνητή Νοημοσύνη – που την αναφέρεις στα τρία βιβλία – την έχεις γνωρίσει εσύ προσωπικά; Παίζεις με το ChatGPT κ.λπ.; Μπορείς να μου πεις κάποια από τα prompts που έχεις δώσει;** Η Τεχνητή Νοημοσύνη με απασχολεί πολύ, όπως όλους εμάς που εργαζόμαστε σε δημιουργικά επαγγέλματα. Είμαι της άποψης ότι δεν μπορείς να εμποδίσεις την πρόοδο με απαγορεύσεις. Αλλά φοβάμαι ότι είμαστε σε μια ανεξέλεγκτη τροχιά που την απόλαυση που παίρνουμε από την τέχνη θα την μονοπωλεί η Τεχνητή Νοημοσύνη. Εν τω μεταξύ, εξελίσσεται με τέτοιους ρυθμούς που σύντομα θα ξεπεράσει την ανθρώπινη σφαίρα και απλώς δεν θα μπορούμε να καταλάβουμε τι σκέφτεται. Όπως οι γάτες μου δεν μπορούν να καταλάβουν αυτά που σκέφτομαι εγώ. Η μόνη μας ελπίδα είναι η Τεχνητή Νοημοσύνη να μας αντιμετωπίσει ως συμμαθητικά κατοικίδια.

— **Το επόμενο βιβλίο τι θα είναι;** Κάτι πιο απλό, κάτι υπέροχο, ένα ονειρικό εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο γεμάτο φαντασία. Τουλάχιστον αυτό ονειρεύομαι και ελπίζω. Θα δούμε. **A**

TASTE GARDEN

Το Golden Hall μας προσκαλεί στον πιο γευστικό κήπο της Αθήνας!

Street food και live μουσική συνθέτουν την πιο γευστική καλοκαιρινή εμπειρία

Έχετε ποτέ φανταστεί πώς θα ήταν ένας κήπος γεμάτος γεύσεις, χρώματα και μουσική και όλα αυτά στο πιο εντυπωσιακό εμπορικό κέντρο της πόλης; Μια και το καλοκαίρι έχει φτάσει για τα καλά, βρήκαμε την τέλεια αφορμή να περάσουμε το Σάββατο μας στο **Golden Hall**.

Φτάνοντας στον προαύλιο χώρο του εμπορικού, ένα μοναδικό καλοκαιρινό σκηνικό ξεδιπλώθηκε μπροστά στα μάτια μας. Οι pop art, πολύχρωμες καντίνες επιφύλασαν στους επισκέπτες, μικρούς και μεγάλους, τις πιο λαχταριστές επιλογές street food και δροσιστικών ροφημάτων. Εμείς τρέξαμε κατευθείαν να πάρουμε μια φρέσκια σπιτική λεμονάδα και ένα Biscolato Freddo από το **Flocafe Espresso Room**.

Έπειτα, κατευθυνθήκαμε στο **Cultivos Coffee** για hot dog, που είναι μια από τις αγαπημένες μου επιλογές. Και η pizza του **everest exclusive**, βέβαια, αποτελεί μια all-time-classic επιλογή.

Οι burger-lovers, μπορούν να επιλέξουν τα Mini Cheeseburgers από το **TGI Fridays**, ενώ οι wine-lovers μπορούν να απολαύσουν ένα κρασί στο χέρι με εκλεκτά τυριά σε χωνάκι, από το **Τυροκομείο Κωσταρέλου**.

Εμείς, εμφανώς εντυπωσιασμένοι, θέλαμε να δοκιμάσουμε από όλα. Για το τέλος, πήραμε από το **Δε Μιτ Μπόιζ** ζουμερά σουβλάκια με τραγανές τηγανητές πατάτες και λαχταριστές πιτούλες. Και φυσικά, επειδή χωρίς γλυκό δεν γίνεται, απολαύσαμε και τη λαχταριστή βάφλα των **Starbucks** για να ολοκληρωθεί με τον πιο γλυκό τρόπο η πιο foodie καλοκαιρινή εμπειρία, στο **Taste Garden** του Golden Hall!

Οι εκπλήξεις όμως, δεν ήταν μόνο γευστικές! Τη βόλτα μας στο Taste Garden χρωμάτισε μελωδικά μια **live band** που με τη μουσική της ξεσήκωνε το κοινό.

Για το ωράριο λειτουργίας του Taste Garden και τις εμφανίσεις της live band, επισκεφθείτε το www.goldenhall.gr

Λεωφ. Κηφισίας 37Α, Μαρούσι, 2106803450, goldenhall.gr

ΔΕ ΜΙΤ ΜΠΟΪΖ

everest exclusive

STARBUCKS®

FLOCAFE ESPRESSO ROOM

CULTIVOS COFFEE

ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟ ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΥ

TGI FRIDAYS™

τα Τάγματα Θανάτου
έχουν σε περίπτωση που το κοινό
ήταν μονάδες της αστυνομίας που
ναν κόβει με το παραμικρό.

Δεν είμαι ο Μεσσίας

Φυσικά και εκφέρομαι
για την πολιτική,
αλλά την αφήνω στην
άκρη, επειδή είμαστε
μουσικοί.

Νομίζω ότι η μουσική αλλά
έφερε από μόνη της, για να
είμαι ειλικρινής.

Παρατήρησα στο αεροδρόμιο,
όπως στις παλιές μέρες
των Beatles.

♫♫♫♫

♫♫♫♫

Όταν ανεβαίνω στη σκηνή,
θέλω να τα δίνω όλα. Θέλω
να ανεβαίνω εκεί πάνω και
να μεβάνω για το εδού!

Είναι συγκλονιστικό συναισθημα να σε
παρακολουθεί τόσο κόσμος με προσοχή.

Ο Freddie Mercury είχε μια ζωή σχεδόν προβλέψιμη σε ό,τι αφορά τη μουσική του καριέρα, τουλάχιστον στην αρχή της. Παίδι μεταναστών που αγαπούσε τη μουσική, τη ζωγραφική και τον χορό. Με την είσοδό του στο καλλιτεχνικό κύκλωμα του Λονδίνου ως γραφίστας, άρχισε αμέσως και η γνωριμία του με τη μουσική σκηνή της πόλης μέχρι που βρήκε το τέλειο «ματσάρισμα» με τα άλλα μέλη των Queen και δημιούργησαν αυτό το γκρουπ, του οποίου η σύνθεση δεν άλλαξε όλα τα χρόνια της ύπαρξής του. Γρήγορα ο ίδιος άρχισε να ξεχωρίζει ως περσόνα, όχι μόνο για την εξτρά-βαγκαντ σκηνική του παρουσία και τις ερμηνευτικές του ικανότητες, αλλά και ως άνθρωπος που «βγήκε στο φως». Αποδεχόμενος τον gay εαυτό του ξεδίπλωσε ακόμα περισσότερο την τέχνη του, αλλά και πέρασε στη σφαίρα του σούπερ σταρ με όλα τα συνεπακόλουθα.

Μετά τον θάνατό του, η φήμη του έφτασε στα όρια του θρύλου και, με κάποιον ανεξήγητο τρόπο, τα τραγούδια των Queen γίνονται τώρα αγαπητά και σε ένα άλλο κοινό, εντελώς απρόοπτα. Οι Gen Z ανακάλυψαν τον Freddie Mercury και τους Queen κυρίως μέσω του επικού «*Bohemian Rhapsody*» και ενδιαφέρονται για την πολυκύμαντη ζωή του.

Με τέτοιο καλό timing και ακολουθώντας τη μόδα των βιογραφιών σε graphic novel, παρουσιάζεται τώρα για πρώτη φορά μια σειρά από highlights της ζωής του Mercury σε μορφή κόμικ. Πρωτότυπος ο τίτλος: «*FREDDIE MERCURY: Shadows Illuminated*». Οι συγγραφείς είναι οι

Camilla Zhang και Tres Dean. Εικονογράφοι, οι Jason Ullmeyer και Courtney Menard. Τη μετάφραση έχει κάνει ο Σάββας Αργυρού και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Οξύ Comics.

Το graphic novel, χωρίς να μπαίνει σε ιδιαίτερες λεπτομέρειες, περιγράφει κυρίως την προσωπικότητα του Freddie από την παιδική του ηλικία στη Ζανζιβάρη ως Φαρόκ Μπουλσάρα και τα καθοριστικά πρώτα χρόνια του στην Αγγλία, μέχρι την καθιέρωσή του σε παγκόσμιο ροκ σταρ και ανεπανάληπτο performer.

Χωρίς ιδιαίτερα καλό σχέδιο, αλλά με εντυπωσιακά ολοσέλιδα illustrations περιγράφει με διακριτικότητα και υπονοούμενα την ανεπίσημη ιστορία η οποία πατάει σε λόγια του ίδιου του Mercury, παρμένα από συνεντεύξεις του. Κάτι που δίνει στο άλμπουμ μια αυθεντικότητα και σκιαγραφεί σε καλό βαθμό την προσωπικότητα του τραγουδιστή ο οποίος είχε πει τη φράση με την οποία ξεκινάει το βιβλίο: «Σκέφτηκα, δεν θα γίνω ροκ σταρ. Θα γίνω θρύλος...»

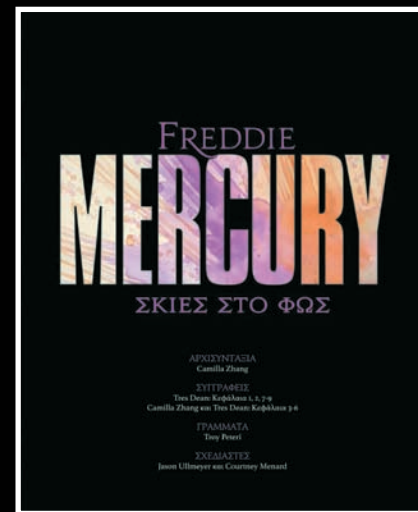
Μερικά πράγματα που μπορεί να μάθει κανείς ξεφυλλίζοντας το «Σκιές στο φως»

- Ο Mercury ως έφηβος ήταν εξαιρετικός στο μποξ.
- Αν και έκανε σπουδές πιάνου, έπαιζε με το αυτί. Δεν ήξερε να διαβάζει νότες.
- Μπήκε στη σχολή Καλών Τεχνών ελπίζοντας να γίνει γραφίστας.
- Στα πρώτα του φοιτητικά χρόνια είχε με

τον Roger Taylor έναν πάγκο στην αγορά του Kensington και πουλούσε vintage ρούχα.

- Σχεδίασε ο ίδιος το λογότυπο των Queen συνδυάζοντας όλα τα ζώδια των μελών: δύο λιοντάρια για τους Λέοντες John και Roger, ένα καβούρι για τον Καρκίνο, τον Bryan, και δύο νεράιδες για τον Παρθένο τον Freddie. Και δεν πίστευε καν στην αστρολογία!
- «Φαντάζεστε να βγαίναμε να πούμε κομμάτια που έχουμε γράψει όπως το «*Bohemian Rhapsody*» και το «*Somebody to love*» με τζιν και κοντομάνικο μπλουζάκι, χωρίς τίποτα άλλο; Δεν θα έπιασε ποτέ».
- «Φυσικά και είμαι εξωφρενικός, θηλυπρεπής, θεατρικός και επιδεικτικός, αλλά δεν επέλεξα εγώ αυτήν την εικόνα. Είμαι ο εαυτός μου».
- «Η αίσθηση που παίρνω από το κοινό είναι καλύτερη από το σεξ. Λατρεύω αυτόν τον ενθουσιασμό και πάντα νιώθω ότι θέλω κι άλλο – κι άλλο, κι άλλο, κι άλλο... Αλλά δεν είμαι έτσι στην καθημερινή μου ζωή».
- Την πρώτη φορά που πήγαν οι Queen στην Ιαπωνία δεν πίστευαν στ' αυτιά τους: Στο αεροδρόμιο είχαν σταματήσει όλες οι ανακοινώσεις των πτήσεων και έπαιζαν τη μουσική τους.
- «Πολλές φορές γράφω στίχους μέσα στη νύχτα χωρίς να ανάψω το φως».
- Το «*Crazy little thing called love*» το έγραψε στο μπάνιο. Του πήρε μόλις 15 λεπτά.
- «Απεχθάνομαι να εξηγήω τα τραγούδια μου σε βάθος. Μην μου ζητήσετε ποτέ κάτι τέτοιο».
- «Από τη στιγμή που θα μάθω ότι κάποιος με πρόδωσε γίνομαι ένα τέρας».
- «Κάποιες φορές ξυπνάω τα βράδια λουσμένος στον ιδρώτα... Φοβάμαι... επειδή είμαι μόνος».

- «Ο σύντροφός μου είναι κομμωτής, αγάπες μου! Βρήκα επιτέλους τη γωνίτσα μου σ' αυτή τη ζωή και δεν πρόκειται να αφήσω κανέναν μαλάκα να μου τη χαλάσει».
- «Με τη Μονσερά Καμπαγιέ έχουμε την ίδια αίσθηση του χιούμορ. Κάνει αστεία, βρίζει και δεν παίρνει τον εαυτό της πολύ στα σοβαρά».
- Στο σπίτι των ονείρων του έβαλε τον αρχιτέκτονα να ενώσει τρία δωμάτια για να κάνει την κρεβατοκάμαρά του και μια μέρα, μεθυσμένος, του ζήτησε να βάλει κι έναν γυάλινο θόλο.

Freddie Mercury - *Shadows Illuminated* («Σκιές στο φως»), εκδόσεις Οξύ comics

Η ΖΩΗ ΤΟΥ

FREDDIE MERCURY

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΕ ΚΟΜΙΚ

«Σκιές στο φως»,
ένα graphic novel
για τον αξέχαστο
τραγουδιστή
των Queen

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Σύντομη συζήτηση με τον διευθυντή φωτογραφίας

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

με αφορμή το βιβλίο «Μια ζωή στο φως» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

«Μια ζωή στο φως» είναι ο τίτλος της αυτοβιογραφίας του Γιώργου Αρβανίτη. Ο γνωστός φωτογράφος μιλάει με την κινηματογραφίστρια Ελισάβετ Χρονοπούλου για τη δική του ιστορία και για τις ιστορίες του ελληνικού και διεθνούς κινηματογράφου. Αφηγείται το πώς ξεκίνησε από το Δίλοφο Φθιώτιδας, πώς έμαθε την τέχνη στη Φίνος Φιλμς και πώς απέκτησε το ιδιαίτερο βλέμμα, την τεχνική του και τη φιλοσοφία του για το φως.

Με τον Μαστρογιάννη στα γυρίσματα του «Μελισσοκόμου»

σία χρώματος, πώς αφαιρείται χρώμα, πώς προστίθεται. Βάλθηκαν να διαβάζω βιβλία. Αλλά, η πρώτη μέρα ήταν σκέπη καταστροφή. Ήμουν άπειρος, ήθελα ώρες για να φωτίσω ένα πλάνο. Επιπλέον, ήταν Σινεμασκόπ κι έπρεπε ν' ανάβω πολλά φώτα, τα φιλμ δεν ήταν πολύ ευαίσθητα τότε, μέχρι μαγκάλι ανάβαμε, γινόταν χαμός. Πήγε ο Δαλιανίδης στον Φίνο και παραπονέθηκε ότι καθυστερώ πολύ, ο Φίνος όμως μου έδειξε εμπιστοσύνη, τελείωσα την ταινία κι έπειτα μου έδωσε την επόμενη, τον «Γαμπρό απ' το Λονδίνο», πάλι με τον Κώστα Βουτσά.

— Από τότε άρχισες να κάνεις τη μια ταινία μετά την άλλη. Στα επτά χρόνια που έμεινα στον Φίνο γύρισα 26 ταινίες. Ήταν πολύ μεγάλο σχολείο για μένα: η περίοδος της μαθητείας μου. Όμως, παράλληλα, κατάλαβα πως ήταν η ευκαιρία να μάθω και να κατακτήσω την τεχνική. Στην αρχή, δεν υπήρχε περιθώριο για προσωπικό στιλ. Με τα χρόνια άρχισα να αλλάζει η αισθητική μου και σε αυτό συνέβαλε η συνεργασία μου με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Εκεί κατάλαβα τι κινηματογράφο ήθελα να κάνω και γι' αυτό αποχώρησα από τον Φίνο.

— Βλέπεις καμιά φορά παλιές ελληνικές ταινίες; Π.χ. το «Κάτι κουρασμένα παλικάρια»; Ήταν μια σύντομη εποχή όπου γυρίστηκαν μερικές ξεκαρδιστικές κωμωδίες... Και μερικές ταινίες με υψηλότερες φιλοδοξίες. Υπάρχουν κάποιες παλιές ελληνικές ταινίες, για παράδειγμα «Ο φόβος» του Κώστα Μανουσάκη, όπου ήμουν ακόμα βοηθός του Νίκου Γαρδέλη, στην οποία η φωτογραφία πέρασε σε άλλο επίπεδο: μιλάμε για το 1966, εμβληματική χρονιά για τον ελληνικό κινηματογράφο...

— Η χρονιά που γυρίστηκε το «Μέχρι το πλοίο», το «Πρόσωπο με πρόσωπο»... αλλά και εμπορικές λαϊκές ταινίες όπως «Η κόρη μου η σοσιαλίστρια»... Και «Ο φόβος», όπου, προσπαθήσαμε, με τα μέσα που διαθέταμε, να φωτίσουμε τα πρόσωπα μέσα στο σκοτάδι, όχι τον χώρο. Σ' αυτή την ταινία ενεργούσα από ένστικτο και το αποτέλεσμα, παρά τη διαφωνία που είχαμε με τον Γαρδέλη για μια σκηνή, νομίζω πως ήταν πολύ ενδιαφέρον. Στο βιβλίο αφηγούμαι πως ο Γαρδέλης θεωρούσε ανέφικτο τον φωτισμό στη σκηνή του αχυρώνα έτσι όπως τον πρότεινα και με προκάλεσε: αφού σου φαίνεται εύκολο, να πας να το φωτίσεις εσύ το πλάνο. Αμέ, του λέω, θα το φωτίσω. Και το φωτίσα.

— Στη συνέχεια, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος παρουσίαζε τη χειμωνιάτικη Ελλάδα, τα Βαλκάνια, σαν τη Σκανδιναβία – κι εσύ ξαναζωντανεύεις τον Βίλεμ Χάμμερσοϊ, όπου οι χώροι γίνονται τοπία της ψυχής. Αυτό το φως, το σκανδιναβικό όπως λες, ήταν το προσωπικό φως του Θόδωρου και εγώ το κουβαλούσα μέσα μου από τα παιδικά μου χρόνια και συνεπώς ήταν κομμάτι του εαυτού μου. Και εκεί ταυτιστήκαμε. Αν μου ζητούσαν σήμερα να φωτογραφίσω την Ελλάδα θα τη φωτογράφιζα ακόμη πιο σκοτεινή. Ο Χάμμερσοϊ ήταν στη ψυχή μου.

— Όχι μόνο στα τοπία, αλλά και στα εσωτερικά. Ναι, στα εσωτερικά είχα επηρεαστεί

επίσης από τον Βέρμερ. Προτού ανακαλύψω τον Χάμμερσοϊ, ερευνούσα το φως στον Γύζη, στον Τσαρούχη... Στο «Δοξόμπος» του Φώτου Λαμπρινού, βρήκα έμπνευση στον Μπρέγκελ.

— Έχεις συμμετάσχει σε όλες τις τάξεις του ελληνικού κινηματογράφου, συμπεριλαμβανομένου και ενός είδους νεορεαλισμού. Δίπλα στους περισσότερους σκηνοθέτες μου φαινόσουν πάντοτε κάπως ασύμμετρος: σαν να είχες καλλιτεχνικό όραμα κάτω από συνθήκες όπου το όραμα δεν χωρούσε. Σε κάθε ταινία υπηρετούσα το όραμα του σκηνοθέτη, παράλληλα όμως δούλευα μέσα μου το δικό μου όραμα. Σημειώνοντας τις αντιρρήσεις μου και κάνοντας την επαλήθευσή μου στο τέλος της ταινίας. Έτσι ανακάλυπτα αν το όραμα που είχα ήταν σωστό ή ήταν λάθος και προσπαθούσα να ανακαλύψω ποιο ήταν το λάθος μου.

— Σε ορισμένες ταινίες η φωτογραφία που δημιουργείς υπερφαλαγγίζει τη σκηνοθεσία. Έχω στο μυαλό μου το «Fanny Lye Deliver'd» του Thomas Clay και δεν ξεχνώ ότι μου είχες υποσχεθεί να μου γυρίσεις τον Charles Dance. Το ξέχασες! Ο Charles Dance είναι μεγάλος για σένα.

— Get out of here! Τέλος πάντων, σ' εκείνη την ταινία κάθε πλάνο ήταν ένας ζωγραφικός πίνακας. Το συζητούσαμε διότι την προηγούμενη χρονιά είχα γράψει ένα μυθιστόρημα με φόντο τον 17ο αιώνα στην Αγγλία και ήταν η εποχή της ταινίας του Clay. Μια εποχή που προσφέρεται για ζωγραφικές αναπαράστασεις. Δεν νομίζω ότι η φωτογραφία μου υπερφαλαγγίζει τη σκηνοθεσία: χωρίς καλό σκηνοθέτη, χωρίς καλό ντεκορατέρ και καλό ενδυματολόγο, δεν μπορώ να κάνω καλή φωτογραφία. Στο «Fanny Lye Deliver'd» του Thomas Clay δούλεψα πολύ πάνω στη ζωγραφική, γιατί, όντως, την εποχή αυτή την ξέρουμε περισσότερο σαν εικόνα από τους πίνακες. Προσπάθησα να φτιάξω μια αισθητικά όμορφη εικόνα μέσα στην οποία συμβαίνουν τρομερά πράγματα. Έτσι υπάρχει contrast μεταξύ της πραγματικότητας και του χώρου. Όσο για τα πρόσωπα, είναι αλήθεια ότι μερικά είναι φτιαγμένα για τον φακό. Αλλά όπως λέω πάντοτε, δεν φωτογραφίζω πρόσωπα, φωτογραφίζω χαρακτήρες. Το ίδιο πρόσωπο, όταν ερμηνεύει έναν άλλο χαρακτήρα θα το φωτίσω διαφορετικά.

— Συνεργάστηκες με σκηνοθέτες από την Ευρώπη, από την Αφρική, από τη Μέση Ανατολή, από τις ΗΠΑ. Ποια συνεργασία ήταν η δυσκολότερη; Και γιατί; Η ευκολότερη, η πιο αβίαστη, ποια ήταν; Από τις 112 ταινίες μεγάλου μήκους που έχω φωτογραφίσει, η δυσκολότερη ήταν με σκηνοθέτη έναν Αμερικανό – δεν θα ήθελα να αναφέρω το όνομά του – διότι στην πραγματικότητα δεν ήξερε τι ήθελε. Υπήρξε μεγάλο πρόβλημα όχι μόνο μαζί μου αλλά και με τους ηθοποιούς. Η πιο ευχάριστη ήταν το «Total Eclipse» (ελληνικός τίτλος «Καταραμένη σχέση») της Ανίεσκα Χόλλαντ και η τελευταία γαλλική ταινία που γύρισα το 2023 στις Σπέτσες με τίτλο «Το παιδί που μετρούσε τον κόσμο», που, απ' ό,τι μαθαίνω, θα προβληθεί και στην Ελλάδα.

— Υπήρξαν ταινίες όπου δεν κατάφερες να πραγματοποιήσεις το όραμά σου για τη φωτογραφία; Αναφέρω στο βιβλίο την περίπτωση της «Ιφιγένειας» όπου είχα φανταστεί μια φωτογραφία, έναν τρόπο φωτογράφησης του κάθε κάδρου, που ο Μιχάλης Κακογιάννης δεν δέχτηκε. Ήθελε κλασικά κάδρα. Πήγα να σκάσω! Αντίθετα, στην ταινία της Χόλλαντ για την ιστορία του Ρεμπό και του Βερλέν, νομίζω ότι το πραγματοποιήσα στο ακέραιο. Για να πετύχει η φωτογραφία, ο δι-

ευθυντής φωτογραφίας χρειάζεται ελευθερία και την ίδια στιγμή συνεννόηση με τον σκηνοθέτη. Ο φωτογράφος κάνει εικόνα το όνειρο του σκηνοθέτη: οι δύο κινηματογραφιστές αλληλοσυμπληρώνονται. Όπως ο Ταρκόφσκι με τον Νίκβιστ στη «Θυσία».

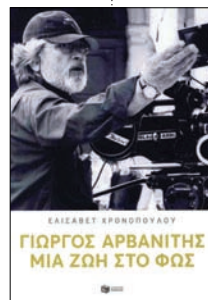
— Μετάνιωσες που είπες όχι για κάποια ταινία; Ή που είπες ναι; Υπήρξαν κάποιες ταινίες στις οποίες μετάνιωσα που πήρα μέρος, αλλά είχα πάντοτε και το θέμα του βιοπορισμού. Επίσης, σε μια ταινία του Φρανσουά Οζόν είπα όχι γιατί δεν μου άρεσε το σενάριο· εκ των υστέρων, όμως, η ταινία ήταν πολύ καλή... Περισσότερο στενωχωρήθηκα με καλά σχέδια που ματαιώθηκαν όπως μια ταινία του Ηλία Καζάν, μια συνέχεια του «Αμέρικα, Αμέρικα» που δεν έγινε ποτέ. Υπήρξαν και ταινίες που θα ήθελα να έχω κάνει αλλά δεν πιστεύω ότι θα τις είχα κάνει καλύτερα. Από αυτές τις ταινίες που θαύμαζα έπαιρνα πάντοτε στοιχεία για να βελτιώνω την τεχνική και την αισθητική μου: ταινίες του Μπέργκμαν, του Ταρκόφσκι...

— Παρακολουθείς τον ελληνικό κινηματογράφο σήμερα; Τι εντύπωση έχεις; Το σίγουρο είναι ότι, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, έχουν εξελιχθεί οι νοοτροπίες. Ο διδασκισμός, η μίμηση της νουβέλ βαγκ, η πολιτική μεροληψία θεωρούνται πια αναχρονισμοί. Ο ελληνικός κινηματογράφος είναι για μένα σαν ένα αεροπλάνο που προσπαθεί να απογειωθεί και δεν τα καταφέρνει. Μ' άρεσε πολύ η πρώτη ταινία του Γιώργου Λάνθιμου, ο «Κυνόδοντας». Μ' άρεσε και η «Ευνοουμένη» όπου έφτιαξε ένα χρυσό κλουβί μέσα στην οποία εγκλωβίζε τους χαρακτήρες. Το πρόβλημα με τον ελληνικό κινηματογράφο είναι ότι πέρασε από την ημέρα στη νύκτα χωρίς να περάσει από το απόγευμα. Στην Ελλάδα πέρασαμε από το απόγευμα στη φασολάδα στο σνίτσελ. Πολλά θέματα που θίγονται είναι τα υπαρξιακά του καθενός και δεν αφορούν κανέναν. Στην Ελλάδα συμβαίνουν πράγματα, καλά και κακά, χωρίς να ασχολείται κανείς.

Όσο για τη φωτογραφία, και βέβαια οι διευθυντές φωτογραφίας έχουν εξελιχθεί, αλλά, στην πραγματικότητα, τα τεχνολογικά μέσα που έχουν στη διάθεσή τους οι νεότερες γενιές δεν παίζουν ρόλο στη χρήση του φωτός. Παλιά, είχαμε χιλιόμετρα φιλμ που έπρεπε να οργανώσουμε... Φωτογραφία σημαίνει γράφω με το φως. Είτε χρησιμοποιείς αναλογική είτε ψηφιακή εικόνα καλείσαι να φτιάξεις τη φωτογραφική ατμόσφαιρα που σου ζητάει η ιστορία. Με την ψηφιακή εικόνα υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος να πέσεις στην παγίδα της ευκολίας. Ή να κάνεις υπέροχα εικαστικά πλάνα χωρίς δραματικότητα. Αλλά, δεν μπορεί κανείς να ασκεί κριτική στους Έλληνες κινηματογραφιστές: είναι πάρα πολύ δύσκολο να είναι κινηματογραφιστής στην Ελλάδα, πάρα πολύ δύσκολο...

— Πηγαίνεις στον κινηματογράφο; Βλέπω παλιές ταινίες, δεν πηγαίνω συχνά στον κινηματογράφο. Έχω ένα δωμάτιο γεμάτο ταινίες. Αυτή την εποχή ξαναβλέπω Μπέλα Ταρ, Χίτσκοκ...

— Στο βιβλίο που κάνατε με την Ελισάβετ Χρονοπούλου εκφράζεις ευγνωμοσύνη για τη Γαλλία. Συμφωνώ κι εγώ: η Γαλλία μάς έχει βοηθήσει με αναρίθμητους τρόπους. Η Γαλλία μου έδωσε όσα δεν μου έδωσε ποτέ η πατρίδα μου. Δεν μου κάνει πια καρδιά να πάω στην Ελλάδα. Η Αθήνα μου φαίνεται σαν μαραζωμένη γερο-ντοκέρη. Οι κάτοικοι έχουν γίνει ανάγλυφοι. Στη Γαλλία δεν συνάντησα δυσκολίες, με αποδέχτηκαν αμέσως και μεγάλωσα την οικογένειά μου, αγόρασα σπίτι και έκανα τις ταινίες που έκανα. Αν είχα μείνει στην Ελλάδα, θα έβγαζα χρήματα κάνοντας διαφημιστικά και φωτογραφίζοντας διάφορες ξανθές (σαν εσένα)! **Α**

Η Γαλλία μου έδωσε όσα δεν μου έδωσε ποτέ η πατρίδα μου. Αν είχα μείνει στην Ελλάδα, θα έβγαζα χρήματα κάνοντας διαφημιστικά και φωτογραφίζοντας διάφορες ξανθές.

91
ATHENS RIVIERA

ΜΙΑ ΝΕΑ
ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
ΓΙΝΕΤΕ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΣΤΟ ΝΕΟ ΗΟΤΣΡΟΤ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ
ΡΙΒΙΕΡΑΣ!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα το υβριδικό μοντέλο *Private Members Club* και πολυτελές *Glamping* κάνει την εμφάνισή του στο νέο «91 Athens Riviera, The Resort», που σηματοδοτεί μια νέα εποχή για την **Domes**. Αυτό το πρωτοποριακό concept είναι τοποθετημένο στην καρδιά της Αθηναϊκής Ριβιέρας, σε μικρή απόσταση από το κέντρο της Αθήνας και σε περιμένει να επαναπροσδιορίσουμε παρέα τις εμπειρίες της πολυτελούς φιλοξενίας. Έλα σε μια ομάδα που διαρκώς πρωτοπορεί στην τουριστική αγορά, φέρει το ταλέντο και την όρεξή σου και εμείς θα σε βοηθήσουμε να εκτοξεύσεις την καριέρα σου!

ΑΝΑΖΗΤΟΥΜΕ

Μάγειρες - Σεφ για το Barbarossa Athens – Εάν η γαστρονομία του Αιγαίου σε εμπνέει, το θρυλικό εστιατόριο από την Πάρο ρίχνει άγκυρα στο 91 Athens Riviera.

Σερβιτόροι/Σερβιτόρες & Βοηθοί – Πατί η εξυπηρέτηση είναι τέχνη!

Θεραπευτές/Θεραπεύτριες για το Spa – Πα ένα ταξίδι απόλυτης χαλάρωσης και ευεξίας στους επισκέπτες.

Υπαλλήλους Υποδοχής για το Glamping – Συνδυάζοντας την αυθεντική εμπειρία του camping με την αίσθηση πολυτέλειας, ψάχνουμε γι' αυτούς που θέλουν να το ζήσουν πρώτοι, από μέσα!

Καμαριέρες και προσωπικό για καθαριότητα – Αν η αγάπη σου για την καθαριότητα και την τάξη είναι όση και η δική μας, τότε αυτή είναι η ιδανική θέση για σένα.

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ

- Ανταγωνιστικά πακέτα αποδοχών.
- Ένα ζωντανό, υποστηρικτικό και ομαδικό περιβάλλον εργασίας.
- Ευκαιρίες για επαγγελματική ανάπτυξη και εξέλιξη στον όμιλο Domes Resorts & Reserves.
- Εξαιρετική τοποθεσία/χώρος εργασίας κατά μήκος της Αθηναϊκής Ριβιέρας.

ΣΤΕΙΛΕ ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΟΥ

στο careers@domesresorts.com για να εξερευνήσουμε μαζί τις ευκαιρίες που σε περιμένουν στην **Domes**!

SINCE 1987
BARBAROSSA
ATHENS

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Μ Α

K-CRIME

27.6 - 5.7 2024

ΘΕΡΙΝΟΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΛΑΪΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ 6 €
ΚΑΡΤΑ ΤΡΙΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ 12 €

www.tainiothiki.gr @tainiothikigr

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΑΤΤΙΚΗ" 2021-2027.

ΜΕ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
FF GR
FILMFESTIVAL.GR

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο

ΟΤΑΝ Ο ΨΗΛΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΤΑΤΟΥΑΖ κάθισε στο τραπέζι απέναντί μου στο καφέ Ριζάρη 22, δεν είχα ιδέα ότι, πριν περάσουν καλά καλά δυο ώρες, θα είχα ανακαλύψει μια αδελφή ψυχή.

Κουίρ ποιητής, μεγαλωμένος στην Ελλάδα αλλά με γραφή στα αγγλικά, ο Κόστια Τσολάκης λάτρευε την Αγγλία και την κουλτούρα της πριν ακόμη φτάσει στο πανεπιστήμιο του Γουόρικ για σπουδές, το μακρινό 1999. Από τότε που οι φίλοι του στο σχολείο –χλομός καθώς ήταν– τον έλεγαν «ο Εγγλέζος». Όταν τον ρωτάω πώς θυμάται εκείνα τα «χρυσά» χρόνια της Cool Britannia, είναι λες κι ακούω τον εαυτό μου: η Αγγλία ήταν ο αισιόδοξος, ανοικτόμυαλος, ηλιόλουστος (!) τόπος του κινηματογραφικού Notting Hill, του Sliding Doors, του Shakespeare in Love των βιβλίων, της τηλεόρασης, των Blur και των Pulp. «Ένα μέρος, όπου μπορούσα ν' αναπνεύσω με ε-ξίταρε η μουσική της, η λογοτεχνία της, το Globe Theatre του Σαίξπηρ!»

Χρόνια αργότερα, θύμωσε μαζί της –όπως τόσοι και τόσοι Ευρωπαίοι μετανάστες– με το Brexit. Όμως, η Αγγλία τον αντάμειψε: βραχεία λίστα του βραβείου Runciman για το βιβλίο «**Greekling**» («Γραικύλος», του αρέσει να το ονομάζει στα ελληνικά), Poetry Book Society Recommendation, βραβείο ποίησης από το Oxford Brookes...

«Μια στιγμή μου έχει μείνει ανεξίτηλη», λέει αναπολώντας τα γλυκά χρόνια της βρετανικής μετεφηβείας. «Ήταν Μάρτιος, πριν πάω στο πανεπιστήμιο. Η εποχή που το ΝΑΤΟ βομβάρδιζε τη Γιουγκοσλαβία και το θυμάμαι γιατί είχαμε πετάξει πάνω από την Αδριατική με το αεροπλάνο και μου είχε κάνει φοβερή εντύπωση. Μπήκα σ' ένα βιβλιοπωλείο στο Λονδίνο ν' αγοράσω τη "12η νύχτα" του Σαίξπηρ και βγαίνοντας είδα μπροστά μου δυο άνδρες να κρατούνται χέρι χέρι. Και τότε είπα από μέσα μου, "αυτό είναι μέρος για μένα"».

Τον πρώτο χρόνο, βεβαίως, τον πέρασε στην ντουλάπα, λέει και γελάει, «ίσως επειδή ήθελα να σιγουρευτώ κι εγώ για τον εαυτό μου. Αλλά τη δεύτερη χρονιά βγήκα θριαμβευτικά!» Σύχναζε στο θρυλικό Rainbows στο Κόβεντρι, στο Popstarz, το Ghetto, το Heaven στο Λονδίνο στο The Village στο Σόχο, όπου χάζευε τους go go dancers να χορεύουν φορώντας χνουδωτές μπότες... «Ενιωθα ελεύθερος εδώ» μου λέει, «μπορούσα ν' αναπνεύσω, να είμαι ο εαυτός μου. Έρχονταν φίλοι να με δουν στο Λονδίνο –όταν μετακόμισα εδώ μετά το πανεπιστήμιο– και μου έλεγαν, "είσαι άλλος άνθρωπος εδώ, περπατάς αλλιώς, μιλάς αλλιώς"...»

Για πολλά χρόνια, αυτή η αίσθηση αισιοδοξίας που είχε για την Αγγλία παρέμεινε φουντωμένη μέσα του, συνοδευόμενη από μια αίσθηση εγκλωβισμού στην Ελλάδα: «Δεν ήθελα να έρχομαι πίσω, δεν είχα κάνει come out στους γονείς μου, αισθανόμουν και ντροπή, αυτό το gay shame που μας έχουν μάθει να νιώθουμε. Σε κάποιες διακοπές των Χριστουγέννων, ο πατέρας μου διάβασε το προσωπικό μου ημερολόγιο, όπου έγραφα για τ' αγόρια που γνώριζα και, παρ' όλο που δεν μου είπε κάτι, κατάλαβα ότι τον ενόχλησε: η μάνα μου άρχισε να μου κάνει διαγώνιες ερωτήσεις... Μέχρι και παπά έφεραν στο σπίτι, να με ραντίσει στα

Kostya Tsolakis

Ο «Εγγλέζος»

Ο βραβευμένος ποιητής, και μία από τις πιο γοητευτικές κι επείγουσες φωνές στη βρετανική ποίηση αυτήν τη στιγμή, μιλάει στην Athens Voice.

Της ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ ΓΛΥΝΙΑΔΑΚΗ

Θεοφάνεια, μήπως και ξορκίσουν την faggotιά –που λέω κι εγώ– από μέσα μου (γελάει). Αυτό μου δημιούργησε την πρώτη μου κρίση ταυτότητας, αλλά με έκανε και να επαναστατήσω. Γύρισα στο πανεπιστήμιο και άλλαξα το πτυχίο μου σε Ιστορία, διέκοψα τις σπουδές μου για 6 μήνες, δούλεψα σ' ένα Starbucks για να βγάλω λεφτά, και ξανάρχισα το 2ο έτος των σπουδών μου από τον επόμενο Σεπτέμβριο. Το καλοκαίρι, όταν γύρισα για διακοπές στην Αθήνα, ήταν λες και δεν είχε συμβεί τίποτα τα προηγούμενα Χριστούγεννα... μιλάμε για τρομερή άρνηση...»

Όλα αυτά είναι δοσμένα γυμνά και ποιητικά στο βιβλίο του: τα αγόρια που γνώρισε, η τεταμένη σχέση με τους γονείς. Όμως το «Greekling» είναι

και γεμάτο αγαπτικές εικόνες για την Αθήνα.

Τι συνέβη και την ξαναγάπησες; Είμαι παιδί των νοτιών προαστίων και το κέντρο μου φαινόταν πάντα μέρος εξωτικό. Όταν, μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012, άρχισε να δημιουργείται όλη εκείνη η τοξική ατμόσφαιρα πριν το δημοψήφισμα για το Brexit, απείσασα με την Αγγλία και η σχέση μου μαζί της άλλαξε ανεπιστρεπτή. Ευτυχώς, είχα γνώρισε τον σύντροφό μου, τον Τιμ, το 2013 κι άρχισα να ερχόμαστε στην Ελλάδα –είχα

κάνει και come out στους γονείς μου το 2011, δύσκολα μεν, αλλά έγινε– και μέσω της αγάπης που απέκτησε εκείνος για την Αθήνα και την Ελλάδα, ξεκίνησα κι εγώ να την βλέπω αλλιώς, να την επαναπροσεγγίζω. Από τη μία εκνευριζόμουν με το πώς μας έβλεπαν οι ξένοι στο εξωτερικό την εποχή της κρίσης, σαν τεμπέληδες, από την άλλη άρχισα να βλέπω μια Ελλάδα που άλλαζε, όχι την Ελλάδα του κούφιου, επιδεικτικού λαϊφστάιλ που γνώρισα μεγαλώνοντας. Βεβαίως, εδώ δεν έζησα την κρίση από πρώτο χέρι, αλλά σε αυτήν την Ελλάδα, που βγήκε από την κρίση, εγώ αισθάνομαι πιο άνετος. Ίσως επειδή αρχίζω να γνωρίζω ανθρώπους που μου μοιάζουν, ίσως επειδή άρχισε και η ελληνική κούρ ποίηση να γίνεται πιο δυναμική.

Χαίρεται τελικά που δεν έζησε το κέντρο όταν ήταν μικρός, γιατί τώρα το ανακαλύπτει και μαγεύεται. «Αγοράσαμε κι ένα διαμέρισμα με τον σύντροφό μου κοντά στο σπίτι της μητέρας μου, οπότε ερχόμαστε συχνά και βγαίνουμε βόλτα μαζί της στην Κυψέλη και μας δείχνει τα παιδικά της κατατόπια... Μ' έχει πιάσει ξαφνικά μια αγωνία να ξαναγνωρίσω την κουλτούρα μας, να κερδίσω τον χαμένο χρόνο μέσα από βόλτες, βιβλία, μουσεία, τέχνη. Αυτό βγήκε πολύ στο βιβλίο, να».

Και πώς ένας ιστορικός αποφάσισε να γίνει ποιητής;

Πάντα είχα μια κάποια σχέση με τη λογοτεχνία. Στο σπίτι έβλεπα το όνομα του Καβάφη στη βιβλιοθήκη, ο πατέρας μου τον αγαπούσε πολύ. Θυμάμαι μέχρι και τώρα τη σημαδιακή ημερομηνία –24 Σεπτεμβρίου του 1997, δυο μέρες μετά τα 16α μου γενέθλια– που διαβάσαμε Καβάφη στο σχολείο, τον «Καισαρίωνα», κι έμεινα άναυδος, γιατί κατάλαβα ότι εξέφραζε τη δική μου σεξουαλικότητα. Έτσι ξεκίνησε η αγάπη μου για τον Καβάφη και δεν τελείωσε ποτέ. Μετά, στην Αγγλία, σπουδάζοντας Ιστορία, συνειδητοποίησα πόσο περίπλοκη και αντιφατική είναι η ελληνική ιστορία και πόσο γεμάτη γοητευτικούς μύθους και ξανασυναντήθηκα με την αγάπη μου για τη λογοτεχνία, τόσο πολύ που σκεφτόμουν ότι θα έπρεπε να έχω πάρει πτυχίο στην αγγλική λογοτεχνία τελικά (γελάει). Άρχισα, λοιπόν, να γράφω ένα μυθιστόρημα.

Τι μυθιστόρημα;

Ένα με Έλληνες εφοβιστές του Λονδίνου, τύπου "Succession". Αλλά με φαντάσματα που απαντάει γελώντας. «Με βάση αυτό, με δέχθηκαν στο τμήμα δημιουργικής γραφής. Πέρασα υπέρροχα εκεί: μιλούσαμε συνεχώς για λογοτεχνία, ανακάλυψα την τεράστια μου αγάπη στους Ρώσους συγγραφείς – τον Τουρκιένιεφ, τον Γκόγκολ, τον Μπουλγκάκωφ. Να φανταστείς ότι ακόμα έχω όνειρο να πάω στην Αγία Πετρούπολη και να διαβάσω Αντρέι Μπέλι. Όμως, οι καθηγητές μου (η Maureen Freely, ο Michael Hulse και ο David Morley) διέβλεψαν ότι περισσότερο από πεζογράφος, ήμουν ποιητής. Αυτό ήταν κάτι που δεν το περίμενα. Κι εδώ που τα λέμε, για χρόνια δεν μπορούσα να γράψω ποίηση. Μέχρι που το 2015 είχα μια επιφοίτηση (road to Damascus moment, το λέει στα αγγλικά): ήμουν στην κουζίνα κι έπλενα τα πιάτα κι άκουγα στο ραδιόφωνο έναν ποιητή που μιλούσε

για το πρώτο του βιβλίο και τον γκέι πόθο και κοκάλωσα. Σταμάτησα ότι έκανα για να τον ακούσω. Ήταν ο Andrew McMillan και διάβαζε το the men are weeping in the gym από τη συλλογή "Physical", που μόλις είχε κυκλοφορήσει. Κι εκείνη τη στιγμή κατάλαβα τι ακριβώς ήθελα να κάνω: ήθελα να γράψω ποίηση, που θα σε κάνει να σταματάς να πλένετε τα πιάτα για να την ακούσεις! Αυτή ήταν η στιγμή που άλλαξε η ζωή μου».

Ξεκίνησε να διαβάζει πάλι ποίηση, έγινε μέλος του Poetry Society, πήγαινε σε συναντήσεις και αναγνώσεις δειλά δειλά, και μετά από 6 μήνες

Kostya Tsolakis
Greekling
εκδ. Nine Arches Press

άρχισε να κάνει προσωπικό mentoring με την ποιήτρια Heidi Williamson.

«Αρχίσαμε να δουλεύουμε μαζί το 2016 και είναι ακόμα και σήμερα η μέντοράς μου, 8 χρόνια μετά. Υπάρχουν ορισμένοι άνθρωποι που με βοήθησαν πάρα πολύ να βρω τον δρόμο μου, και στο μεταπτυχιακό και μετά, και χαίρομαι να τους κάνω περήφανους», λέει με παιδική σχεδόν ζεστασιά.

Βλέπεις κοινά ή διαφορές μεταξύ βρετανικής και ελληνικής ποίησης αυτήν τη στιγμή;
Νομίζω ότι και οι δυο προσπαθούμε να βγούμε από τη σκιά των τρανών, ας το πούμε, των ρομαντικών και μοντέρνων ποιητών, να δούμε ποιοι είμαστε εκτός από απόγονοι του Τ.Σ. Έλιοτ, του Οντεν, του Λάρκιν, του Καβάφη, του Ελύτη, του Σεφέρη. Βλέπω και στις δυο πλευρές μια προσπάθεια, επίσης, να ξεθάψουμε ποιητές που ίσως ξεχάστηκαν στο παρελθόν: στην αγγλόφωνη ποίηση όσους έγραφαν για το AIDS ή για την κούρι επιθυμία σε εποχές που ήταν παράνομη στην Ελλάδα, ποιητές και γυναίκες, ας πούμε, πριν τον Σεφέρη και τον Ελύτη, ακόμα κι αυτούς που συνέβαλαν στην κούρι κυπριακή ποίηση, όπως ο Κωνσταντίνου. Με δυο λόγια, αυτό που βλέπω κοινό στους δύο χώρους είναι ότι προσπαθούμε να διαλύσουμε τον κανόνα της βρετανικής και της ελληνικής ποίησης αντιστοίχως.

Πού πιστεύεις ότι πάει η σύγχρονη ποίηση μετά την κρίση;

Νομίζω ότι το λιντσάρισμα του Ζακ Κωστόπουλου άλλαξε τα πράγματα στην ελληνόφωνη κούρι ποίηση – όλοι αυτοί οι θάνατοι κούρι ατόμων, οι γυναικοκτονίες. Αισθάνομαι ότι θέλουμε όλοι να γράψουμε γι' αυτήν τη βία. Αλλά και στη Βρετανία συμβαίνει αυτό: μας ενδιαφέρει ν' ακουστούν οι περιθωριοποιημένες φωνές. Μιλάμε για τις ταυτότητες, τα δικαιώματα, τα ανασφάλειές μας σ' έναν κόσμο που κλίνει όλο και περισσότερο προς τα δεξιά.

Και το επόμενο βιβλίο;

Με ενδιαφέρει να μην επαναλάβω τον εαυτό μου. Θα γράψω για τον θάνατο του πατέρα μου, για τη Θεσσαλονίκη απ' όπου κατάγεται, θέλω να ψάξω τις ρίζες μου, να κοιτάξω τις φιγούρες της οικογένειάς μου στο ιστορικό τους πλαίσιο: τον παππού μου που γύρισε με κρουαζιέρες από το μέτωπο της Αλβανίας, τη γιαγιά μου που ήταν Γερμανίδα, τον αδερφό του παππού μου που εκτελέστηκε από τους Ναζί στο Ασβεστοχώρι – με ενδιαφέρουν όλες αυτές οι αντιθέσεις. Ή θέλω να γράψω για την ομοφυλοφιλία στο Βυζάντιο. Αλλά, να ξέρεις, όλα αυτά τα θέματα οδηγούν, φυσικά, σε ένα: στον πόλεμο. Γι' αυτό θέλω να γράψω.

Θα μπορούσα να του μιλάω για ώρες ακόμα, είτε στο καφέ όπου καθίσαμε είτε μέσω zoom όπου συνδεθήκαμε για να κάνουμε μέρος αυτής της συζήτησης. Έχω, όμως, περιορισμένο αριθμό λέξεων γι' αυτήν τη συνέντευξη και ίσα που προλαβαίνω να τον ρωτήσω κάτι που μ' έτρωγε από την αρχή.

Γιατί «Κόστια»;

Γιατί όταν ήρθα στην Αγγλία κανείς δεν μπορούσε να προφέρει το Κωνσταντίνος και με έλεγαν Κοη, Κοηz, Connie, ονόματα που δεν μου άρεσαν καθόλου. Κι όταν κάποια στιγμή διάβασα την Άννα Καρένινα, αποφάσισα να υιοθετήσω το υποκοριστικό Κόστια. Αισθάνομαι μια τρυφερότητα προς αυτό το όνομα: για πολλά χρόνια δεν αισθανόμουν άνετος με τον εαυτό μου, αλλά το γεγονός ότι είχα επιλέξει πώς θα ονομάσω τον εαυτό μου – στην Αγγλία ειδικά – μου έδωσε μια αίσθηση ελέγχου. Κι εν τέλει, είναι κάτι που μου επέτρεψε να κρατήσω μίαν απόσταση μεταξύ του Κωστή της Ελλάδας και των γονιών μου και του Κόστια που γράφει γι' αυτούς και είναι περήφανος στη σκηνή. Πες το λογοτεχνικό ψευδώνυμο. Μόνο που πια έγινε η ζωή μου. Τι ωραίο να μπορείς να την ορίζεις εσύ τη ζωή σου!» **A**

Καμίλα Σόσα Βιγιάδα

«Παλιοκόριτσα» φτιαγμένα από χρυσάφι

Το βραβευμένο βιβλίο της τρανς συγγραφέα αξίζει μια θέση στο σακ βουαγιάζ σου αυτό το καλοκαίρι

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

SOSA VILLADA © CATALINA BARTOLOME

Η trans ορατότητα συναντά τις ωραιότερες και πιο άγριες στιγμές της ισπανόφωνης λογοτεχνίας, μέσα από τα «Παλιοκόριτσα» της Βιγιάδα.

εν είναι τυχαίο που τα περισσότερα ελληνικά και ξένα άρθρα για το βιβλίο της Καμίλα Σόσα Βιγιάδα ξεκινούν με τη σπαρακτικότερη φράση του βιβλίου της «*Τα παλιοκόριτσα*»: «ότι σου 'χει στερήσει η φύση, σ' το δανείζει η κόλαση». Γιατί η πανέμορφη τρανς γυναίκα που χαμογελά με καντάρια γοητείας στο οπισθόφυλλο της ελληνικής έκδοσης (OPERA) «δανείστηκε» για καιρό, προκειμένου να καταφέρει να επιζήσει.

Καταρχήν «δανείστηκε» από τα όνειρά της – όνειρα καταραμένα, μιανή για τον τόπο και την κοινωνία όπου μεγάλωσε – και σε αυτά τα όνειρα δεν ήταν ο Κριστιάν Ομάρ, γεννηθείς το 1982 στην Κόρδοβα, αλλά ένα κορίτσι σε εξέλιξη, ένα παιδί που αρνιόταν το βιολογικό του φύλο από νωρίς και μόλις στα 15 αποφάσισε να το αρθρώσει με όποιο κόστος.

Μετά, η Βιγιάδα «δανείστηκε» από την ντουλάπα της μητέρας της και από τα μαγαζιά που μπορούσαν να τροφοδοτήσουν την ελπίδα της ότι κάποτε θα γίνει γυναίκα. Φορέματα και χρησιμοποιημένα κραγιόν, καλλυντικά που κάποια άλλη έχασε ή ξέχασε, φθαρμένα ψηλοτάκουνα σε ένα κανούργιο, ανήλικο σώμα που δεν άφηνε αδιάφορους τους «πάρα – πολύ – άντρες» της Λα Φάλδα στην Κόρδοβα. Η Βιγιάδα, ακόμα και τη μέρα που αποφάσισε να αφηγηθεί τη ζωή της, «δανείζεται» όρους και λέξεις που στο σήμερα θεωρούνται πληγωτικές από τη ΛΟ-

ΑΤΚΙ+ κοινότητα και από όσους θεωρούμε εαυτόν σύμμαχό της. «Πουστράκι», «μικρή αδερφίτσα», «τραβέλι» είναι λέξεις που παρελαύνουν (άφοβα) στα «*Παλιοκόριτσα*» και η Βιγιάδα τις «δανείζεται» από μια εποχή που ήταν εύκολο να τη μισήσουν, να τη βιάσουν χωρίς να αντιμετωπίσουν καμία συνέπεια, να την εκπαυθώσουν μαζί με όλες τις κακότυχες φίλες της στις πιάτσες της Αργεντινής και στο Πάρκο Σαρμιέντο, εκεί όπου καταφεύγουν οι τραβεστί (sic) της αφηγήσεώς της και όλες οι προστατευόμενες της θείας Ενκάρνα με τα στήθη τα φτιαγμένα από παραφίνη. Τις δανείζεται και τις χρησιμοποιεί για να εξηγήσει πώς από τις σκιές της ζωής αποφάσισε – κόντρα σε όλα – να ζήσει στο φως.

Στο τέλος, η Βιγιάδα δανείζεται από τον ίδιο της τον εαυτό λίγο χρυσάφι για να περιγράψει τις συντροφιστές της στο πεζοδρόμιο. Εκεί που οι άλλοι βλέπουν μια παρέλαση του γκροτέσκου, η Βιγιάδα φωτίζει για να δούμε όλοι γυναίκες ως παράξενα εξωτικά πτηνά που χάνουν το δέρμα τους για να αποκτήσουν φτέρωμα, που χάνουν το φύλο τους για να αποκτήσουν παιδί, που χάνουν τα πάντα, αρκεί να πιστέψουν ότι τις αγάπησαν.

Η σεξεργασία, τα ΣΜΝ, οι μεταφυσικές φιλίες με πλάσματα ταλαιπωρημένα και παραπεταμένα από την επίσημη Πολιτεία, η αγωνία της φυλομετάβασης, η βία που γεννά ο πόνος και

Καμίλα Σόσα Βιγιάδα
Τα παλιοκόριτσα
εκδ. Όπερα

η περιθωριοποίηση, όλα έχουν «πριν» και «μετά» στο βιβλίο της Βιγιάδα. Ή, για την ακρίβεια, το «μετά» κοντράρει το «πριν»: από τον μέθυσο, βίαιο πατέρα της που πάντα θεωρούσε ότι κάτι δεν πάει καλά μαζί της, οπότε ξυλοφόρτωνε τη μάνα για να ξεθυμάνει, μέχρι τα πανεπιστημιακά έδρανα στα οποία κατάφερε να κωρέσει η συγγραφέας, δεν περιγράφεται μία ζωή, αλλά πολλές. Δεν αφορά όλο αυτό έναν άνθρωπο, αλλά πολλούς που κοιμήθηκαν άνδρες και ξύπνησαν κορίτσια, διεκδικώντας με κάθε τιμήμα το σωστό σώμα. Ακριβώς γι' αυτό, τα «*Παλιοκόριτσα*», κάτι περισσότερο από την ιστορία καταπίεσης μιας έμφυλης επιλογής, μεταφράστηκαν

σε πολλές γλώσσες και απέσπασαν σημαντικά διεθνή βραβεία (μεταξύ αυτών και το Sor Huana Ines de la Cruz, βραβείο γυναικείας λογοτεχνίας, το οποίο απονεμήθηκε για πρώτη φορά σε συγγραφέα που δεν γεννήθηκε γυναίκα). Ιδιαίτερη μνεία εδώ σε άλλη μία εξαιρετική μετάφραση του Αχιλλέα Κυριακίδη και στο εκδοτικό αισθητήριο του Γιώργου Μυρεσιώτη των εκδόσεων Opera, που εδώ και χρόνια φέρνει στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό τα πλέον ξεχωριστά κομμάτια από τους θησαυρούς της ισπανόφωνης λογοτεχνίας. Διαβάζονται εύκολα τα «*Παλιοκόριτσα*», ναι. Χωνεύονται εύκολα. Όχι και εκεί είναι και η μαγεία τους. **A**

Γιώργος Γιώτσας

«Ως πατέρας παιδιού στο φάσμα του αυτισμού και ως συγγραφέας, η μεγαλύτερη πρόκληση ήταν να αποστασιοποιηθώ από την ιστορία»

Της ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΝΩΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μιλήσαμε με τον συγγραφέα για το νέο του βιβλίο «Το Ξεχωριστό παιδί» και την πατρότητα

Ήταν μια σκέψη ενός νηπίου που καθώς επέστρεφε σπίτι από τη δουλειά και έγινε πραγματικότητα κατά τη διάρκεια των νυχτερινών βαρδιών στο ξενοδοχείο όπου εργάζεται. Από τότε έχουν περάσει 15 χρόνια γεμάτα βιβλία. Ο Γιώργος Γιώτσας είναι ο πρώτος στην ευρύτερη οικογένεια Γιώτσα που ασχολήθηκε με τη συγγραφή η οποία, όπως λέει «ήρθε ακάλεστη στη ζωή του κι εκείνος απλώς συμφώνησε». Όλα ξεκίνησαν βέβαια από μικρή ηλικία, όταν ο μπαμπάς του του έλεγε ωραίες ιστορίες, ενώ και οι δύο γονείς του δώριζαν πάντα ιδιαίτερα βιβλία. Ένα από τα βιβλία στο οποίο ανατρέχει συχνά είναι «Ο μικρός πρίγκιπας» του Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ. Αυτήν την περίοδο διαβάζει «Το πράσινο μίλι» του Στίβεν Κινγκ, ένα βιβλίο που είχε χρόνια στη βιβλιοθήκη του και αποφάσισε να το διαβάσει τώρα «γιατί η ζωή είναι μικρή». Γονιός, σύζυγος, νυχτερινός ρεσεψιονίστ και πολυβραβευμένος συγγραφέας σε Ελλάδα και Αμερική. Η πατρότητα αποτελεί ένα από τα θέματα που έχουν καθορίσει τη συγγραφή του, κάτι που γίνεται φανερό από τη λογοτεχνική στροφή στα τελευταία του βιβλία, «Το κουτί», «Το μακρύ σοκάκι», και τώρα στο νέο του μυθιστόρημα «Το Ξεχωριστό παιδί» (εκδ. Bell). Η πατρότητα πιστεύει πως τον αλλάζει καθημερινά, τον κάνει καλύτερο άνθρωπο.

Γιώργος Γιώτσας
Το Ξεχωριστό παιδί
εκδ. Bell

— Πόσο καιρό σας πήρε να γράψετε «Το Ξεχωριστό παιδί»; Ποιο ήταν το έναυσμα γι' αυτό το εγχείρημα;

Σχεδόν τρία χρόνια, ανάμεσα στα οποία έγραφα και άλλες ιστορίες. Μάλιστα είναι ευδιάκριτες στο βιβλίο οι τρεις διαφορετικές εποχές που το έγραψα. Μου αρέσει αυτό. Το βιβλίο έχει ψυχή, προσωπικότητα, δεν είναι «προκάτ», αλλά αλλάζει πολλές φορές ακόμη και από παράγραφο σε παράγραφο.

Το έναυσμα ήταν ο αυτισμός του παιδιού μου και όσα αντιμετωπίζουμε εμείς και πολλές ακόμα οικογένειες παιδιών που βρίσκονται στο φάσμα. Σκέφτηκα να γράψω μια ιστορία που να συνδυάζει την τέχνη μου ως συγγραφέα με την προσπάθεια ευαισθητοποίησης του κόσμου για τον αυτισμό. Στο βιβλίο υπάρχει διάχυτη η αγάπη μου για το ξεχωριστό παιδί. Το αποτέλεσμα είναι ένα βιβλίο με έντονα συναισθήματα, αλλά και πλοκή που συνδυάζει στοιχεία από προηγούμενα βιβλία, με εντονότερο την επιστροφή του χαρακτήρα Σκοτεινού, όπου στο «Ξεχωριστό παιδί» αναφέρεται ως «Σκοτάδι».

— Τα βιβλία σας αγγίζουν ευαίσθητα κοινωνικά ζητήματα, «Το Ξεχωριστό παιδί» μοιάζει όμως κάπως διαφορετικό από τα υπόλοιπα διηγήματά σας. Έρχεται από μια άλλη εποχή;

Η αλήθεια είναι ότι οι αναγνώστες με γνώρισαν και με αγάπησαν ως συγγραφέα της λογοτεχνίας του φανταστικού – κάτι που συνεχίστηκε και εμπλουτίστηκε με βραβεία και διακρίσεις για αρκετά χρόνια. Αλλά, τόσο με «Το κουτί» όσο και με το –σε αρκετά σημεία– βιοματικό «Ξεχωριστό παιδί», πήρα ρίσκο που δικαιώθηκε με λογοτεχνική στροφή και νέες κοινωνικές ανησυχίες. Δεν μπορείς να γράφεις σύμφωνα με όσα σκέφτονται ή περιμένουν οι άλλοι από εσένα, και ούτε θα έπρεπε. Έτσι έγραψα για ευαίσθητα κοινωνικά ζητήματα που με απασχολούν ως άνθρωπο, με μια γραφή που εξελίσσεται, διαφοροποιείται, και είμαι στ' αλήθεια περήφανος για αυτό.

— Πρόκειται για ένα μυθιστόρημα που έχει και βιογραφικά στοιχεία. Ο πρωταγωνιστής έχει κάποια σχέση με τον τρόπο που χειρίζεστε εσείς την πατρότητα;

Έχει βιοματικά στοιχεία, αλλά ταυτόχρονα ο πρωταγωνιστής, ο Ηλίας, είναι ένας «κόντρα ρόλος», καθώς μιλάμε για έναν πατέρα που δεν αντέχει τη ζωή με το αυτιστικό παιδί του –τον κοινωνικό αποκλεισμό, την αδυναμία του ίδιου να το βοηθήσει, τις κραυγές του παιδιού– και το εγκαταλείπει. Όπως είπε και ο εκδότης των εκδόσεων Bell, Χάρης Νικολακάκης, στη μεγάλη παρουσίαση που κάναμε στο Ilisia Hotel Athens: «“Το Ξεχωριστό παιδί” είναι τόσο Γιώργος και ταυτόχρονα δεν μοιάζει καθόλου με τον Γιώργο!»

— Ποιο είναι το ξεχωριστό παιδί στην πραγματικότητα;

Εξαιρετική ερώτηση. Θα σας αφήσω να το ανακαλύψετε αυτό, όταν διαβάσετε το βιβλίο.

— Τι θαυμάζετε περισσότερο στα δικά σας ξεχωριστά παιδιά;

Το πόσο εύκολα χαμογελούν και πόσο όμορφα είναι τα χαμόγελά τους.

— Υπάρχει κάποια σκηνή ή κάποιος χαρακτήρας που δυσκολευτήκατε να «ζωντανέψετε» στο μυθιστόρημα;

Παρ' ότι το βιβλίο έχει ως πυρήνα τον αυτισμό του «ξεχωριστού παιδιού», ένας από τους χαρακτήρες που ζωντανεύει στο σπείρα των ιστοριών που συνθέτουν το βιβλίο, εκείνος της Άρτε, είναι ο χαρακτήρας με τη σκηνή που δυσκολεύτηκα περισσότερο να γράψω – εκείνη της κακοποίησης. Όπως στο «Κουτί» έτσι και στο «Ξεχωριστό παιδί» προσπαθώ να ευαισθητοποιήσω τους αναγνώστες εναντίον της γυναικείας κακοποίησης. Υπάρχει και μια σκηνή ακόμα που με δυσκόλεψε, εκείνη του φινάλε. Έκλαιγα καθώς την έγραφα. Ήταν ένα κλάμα δύσκολο και συνάμα λυτρωτικό.

— Ποιες ήταν οι προκλήσεις που αντιμετώπισατε κατά τη συγγραφή του;

Ως πατέρα παιδιού στο φάσμα του αυτισμού, αλλά ταυτοχρόνως και ως έμπειρος συγγραφέας, η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετώπισα ήταν να αποστασιοποιηθώ από την ιστορία παρουσιάζοντας όλα όσα βιώνουμε καθημερινά εμείς και αρκετές οικογένειες. Ήταν αρκετά δύσκολο και γεμάτο ρίσκο. Εντέλει πιστεύω ότι πέτυχα έναν συνδυασμό, με το βιβλίο να έχει πολλά βιωματικά στοιχεία, ενώ ταυτοχρόνως ο ήρωας είναι ένας «κόντρα ρόλος» σε εμένα. Και εκεί έγκειται η μαγεία της δημιουργίας τελικά: όχι στον δρόμο που πήρες, αλλά στον δρόμο που δεν πήρες.

— Πώς θα περιγράφατε με μια φράση το νέο σας βιβλίο; Ποιο είναι το «μήνυμα» πέρα από την ευχαρίστηση της ανάγνωσης;

Θα δανειστώ τη φράση του αρθρογράφου στο Metal Hammer, Γιώργου Τρίγκα, που σημείωσε για το βιβλίο: «... Εκεί κρύβεται εντέλει το νόημα όλων των σημαντικότερων στιγμών της ζωής μας, έτσι δεν είναι;» Το μήνυμα, πέραν της απόλαυσης ενός καλού βιβλίου, είναι η ενσυναίσθηση. Ο έρωτας. Η αγάπη.

— «Είναι το πιο τρομακτικό παραμύθι, αλλά συνάμα σου χαρίζει το πιο απαλό και γλυκό χάδι», «Στο βιβλίο υπάρχει μαγικός ρεαλισμός με κάτι πιο ερωτικό», «κάνει ορατή την αόρατη διαταραχή», «Μονοπάτια του τρόμου με υπερφυσικά στοιχεία» είναι μερικά μόνο από τα στοιχεία που έχουν χαρακτηρίσει το έργο σας. Μιλήστε μας γι' αυτά...

Όταν διάβασε το βιβλίο μου σε ολοκληρωμένη μορφή, η βραβευμένη με Everly συγγραφέας Χριστίνα Ψύλλα μου έστειλε ένα μήνυμα στο οποίο έγραφε: «Δεν ξέρω αν το κατάλαβες, αλλά έχεις γράψει contemporary romance!» Αντίστοιχα, άλλοι άνθρωποι της τέχνης, αλλά και των επιστημών, διαβάζοντάς το μου είπαν ότι τους έδωσε ένα σημαντικό insight για τον αυτισμό, παράλληλα με την ευαισθητοποίηση στο συγκεκριμένο θέμα. Ενώ σε πρόσφατη τηλεοπτική συνέντευξή μου ο τίτλος που επέλεξαν ήταν «Ένα μυθιστόρημα που έχει σκοπό να κάνει ορατή, την αόρατη διαταραχή». Ως Γιώργος, πάλι, σκεφτόμουν πως έγραψα μια ιστορία με βαθιά κοινωνικές ανησυχίες και στοιχεία ερωτισμού και τρόμου. Τι ισχύει τελικά από όλα; Όπως αναφέρω και στο σημείωμα συγγραφέα: «Το ξεχωριστό παιδί» είναι μια πολυεπίπεδη ιστορία, στην οποία, όπως φαίνεται, ισχύουν όλα μαζί!

— Τι συμβολίζουν η Ζέτα, η Άρτε, ο Νικόλας και τι είναι τελικά το σκοτάδι για εσάς;

Όλοι τους συμβολίζουν τον καθημερινό αγώνα των ανθρώπων – πολλές φορές καταδικασμένο, αλλά γεμάτο δύναμη και ελπίδα. Σκοτάδι είναι η φυγή, η παραίτηση.

— Πώς μπορούμε να βρούμε την ισορροπία στον έρωτα, την πατρότητα και την εργασία;

Με την ειλικρίνεια. Και με προσπάθεια. Όπως ένα βιβλίο δεν φτιάχνεται με το χτύπημα των δατύλων του συγγραφέα και με «άμπρα κατάμπρα», αλλά με έντονη προσπάθεια, έτσι και οι ισορροπίες που αναφέρεται... θέλουν προσπάθεια και ειλικρίνεια.

— Γιατί η τελευταία σκηνή του βιβλίου ήταν τόσο δύσκολη για εσάς;

Να μια πολύ δύσκολη ερώτηση! Δεν μπορώ να απαντήσω χωρίς να κάνω spoiler, πρέπει να διαβάσει κάποιος το βιβλίο... Στο σημείωμα συγγραφέα που ακολουθεί, μοιράζομαι μαζί σας, τους λόγους.

— «Ούτε μια στάλα δεν μας τρομάζει η μη-

τρότητα και η πατρότητα ενός παιδιού ΑΜΕΑ. Προσωπικά με κάνει να θέλω να γίνω καλύτερος άνθρωπος». Το σημείωμά σας στο τέλος έμοιαζε με κατάθεση ψυχής. Τρυφερό, συγκινητικό, αισιόδοξο. Πολύ προσωπικό... εμένα με συγκίνησε.

Ευχαριστώ ειλικρινά που το μοιράζεστε αυτό. Από το πρώτο μου μυθιστόρημα το 2015 («Εκ νεκρών», εκδ. Λυκόφως) και σε κάθε βιβλίο μου κατόπιν, μοιράστηκα προσωπικά «μηνύματα σε μπουκάλι», με ειλικρίνεια και χωρίς φόβο, που έφταναν στα χέρια των αναγνωστών. Στο «Ξεχωριστό παιδί» το σημείωμα αυτό μετά την ιστορία, είναι το πιο μακροσκελές (30 σελίδες) και το πιο προσωπικό που έχω μοιραστεί ποτέ. Μια κατάθεση ψυχής, έτσι το νιώθω και εγώ.

— Στο τέλος προτείνετε και οργανισμούς που μπορούν να απευθυνθούν οι γονείς για βοήθεια... Πιστεύετε ότι ο τρόπος που βλέπει ο κόσμος τον αυτισμό και κάθε ιδιαιτερότητα των ανθρώπων σήμερα, αλλάζει; Τι μπορούμε να κάνουμε πρακτικά για να κάνουμε τον κόσμο των παιδιών πιο εύκολο;

Πιστεύω πως έχουμε πολύ δρόμο ακόμη. Όλα ξεκινούν από την εκπαίδευση σε σχολείο και σπίτι. Βλέποντας, όμως, πώς φέρονται πολλοί γονείς στα παιδιά τους δεν είμαι πολύ αισιόδοξος. Επίσης, η ενσυναίσθηση είναι ακόμη σχετικά άγνωστη λέξη στην κοινωνία μας. Από την άλλη, με κάνει να αισιοδοξώ η δράση νέων, κυρίως, ανθρώπων στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη διαφορετικότητα. Αλλά ο αγώνας πρέπει να είναι καθημερινός και με ένταση. Ένας οργανισμός που ανταποκρίθηκε κάθε φορά στο κάλεσμά μου ως γονιού παιδιού ΑμεΑ, είναι η υπηρεσία «Διεκδικούμε Μαζί», από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.) / (210 9949837).

— Ποιο είναι το βραβείο με υλική υπόσταση που η μαμά σας έχει βάλει στο τραπέζι του σαλονιού; Γιατί δεν θέλετε όντως να το βλέπετε;

(Γέλια). Ένα υπέροχο βραβείο! Το βραβείο Everly, για «Καλύτερο βιβλίο τρόμου Έλληνα συγγραφέα» που κέρδισε «Το μακρύ σοκάκι» (Εκδ. Λυκόφως 2021 και β' έκδοση 2022) ύστερα από πανελλήνια ψηφοφορία. Παρ' όλα αυτά –και επειδή αυτό έχει όντως υλική υπόσταση σε ένα καλαίσθητο αγαλματίδιο/πλακέτα που εμπνεύστηκαν τα παιδιά του Fantasy Festival– το

να βλέπω κάθε μέρα ένα βραβείο, είναι κάπως αντιπαραγωγικό. Δεν επαναπαύομαι στις δάφνες μου, είμαι ανήσυχος πνεύμα που κάθε μέρα ξεκινάει από την αρχή. Έτσι, το βραβείο το πήρε η μητέρα μου –να είναι καλά, ειλικρινά, για όλα– και το έχει στο σπίτι της, να το βλέπουν φίλοι, μουσαφίρηδες και οικογένεια.

— Σχέδια και στόχοι; Πώς φαντάζεστε τον εαυτό σας σε 10 χρόνια;

Παρ' ότι έχω γνέσει πολλούς φανταστικούς κόσμους, είναι αδύνατον να φανταστώ τον εαυτό μου σε 10 χρόνια. Επειδή έχω βιώσει τις τρομερές αλλαγές και απώλειες που μπορεί να σου φέρει η ζωή μέσα σε λίγο καιρό, θα μοιραστώ μονάχα ότι ελπίζω σε 10 χρόνια να έχει υγεία η οικογένειά μου και εγώ, και να συνεχίζω να κάνω όσα αγαπώ. Τη συγγραφή την αγαπώ, αλλά δεν ξέρω αν σε 10 χρόνια θα εξακολουθώ να γράφω.

— Θα μας πείτε κάτι για το επόμενο βιβλίο σας; Ένα μικρό spoiler...

Συμμετέχω σε δύο επερχόμενες ανθολογίες διηγημάτων, κατόπιν πολύ τιμητικών προσκλήσεων από τους Ιωάννη Πλεξίδα και Βίκυ Τάσιου, αντίστοιχα. Η πρώτη αφορά ιστορίες τρόμου, και η δεύτερη είναι μια πρωτοβουλία της Βίκυς Τάσιου για ένα βιβλίο εναντίον της γυναικείας κακοποίησης, όπου έχω γράψει με σκοπό την ευαισθητοποίηση και τη δράση, πέραν της ιστορίας που γνέθω. **A**

«Μέσα στο δίκτυ» Ή, αλλιώς, το παλιό καλό εγγλέζικο χιούμορ

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Είναι ποτέ δυνατόν να πιστέψετε ότι ένας συγγραφέας αποτυπώνει στο χαρτί και στη συνέχεια –με την ευτυχή συνδρομή της Μούσας– εκδίδει τις συνομιλίες που είχε με έναν φίλο του, χωρίς ποτέ να κατονομάζει τον φίλο; Θεωρείται κάτι τέτοιο λογοκλοπή; Θα περίμενε ποτέ ο αναγνώστης να ζητήσει ο φίλος τα ρέστα από τον συγγραφέα; Γίνονται τέτοια πράγματα στη λογοτεχνική σκηνή;

Δυστυχώς ή ευτυχώς, πάντα έτσι γίνεται.

Στο συγκεκριμένο μυθιστόρημα της Αγγλίδας συγγραφέως Άιρις Μέρντοχ, ο ήρωας, ένας «λογοτεχνικός λατζέρης» κατά δήλωσή του, νιώθει ενοχές που χρησιμοποίησε στο πρώτο του εκδοτικό πόνημα τις συνομιλίες που είχε με τον καλό του φίλο από τα φοιτητικά χρόνια. Με αποτέλεσμα, όταν κυκλοφορεί επιτέλους το βιβλίο του, να φροντίζει να απομακρυνθεί διακριτικά από εκείνον τον παλιόφιλο.

Στο μεταξύ, στη συνέχεια, ο διόλου ανέφελος έρωτάς του με μια γυναίκα που τον παρατάει για τους δικούς της λόγους, τον κάνει να επιδοθεί στην αναζήτησή της στα παλιά τους στέκια στο Παρίσι και το Λονδίνο. Είναι ποτέ δυνατόν να αναζωπυρωθεί έρωσ παλαιός; Μένει να αποδειχθεί...

Επειδή, όμως, κάθε βιβλίο δεν έχει να κάνει μόνο με την ιστορία του, αλλά και με τον τρόπο που μας την παρουσιάζει ο συγγραφέας –τη γραφή του, με άλλα λόγια–, ιδού πώς ξεκινάει την αφήγησή της η Άιρις Μέρντοχ στο μυθιστόρημα αυτό που ήταν το πρώτο

στη μακρά και επιτυχημένη συγγραφική της πορεία (που της χάρισε και ένα Booker), σε πολύ καλή μετάφραση της Έφης Τσιρώνης:

«Όταν είδα τον Φιν να με περιμένει στη γωνία του δρόμου, κατάλαβα αμέσως ότι κάτι είχε στραβώσει. Συνήθως ο Φιν με περιμένει ξαπλωμένος στο κρεβάτι ή γερμένος στο κούφωμα της πόρτας με τα μάτια κλειστά. Δεν ήθελα κι άλλους μελεάδες· αρκετά με είχε ταλαιπωρήσει με τις καθυστερήσεις της η απεργία. Το ταξίδι της επιστροφής στην Αγγλία το σιχάνομαι έτσι κι αλλιώς· και μέχρι να μπορέσω να χύσω ξανά το κεφάλι μου τόσο βαθιά μέσα στο αγαπημένο μου Λονδίνο που να ξεχάσω ότι είχα φύγει, παραμένω απαρηγόρητος. Οπότε, μάλλον

Iris Murdoch
Μέσα στο δίκτυ
εκδ. Διόπτρα

μπορείτε να φανταστείτε πόσο χάλια αισθάνομαι να κάθομαι με τις ώρες άπρακτος στο Νιου Χέιβεν περιμένοντας τα τρένα να ξεκινήσουν ξανά, και με τη μυρωδιά της Γαλλίας ακόμα νωπή στα ρουθούνια μου. Επιπλέον, στη συγκεκριμένη περίπτωση, μου είχαν κρατήσει στο Τελωνείο τα μπουκάλια του κονιάκ που πάντοτε μπάζω λαθραία στην Αγγλία, κι έτσι, όταν ήρθε η ώρα του κλεισίματος των παμπ, βρέθηκα μόνος και στεγνός, υποκύπτοντας αναγκαστικά στη βάσανο μιας ζοφερής ενδοσκόπησης.

» Η αναζωογονητική αντικειμενικότητα του αληθινού στοχασμού είναι κάτι που κάποιος με την ιδιοσυγκρασία μου δεν μπορεί να ανακτήσει σε ανοικτές πόλεις της Αγγλίας, ακόμη κι όταν δεν έχει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της απεργίας των σιδηροδρομικών. Ακόμη και στις βέλτιστες συνθήκες, τα τρένα κάνουν κακό στα νεύρα. Τι εφιάλτες να έβλεπαν άραγε οι άνθρωποι προτού εφευρεθεί ο σιδηρόδρομος; Δεδομένων λοιπόν όλων αυτών, ήταν περίεργο που ο Φιν με περίμενε στον δρόμο».

Ή, αλλιώς, το παλιό καλό εγγλέζικο χιούμορ. Καλή απόλαυση!

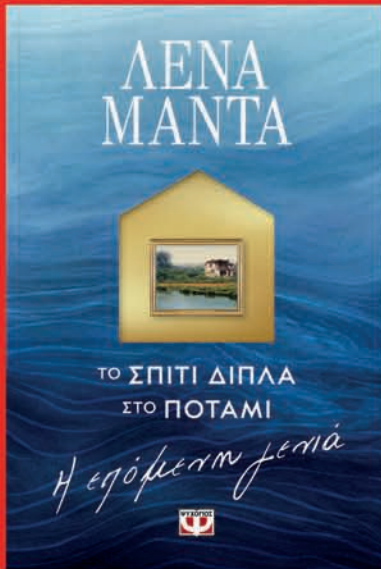
ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ

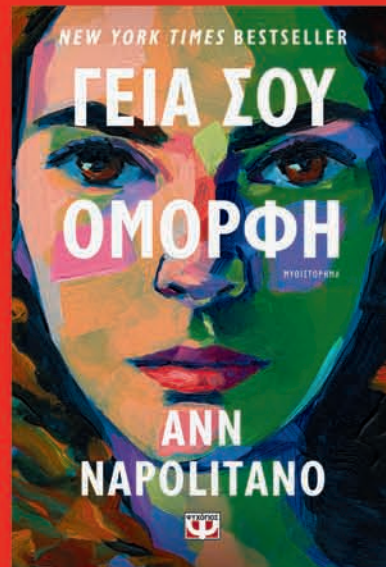
Τόσα
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ
τόσα **ΒΙΒΛΙΑ**

ΜΗΝ ΑΦΗΣΕΙΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΝΑ ΦΥΓΕΙ,
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΡΑΤΑΣ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ!

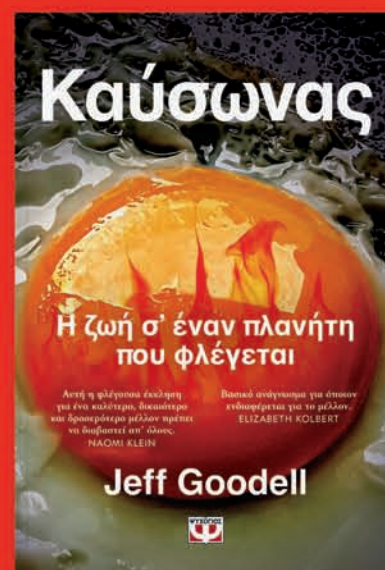
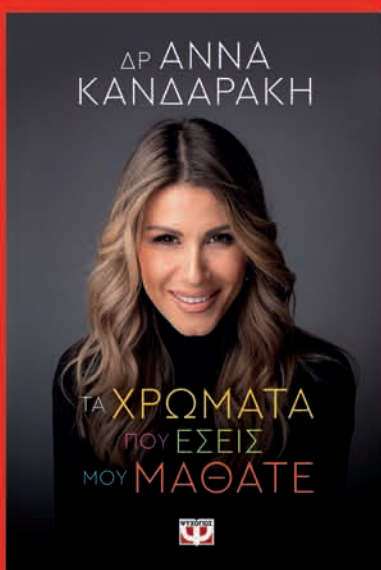
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

ΒΟΟΚΝΟΙΣΕ

ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΡΑ!

Στα βιβλιοπωλεία έχει ωραία βιβλία και καλή δροσιά!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

J. M. Coetzee,
Ατιμωση,
εκδόσεις Διόπτρα

25 χρόνια από την πρώτη κυκλοφορία του βιβλίου και ο καθηγητής Ντέιβιντ Λούρι συνεχίζει να είναι ο χωρισμένος πεννητάρης, που νιώθει πόθο αλλά όχι πάθος. Όταν η σχέση του με μια φοιτήτριά του προκαλεί σκάνδαλο, κάνει τη δουλειά του, οι φίλοι του τον κάνουν πέρα και η πρώην γυναίκα του τον γελοιοποιεί. Ο Ντέιβιντ καταφεύγει στο απομονωμένο αγρόκτημα της κόρης του, και η επίσκεψή του παρατείνεται, καθώς προσπαθεί να βρει νόημα σε αυτήν τη σχέση, τη μόνη που του έχει απομείνει. Αλλά η σκληρή πραγματικότητα εισβάλλει μια μέρα στο αγρόκτημα, μέσα από ένα περιστατικό ασύλληπτης βίας. Ο Ντέιβιντ αδυνατεί να προστατέψει την κόρη του ή έστω να την καταλάβει, όπως αδυνατεί συνολικά να καταλάβει αυτόν τον καινούριο κόσμο, τον τόσο διαφορετικό από όσα ήξερε και πίστευε ο ίδιος. Σπουδαίο μυθιστόρημα, στο φόντο της παραγμένης Νότιας Αφρικής των πρώτων χρόνων μετά το apartheid, χάρη στο οποίο ο J.M. Coetzee έγινε ο πρώτος συγγραφέας που απέσπασε δύο φορές το βραβείο Booker.

Αν Ναπολιτάνο,
Γεια σου, όμορφη,
εκδόσεις Ψυχογιός

Ο Γουίλιαμ Γουότερς μεγάλωσε σε ένα σπίτι βουβό από το χτύπημα μιας τραγωδίας, χωρίς αγάπη. Όταν γνωρίζει την ενθουσιώδη και φιλόδοξη Τζούλια Πανταβάνο στο πρώτο έτος του στο κολέγιο, φωτίζεται ο κόσμος γύρω του. Μαζί με την Τζούλια μπαίνουν στη ζωή του και οι τρεις αδερφές της: Η Σιλβί νιώθει ευτυχισμένη έχοντας κωμική τη μύτη της σε ένα βιβλίο· η καλλιτέχνης Σεσίλια είναι ένα ανυπότακτο πνεύμα και η υπομονετική Έμελιν τις φροντίζει όλες. Κοντά τους, ο Γουίλιαμ βιώνει μια πρωτόγνωρη ευχαρίστηση. Όμως, σκοτάδι αναδύεται από το παρελθόν του και κλονίζεται όχι μόνο τα σχέδια της Τζούλια για το μέλλον τους, αλλά και την αφοσίωση που τρέφουν η μια προς την άλλη οι τέσσερις αδερφές. Μια καταστροφική οικογενειακή ρήξη αλλάζει τη ζωή τους για γενιές. Θα είναι η αφοσίωση, που τις κρατούσε κάποτε ενωμένες, αρκετά ισχυρή ώστε να τις κάνει να ξανασιμίζουν όταν αυτό θα μετράει πάνω απ' όλα; Το μυθιστόρημα είναι ένας φόρος τιμής στις Μικρές Κυρίες, το κλασικό έργο της Λουίζα Μέι Άλκωτ, και μια βαθιά συγκινητική αποτύπωση για το τι μπορεί να συμβεί όταν επιλέξεις να αγαπήσεις κάποιον γι' αυτό που πραγματικά είναι.

Mario Benedetti,
Άνοιξη με μια σπασμένη γωνία,
εκδόσεις Gutenberg

Ο Σαντιάγο, πολιτικός κρατούμενος στην Ουρουγουάη, βρίσκει παρηγοριά στα μακροσκελή γράμματα της γυναίκας του Γρασιέλα, εξόριστης μαζί με την εννιάχρονη κόρη τους και τον πεθερό της, που παλεύει να προσαρμοστεί σε μια άλλη χώρα και να κρατήσει ζωντανή την ελπίδα και το πάθος που την ένωνε με τον άντρα της. Τα χρόνια περνούν, η φυλακή, η εξορία, η απόσταση αλλά-

ζουν και τους δύο, και ο Ρονάλντο, ο καλύτερος φίλος του Σαντιάγο, γίνεται όλο και πολυτιμότερος για τη Γρασιέλα. Ένα πολυφωνικό μυθιστόρημα για τον έρωτα, τον χρόνο και την απόσταση, για την εξορία και τον τρόπο που η φυλακή, τα βασανιστήρια, ένα δικτατορικό καθεστώς επιδρά στους αντιπάλους του και στις οικογένειές τους. «Σοφό και σπλαχνικό», όπως το περιέγραψαν οι NYTimes, το βιβλίο είναι το μοναδικό που έγραψε ο Μπενεδέτι (Ουρουγουάη 1920-2009), όταν ήταν και ο ίδιος πολιτικός εξόριστος.

Ζουφί Λιβανελί,
Στη ράχη της τίγρης,
εκδόσεις Πατάκη

Ένας πανίσχυρος σουλτάνος, η «σκιά του Θεού πάνω στη γη», βρίσκεται εκθρονισμένος και εξόριστος στην πόλη που εξέθρεψε τους επαναστάτες που τον ανέτρεψαν, τη Θεσσαλονίκη του 1909. Ένας από αυτούς τους επαναστάτες αξιωματικούς, ο στρατιωτικός γιατρός Ατίφ, αναλαμβάνει την καθημερινή παρακολούθηση της υγείας του ίδιου και της πολυμελούς οικογένειάς του. Η καθημερινή επαφή των δύο, θέσει, εκθρών εξελίσσεται μέσα από τη διεισδυτική γραφή του Λιβανελί σε μια ανατομία της εξουσίας, αλλά και της απώλειάς της, σε μια αναψηλάφηση της αμφιλεγόμενης εποχής του Αμπντούλ Χαμίτ, όπως και σε μια εκ νέου θεώρηση των βασικών ζητημάτων της ανθρωπίνης φύσης και του ιστορικού αφηγήματος.

George R.R. Martin,
Φωτιά και αίμα,
εκδόσεις Anubis

Τρεις αιώνες πριν την εποχή του «Game of Thrones», οι Ταργκάρουν και οι Δράκοι βασιλεύουν στο Γουέστερως, εγκαταστημένοι στην περιοχή του Ντράγκονστοουν. Μια επική, μυθιστορηματική καταγραφή της ιστορίας του οίκου τους διανηθισμένης με δεκάδες ασπρόμαυρες απεικονίσεις του κορυφαίου εικονογράφου Doug Wheatley. Η αφήγηση του χρονικού της «Φωτιάς και του Αίματος» ξεκινά με τον θρυλικό Αίγκον τον Κατακτητή, δημιουργό του Σιδερένιου Θρόνου, και συνεχίζει με τις γενιές των Ταργκάρουν, οι οποίοι διαγωνίστηκαν για την κατοχή αυτής της εμβληματικής έδρας εξουσίας ως τον εμφύλιο πόλεμο που λίγο έλειψε να αφανίσει τη δυναστεία τους. Ο George R.R. Martin, ο διάσημος συγγραφέας του «Game of Thrones», χαρίζει στους αναγνώστες μια νέα σκοπιά στη συγκλονιστική και αιματοβαμμένη ιστορία του Γουέστερως.

Fredrik Backman,
Μπιέρνσταντ εναντίον όλων,
εκδόσεις Κέδρος

«Έχετε δει πόλη να καταρρέει; Η δική μας κατέρρευσε. Θα λέμε κάποτε ότι εκείνο το καλοκαίρι ξέσπασε η βία στην Μπιέρνσταντ, αλλά θα είναι ψέμα. Η βία υπήρχε εκεί από πριν». Ο Φρέντρικ Μπάκμαν είναι ο πιο δημοφιλής σύγχρονος Σουηδός συγγραφέας. Τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε 46 γλώσσες και έχουν πουλήσει συνολικά περισσότερα από 19 εκατομμύρια αντίτυπα. Σε αυτήν την ιστορία για την Μπιέρνσταντ και τη γειτονική πόλη, το Χεντ, περιγράφει το πώς η αντι-

παλότητα ανάμεσα σε δύο ομάδες χόκει μπορεί να εξελιχθεί σε λυσαλέα μάχη για την επιβίωση, το χρήμα και την εξουσία. Κάποιοι θα ερωτευτούν, άλλοι θα νιώσουν απόγνωση, μερικοί θα ζήσουν τις καλύτερες μέρες τους και αρκετοί επίσης τις χειρότερες, όταν η Μπιέρνσταντ δεχτεί ένα τρομερό πλήγμα. Ένα μυθιστόρημα για τη βία, τον θυμό και το μίσος, για τις μάχες που δίνει κανείς στη ζωή, για την απόρριψη, την αποδοχή, την αφοσίωση, τη φιλία και την αγάπη. Κυκλοφορούν, επίσης, το πρώτο και το δεύτερο βιβλίο της τριλογίας «Μπιέρνσταντ» (Κέδρος, 2023) και «Μπιέρνσταντ εναντίον όλων» (Κέδρος 2024).

Graeme Macrae Burnet,
Μελέτη περίπτωσης,
εκδόσεις Μεταίχμιο

«Αποφάσισα να καταγράψω ό,τι συμβαίνει, επειδή νιώθω ότι ίσως να θέτω τον εαυτό μου σε κίνδυνο»: Λονδίνο, 1965. Μια νεαρή κοπέλα πιστεύει ότι ένας χαρισματικός ψυχοθεραπευτής, ο Κόλιν Μπρέιθγουέιτ, οδήγησε την αδερφή της στην αυτοκτονία. Για να επιβεβαιώσει τις υποψίες της, υιοθετεί μια πλαστή ταυτότητα και τον επισκέπτεται ως πελάτισσα καταγράφοντας τις εμπειρίες της σε μια σειρά από τετράδια. Σύντομα όμως αρχίζει να αμφισβητεί τα πάντα. Ακόμα και τον ίδιο της τον εαυτό. Ο Graeme Macrae Burnet μοιλιάζει αυτά τα τετράδια με τη δική του έρευνα για τον Κόλιν Μπρέιθγουέιτ και το αποτέλεσμα είναι μια εντυπωσιακή –και συχνά χιουμοριστική– διερεύνηση της ψυχικής υγείας, της ταυτότητας και της αλήθειας, από έναν από τους πιο επινοητικούς συγγραφείς του καιρού μας. Μεταξύ ιστορίας μυστηρίου και ψυχολογικού δράματος, το βιβλίο αποτυπώνει τη βρετανική ηθική του προηγούμενου αιώνα και την προέλευση της μοντέρνας ψυχοθεραπείας.

Felicia Kingsley,
Καρδιά προς ενοικίαση,
εκδόσεις Μίνωας

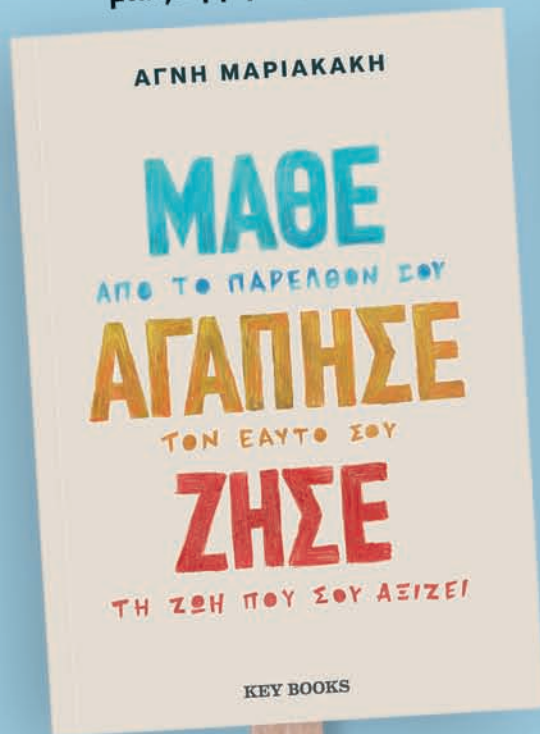
Σάμερ, 27 ετών, Καλιφόρνια: τακτική, ακριβολόγος, τύπος πρωινός, αρραβωνιασμένη με έναν άντρα κατά πολύ μεγαλύτερο της, φιλοδοξεί να γίνει πετυχημένη σεναριογράφος. Προς το παρόν, παραμένει βοηθός διευθύντριας παραγωγής σε μια τηλεοπτική σειρά. Μπλέικ, 33 ετών, Νέα Υόρκη: καταξιωμένος συγγραφέας, τα βιβλία του βρίσκονται συχνά στις λίστες των ευπώλητων, αμετανόητος γόης, χαοτικός και άνθρωπος της τελευταίας στιγμής... Οι ζωές τους κυλούν σε διαφορετικές, μα παράλληλες, τροχιές. Δεν έχουν τίποτα κοινό, εκτός από ένα εξοχικό σπίτι στο Χάμπτονς που τους έχει παραχωρηθεί την ίδια περίοδο λόγω κακής συνεννόησης. Κάποιοι πρέπει να φύγει, αλλά και οι δύο έχουν καλούς λόγους για να μείνουν. Ένα rom-com για δύο εντελώς διαφορετικούς ανθρώπους που αναγκάζονται να μοιραστούν το ίδιο σπίτι. Θα αντέξουν ο ένας τον άλλον ή θα καταλήξουν να έρθουν πιο κοντά από ποτέ;

Annabel Monaghan,
Ραντεβού το επόμενο καλοκαίρι,
εκδόσεις Ψυχογιός

Η ζωή της Σαμ είναι υπό έλεγχο. Έχει τον τέλειο αρραβωνιαστικό, τον Τζακ, που είναι και γιατρός (η αυστηρή του ρουτίνα στην πραγματικότητα

ΕΣΥ ΠΟΣΑ ΒΙΒΛΙΑ ΘΑ ΦΑΣ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ;

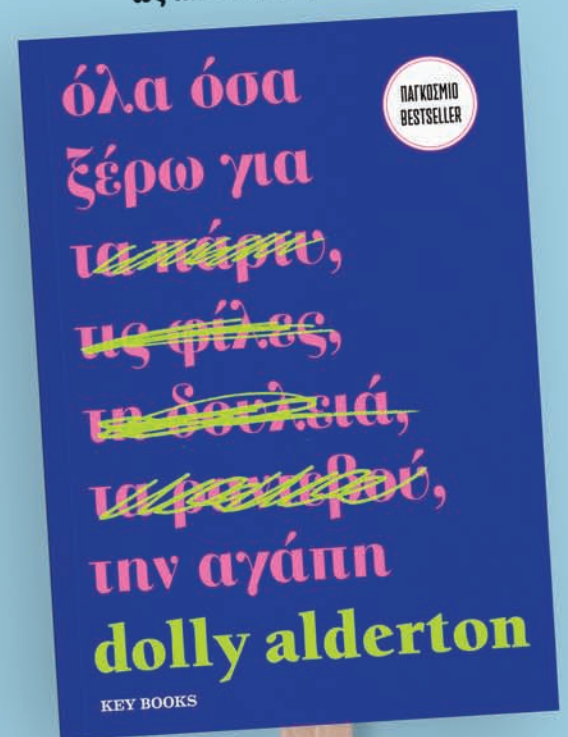
Σπάσε τα καλούπια του παρελθόντος
και επίτρεψε στον εαυτό σου να ζήσει
μια ζωή γεμάτη νόημα.

Μπορείς να λύσεις
ολόκληρο το βιβλίο;
Ιδού η πρόκληση!

Το βιβλίο-φαινόμενο στο TikTok -
μια ωδή στο πώς είναι να μεγαλώνεις
ως millennial γυναίκα.

Η συναρπαστική ιστορία του
«Iceman» που μπορεί να σου
αλλάξει τη ζωή σε λίγες μόνο μέρες.

Απόκτησε πρόσβαση σε αυτό
που έχεις μέσα σου σε αφθονία:
την αγάπη.

KEY BOOKS

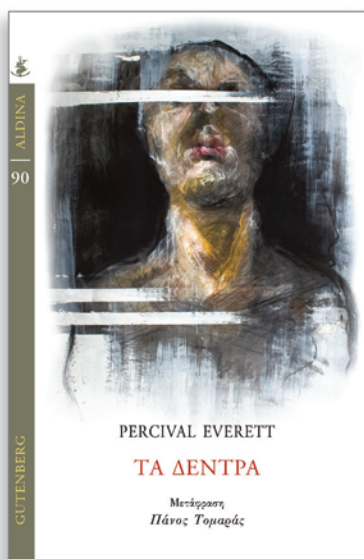
keybooks.gr

GUTENBERG / ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

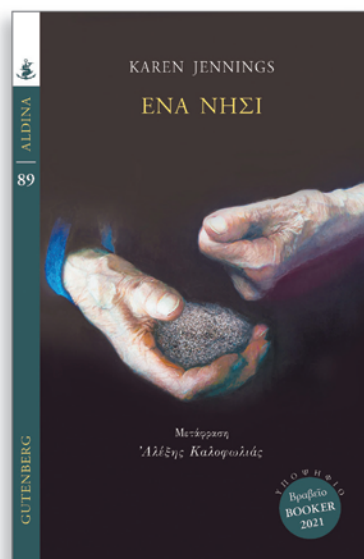
MARIO BENEDETTI
Άνοιξη με μια σπασμένη γωνία
Μτφρ. Κώστας Αθανασίου

Ο Σαντιάγο, πολιτικός κρατούμενος, η σύζυγος και η κόρη του, εξόριστες. Πώς ένα δικτατορικό καθεστώς μπορεί να διαλύσει μια οικογένεια; Από έναν συγγραφέα που θεωρείται ισάξιος των Μάρκες και Κορτάσαρ.

PERCIVAL EVERETT
Τα δέντρα
Μτφρ. Πάνος Τομαράς

«Μια ξεκαρδιστική και ταυτόχρονα τρομακτική αστυνομική ιστορία» (*The New Yorker*) «γραμμένη από έναν εξαιρετικό συγγραφέα» (*The Sunday Times*). Υποψήφιο για το βραβείο Booker 2022.

KAREN JENNINGS
Ένα νησί
Μτφρ. Αλέξης Καλοφωλιάς

«Ένα πανέμορφο μυθιστόρημα» (*The New York Times*) για την ενοχή, τον φόβο, τον ξένο που γίνεται απειλή. Μέχρι πού μπορείς να φτάσεις για να προστατεύσεις ό,τι θεωρείς δικό σου; Υποψήφιο για το βραβείο Booker 2021.

HILA BLUM
Πώς να αγαπάς την κόρη σου
Μτφρ. Μάγκυ Κοέν

«Ένα σπουδαίο μυθιστόρημα, ένα ψυχολογικό ταξίδι με πολλή σασπένς, που ερευνά ένα μεγάλο μυστήριο: ότι ακόμα και η πιο αγνή μητρική αγάπη μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες».
The New York Times

SUSAN SONTAG
Περί γυναικών
Μτφρ. Δανάη Σιώζιου

Συγγραφέας, φιλόσοφος, δημοσιογράφος και ακτιβίστρια. Η πιο επιδραστική διανοούμενη του εικοστού αιώνα μιλά για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στη ζωή τους.

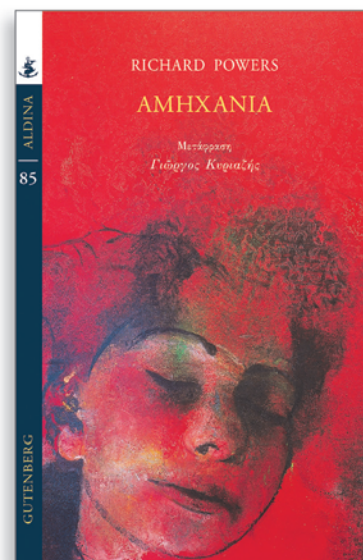
PAUL LYNCH
Το τραγούδι του προφήτη
Μτφρ. Μαρία Αγγελίδου,
Άγγελος Αγγελίδης

«Ένα βιβλίο που μας αναγκάζει να βγούμε από τον εφησυχασμό μας» (Επιτροπή του Βραβείου Booker). «Τρυφερό και τρομακτικό. Μια ιστορία για τον πόλεμο, τη γονεϊκότητα και την απώλεια που σε συγκλονίζει» (*The Economist*).

CORMAC MCCARTHY
Αιματοβαμμένος μεσημβρινός ή Το δειλινό κοκκίνισμα στη Δύση
Μτφρ. Γιώργος Κυριαζής

«Το τρομακτικότερο μυθιστόρημα του 20ού αιώνα» (David Foster Wallace). «Κανείς άλλος Αμερικανός μυθιστοριογράφος δεν μας έχει δώσει ένα τόσο δυνατό και αθησπόντο βιβλίο όσο τον *Αιματοβαμμένο μεσημβρινό*» (Harold Bloom).

RICHARD POWERS
Αμχανία
Μτφρ. Γιώργος Κυριαζής

Μετά τον θάνατο της γυναίκας του, ένας αστροβιολόγος αφοσιώνεται στον γιο του, που βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού, και παραμελεί την καριέρα του. «Κατακτά το μυαλό και την καρδιά του αναγνώστη» (*The Economist*).

χρόνια να συναντήσει. Η Λέα, σκέφτεται η Ποέλα, «ήταν ένα κοριτσάκι που εμείς οι γονείς του, αγαπούσαμε μέχρι τρέλας. Ήταν ο έρωτας της ζωής μας». Τι συνέβη και αποξενώθηκαν; Μέσα από τις αναμνήσεις της Ποέλα η Χιλά Μπλουμ, γεννημένη στην Ιερουσαλήμ το 1969, εμβαθύνει σε μια από τις πιο περιπλοκές σχέσεις, αυτή της μητέρας και της κόρης. «Ενα σπουδαίο μυθιστόρημα που θα προκαλέσει ριγή σε κάθε γονιό» έγραψε ο Guardian, ενώ οι New York Times το βρήκαν «σαν ένα ψυχολογικό ταξίδι με πολύ σασπένς που ερευνά πώς ακόμα και η πιο αγνή μητρική αγάπη μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες».

George R.R. Martin, Elio M. Garcia Jr, Linda Antonsson, Ο Κόσμος της Φωτιάς και του Πάγου, εκδόσεις Anubis

Η Άγνωστη ιστορία του Westeros και του «Game of Thrones»! Από την Εποχή της Αυγής ως την έλευση των Πρώτων Ανθρώπων και από την άφιξη του Αίγκου του Κατακτητή και των δράκων του ως την πτώση του Παράφροννα Βασιλιά, αυτό είναι άλλο ένα χρονικό από την ιστορία του Γουέστερος, το ιστορικό υπόβαθρο για να ερμηνευθεί κάθε σύγκρουση που εκτυλίσσεται στο «Τραγούδι της Φωτιάς και του Πάγου» του George R.R. Martin του «Game of Thrones». Από τα Επτά Βασίλεια ως το μυθικό Ασάι της Ανατολής, οι άγνωστες πτυχές του μαγικού κόσμου ξεδιπλώνονται σε μια μοναδική έκδοση αναφοράς, που περιλαμβάνει πάνω από 170 έγχρωμες εικονογραφήσεις και κάρτες καθώς και γενεαλογικά δέντρα των Οίκων Στark, Λάντιστερ και Ταργκάρουεν.

Toshikazu Kawaguchi, Πριν αποκαλυφθεί η αλήθεια, εκδόσεις Κλειδάριθμος

Η συνέχεια του μπεστ σέλερ «Πριν κρυώσει ο κα-

φές» και τι θα άλλαζες εάν μπορούσες να ταξιδέψεις στο παρελθόν; Επιστροφή, επομένως, σε ένα μικρό σοκάκι στο Τόκιο, όπου βρίσκεται καφέ που σερβίρει περισσότερα από εκατό χρόνια προσφέροντας στους πελάτες του τη μοναδική εμπειρία-δυνατότητα να γυρίσουν αντίστροφα στον χρόνο. Θα συναντήσετε τέσσερις νέους χαρακτήρες: έναν άνθρωπο που αναζητά τον καλύτερό του φίλο, του οποίου την κόρη μεγάλωσε ως δική του, τον γιο που δεν επέστρεψε στο σπίτι για την κηδεία της μητέρας του, τον εραστή που θέλησε να δει το κορίτσι που δεν μπόρεσε να παντρευτεί και τον ηλικιωμένο ντετέκτιβ που δεν κατάφερε να σώσει την ίδια του τη γυναίκα. Οι κανόνες παραμένουν ίδιοι: Οι πελάτες πρέπει να καθίσουν στη σωστή θέση, να δεχτούν τον καφέ που τους προσφέρουν και, προπάντων, πρέπει να επιστρέψουν στο παρόν πριν αυτός κρυώσει. Με απλότητα και ζεστασιά, το βιβλίο αυτό εξερευνά πώς μας επηρεάζει το παρελθόν που κουβαλάμε μέσα μας και μέχρι πού είμαστε διατεθειμένοι να φτάσουμε για να συναντήσουμε τους ανθρώπους που αγαπάμε, έστω και για μία τελευταία φορά.

Karen Jennings, Ένα νησί, εκδόσεις Gutenberg

Εδώ και είκοσι χρόνια ο Σάμιουελ ζει στον φάρο ενός μικρού νησιού στα ανοιχτά μιας αφρικανικής χώρας. Ανθρώπους βλέπει σπανίως, αφού μόνο πτώματα μεταναστών ξεβράζει η θάλασσα και καθώς κανένας από τη στεριά απέναντι δεν ενδιαφέρεται για αυτά, ο Σάμιουελ τα θάβει σε διάφορα μέρη του νησιού. Μια μέρα βρίσκει έναν ναυαγό να αναπνέει ακόμα. Αρχίζει να τον φροντίζει, αλλά και τον φοβάται, αφού κάθε κίνηση του ξένου αυξάνει τις υποψίες του Σάμιουελ. Ο άγνωστος δεν μιλά τη γλώσσα του φαροφύλακα για να πει πώς βρέθηκε στο πέλαγος. Και μόνο η παρουσία του, όμως, φέρνει στη μνήμη του Σάμιουελ το παρελθόν του, την περίοδο της αποικιοκρατίας,

τους επαναστάτες που έγιναν δικτάτορες, τη δική του στάση σε όλα αυτά και ένα βαθύ τραύμα που απειλεί τα πάντα ανάμεσά τους. Ένα μυθιστόρημα για την ενοχή, τον φόβο, την αγωνία του να ανήκεις κάπου και το ερώτημα ως προς το μέχρι πού μπορείς να φτάσεις για να προστατεύσεις ό,τι θεωρείς δικό σου, γραμμένο λιτά και τρυφερά.

George R.R. Martin, Elio M. Garcia Jr, Linda Antonsson, Η Άνοδος του Δράκου, εκδόσεις Anubis

Ιδανικό για τους παλιούς θαυμαστές του «Game of Thrones», καθώς και για όσους συναντούν για πρώτη φορά τους Ταργκάρουεν στο «House of the Dragon», η «Άνοδος του Δράκου» απευθύνεται σε όσους θέλουν να μάθουν περισσότερα για την πιο ισχυρή οικογένεια που ζει στα Επτά Βασίλεια. Πλούσια σε εικαστικό υλικό με περισσότερες από 180 ολοκαίνουργιες εικονογραφήσεις, η ιστορία λειτουργεί ως εισαγωγή στον Οίκο των Ταργκάρουεν, την εμβληματική οικογένεια που βρίσκεται στο επίκεντρο του «House of the Dragon», η οποία κατέχει τον Σιδερένιο Θρόνο με τους δράκους της να κυριαρχούν στους ουρανούς. Η ιστορία της μόνης οικογένειας δρακοαφεντάδων που επέζησε από την καταστροφή της Βαλύρια χαρακτηρίζεται από πολύπλοκους πολιτικούς ελιγμούς, συμμαχίες και προδοσίες, πράξεις ευγενείς όσο και ανάνδρες.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κλαίρη Θεοδώρου, Εκείνος και εκείνη, εκδόσεις Ψυχογιός

25 Δεκεμβρίου 2016. Αυτή είναι η ημερομηνία στην οποία έχει σκαλώσει το μυαλό του επιθεωρητή Ρούπερτ Κίλερ, η μέρα όπου –με δική του

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΤΡΑΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Η νέα κβαντική τεχνολογία φέρνει ριζικές κοινωνικοοικονομικές, γεωπολιτικές και στρατιωτικές αλλαγές.

- Πώς προσομοιώνει, ταυτόχρονα, χιλιάδες καταστάσεις και αντιμετωπίζει τις υπαρξιακές προκλήσεις της ανθρωπότητας, όπως την κλιματική αλλαγή, την Τεχνητή Νοημοσύνη και τα πυρηνικά;
- Πώς εξιχνιάζει βιολογικές διεργασίες που παράγουν φυσικό, φθινό λιπάσμα, με αποτέλεσμα να πολλαπλασιάζονται τα αποθέματα τροφής για τον αυξανόμενο πληθυσμό του πλανήτη μας;
- Πώς επεξεργάζεται υγρές βιοψίες και σχεδιάζει νέα αντιβιοτικά;
- Πώς εποπτεύει ένα παγκόσμιο δίκτυο αισθητήρων με σκοπό την έγκαιρη αντιμετώπιση μιας υπερδιάδοσης ενός νέου φονικού ιού;
- Πώς διασφαλίζεται το ψηφιακό μας απόρρητο αλλά και η συμπερίληψη στη νέα εποχή της «Quantum Supremacy»;

www.travlos.gr

Καλλιδρομίου 54Α, Εξάρχεια, Αθήνα 11473 T: 210-3814410 E: info@travlos.gr @ekdoseistravlos_

Ένα καλοκαίρι γεμάτο βιβλία!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΩΝ 350.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΣΠΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗΣ
Η Αυγή

Ανακαλύπτοντας ένα παλιό τετράδιο, η Αναστασία ταξιδεύει στο Παλιό Τρίκερι και στο ολέθριο παρελθόν.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΩΝ 240.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
Ο τελευταίος κρίκος

Με πολλές ανατροπές, πάθη, εκδίκηση και έρωτα θα αφραγίσει επιτέλους ο τελευταίος κρίκος για τη λύτρωση.

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΟ
PRIX MÉDITERRANÉE

Αστυνομικό μυθιστόρημα

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Ο δολοφόνος στις σελίδες

Μόνο ένας πραγματικός λάτρης της αστυνομικής λογοτεχνίας θα μπορούσε να εξηγήσει αυτή τη σειρά εγκλημάτων.

Ψυχολογικό θρίλερ

ΕΙΡΗΝΗ ΒΑΡΔΑΚΗ
Το άλλο κορίτσι

Δύο εντελώς διαφορετικές γυναίκες θα εμπιστευτούν το λάθος άτομο. Και θα βιώσουν τον ίδιο εφιάλτη.

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕ
PUBLIC AWARD

Ψυχολογικό θρίλερ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ
Οιμωγή

Οιμωγή σημαίνει κραυγή. Κραυγή σπαρακτική. Ποιος είπε ότι μια μάννα δεν μπορεί να σκοτώσει;

Νο #1 ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Μυθιστόρημα φαντασίας

HANNAH KANER
Sunbringer-Οι Έκπτωτοι

Η συνέχεια του βιβλίου «Godkiller» έρχεται με την εκδίκηση των θεών και υπόσχετα δράση, μαγεία και επικές συγκρούσεις!

ΥΠΟΨΗΦΙΟ GOODREADS
BEST FANTASY 2023

Ιστορικό μυθιστόρημα

COSTANZA CASATI
Κλυταιμνήστρα

Μια συναρπαστική ιστορία δύναμης, μίσους, αγάπης, μιας αξέχαστης βασίλισσας που σκάρπισε άγρια τον θάνατο σε όσους την αδίκησαν.

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Κοινωνικό μυθιστόρημα

FELICIA KINGSLEY
Καρδιά προς ενοικίαση

Δύο εντελώς διαφορετικοί άνθρωποι αναγκάζονται να συγκατοικήσουν. Θα αντέξουν ο ένας τον άλλον ή θα έρθουν πιο κοντά από ποτέ;

FERRAN CASES

Αυτοβελτίωση

FERRAN CASES
Στην κορυφή της ευτυχίας

Μια ανάβαση στον Όλυμπο που θα σε βοηθήσει να ανακαλύψεις το καλύτερο μέρος στον κόσμο: τον εαυτό σου!

THE SUNDAY TIMES
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Αυτοβελτίωση

FLORENCE GIVEN
Δεν οφείλεις να είσαι όμορφη για κανέναν

Μια υπενθύμιση ότι όλες αξίζουμε όπως ακριβώς είμαστε και ότι δεν χρωστάμε στον κόσμο τίποτα.

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 1 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ
ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Ηλικίες 2-4

ΕΜΜΑΝΙΕΛ ΜΑΣΟΝΟ
Ο Τίμος μαθαίνει κολύμπι

Ο Τίμος προετοιμάζεται για το καλοκαίρι με μαθήματα κολύμβησης! Μια ιστορία για τον ενθουσιασμό αλλά και τις ανησυχίες μιας καινούριας δραστηριότητας!

ΣΕΙΡΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΗ
ΣΕ 11 ΓΛΩΣΣΕΣ

Ηλικίες 5-8

ΜΑΡΚ ΜΠΡΑΝΤΛΕΪ
Η Λίλι, ο Λίο και οι θυμωμένοι πειρατές

Θυμωμένοι πειρατές, πολλά καπέλα, μια καταστροφή και έχετε την τέλεια συνταγή για την απόλυτη περιπέτεια! Είστε έτοιμοι για μια αποστολή διάσωσης με την τεράστια δύναμη της φιλίας;

ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ ΣΕΙΡΑ
10 ΤΙΤΛΩΝ

Ηλικίες 7-12

ΣΑΪΜΟΝ ΜΑΓΚΦΟΡΝΤ
Ο Ζλάταν τα σπάει

Ανακάλυψε πώς ο Ζλάταν Ιμπραϊμόβιτς έγινε από άτακτο μαγκάκι μια ποδοσφαιρική δύναμη της φύσης και πώς έκανε αστραφτερή καριέρα. Μια σειρά για τα μεγαλύτερα αστέρια του ποδοσφαίρου.

Ηλικίες 8-12

ΧΟΥΑΝ ΓΚΟΜΕΘ-ΧΟΥΡΑΔΟ, ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΜΟΝΤΕΣ ΠΕΝΙΑ
Αμάντα Μπλακ, Μια επικίνδυνη κληρονομιά

Την ημέρα των δέκατων τρίτων γενεθλίων της η Αμάντα Μπλακ λαμβάνει ένα μυστηριώδες γράμμα που της αλλάζει τη ζωή.

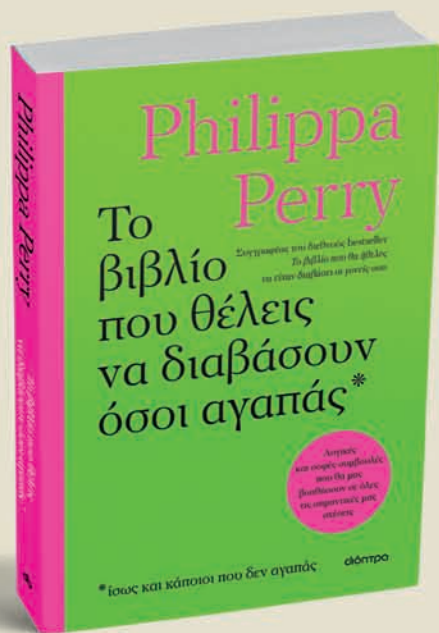
Ηλικίες 6-10

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΒΑΡΕΛΑ
Τι φάση... με τη Γεωγραφία!

Ανακαλύψτε την Ελλάδα και τη θέση της στην Ευρώπη. Μια μοντέρνα έκδοση γεωγραφίας για ανήσυχια παιδιά που θέλουν να μαθαίνουν τα πάντα!

Εγχειρίδια σχέσεων

Μετά το παγκόσμιο best seller *Το βιβλίο που θα ήθελες να είχαν διαβάσει οι γονείς σου*, η ψυχοθεραπεύτρια Philippa Perry επιστρέφει με νέο βιβλίο, το οποίο με καθαρή και λογική ματιά σε συμβουλεύει πώς να χτίσεις λειτουργικές και ισορροπημένες σχέσεις με τους άλλους αλλά και με τον εαυτό σου.

Με τις πρακτικές συμβουλές και ασκήσεις αυτού του βιβλίου, όχι μόνο θα βρεις απαντήσεις στα ερωτήματά σου αλλά επιπλέον θα καταφέρεις αυτό που για πολλούς θα παραμείνει ακατόρθωτο: Να επιθυμείς και να αγαπάς τον σύντροφό σου, αλλά να μην τον έχεις ανάγκη.

υπατιότητα—όσοι αγαπά χάνονται για πάντα. Μια θάλασσα από πολύχρωμα post-it και μια εφαρμογή στο κινητό υποκαθιστούν τη βραχεία μνήμη του. Πόσο αποτελεσματικός μπορεί να είναι ένας αστυνομικός που δεν θυμάται τι συνέβη λίγη ώρα νωρίτερα; Οι φόντοι: Επτά ημέρες της Δημιουργίας, επτά θανάσιμα αμαρτήματα, επτά θύματα ή μήπως όχι; Οι δολοφονίες αυτές φαντάζουν να προέρχονται από το υλικό που υφαίνονται οι εφιάλτες. Και τα μεσαιωνικά βασανιστήρια της Ιεράς Εξέτασης έχουν μετεξελιχθεί στα χέρια του δράστη σε κάτι πολύ πιο σκοτεινό και νοσηρό· σε τέχνη. Τη δική του τέχνη... Εκείνος, εκείνη, ένας επιθεωρητής με διαταραγμένη μνήμη, μια Κινέζα συνεργάτιδα παθιασμένη με ένα ακραίο άθλημα και ένας καθηγητής Μεσαιωνικής και Αναγεννησιακής Ιστορίας αναζητούν έναν δολοφόνο που συνθέτει με τις πράξεις του μια ιδιότυπη «κόλαση». Η κόλαση τελικά δεν είναι οι άλλοι, αλλά εμείς οι ίδιοι. Όταν είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε ξανά και ξανά τις χειρότερες στιγμές μας.

Craig Russell,
Διαβολική φύση,
εκδόσεις Bell

Ένα μυθιστόρημα βουτηγμένο στη λαογραφική παράδοση της ανατολικής Ευρώπης, που διαδραματίζεται στη σκιά του ναζιστικού σκοταδιού που ξεκινάει να καλύπτει τη Γηραιά Ήπειρο, λίγο πιο πέρα από τα τσεχικά σύνορα. Συγκεκριμένα: 1935. Καθώς η Ευρώπη προετοιμάζεται για έναν καταστροφικό πόλεμο, έξι φονικοί παράφρονες—οι λεγόμενοι «Διαβολικοί Έξ»—βρίσκονται έγκλειστοι σε ένα απομακρυσμένο άσυλο ψυχοπαθών εγκληματιών, σ' ένα κάστρο. Κάθε ασθενής έχει τη δική του σκοτεινή ιστορία να πει, και ο δόκτωρ Βίκτορ Κοσάρεκ, ένας νεαρός ψυχίατρος που χρησιμοποιεί επαναστατικές τεχνικές, έχει την αποστολή να ξεκλειδώσει τα δολοφονικά μυστικά τους. Την ίδια στιγμή, ένας σίριαλ κίλερ, γνωστός ως «ο Χασάπης», τρομοκρατεί την Πράγα, ένας αδιάστακτος δολοφόνος του οποίου τα δειστρομμένα εγκλήματα είναι λες και διαπράττονται από τον ίδιο τον Διάβολο. Τι τον συνδέει με τους ψυχοσθενείς τρόφιμους του Κάστρου των Αετών; Είναι στο χέρι του Βίκτορ να ανακαλύψει την αλήθεια.

Percival Everett,
Τα δέντρα,
εκδόσεις Gutenberg

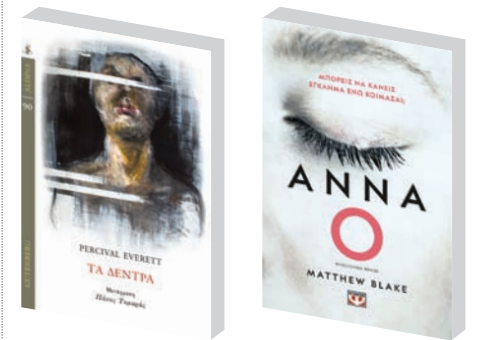
ΟΠέρσιβαλ Έβερρετ χρησιμοποιεί μια περιπέτεια για να μιλήσει για ένα βαθιά πολιτικό ζήτημα, με αυτές τις άγριες δολοφονίες που συγκλονίζουν την πολιτεία του Μισισίπι και κάθε φορά πλάι στο θύμα βρίσκεται το πτώμα του ίδιου μαύρου άντρα, το οποίο εξαφανίζεται μετά τη μεταφορά του στο νεκροτομείο για να επανεμφανιστεί στον τόπο του επόμενου εγκλήματος. Δύο αστυνομικοί και μια πράκτορας του FBI προσπαθούν να λύσουν το μυστήριο, όμως τα στοιχεία που συγκεντρώνουν δείχνουν ότι η υπόθεση συνδέεται με το λιντσάρισμα του 14χρονου Αφροαμερικανού Έμετ Τιλ, μισό αιώνα νωρίτερα. «Μια, ταυτοχρόνως ξεκαρδιστική και τρομακτική, αστυνομική ιστορία» (The New Yorker) «γραμμένη από έναν εξαιρετικό συγγραφέα» (The Sunday Times), Τα «Δέντρα» ήταν υποψήφια για το βραβείο Booker 2022.

Λένα Κικίδου,
Separazione,
εκδόσεις Γραφή

Μια αστυνομική περιπέτεια με στοιχεία παραφυσικού που διαδραματίζεται στη Γένοβα. Πέντε φόντοι, με όπλα που χρησιμοποιήθηκαν σε ιστορικές δολοφονίες και δεν έχουν βγει ποτέ από τις προθήκες τους και πέντε θύματα άγνωστα μεταξύ τους και φαινομενικά αθώα. Μία ύποπτη με πέντε ισχυρά κι ακλόνητα άλλοθι, με θολά τα όρια ανάμεσα στο ποιος είναι το θύμα και ποιος ο θύτης, αυτή είναι η πρώτη ιστορία με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Τζανλούκα Τζούστι.

Sebastian Fitzek,
Μίκι,
εκδόσεις Διόπτρα

Μια μικρή σύσπαση στη γωνία του στόματος, μια απειροελάχιστη αλλαγή στην κόρη του ματιού,

αρκούν στη Χάνα Χερμπεστ για να «διαβάσει» τον πραγματικό εαυτό κάποιου. Η Χάνα είναι η πιο έμπειρη ειδικός στην ερμηνεία των εκφράσεων του προσώπου στη Γερμανία και, ως σύμβουλος της αστυνομίας, έχει βοηθήσει να συλληφθούν πολλοί επικίνδυνοι εγκληματίες. Τώρα, καθώς παλεύει με την απώλεια μνήμης μετά από μια εγχείρηση, έρχεται αντιμέτωπη με μια τρομερή περίπτωση: Μια μέχρι πρότινος άμεμπτη γυναίκα ομολογεί ότι δολοφόνησε βάνουσα την οικογένειά της. Μόνο ο μικρός της γιος, ο Πάουλ, επέζησε. Μετά την ομολογία της, η μητέρα δραπετεύει. Ψάχνει τον γιο της για να ολοκληρώσει την «αποστολή του θανάτου» της; Η Χάνα έχει μόνο το σύντομο βίντεο της ομολογίας της για να βγάλει τα συμπεράσματά της. Αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα: η δολοφόνος στο βίντεο είναι η ίδια. Κλασικός Φίτζεκ!

Χρήστος Μαρκογιαννάκης,
Ο δολοφόνος στις σελίδες,
εκδόσεις Μίνωας

Μπορεί η τέχνη να εμπνεύσει έναν δολοφόνο; Μόνο ένας λάτρης της αστυνομικής λογοτεχνίας θα μπορούσε να εξιχνιάσει αυτήν τη σειρά εγκλημάτων, αφού στο βιβλίο αυτό μια σειρά φρικτών δολοφονιών συνταράσσει την Αθήνα με τρόπο, τόπο και σκηνοθεσία εγκλημάτων που δείχνουν εμπνευσμένα από τους μεγαλύτερους συγγραφείς αστυνομικής και νουάρ λογοτεχνίας: Άγκαθα Κρίστι, Έντγκαρ Άλαν Πόε, Φρεντ Βαργκάς, Πέτρος Μάρκαρης και να μια αλληλουχία δολοφονιών που δεν μοιάζει τυχαία, καθώς ακολουθεί τη σειρά με την οποία είναι τοποθετημένα τα βιβλία στη βιβλιοθήκη του επιφορτισμένου με τις υποθέσεις αστυνομικού Χριστόφορου Μάρκου. Κινούμενος ανάμεσα στα μέλη μιας αναγνωστικής λέσχης, έναν νέο συνάδελφο που μοιάζει πολύ καλός για να είναι αληθινός και μια αποτυχημένη σχέση του που ψάχνει εκδίκηση, ο Μάρκου αναζητά τον αόρατο δολοφόνο μεταξύ της πραγματικότητας και των σελίδων αγαπημένων του βιβλίων.

Matthew Blake,
Άννα Ο,
εκδόσεις Ψυχογιός

Μπορείς να κάνεις έγκλημα ενώ κοιμάσαι; Η Άννα Ο δεν έχει ανοίξει τα μάτια της εδώ και 4 χρόνια. Από τη νύχτα που τη βρήκαν να κοιμάται βαθιά πλάι στα πτώματα των καλύτερων της φίλων και τη βάρυναν οι υποψίες για το ανατριχιαστικό διπλό φονικό. Ο δόκτωρ Μπένεντικτ Πρινς, ένας δικαστικός ψυχολόγος που ειδικεύεται σε ζητήματα ύπνου, αναλαμβάνει να την ξυπνήσει και να διαπιστώσει τι συνέβη. Το ζήτημα της Άννας δεν είναι το τέλος της ιστορίας, αλλά μόνο η αρχή.

Αλέξης Μοστρίος,
Χαρτί και μέταλλο,
εκδόσεις Bell

Τον Ωρίωνα Άστρο τον γνωρίσαμε στα πρώτα δύο αστυνομικά θρίλερ του Αλέξη Μοστρίου, «ΙΚέτες» (2020) και «Ο χαρακτήρας» (2022). Ο αστυνόμος Ωρίωνας Άστρος του Τμήματος Ανθρωποκτονιών επιστρέφει για να επιλύσει την πιο διαφορετική, μυστηριώδη και... ταξιδιάρικη υπόθεση της καριέρας του σε ένα έξυπνο και γρήγορο crime μυθιστόρημα με πρωταγωνιστές δύο αντι-ήρωες εγκληματίες: Εκείνη, που έχει αδυναμία στις συλλογές σπάντων γραμματοσήμων, και εκείνος, που ειδικεύεται στην κλοπή πολύτιμων νομισμάτων. Οι δυο τους ταξιδεύουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό κυνηγώντας νέους στόχους, όμως όταν τα θύματά τους αρχίζουν να καταλήγουν νεκρά αμέσως μετά τις ληστείες τους, η μοίρα τους αρχίζει να συγκλίνει επικίνδυνα. Όσο η σκιά του θανάτου κυκλώνει επικίνδυνα όλους τους εμπλεκόμενους, τόσο γίνεται αντιληπτό πως αυτή η υπόθεση μπορεί να είναι και η τελευταία στην καριέρα του έμπειρου αστυνομικού και των συναδέλφων του...

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κώστας Καλτσάς,
Νικήτρια σκόνη,
εκδόσεις Ψυχογιός

Η αφήγηση ακολουθεί τρεις γενιές μιας ελληνικής οικογένειας από το τέλος της Κατοχής και

το ξέσπασμα του Εμφυλίου μέχρι τις παραμονές του δικαστικού δημοψηφίσματος του 2015 για τη διάσωση της χώρας. Στην προσπάθειά του να μιλήσει για τη ζωή και τον θάνατο του πατέρα του, ο Μιχάλης Ξενίδης ανασυνθέτει την ιστορία μιας ολόκληρης χώρας και εποχής, περιλαμβάνοντας στην αφήγησή του Βρετανούς στρατιωτικούς και Έλληνες συνεργάτες του εκθροισμένου βασιλόφρονος και κομμουνιστές, πλούσιους και φτωχούς, τους ζωντανούς και τους νεκρούς, ίσως κι ένα ή και δύο φαντάσματα. Δεκαετίες μετά, ο γιος του ο Αντρέας, που κάποτε τόλμησε να θεωρήσει εαυτόν απαλλαγμένο από το βάρος της ιστορίας, πρόκειται να ανακαλύψει πως τα φαντάσματα δε θα σταματήσουν να σε στοιχειώνουν μόνο και μόνο επειδή αρνείσαι να πιστέψεις στην ύπαρξή τους. «Ακούγεται μεγάλο μπέρδεμα. Η φράση αυτή από τη «Νικήτρια Σκόνη» συμπυκνώνει τη σύγχρονη ελληνική ιστορία. [...]» σημειώνει ο ιστορικός, διευθυντής των Αρχείων Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας Κωστής Καρπόζηλος, ενώ η συγγραφέας Carole Burns γράφει: «Ο Κώστας Καλτσάς δεν αφηγείται απλώς την ιστορία τριών γενιών μιας ελληνικής οικογένειας αλλά την Ιστορία της ίδιας της Ελλάδας. Φιλόδοξο, καταπληκτικό μυθιστόρημα».

Στέφανος Δάνδολος,
Τα αηδόνια της σιωπής,
εκδόσεις Ψυχογιός

Μέχρι πού θα έφτανε ένας άντρας για να ξαναβρεί τη γυναίκα της ζωής του; Ανάμεσα από πόσες σφαίρες θα μπορούσε να περάσει, πόσους φλογισμένους δρόμους να διαβεί; Φθινόπωρο 1944. Οι Γερμανοί αποχωρούν από την Αθήνα. Η απελευθέρωση φέρνει λύτρωση, αλλά και δικασμό. Εμφύλια πάθη ξυπνούν, η Ελλάδα οδεύει προς τον όλεθρο ξανά. Ο κύριος Αριστείδης, ο μακροβιότερος σερβιτόρος στο Καφενείο Ζαχαράτου της Πλατείας Συντάγματος, ονειρεύεται πάντα την Ευδοξία του, την ευαίσθητη καθαρίστρια που ερωτεύτηκε κάποτε. Καθώς η Αττική παραδίδεται στο χάος, ένα γράμμα θα ζωντανέψει την ελπίδα του να βρεθεί κοντά της. Αλλά ο φοβερός Δεκεμβρης παραμονεύει. Και φαντάζει αδυσώπητος. Αυτή είναι η ιστορία του απελπισμένου ταξιδιού που έκανε ένας άνθρωπος μες στα Δεκεμβριανά, αναζητώντας τη δική του πατρίδα. Γύρω του ένα σωρό άλλες ιστορίες: το θρυλικό καφενείο και οι θαμώνες του, μυστικά και ψέματα, αδελφός να σκοτώνει αδελφό, προδοσίες και σκευωρίες, το χρονικό της ένοπλης σύγκρουσης, ο Ούνιστον Τσόρτσιλ, η Ελένη Παπαδάκη, ο Οδυσσεύς Ελύτης, οι απλοί και βασανισμένοι άνθρωποι που διασταυρώνονται με το βίαιο πεπρωμένο της Ελλάδας. Ένα καθηλωτικό μυθιστόρημα για την αξία της αθωότητας μέσα στο πιο βαθύ σκοτάδι.

Χρήστος Α. Χωμενίδης,
Ξέρει η πάπια πού είναι η λίμνη,
εκδόσεις Πατάκη

«Μέσα μου ζει ένας σκάνταλος τύπος, ένας καλικάντζαρος. Θα λαχταρούσε η ζωή μου όλη να είναι πιρούετες. Να ακροβατώ έξω μου και νόμου, να παραβιάζω ωράρια και να γονιμοποιώ ωρία, να αδιαφορώ για τις συνέπειες των πράξεών μου – σάμπως αυτοί που τις μετρούν και τις ξαναμετρούν βγάζουν άκρη; Ξεφεύγουν μήπως από το τυχαίο κι από το πρόσκαιρο της ύπαρξης; Να νιώθω τις στιγμές σαν νότες, να υπακούω στον εσωτερικό μου μονάχα ρυθμό... Μέσα μου επιμένει να χοροπηδάει το πιτσιρίκι εκείνο που έκανε διαρκώς ζημιές, που έβγαζε σε όλους γλώσσα, που ο κόσμος του ήταν άγραφο χαρτί, άλλοτε το ζωγράφιζε, άλλοτε το μουτζούρωνε, κάποτε του έβαζε φωτιά... Θαυμάζω όσους ξεκινούν για το περσιότερο και βρίσκονται στην άλλη άκρη του κόσμου. Τους όπου γης και πατρίς, τους ανθρώπους-πουλιά. Εγώ είμαι δέντρο. Γίνεται δέντρο το πουλί, πουλί το δέντρο; Ως δέντρο τι μπορείς να ελπίζεις; Να δροσίζεις όποιους ξαποσταίνουν στον ίσκιο σου. Να σε προτιμούν τα φτερωτά, για να φτιάχνουν τις φωλιές τους. Να απολαμβάνουν τους καρπούς σου τα σκυλιάρια και οι αλεπουδίτσες. Κυρίως δε, όταν σκάνεται άνεμος, να φουσκώνουν οι φυλλωσιές σου σαν πανιά καραβιού κι ας σε κρατούν οι ρίζες σου στο ίδιο μέρος. Να κάνεις τον αέρα μουσική κι η μουσική σου να φτάνει εκεί που εσύ δε θα βρεθείς

Μυστήρια

ΣΤΟΥΣ 40 ΒΑΘΜΟΥΣ ΥΠΟ ΣΚΙΑ

Η Χάνα Χερμπεστ είναι η πιο έμπειρη ειδικός στην ερμηνεία των εκφράσεων του προσώπου στη Γερμανία. Ως σύμβουλος της Αστυνομίας, έχει βοηθήσει να συλληφθούν πολλοί επικίνδυνοι εγκληματίες. Αλλά τώρα, καθώς παλεύει με την απώλεια μνήμης, έρχεται αντιμέτωπη με μια τρομερή υπόθεση: Μια μέχρι πρότινος άμεμπτη γυναίκα ομολογεί ότι δολοφόνησε βάνουσα την οικογένειά της...

Η Λάνα Φάραρ, πρώην σταρ του κινηματογράφου, προσκαλεί κάθε χρόνο τους πιο στενούς της φίλους να περάσουν τις διακοπές του Πάσχα στο ειδυλλιακό ιδιωτικό της νησί στην Ελλάδα. Φέτος όμως η παρέα βρίσκεται παγιδευμένη στο νησί εξαιτίας του ανέμου, που οι ντόπιοι ονομάζουν «μένος». Κι ενώ περνούν τις μέρες τους διασκεδάζοντας, έρχεται ένα βράδυ που θα αλλάξει τις ζωές τους για πάντα.

Δύο αναπάντεχες ιστορίες γεμάτες ανατροπές από τη No 1 συγγραφέα των *New York Times*. Η Μίλι έχει περάσει τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής της στη φυλακή... Όταν αναζητά εργασία ως οικιακή βοηθός, πρέπει να κρατήσει τα δικά της μυστικά κλειδωμένα. Μέχρι που θα αρχίσει να ανακαλύπτει τα μυστικά των άλλων...

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
διόπτρα

Και αυτό το καλοκαίρι
διαβάζουμε μαζί!

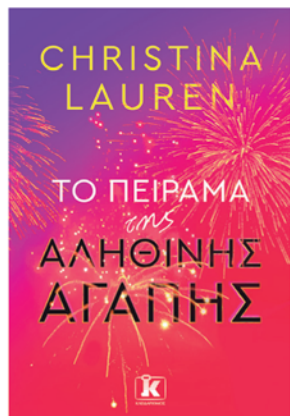
Kristin Hannah
Οι γυναίκες
κοινωνικό

Guillaume Musso
Angélique
μυστηρίου

Dale Carnegie & Associates
Συνδέσου
προσωπική ανάπτυξη

Christina Lauren
Το πείραμα της
αληθινής αγάπης
αισθηματικό

Stuart Gibbs
Κατασκήνωση
κατασκόπων
The Graphic Novel
παιδικό

ποτέ. "Πάλι τραγουδάει το δέντρο..." να λένε». Ο νέος Χωμενίδης είναι σκέτος ταξίδι και χαρά.

Δημήτρης Κατσαντώνης,
Μέρες του '79 στη Θεσσαλονίκη,
εκδόσεις Επίκεντρο

Μια πορεία ενηλικίωσης σε μια αναστατωμένη, ανικανοποίητη κοινωνία μιας Ελλάδας που ζει στον απόηχο της Μεταπολίτευσης, εδώ και μισό αιώνα. Εποχή, κατά την οποία η προσωπική περιπέτεια μύπησε στον «μεγάλο κόσμο» σπονδυλώνεται σε κομβικά γεγονότα στη χώρα και στον κόσμο, με το παρόν να εξελίσσεται σαν Ιστορία και η Ιστορία να παρίσταται στην καθημερινή ζωή, στις ατομικές επιδιώξεις, στις προσωπικές αγωνίες, στους παράδοξους έρωτες. Ένας νέος άνθρωπος που ψάχνει τον εαυτό του μέσα από κάτι που ν' αξίζει τον κόπο της αφοσίωσης, χαιρέται γιατί θεωρεί πως «ευνοϊκοί είναι οι καιροί, κατάλληλος ο τόπος». Εκπλήσσεται από την περιήγησή του σε μια πινακοθήκη χαρακτήρων, κάποτε υπαρκτών, σήμερα χαμένων και λησμονημένων, παθιάζεται, διαφεύδεται και αναρωτιέται μέχρι τέλους «ποιοί ήταν όλοι αυτοί που μας έφτασαν μέχρι εμένα».

Πάνος Παντελούκας,
Μυστήριο στην Παλμαρόλα,
εκδόσεις Βακχικός

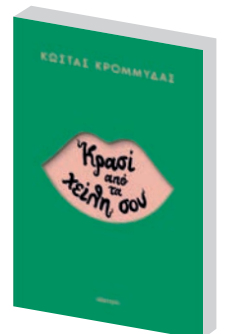
Μια νουβέλα, κράμα αστυνομικού μυστηρίου με προεκτάσεις στον χώρο της Ιστορίας, της ιταλικής κουλτούρας και του πάντα γοητευτικού ζητήματος της κληρονομιάς τεράστιων περιουσιών, μας ταξιδεύει στο αρχιπέλαγος των Ποντίων Νήσων του Λάτσιο, στο κέντρο της Ιταλίας απέναντι από τη Σαρδηνία. Πρωταγωνιστής είναι και πάλι ο καθηγητής εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο της Νάπολης Οράτσιο Σπινέλλι, σταθερά αρωγός της ιταλικής αστυνομίας στην εξιχνίαση μυστηρίων. Ο μεθοδικός και έμπειρος καθηγητής, πιστός σύντροφος, γεμάτος ευαισθησίες και λάτρης της καλής κουζίνας αναχωρεί για διακοπές με ιστιοπλοϊκό στην εξωτική νήσο Παλμαρόλα προκειμένου να χαλαρώσει και να απολαύσει τη θάλασσα και την τοπική κουζίνα. Γρήγορα όμως βρίσκεται στο επίκεντρο μιας νέας υπόθεσης που διαδραματίζεται ακριβώς εκεί και καλείται να συνδράμει το Εγκληματολογικό της Ρώμης στο έργο της εξιχνίασης μιας δολοφονίας που προκαλεί το ενδιαφέρον του Τύπου παγκοσμίως. Θύμα ένας Αμερικανός μεγιστάνας από την Καλιφόρνια με ιταλικές ρίζες, σε μια υπόθεση που διαδραματίζεται ταυτόχρονα σε δύο χώρες, Αμερική και Ιταλία.

Ανδρέας Ανδριανόπουλος,
Κατερίνα Σφόρτσα -
Η λύκαινα της Ρωμανίας,
εκδόσεις Αρμός

Με πρωταγωνίστρια την πλέον θρυλική γυναικεία φυσιογνωμία της μεσαιωνικής Ιταλίας και μέσα από τα μάτια μιας βασανισμένης Κυθήριας νησιωτοπούλας, ο αναγνώστης θα βρεθεί καταμεσής ενός ανεμοστρόβιλου εξελίξεων, τη βιαιότητα των παθών και τον φονικό κυνισμό των προσωπικοτήτων που σημάδεψαν μια κρίσιμη εποχή και χάραξαν τη μελλοντική πορεία της Ευρώπης. Ένα ιστορικό μωσαϊκό με ταχύτητα γραφής και με ήρωες γνωστά ιστορικά πρόσωπα -που αποκτούν όμως σάρκα και οστά- ξεδιπλώνοντας ολοζώντανα τη σύνθετη ιστορική πραγματικότητα της ευρωπαϊκής Αναγέννησης.

Ειρήνη Νικολάκη-Καλαμάρη,
Η καρδιά του κόσμου,
εκδόσεις Κέδρος

Ένα ανοιξιάτικο σούρουπο του 1609, ο Ιταλός ζωγράφος Φραντσέσκο Αλμπάνι φτάνει στο μαγευτικό νησί του Αρχιπελάγους, τη Χίο. Κατά τη διάρκεια της διαμονής του στον τουρκοκρατούμενο τόπο ανακαλύπτει στο μοναστήρι της Παναγίας Σικελιάς ένα χειρόγραφο που φέρνει στο φως μια συγκλονιστική ιστορία των μεσαιωνικών χρόνων του νησιού: τον φλογερό έρωτα του Ευγένιου και της Ζακελίνας. Οι δύο τους μετά τον οδυνηρό χωρισμό παρασύρθηκαν μακριά από τη Χίο καταλήγοντας στους ταραχώδεις δρόμους της ετοιμοπόλεμης Κωνσταντινούπολης. Η τυχαία συνάντησή τους με τον ξακουστό Χιωτογενοβέζο πο-

Λεμιστή Ιωάννη Ιουστινιάνη Λόγγο θα σφραγίσει το πεπρωμένο τους, αφού μαζί θα βαδίσουν στα χνάρια του μύθου, καθώς ο Ιωάννης –τραγικός υπερασπιστής της πολιορκημένης Βασιλεύουσας– διαβαίνει το κατώφλι της Ιστορίας. Έλληνες και Τούρκοι, χριστιανοί και μουσουλμάνοι, Ενετοί και Γενουάτες εγκλωβισμένοι σ' έναν αγώνα ζωής και θανάτου, ενώ συντελείται η καταστροφή της μυθικής Κωνσταντινούπολης.

Νίκος Μάντζιος,
Η λίμπιντο των αγγέλων,
εκδόσεις Γραφή

Η Κορίνα καλείται να διαχειριστεί έναν εφιάλτη μετά από ένα περιεργό όσο και σπάνιο ατύχημα, που την καθλώνει σε αναπηρικό αμαξίδιο. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να προσαρμόσει τη δικιά της κανονικότητα σ' αυτή των «κανονικών» ανθρώπων και να πείσει ότι παραμένει μια κοπέλα που εξακολουθεί να έχει λίμπιντο, να κάνει όνειρα και να έχει τις ίδιες ανάγκες με τις συνομήλικές της. Χτυπάει τη γροθιά στο μαχαίρι, κάνει λάθος επιλογές, υποδύεται κόντρα ρόλους, μέχρι να καταλήξει στη μοναδική επιλογή, αυτήν που είχε από την αρχή και που έχουμε όλοι μας: τη ζωή. Ο συγγραφέας, αξιοποιώντας την πολύχρονη εμπειρία του στην ειδική αγωγή και εκπαίδευση, σπάει τα ταμπού και προτείνει να δούμε μέσα από τα μάτια της νεαρής κοπέλας τον αγώνα που δίνουν αυτά τα άτομα προκειμένου να πείσουν ότι δεν είναι σεξουαλικοί άγγελοι, αλλά αντίθετα, παραμένουν ενεργά στο φλερτ και το ερωτικό παιχνίδι. Μία από τις ελάχιστες λογοτεχνικές απόπειρες στην ελληνική βιβλιογραφία που αναδεικνύει ένα ζήτημα, το οποίο θεωρείται ταμπού παγκοσμίως: αυτό της σεξουαλικότητας στην αναπηρία.

Θόδωρος Σούμας,
Παράλογοι συνήθειες πόθοι,
εκδόσεις Βακχικών

Η συλλογή περιλαμβάνει διηγήματα που άλλοτε αναδεικνύουν τον τρελό κι εξωφρενικό χαρακτήρα ιστοριών έρωτα και σεξ των προσώπων κι άλλοτε την απελπισμένη, εφιαλτική και γελοία πλευρά τους. Διαβάζοντας αλλόκοτες, μερικές φορές συνειδητά πορνογραφικές, ερωτικές ιστορίες, διαπιστώνουμε πως όλα τα πρόσωπα έχουν μια ροπή κι ευαισθησία έναντι του ερωτισμού και της σεξουαλικότητας, πιθανόν γιατί αναζητούν τον έρωτα και την ερωτική ευτυχία: επειδή δεν τα βρίσκουν, αρκούνται στην αναζήτηση κάποιου υποκατάστατου τους, δηλαδή του σεξ. Αυτός είναι κι ο λόγος, που κατά τον συγγραφέα, ορισμένα σκοτεινά και τολμηρά διηγήματα μοιάζουν με νατουραλιστικά και πορνογραφικά πεζογραφήματα: Το ότι αρκετοί χαρακτήρες φέρονται ως ερωτύλοι ή ως ερωτιδείς, αποτελεί μάλλον μια υπαρξιακή, ασυνείδητη ροπή τους για την αναζήτηση της ευτυχίας, της αγάπης και της ψυχοσωματικής επικοινωνίας. «Στο πλαίσιο αυτής της διαδρομής και της απεγνωσμένης έρευνάς τους, μερικές φορές φτάνουν στα άκρα, ίσως επειδή ο ερωτισμός είναι η αποδοχή της ζωής ως τα ακραία όριά της, ως τον θάνατο, ως τη διακινδύνευση της ισορροπημένης, συμβατικής και κανονικής ζωής».

Αναστασία Χρυσοφίδου-Καλφάλη,
Πιο πέρα από το πέρα,
εκδόσεις Μπαρμπουνάκης

«Το 1941, όταν μπήκαν οι Γερμανοί στην πόλη, ήμουν σχεδόν εξήντα χρονώ. “Μάνα” μου είπε η νύφη μου, η Κατίνα, “έλα να μείνεις μαζί μας. Θα έρθουν δύσκολες μέρες”. Τίποτα δεν είναι πιο δύσκολο από το να ζεις χωρίς ελπίδα, με μίαν ανάμνηση ξεθωριασμένη. Αυτό ήταν που με πονούσε περισσότερο. Ότι σιγά σιγά χανόταν η μορφή του Δημητρώ μου. Έμενε μόνο η αίσθηση της παρουσίας του, της κοινής μας ζωής. Μας έβλεπα από το παρόν που βίωνα, σαν να ήμασταν δυο άλλοι. Πρόσωπα πολύ οικεία και αγαπημένα, που έζησαν ελάχιστα μαζί και που χώρισαν βίαια, μέσα στη λαίλαπα του πολέμου και του ξεριζωμού, χάνοντας την ταυτότητά τους κάπου εκεί στα μέρη που γεννήθηκαν». Ποια είναι η διαδικασία κάθαρσης μετά τις αλλαγές της προηγμένης τεχνολογίας και ποιες οι συνθήκες διαβίωσης στον άυλο κόσμο; Με έναν ρέοντα λόγο, ενίοτε συγκινησιακά φορτισμένο, και αρκετή δόση χιούμορ, η αφηγήτρια

περιγράφει την εμπειρία της από τις μεταμεσονύκτιες συναντήσεις της στον άυλο κόσμο με τις ψυχές παλιών της γειτόνων και συγγενών, οι οποίοι, στο πρότυπο μιας ομαδικής ψυχοθεραπείας, της μιλούν για πράγματα που δεν πρόλαβαν ή δεν τόλμησαν να μιλήσουν όσο ζούσαν.

Κώστας Κρομμύδας,
Κρασί από τα χείλη σου,
εκδόσεις Διόπτρα

Από το δελτίο τύπου: «Η ζωή μετράει στιγμές. Στιγμές που περιμένεις, που προσμένεις. Στιγμές που φοβάσαι, που θυμάσαι. Στιγμές που φυλάς, κι άλλες που θέλεις να ξεχάσεις. Στιγμές που διαρκώς αλλάζουν και σε αλλάζουν. Στιγμές που πρέπει να αρπάξεις για να μη χαθούν στην αδυσώπητη δίνη του χρόνου. Γιατί αν έρθει εκείνη η στιγμή, η δική σου, και τη χάσεις, τη χάνεις για πάντα. Επειδή είναι βέβαιο πως δεν θα επιστρέψει. “Το βράδυ στις 11 θα είμαι στο κελάρι μας. Θέλω να σε δω μετά από τόσα χρόνια έστω και για λίγο...” Ένας έρωτας νεανικός ευδοκίμει μέσα στην τρέλα των συναισθημάτων και της νιότης κόντρα σε μια οικογενειακή διαμάχη. Ένα άσβεστο μίσος που καλλιεργείται χρόνια τώρα, αφήνοντας το σημάδι του από γενιά σε γενιά, έρχεται αντιμέτωπο με τα θέλω και τα πρέπει. Σχέσεις που δοκιμάζονται, δεσμοί αίματος που κλονίζονται. Μυστικά και γεγονότα που επηρεάζουν το σήμερα. Το παρελθόν έχει απλώσει τις ρίζες του βαθιά σε συνείδηση και πράξεις, όπως το αμπέλι απλώνει τις δικές του στο εύφορο έδαφος. Αλλά υπάρχουν δύο πράγματα που μεθούν τους ανθρώπους και αλλάζουν ριζικά τη ζωή τους: ο έρωτας και το κρασί...»

Έφη Βατανίδου,
Αγάπη συν πλην,
εκδόσεις Αρμός

Αγάπη που μάχεται ανάμεσα στα συν και τα πλην, πάθος και προδοσία, τυφλή αφοσίωση και ψυχική αναπηρία: Αυτό το σπονδυλωτό μυθιστόρημα στηρίζεται στους δυο πόλους της ανθρώπινης φύσης έχοντας για καμβά ιστορικά γεγονότα. Οι ηρωίδες του, θεατρίνες και δημοσιογράφοι, θα βρεθούν σε θεατρικές σκηνές και γραφεία εφημερίδων, και κάποια μεγαλειώδη στιγμή της ζωής τους θα περατήσουν φορώντας το ίδιο ζευγάρι σμονό γόβες, το κειμήλιο που συνδέει διαφορετικές γενιές, από το 1920 έως το 1949 και από το 1976. Ονομάζονται Μαρίνα, Μόρφω, Μυρσίνη και Εύα και ανάμεσά τους θα ριζώσει η Ελένη, με τις απέλπιδες προσπάθειές της να επιβιώσει σε ένα τυραννικό περιβάλλον.

Ίρις Καλβά,
Γυάλινο νυφικό,
εκδόσεις Bell

Αντλώντας στοιχεία από πραγματικά γεγονότα, η ιστορία δύο γυναικών σε δύο διαφορετικές εποχές, που αντιμετώπιζον ωστόσο τον ίδιο κίνδυνο. 1945: Η Ανδριανή παντρεύεται στα δεκάξι της από μεγάλο έρωτα. Πόσο αληθινά θα βγουν τα όνειρά της; 2000: Η Αντρία βρίσκεται μπροστά στο μεγαλύτερο δίλημμα της ζωής της. Να ακολουθήσει τον έρωτά της ή να συνεχίσει μια ανεπιθύμητη για εκείνον εγκυμοσύνη; Ένα παλιό μεγάλο προπορχοντικό στις Οινούσες γεμάτο μυστικά, τι σχέση έχει με τις δυο και γιατί μιλάνε όλοι για την «κυρά του αρχοντικού»; Μολοντί σήμερα οι γυναίκες σπουδάζουν, εργάζονται, έχουν κατακτήσει την ανεξαρτησία τους και δεν χρειάζονται έναν σύζυγο για να επιβιώσουν, το νυφικό παραμένει ακόμα για πολλές κρυφό ή φανερό όνειρο. Είναι αυτό το κλειδί της ασφάλειας και της ευτυχίας; Η, μήπως, κάποιες φορές το νυφικό γίνεται «γυάλινο», έτοιμο να θρυμματιστεί στην πρώτη δυσκολία και τα σπασμένα γυαλιά-μαχαίρια του κομματιάζουν τις νύφες σιγά σιγά;

Ανδρέας Ανδριανόπουλος,
Λουτρό αίματος στο Νότο,
εκδόσεις Αρμός

Φονικές μάχες, άγριες εκτελέσεις, αλησμόνητοι πολέμαρχοι κι ευγενικοί ιππότες, αλλά και διπρόσωποι μονάρχες, τολμηρές δέσποινες κι αδίστακτοι εκκλησιαστικοί ηγέτες συνθέτουν το πάνθεον των πρωταγωνιστών της

Ο κήπος
της Αμαλίας
Καρολίνα Μέρμηγκα

Ένα μυθιστόρημα για την περιπέτεια μιας νεαρής ξένης βασίλισσας και μιας νεαρής σύγχρονης χώρας.

σελ. 416

Ξέρει η πάπια
πού είναι η λίμνη
Χ.Α. Χωμενίδης

Ο Χ. Χωμενίδης μοιράζεται μαζί μας «ιστορίες και αμαρτίες», σ' ένα βιβλίο με έντονα αυτοβιογραφικά στοιχεία και απaráμιλλο χιούμορ.

σελ. 368

Το σεξ και πώς
να το αποφύγετε
Αύγουστος Κορτώ

Μια κωμωδία για το σεξ, τον έρωτα κι όλες τις ακατάλληλες στιγμές.

σελ. 256

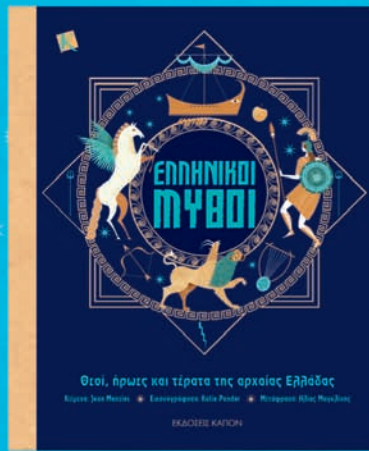
Στη ράχη της τίγρης
Ζουφί Λιβανελί

Ένας πανίσχυρος σουλτάνος, βρίσκεται εκθρονισμένος και εξόριστος στην πόλη που εξέθρεψε τους επαναστάτες που τον ανέτρεψαν, τη Θεσσαλονίκη του 1909.

σελ. 416

νέα βιβλία

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Θεοί, ήρωες και τέρατα της αρχαίας Ελλάδας

μοναδικής αυτής ιστορίας. Ιστορικό μυθιστόρημα κατά τα δύο τρίτα και συναρπαστικό ιστορικό και ταξιδιωτικό αφήγημα κατά το υπόλοιπο, το βιβλίο αυτό θα ταράξει τα τελματωμένα νερά της αντίληψής μας για το παρελθόν, τα καλά κρυμμένα μυστικά και τον χαρακτήρα της Χριστιανικής Εκκλησίας. Ο Ανδρέας Ανδριανόπουλος προσεγγίζει με μυθιστορηματικό τρόπο τις πολιτικές συγκρούσεις στη Νότια Γαλλία στις αρχές του Μεσαίωνα. Είναι η πρώτη φορά που ο συγγραφέας δοκιμάζει ένα άλλο είδος γραφής επιχειρώντας να διεισδύσει σ' ένα διαφορετικό αναγνωστικό κοινό, διευρύνοντας ταυτόχρονα το κοινό που χρόνια τώρα είχε ταυτιστεί με τις «αιρετικές» φιλελεύθερες σκέψεις του.

Σεραφείμ Μπακοπουκάς,
Στο ψαχνό,
εκδόσεις Βακχικών

Ένας επίτροπος στην εκκλησία του χωριού που εκτρέφει περισσότερα για τη γιορτή των Θεοφανείων, ένας βοσκός που τα βάζει με έναν λύκο, μια γυναίκα που υπερασπίζεται την αυτοδιάθεση του σώματός της σε μια συνέλευση αναρχικών, ένας άνδρας που προσπαθεί μετά μανίας να σκοτώσει την κατσαρίδα που εισέβαλε στο σπίτι του, είναι λίγοι μόνο από τους πρωταγωνιστές των διηγημάτων που απαρτίζουν αυτήν τη συλλογή. Ιστορίες που κινούνται μεταξύ του αστικού τοπίου και οικισμών της περιφέρειας αποτυπώνοντας την παρέκκλιση των ηρώων, τόσο από το πάγιο ήθος των συμπολιτών τους όσο και από το προσωπικό τους. Στην πρώτη του συλλογή διηγημάτων, ο Μπακοπουκάς αποτυπώνει με καθαρότητα την ουσιακή βαρύτητα καταστάσεων, οι οποίες άλλοτε εξαγνίζουν και άλλοτε οδηγούν στον όλεθρο.

Γιώργος Πολυμενάκος,
Σκοτεινό φως,
εκδόσεις Γραφή

Η «Νέα Τάξη» επιχειρεί να επικρατήσει σε ολόκληρη τη χώρα. Σε κάποιες περιοχές έχει καταλάβει ήδη την εξουσία. Πρώτιστο μέλημα η κάθαρση του κοινωνικού ιστού. Οι κάθε λογής έγχρωμοι, οι σωματικά ανάπηροι, οι ψυχικά ασθενείς, αντιμετώπιζονται ως μολύνσεις που πρέπει να απομακρυνθούν. Το δεύτερο βιβλίο της «Τριλογίας των Φάρων» καταγράφει την ιστορία μιας ομάδας ανδρών και γυναικών που προσπαθούν να επιβιώσουν δίνοντας εξετάσεις υπακοής, ή αντίστασης, ανάμεσα στα σωριασμένα ερείπια των μύθων του παρελθόντος. Ακόμα και σ' αυτόν τον ζοφερό κόσμο, μπορεί να υπάρξει μια ρωγμή στο σκοτάδι. «...Το συρματοπλέγμα εκτείνεται σε όλο το μήκος του νησιού. Μέσα από το συρματοπλέγμα, βρίσκονται τα άθλια παραπήγματα των προσφύγων. Ένοπλοι φρουροί επιτηρούν τη ρακένδυτη μάζα των μεταναστών που είναι στοιβαγμένοι πίσω από τον ψηλό αγκαθωτό φράχτη...Το πρόσωπό της είναι στραμμένο προς τον Νότο, προς τα κει που ξέρει ότι βρίσκεται μια πατρίδα προς την οποία δεν υπάρχει επιστροφή. Το δικό του είναι στραμμένο προς το μέρος της, προς την αγαπημένη του, προς τη μοναδική χώρα που του απέμεινε για να ζήσει».

Τρύφων Ζαχαριάδης,
Ιερεμίας υποδεκανέας,
εκδόσεις Αρμός

Ο συγγραφέας Ιερεμίας Ερμογένης, που είναι υιοθετημένος, εντοπίζει στο διαδίκτυο μια ανάρτηση από στρατιωτικά αρχεία ενός συνονόματου και συνεπνεύμου 19χρονου υποδεκανέα, ο οποίος φονεύθηκε το '49 στην τελευταία μάχη του Εμφυλίου. Η σπανιότητα των στοιχείων της ταυτότητας και των δύο του προκαλεί περιέργεια, κι έτσι αναζητά υλικό από τη ζωή του άγνωστου νεαρού, καθώς η ιδέα ενός νέου μυθιστορήματος έχει γεννηθεί. Όμως, μετά τη συγγραφή και την κυκλοφορία της έκδοσης, απρόσμενα γεγονότα ανατρέπουν την καθημερινότητα του συγγραφέα και το πραγματικό τέλος του βιβλίου του. «Γεννήθηκα το '30 σ' ένα ορεινό χωριό. Είναι κτισμένο περίπου στα επτακόσια μέτρα. Η θέα του απλώνεται σ' έναν ποταμό. Λίγοι κάτοικοι, κλειστή ομάδα ψυχών, στέρεα σκυθρωπές φιογούρες. Ο τόπος μου διαθέτει ρεματιές. Πάντα έκρυβε πόθους και πάθη. Μοσοχολούσε κατά καιρούς και συχνά βρόμαγε. Εκεί μεγάλωσα».

ΠΑΙΔΙΚΑ, ΝΕΑΝΙΚΑ

Δήμητρα Χαράλαμπος,
Ο Χρυσός και η μυστηριώδης
τριπλή εξαφάνιση,
εκδόσεις Ελληνοεκδοτική

Η Άννα, ο Αποστόλης και η Αγγελική είναι τα τρίδυμα παιδιά της οικογένειας Αρίσταρχου. Αγαπούν τις μοναδικές συλλογές τους, την πολυάσχολη νταντά τους, τη Βαρβάρα και το χρυσόψαρό τους, τον Χρυσό, που περιφέρεται παρατηρητικό και περιεργό στο μεγάλο ενυδρείο του σαλονιού. Παράξενα μπλεξίματα ξεκινούν, όταν, επιστρέφοντας από ένα απίθανο ταξίδι στο εξωτερικό, τα παιδιά ανακαλύπτουν ότι οι συλλογές τους έχουν εξαφανιστεί. Ποιος τις πήρε; Τι γνωρίζουν οι τρεις ηλικιωμένοι ένοικοι του κάτω ορόφου; Πόσα είδε ο Χρυσός και πώς θα μπορέσει να τα αποκαλύψει;

Θεόδωρος Παπακώστας,
Η αρχαιότητα είναι παιχνιδάκι,
εκδόσεις Key Books

Τι ξέρεις για την αρχαία Ελλάδα, την ιστορία, τον πολιτισμό και τη μυθολογία της; Μπορείς να λύσεις όλο το βιβλίο; Αν είσαι παιδί, σίγουρα. Αν είσαι μεγάλος, μάλλον θα δυσκολευτείς. Αλλά, η πρόκληση είναι εδώ! Αυτό το βιβλίο δραστηριοτήτων του Archaeostoryteller είναι ένα συναρπαστικό και ξεκαρδιστικό ταξίδι στην ελληνική αρχαιότητα και μυθολογία για παιδιά 9 έως 99 ετών. Κοιζή, παιχνίδια, γρίφοι και πολλά άλλα που θα σε κάνουν να εντυπωσιαστείς, να γελάσεις, να μάθεις και στο τέλος να καταλάβεις ότι η αρχαιότητα δεν είναι απλώς εύκολη και όμορφη, είναι παιχνιδάκι!

Κώστας Στοφόρος,
Το τέλος του παιχνιδιού; -
Περίπετεια στο Αιγαίο,
εκδόσεις Κέδρος

Χριστούγεννα και η παρέα επιστρέφει στη Λέρο. Από τότε που ανακάλυψαν τον Κώδικα της Λέρου, τα παιδιά έχουν ζήσει πολλές περιπέτειες. Μεγάλωσαν και ωρίμασαν μέσα από αυτές. Όλα αρχί-

Στέφανος Τραχανάς

Ο ΚΥΚΛΟΣ

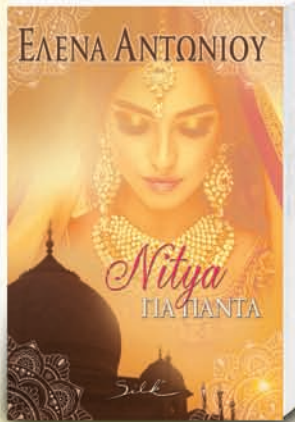
Επιστήμη και δημοκρατία
σε ανήσυχους καιρούς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Το καλοκαίρι θέλει SILK

Όλοι το ξέρουν!

Έρωτας, πάθος, συγκίνηση, διαφυγή!

Nitya, για πάντα
 Η Αλεξάνδρα Δελλή εργάζεται στην Υπάτη Αρμοστεία του Ηνωμένου Βασιλείου στο Δελχί ως διερμνέας. Εκεί θα γνωρίσει τον Βρετανό πρόξενο Ντάνιελ Μάθιους. Δύο άνθρωποι που προέρχονται από εντελώς αντίθετους κόσμους θα ζήσουν μια επική ιστορία αγάπης, αλλά σύντομα θα κληθούν να πάρουν τη δυσκολότερη απόφαση της ζωής τους.

Τελευταίος Κύκνος
 Ένας κύκνος... Μια μάγισσα... Ένας πολεμιστής... Ένας μύθος που επαναλαμβάνεται μέχρι σήμερα. Κι ένα ταξίδι μέχρι την παραμυθένια Μπριζ, εκεί που κάτω από την γέφυρα των ερωτευμένων ο τελευταίος κύκνος βρίσκεται μόνος ακόμα, περιμένοντας το ταίρι του... Μια ιστορία αγάπης αλλιώτικη από τις άλλες.

Πορτιέρο
 Η Έλενα Βελισσαρίδη είναι μια δυναμική αθλητικογράφος σε μια ανδροκρατούμενη εκπομπή. Ο Παύλος Θεοδωρίδης είναι ο άντρας που σημάδεψε τη ζωή της Έλενας. Ο Δημήτρης Δρακάκης είναι το νέο αστέρι της πρωταθλήτριας ομάδας του Βορρά. Αυτός ο αγώνας έχει τρεις παίκτες και η Οφηλία μάς καλεί στις VIP εξέδρες του γηπέδου, για ένα ντέρμπι που θα αφήσει εποχή.

Σφραγισμένες Αλήθειες

Μια γυναίκα κι ένας άνδρας. Η πορεία τους, τόσο διαφορετική αλλά ταυτόχρονα παράλληλη. Παρόν και παρελθόν μπερδεύονται επικίνδυνα κι ένα μυστικό που αναζητά διέξοδο οδηγεί σε μια άδικη φυλάκιση. Κι όταν οι σφραγισμένες αλήθειες εμφανιστούν μπροστά τους, όλα τα κομμάτια του παζλ θα μπουν στη θέση τους και η εικόνα που θα σχηματιστεί θα είναι πιο σκοτεινή κι από την αθέατη πλευρά της Σελήνης.

Κι αν δε σου το είπα σ' αγαπώ

Όταν εκείνη η γυναίκα παρολίγο να βρεθεί κάτω από τις οπλές του αλόγου του, ο Ραούλ Φαμπρίτσι ένιωσε πως η ζωή του δε θα ήταν ποτέ ξανά η ίδια. Όμως η Σύλβια έχει ένα σκοτεινό παρελθόν και δε θέλει με τίποτα να χάσει την καρδιά της από έναν άντρα τον οποίο δε θα μπορούσε να αποκτήσει ποτέ...

Θάρρος ή αλήθεια;

Η Σύλβα και ο Ορέστης νιώθουν την ένταση μιας απαγορευμένης έλξης, μιας επιθυμίας που ξεπερνά κάθε όριο λογικής. Στη σκιά του πάθους τους, εξερευνώντας τα όρια της ηθικής καθώς παραδίδονται ο ένας στον άλλον, καλούνται να αντιμετωπίσουν τα σκοτάδια του παρελθόντος. Όμως όλα θα κριθούν από το αν μπορούν ν' αντέξουν τη δοκιμασία του θάρρους και της αλήθειας...

Κυκλοφορεί στις 5/7/24

Silk™

www.silkbooks.gr

f silkgr

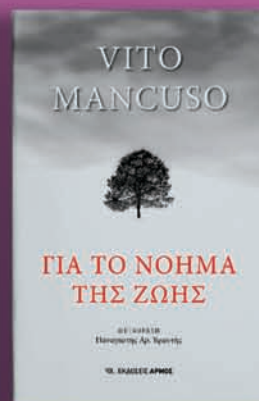
X @bell_books

@bell_books

@bell_books

Vito Mancuso

Ο Vito Mancuso, από τα πλέον αναστοχαστικά πνεύματα της Ευρώπης, συστήνεται στους Έλληνες αναγνώστες μέσα από τα τρία του βιβλία που κυκλοφορούν από τις Εκδόσεις Αρμός.

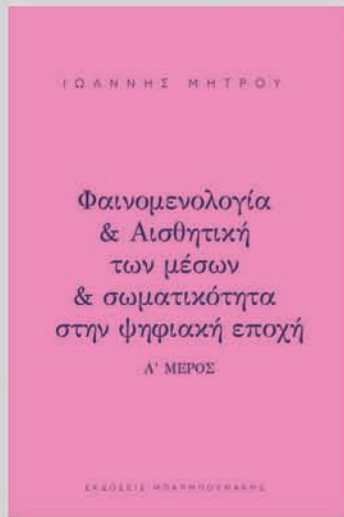

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ARMOΣ

www.armosbooks.gr
 info@armosbooks.gr

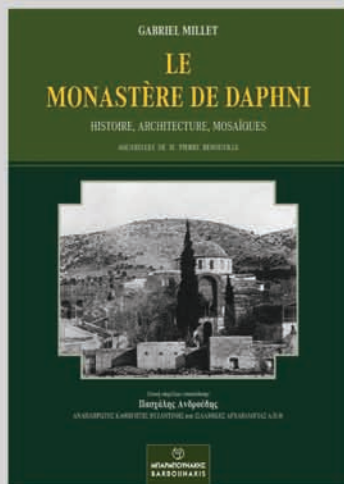
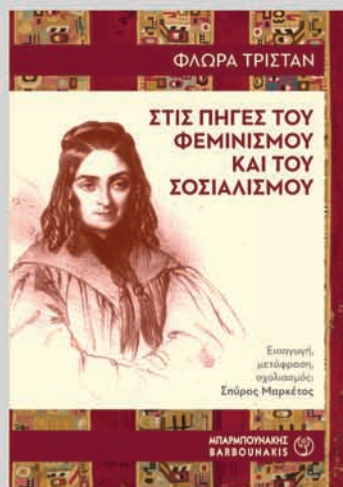
Φαινομενολογία & Αισθητική των μέσων & σωματικότητα στην ψηφιακή εποχή
Α' Μέρους
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΤΡΟΥ

Το βιβλίο πραγματεύεται την πολιτισμική λογική των μέσων στη μεταψηφιακή εποχή μέσα από μια φαινομενολογική προσέγγιση του φαινομένου.

Στις Πηγές του Φεμινισμού και του Σοσιαλισμού
ΦΛΩΡΑ ΤΡΙΣΤΑΝ

Εισαγωγή, μετάφραση, επιμέλεια:
Σπύρος Μαρκέτος

Η Φλώρα Τριστάν αναπτύσσει πρώτη, πριν από τον Μαρξ και τον Ένγκελς, που την θαύμαζαν, τις ιδέες της πάλης των τάξεων και του προλεταριακού διεθνισμού.

Le Monestere De Daphni: Histoire, Architecture, Mosaïques
GABRIEL MILLET

Γενική επιμέλεια επανέκδοσης:
Πασχάλης Ανδρούδης

Η μονογραφία του Gabriel Millet για τη μονή Δαφνίου είναι η βασική για την ιστορία, την αρχιτεκτονική των κτιρίων και τον ψηφιδωτό διάκοσμο του καθολικού από τότε που εκδόθηκε έως σήμερα.

Βυζαντινή Αρχιτεκτονική (4ος-15ος αιώνας)
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΑΝΔΡΟΥΔΗΣ

Στο παρόν έργο παρουσιάζονται έργα της εκκλησιαστικής και της κοσμικής αρχιτεκτονικής που σφράγισαν όλες τις ιστορικές περιόδους του Βυζαντίου.

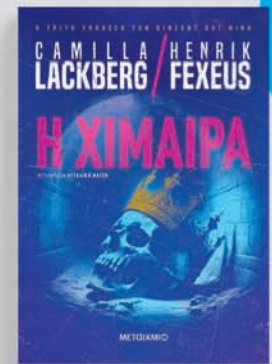
ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

ΒΑΛΤΕ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ

Τι διαβάζουμε
φέτος το καλοκαίρι

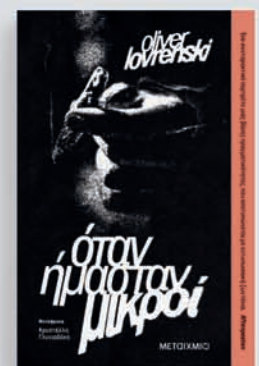
Η εκρηκτική αρχή της πολυαναμενόμενης νέας σειράς του Arne Dahl.

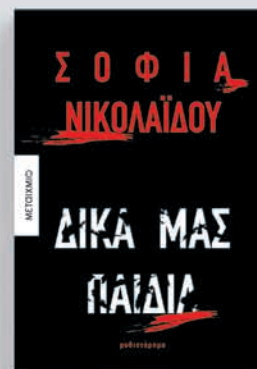
Τι συμβαίνει στις υπόγειες στοές της Στοκχόλμης; Και ποιος απειλεί τον υπουργό Δικαιοσύνης;

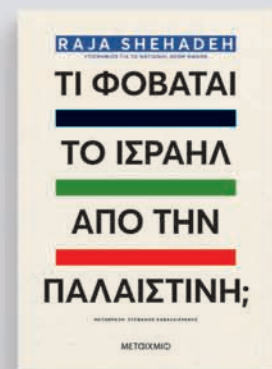
Ένα διασκεδαστικό λογοτεχνικό παιχνίδι ανάμεσα σε μυστήριο και ψυχολογικό δράμα.

Ένα εκδοτικό φαινόμενο. Μια πολλά υποσχόμενη σύγχρονη φωνή από τη Νορβηγία.

Δuo γενιές και γκρεμός ανάμεσα. Θα έρθει η στιγμή να δώσουν το χέρι;

Ένα συγκλονιστικό κείμενο από μια μεγάλη φωνή του σύγχρονου παλαιστινιακού κινήματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Από τις εκδόσεις Βακχικόν

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΒΑΚΧΙΚΟΝ
 Σόλωνος 110, Αθήνα
 2103637867
 info@vaxkikon.gr
 ekdoseis.vaxkikon.gr

Τα χελιδόνια του δειλινού μυθιστόρημα Γιάννης Μπερούκας

Η πιο μεγάλη τέχνη είναι να ξέρεις να αποχωρείς την κατάλληλη στιγμή, έλεγε ο Νίτσε. Κι ο Βίκτωρας, ούτε δεκαοκτώ χρονών ακόμα, έπρεπε ν' αφήσει το νησί του και να φύγει μακριά. Προορισμός η Αθήνα του '70 και η επιβίωσή του σε μια νέα πραγματικότητα. Τέταρτο βιβλίο πεζογραφίας του συγγραφέα.

Η σκιά του κηπουρού νουβέλα Τίνα Κατσούλη

Ένας μολυσματικός ιός απειλεί τους κατοίκους μιας πόλης που ζουν σε περιορισμό. Έγκλειστοι όχι τόσο στον χώρο όσο στο μοναχικό «Εγώ», γίνονται όλοι πρωταγωνιστές μιας ανθρώπινης περιπέτειας, καθώς έρχονται αντιμέτωποι με θεμελιακά ζητήματα: τον φόβο για το διαφορετικό, τη βία, τη μοναξιά, τους επώδυνους συμβιβασμούς, τις απρόσωπες σχέσεις, τον ναρκισσισμό του ψηφιακού κόσμου, την πληγωμένη φύση. Τρίτο βιβλίο της συγγραφέως.

Μυστήριο στην Παλμαρόλα νουβέλα Πάνος Παντελούκας

Ο καθηγητής εγκληματολογίας στο Πανεπιστήμιο της Νάπολης Οράτσιο Σπινέλλι βρίσκεται στο επίκεντρο μιας νέας υπόθεσης που διαδραματίζεται ακριβώς εκεί και καλείται να συνδράμει το εγκληματολογικό της Ρώμης στο έργο της εξιχνίασης μιας δολοφονίας που προκαλεί το ενδιαφέρον του Τύπου παγκοσμίως. Θύμα ένας Αμερικανός μεγιστάνας από την Καλιφόρνια με ιταλικές ρίζες, σε μια υπόθεση που διαδραματίζεται ταυτό-

χρονα σε δύο χώρες: ΗΠΑ και Ιταλία. Τρίτο βιβλίο της σειράς των αστυνομικών ιστοριών του Οράτσιο Σπινέλλι.

Μέσα στη βαλίτσα μου έχω... νουβέλα Πόπη Μακρύγιαννη

Η Άννα, μια 50χρονη συγγραφέας, θυμάται το παιχνίδι που έπαιζαν παλιά με την παρέα: «Μέσα στη βαλίτσα μου έχω...», ένα παιχνίδι μνήμης κι ετοιμότητας. Μήπως κι η ζωή μας μια βαλίτσα δεν είναι; σκέφτεται. Τι κουβαλά άραγε αυτή στη δική της; Ξεδιπλώνει μία μία τις ιστορίες της... Γονείς, παιδιά, σύντροφοι, φίλοι, χαρές, λύπες, ταξίδια, απώλειες παρελαύνουν εμπρός της. Χωρούν όλα; Αντέχει να τα σπκώσει; Πρώτη εμφάνιση της συγγραφέως.

Παράλογοι σνήθειες πόθοι διηγήματα Θόδωρος Σούμας

Η συλλογή του Θόδωρου Σούμα, Παράλογοι σνήθειες πόθοι, περιλαμβάνει διηγήματα που άλλοτε αναδεικνύουν τον τρελό κι εξωφρενικό χαρακτήρα των ιστοριών έρωτα και σεξ των προσώπων κι άλλοτε την απελπισμένη, εφιαλτική και γελοία πλευρά τους. Διαβάζοντας αυτή τη συλλογή διηγημάτων που αποτελείται από αλόκοτες, μερικές φορές συνειδητά πορνογραφικές, ερωτικές ιστορίες, διαπιστώνουμε πως όλα τα πρόσωπα έχουν μια ροπή κι ευαισθησία έναντι του ερωτισμού και της σεξουαλικότητας. Τέταρτο λογοτεχνικό βιβλίο του συγγραφέα.

Εκδίκηση σαν φωτιά διηγήματα Πηνελόπη Τσιάλια

Ποια είναι η διαφορά της πραγματικής

ζωής από τη λογοτεχνία; Η ζωή συνήθως είναι ανιαρή, αλλά και ήρεμη. Τα γεγονότα που συχνά ταραξούν τη γαλήνη της ζωής τα δανείζεται η λογοτεχνία, με σκοπό να συναρπάσει. Στο βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας θα εξερευνήσετε πτυχές της ζωής που σπάνε τη συμβατικότητα της, αλλά και την πληξη της. Τέταρτο βιβλίο της συγγραφέως.

Στο ψαχνό διηγήματα

Σεραφεΐμ Μπακολοκάς

Ένας επίτροπος στην εκκλησία του χωριού, που εκτρέφει περιστέρια για τη γιορτή των Θεοφανίων, ένας βοσκός που τα βάζει με έναν λύκο, μια γυναίκα που υπερασπίζεται την αυτοδιάθεση του σώματός της σε μία συνέντευξη αναρχικών, ένας άνδρας που προσπαθεί μετά μανίας να σκοτώσει την κατασίδα που εισέβαλε στο σπίτι του, είναι λίγοι μόνο από τους πρωταγωνιστές των διηγημάτων που απαρτίζουν αυτήν τη συλλογή. Πρώτη εμφάνιση του συγγραφέα.

Ταξίδια σε αχαρτογράφητα νερά διηγήματα

Θάλεια Μακρίδου-Τσιάβου

Έντεκα ιστορίες οι οποίες ορίζονται από τις συγκρούσεις των πρωταγωνιστών με την αδυσώπητη πραγματικότητα που τους περιβάλλει, αλλά και από τις δυνάμεις που διαθέτει ο καθένας τους για να αλλάξει τον ρου των γεγονότων. Και είναι η αδήριτη ανάγκη για επιβίωση, συμπόνια, ελπίδα, αυτή που τους ωθεί συνεχώς, αναπόδραστα, σε κάποια ακτή, στην τελική ρήξη, με διαφορετικό κάθε φορά αποτέλεσμα. Πρώτη εμφάνιση της συγγραφέως. ●

εκδόσεις ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

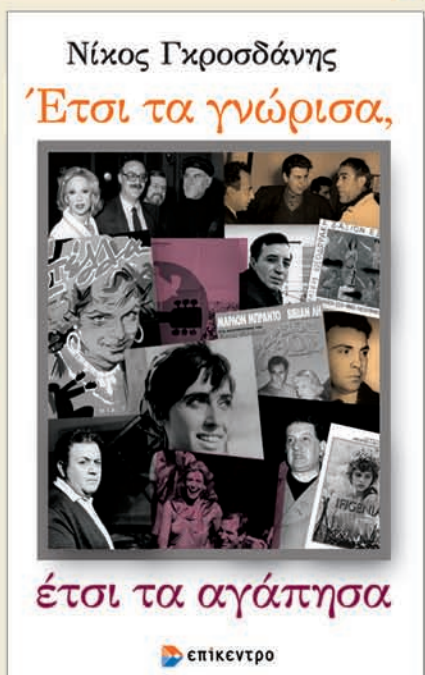
ΠΕΡΙ ΒΙΑΣ
 Το κλασικό έργο πολιτικής θεωρίας για τις καταστροφικές συνέπειες της πολιτικής βίας στη δημοκρατία και στις διεθνείς σχέσεις. Στο μισαϊκό «η εξουσία βρίσκεται στην κνήμη του τουφεκιού», η Άρεντ αντιτάσσει: η κνήμη του τουφεκιού εξασφαλίζει τέλεια υπακοή* αλλά ποτέ από αυτή δεν εκπορεύεται εξουσία.

ΡΩΣΙΑ PRO ET CONTRA
 Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, κάποτε θα τελειώσει. Με ήττα της Ρωσίας, αυτό είναι προδιαγεγραμμένο. Τότε θα χρειαστεί να βρούμε κοινούς τόπους συνεννόησης, συνύπαρξης και αλληλοκατανόησης. Ίσως, στις σελίδες που ακολουθούν, οι δυτικοί αναγνώστες αποκτήσουν εκείνα τα εργαλεία για έναν ουσιαστικό διάλογο των δύο πλευρών.

ΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ
 Κριτική ανάγνωση της αισθητικής του λαϊκού
 Πριν η πολιτική επιστήμη ανακαλύψει τον λαό και τον λαϊκισμό, οι καλλιτέχνες και οι διανοούμενοι τον είχαν επικολογήσει όχι μόνο για να κερδίζουν τον πόλεμο κατά της καθαρεύουσας, αλλά κυρίως στην προσπάθειά τους να θεμελιώσουν το ιδρυτικό αίτημα της νεοελληνικής ιδεολογίας, δηλαδή τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού.

Έτσι τα γνώρισα, έτσι τα αγάπησα
 Από παιδί ακόμα ζούσε σε μια «άλλη πραγματικότητα». Τα γεγονότα που βίωσε στο χωριό του, τον έκαναν να θέλει να δραπέτευε σε έναν δικό του κόσμο. Οδηγός σε όλα αυτά η τέχνη, σε όλες τις μορφές της και τα «μυθικά» πρόσωπα που συνεχώς συναντούσε. Και ήρθε το πλήρωμα του χρόνου εκείνα που δεν τα πέρασε οικουρία ο χρόνος και παραμένουν επίκαιρα να συγκεντρωθούν σε αυτόν τον τόμο για να θυμίζουν την ομορφιά αυτού του τόπου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΔΡΟΣ

www.kedros.gr

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΣΟΥΡΛΑΓΚΑ ΝΑ ΤΑ ΧΑΙΡΕΣΤΕ

Η προσωπική καταγραφή μιας ψυχολόγου, και συγγραφέα, και μαμάς. Μια προτροπή για συνύπαρξη με βασικό γνώμονα τη χαρά. Τη χαρά που μας κάνει πιο δυνατούς και ανοιχτούς σε ό,τι φέρει η ζωή.

ΑΡΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΟΡΟΦΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ ΘΩΝΑ

Ο Πρίγκιψ, ένας νεαρός Έλληνας της Διασποράς, δάσκαλος ελληνικών της Αμαλίας, αποφασίζει να γράψει το χρονικό της βασιλείας του Όθωνα και της Αμαλίας. Θα τα καταφέρει;

ΗΡΩ ΣΚΑΡΟΥ ΤΡΟΙΑ

Μια ιστορία για τη φθορά και την αναγέννηση. Ένα βιβλίο που αναδεικνύει με χιούμορ την τραγικότητα της αγίας ελληνικής οικογένειας.

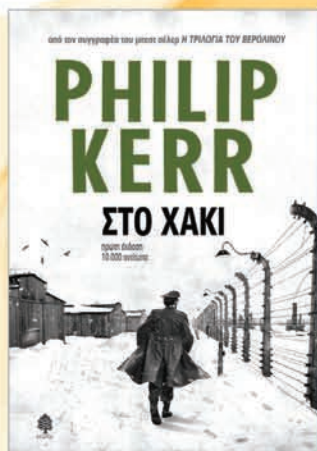
18Η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
ΜΥΘΟΙ, ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΒΟΛΕΣ
ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΜΙΚΡΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΟΛΟΙ
ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ
ΤΟ ΜΠΕΣΤ-ΣΕΛΛΕΡ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΦΤΑΙΕΙ, ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΣΟ ΩΡΑΙΟ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ
Μια περιπλάνηση στο σύμπαν του Νίκου Καζαντζάκη, ένα μωσαϊκό από 259 αλληγορίες σπαρμένες σε ολόκληρο το έργο του: στα μυθιστορήματα, στα ταξιδιωτικά, ακόμη και στην αλληγογραφία του.

ΦΙΛΙΠ ΚΕΡ ΣΤΟ ΧΑΚΙ

Ένα εξαιρετικό θρίλερ για τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, από τον Φίλιπ Κερ στις καλύτερες στιγμές του.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2024... ΠΑΛΙ ΣΤΙΣ ΘΘΝΕΣ ΜΑΣ!

HBO ORIGINAL HOUSE OF THE DRAGON

© 2022 Home Box Office, Inc. All rights reserved. HBO® and all related channels and service marks are the property of Home Box Office, Inc.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΒΑΣΙΣΤΗΚΑΝ
ΟΙ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΕΣ ΤΟΥ HBO

Αναζητήστε τα στα βιβλιοπωλεία και στο www.anubis.gr

Βρείτε μας στα social media

ήδυπέια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΡΩΣ Ο ΑΔΗΡΙΤΟΣ

Μιχάλης Π. Γιαννουλέας

Μυθιστόρημα με φιλοσοφική διερεύνηση και προσέγγιση για τη φύση και την πορεία των ερωτικών σχέσεων.

ROCK + ΧΗΜΕΙΑ

Παναγιώτης Κουτσομπόγερρας
Γιάννης Σίννης

Η επιστήμη της Χημείας και η Rock μουσική αγκαλιάζονται σε ένα δημιουργικό συναπάντημα μέσα από 29 τραγούδια.

Ευδόξου 61 • Ν. Κόσμος • 2102932556 6906762928 • info@idipeia.gr
www.idipeia.gr • f idipeia.gr • @ georgiostsoureas

Η ΛΙΜΠΙΝΤΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ

ΝΙΚΟΣ ΜΑΝΤΖΙΟΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ "Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ", 2024

Η Κορίνα (κεντρικός χαρακτήρας του βιβλίου) καλείται να διαχειριστεί έναν αληθινό εφιάλτη μετά από ένα περίεργο όσο και σπάνιο ατύχημα το οποίο την καθλώνει σε αναπηρικό αμαξίδιο. Προσπαθεί με κάθε τρόπο να προσαρμόσει τη δικιά της κανονικότητα σ' αυτή των «κανονικών» ανθρώπων και να πείσει ότι παραμένει μια κοπέλα που εξακολουθεί να έχει λίμπιντο, να κάνει όνειρα και να έχει τις ίδιες ανάγκες με τις συνομήλικές της.

ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΦΩΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΥΜΕΝΑΚΟΣ

Η «Νέα Τάξη» επιχειρεί να επικρατήσει σε ολόκληρη τη χώρα. Σε κάποιες περιοχές έχει καταλάβει ήδη την εξουσία. Πρώτιστο μέλημά της είναι η κάθαρση του κοινωνικού ιστού. Οι κάθε λογής έγχρωμοι, οι σωματικά ανάπηροι, οι ψυχικά ασθενείς, αντιμετωπίζονται ως μολύνσεις που πρέπει να απομακρυνθούν. Ποια θα είναι η μοίρα της αγαπημένης του Άγι που ανήκει στους «φυλετικά καλύτερους»; Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις για τον αδερφό του που έχει διαγνωσθεί με ψυχική ασθένεια; Σ' αυτόν τον ζοφερό κόσμο, μπορεί να υπάρξει μια ρωγμή στο σκοτάδι;

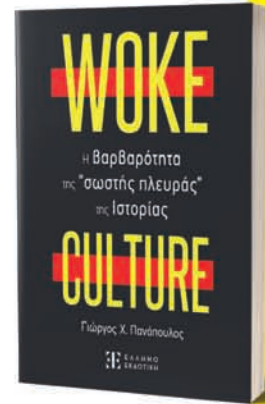

www.graphi.gr | info@graphi.gr
f Εκδόσεις Γραφή @ ekdoseisgraphi

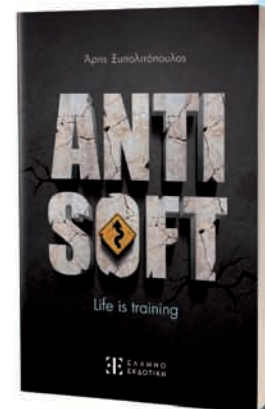
Με οδηγούς τη μνήμη μα και τη φαντασία τριάντα συγγραφείς γράφουν για την ανθρώπινη τραγωδία που συντελέστηκε στην Κύπρο τη θαλασσοφίλητη και ζητεί σήμερα, πενήντα χρόνια μετά, δικαίωση και δικαιοσύνη...

Ο Γ. Πανόπουλος παρατηρεί στοχαστικά και αποτυπώνει με τρόπο στιβαρό τι συμβαίνει στον σύγχρονο δυτικό πολιτισμό με επίκεντρο την ανάδυση της «πολιτικής ορθότητας» και τη σταδιακή μεταμόρφωσή της σε woke κουλτούρα.

Ένα ατμοσφαιρικό graphic novel με «φόντο» τη μεταπολεμική Αθήνα. Κεντρικός ήρωας ο ντετέκτιβ Μάνος Βρεττός ο οποίος αναλαμβάνει την πιο περίεργη υπόθεση της καριέρας του. Ακολουθήστε τον στην προσπάθειά του να αποκαλύψει την αλήθεια· μια αλήθεια που ίσως αποδειχθεί πιο πολύπλοκη και επικίνδυνη απ' όσο έχει ποτέ φανταστεί.

Το ANTISOFT φωτίζει τα ίχνη της ανθρώπινης προσπάθειας και της προσωπικής ανάπτυξης και είναι εδώ για να θυμίσει ότι η ζωή είναι σύγκρουση, η αλλαγή είναι πόνος και ο εαυτός ο μεγαλύτερος προδότης. Ό,τι αξίζει θα πάρει χρόνο, θα πληρωθεί ακριβά και θα αφήσει σημάδια!

Κεφαλονιά, Νέα Υόρκη, Κρεμς της Αυστρίας, Αθήνα και πάλι Κεφαλονιά: οι τόποι της μικρής και της μεγάλης Ιστορίας. Μετανάστευση του 1907, Δικτατορία του Μεταξά, Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, Απριλιανό πραξικόπημα: χρόνια αγώνα και κατατρεγμού. Δύο παιδικό φίλοι, ο Νικηφόρος και ο παπα-Πέτρος, συλλαμβάνονται το 1943 στο Αργοστόλι από τους Γερμανούς για την αντιστασιακή δράση τους. Τι θα ορίσει η μοίρα για αυτούς και τις οικογένειές τους; Ποιοι θα σωθούν και πώς;

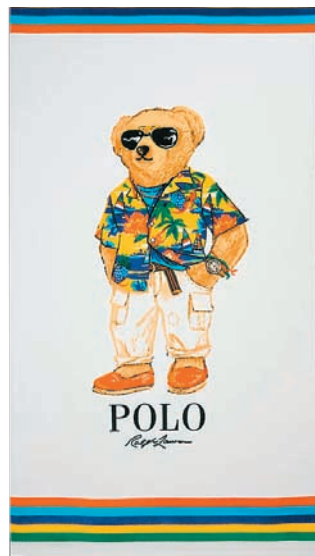
www.ellinoekdotiki.gr

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

Look

BOTTEGA VENETA
Γυαλιά ηλίου

RALPH LAUREN
Πετσέτα θαλάσσης Polo Bear €80

NOTOS
T-shirt γιγέ Maison Labiche €85

KARL LAGERFELD
Μαγιό €140

MISSONI
Σορτς €645

PENNYBLACK
Μπλε φόρεμα €210

KARL LAGERFELD
Πορτοκαλί топ €120

LA ROCHE POSAY
Αντιηλιακή κρέμα προσώπου Anthelios με SPF50

CASTANER
Εσπαντριγιες Chiara

Χρειαζόμαστε
περίπου 500
τρίημερα
διακοπών

G-STAR
Denim φούστα €120

KURT GEIGER
Kensington Denim Sandal €150

MARE COLLECTION

by **TEZENIS**
SUMMER 2024

Το πρώτο κύμα της καλοκαιρινής συλλογής **Tezenis** «σάρωσε» και «έβγαλε στην ακτή» τα most wanted swimwear. Μια νέα εποχή στη φορεσιμότητα μαγιά με σύγχρονες επιρροές και νέα στυλ, έφτασε να αναδείξει την καλύτερη πτυχή του καλοκαιριού σου. Η συλλογή αφορά όλες τις γυναίκες και αγκαλιάζει μαζί τους σιλουέτες και σώματα όλων των ειδών με πατρόν, από balconettes και bandeaus μέχρι κλασικά padded push-ups και τριγωνικά bottoms σε διάφορες εκδοχές. Από τα "next level" basic αλλά all time classic σχέδια μέχρι την πιο μοντέρνα αισθητική εκλεπτυσμένων glossy microfibre, κάθε κομμάτι συνδυάζει κορυφαία άνεση και εμφάνιση. Φυσικά, δε λείπουν και τα πιο funky μαγιά: Micro floral, animal prints, jungle patterns και iconic bananas, είναι μόνο κάποια από τα πιο trendy σχέδια για ένα iconic look. Στα αγαπημένα μας είναι και οι φρέσκες sorbet αποχρώσεις, που ταιριάζουν άψογα με το μαύρισμά σου! Για πιο glam εμφανίσεις, προτίμησε items εμπνευσμένα από τον πρωταγωνιστή της σεζόν, το coated effect, εμπλουτισμένο με απλικές κοσμήματα και μακί πούλιες, για λαμπερά outfits από το πρωί ως το βράδυ! Η **Tezenis**, βέβαια, φροντίζει για όλους με τα οικογενειακά beachwear κομμάτια που χαρακτηρίζονται από έναν χιουμοριστικό και παιχνιδιάρικο τόνο. Τα beachwear συμπληρώνουν τα κομμάτια "out-of-water", ιδανικά ενδύματα για φρέσκα, αέρινα looks ακόμη και για την πόλη, ενώ τα αξεσουάρ **Tezenis**, από τσάντες μέχρι πετσέτες θαλάσσης, από σαγιονάρες μέχρι body chains και λαστιχάκια μαλλιών, ολοκληρώνουν τις προτάσεις. Με τη μοναδική συλλογή **Beachwear 2024**, η **Tezenis** εδραιώνει την θέση της ως ένα brand που και «ακούει» και σεβεται τις ανάγκες όλων μας, γιορτάζοντας την αυθεντικότητα κάθε «δρoσερής» στιγμής. Για κάθε σώμα, για κάθε στυλ, για κάθε καλοκαίρι! Ραντεβού κάτω από τον ήλιο...

Για κάθε σώμα, για κάθε στυλ, για κάθε καλοκαίρι!
Ραντεβού κάτω από τον ήλιο...

tezenis.com/gr
TEZENIS
swimwear

A little party is always cute for everybody.

Ειδικά το καλοκαίρι. Ειδικά αν οργανώνεται δίπλα σε πισίνα. Strawberries, cherry-παστέλ αποχρώσεις, φουσκωτά fancy σωσίβια και φλαμίνγκο, ροζ ξαπλώστρες και summerish vibes, το **pool party** της Tezenis «was really made from all these things». Πρωταγωνιστής του party στο ξενοδοχείο Semiramis, η νέα Beachwear σειρά του brand για γυναίκες αλλά και άνδρες, η οποία «έκλεψε» τις εντυπώσεις. Στο cute theme event παρευρέθηκαν καλεσμένοι από τον χώρο των social media και πολλοί influencers οι οποίοι, σε ένα δροσερό και playful κλίμα, διασκέδασαν και απόλαυσαν το λανσάρισμα των νέων επιλογών του ιταλικό brand Tezenis.

Γυναικεία μαγιό μπικίνι και ολόσωμα σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων, χρωμάτων και υφών «καλύπτουν» όλα τα γούστα και ποιο να πρωτοδιαλέξεις; Τα χρώματά τους φωτεινά, γήινα και παλ, διαχρονικά πουά, καρό, jungle σε κλασικές ή πιο σύγχρονες αποδόσεις, strawberry, floral και tropical prints, λαμπερά party style ακόμη και με παγιέτες που μπορείς να φορέσεις σε παραλία, πισίνα, αλλά και καλοκαιρινά πάρτι, ριμπ, shiny υφάσματα και κοψίματα elegant, καθημερινά αλλά και αθλητικά για να επιλέξεις. Φυσικά, μεγάλη ποικιλία σε σχέδια, μήκη, αποχρώσεις και πατρόν θα βρεις και στην ανδρική συλλογή που θα λατρέψεις, είτε τα φεις για εσένα είτε για να τα κάνεις δώρο.

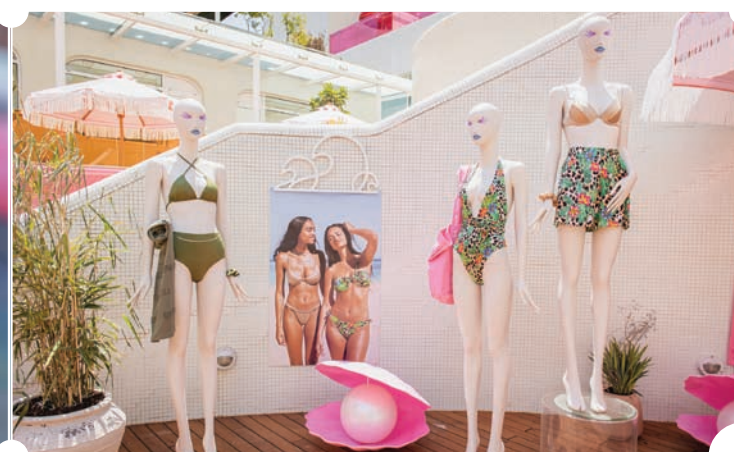
Στην Beachwear σειρά, θα ανακαλύψεις τα «must haves» του φετινού καλοκαιριού. Tops, φορέματα, φρούστες, πουκαμίσες, παντελόνες για όλες τις ώρες της ημέρας ανανεώνουν την γκαρνταρόμπα σου και δίνουν «αέρα» ανανέωσης στα summer outfits σου. Τα αξεσουάρ της σειράς αναβαθμίζουν όλο το look κάνοντας τη διαφορά. Τσάντες και πετσέτες θαλάσσης σε ροζ, κακί και άλλες πολλές αποχρώσεις, σαγιονάρες, body chains και λαστικάκια μαλλιών, θα συνοδεύσουν όλες σου τις εξόδους, σε παραλία, βόλτα και νυχτερινή έξοδο.

Μουσικές, cocktails και ατελείωτο photo shooting ήταν αυτά που «περικύκλωναν» την πισίνα του ξενοδοχείου Semiramis, αλλά και τα stands που φιλοξενούσαν τη νέα σειρά της Tezenis για τα events. Εικονικές ντουλάπες-κρεμάστρες γέμισαν τον χώρο χρώματα και καλοκαιρινή έμπνευση, μετατρέποντας το party σε ένα σύγχρονο fashion show.

Το δροσερό event «έκλεισε» με τη νέα σειρά Beachwear να αποθεώνεται από τους καλεσμένους και τη διάθεση να παραμείνει στα επίπεδα από όπου ξεκίνησε. Το τοπίο με τις ροζ και γαλάζιες παστέλ αποχρώσεις που έδινε διασκεδαστικά Barbie vibes ανταπεξήλθε στις προσδοκίες τόσο του brand όσο και των εκλεκτών επισκεπτών αφού σηματοδοτούσε επίσημα την έναρξη του καλοκαιριού.

Η Tezenis διαθέτει πολλά ακόμα είδη ένδυσης για έξω, αλλά και για το σπίτι, εσώρουχα, beachwear, αλλά και αξεσουάρ. Ανακάλυψε τη νέα συλλογή καθώς και πολλά ακόμη στο site του brand, αλλά και στα καταστήματα και ετοιμάσου για τις πιο hot summer εμπειρίες.

Το **Pool Party** της **Tezenis** είναι η εκκίνηση του **summer fashion**

CITY GUIDE

Babo Koro

Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής

Η πιο μεγάλη ημέρα του χρόνου γεμίζει την Αθήνα μελωδίες. Τα δωρεάν ραντεβού που ξεχωρίσαμε.

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ

Η 21η Ιουνίου είναι μια ξεχωριστή ημέρα, γιατί εκτός από το θερινό πλαιοστάσιο ταυτίζεται και με τη Γιορτή της Μουσικής που μετατρέπει παραδοσιακά την Αθήνα σε ένα ανέμελο γαϊτανάκι από μελωδίες. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, η ημέρα αυτή θα γεμίσει την πόλη μας με πληθώρα δωρεάν συναυλιών, για να χορέψετε και να τραγουδήσετε στον ρυθμό της. Αν και τα «μαγικά χαρτάκια» έχουν γίνει ανάρπαστα, την καθιερωμένη συναυλία της Εθνικής Συμ-

φωνικής Ορχήστρας της ΕΡΤ θα φιλοξενήσει φέτος το **Ωδείο Ηρώδου Αττικού**, στην οποία θα συμμετάσχει και ο νεαρός, πολυβραβευμένος Ρώσος σολίστ Ελισέι Μισίν. Αντίστοιχα ανανεώνουμε το ραντεβού μας στον **Κήπο του Μεγάρου** που μας χαρίζει για άλλη μια χρονιά ένα πλουραλιστικό πρόγραμμα. Κλασική μουσική από την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, παραδοσιακοί σκοποί και τραγούδια από τον Καλλιτεχνικό Σύλλογο Δημοτικής Μουσικής Δόμνα Σαμίου και χορευτικά

κομμάτια από το συγκρότημα Babo Koro συνθέτουν το τοπίο της φετινής γιορτής σε ένα από τα πιο αγαπημένα μας «πράσινα» στέκια στο κέντρο. Μεταξύ άλλων όμως, μπορείτε να συνδυάσετε αυτή τη μουσική βραδιά και με την περιήγησή σας στο **Μουσείο Μαρία Κάλλας**, καθώς ο πιανίστας Θάνος Μαργέτης θα χαρίσει στους επισκέπτες μια μοναδική μουσική εμπειρία στο μπαλκόνι του μουσείου, με συνοδεία δροσερών κοκτέιλ και απίστευτης θέας.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή
την εβδομάδα

1 Ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης συναντά τον «κύριο Λιν»

Με τη νουβέλα του Φίλιπ Κλοντέλ «Η αγαπημένη του κυρίου Λιν», μια ιστορία βαθιά συγκινητική, για τη διαφορετικότητα, την απώλεια, τον ξεριζωμό και τη δύναμη της φιλίας επιστρέφει στα μέρη μας ο πρώην καλλιτεχνικός διευθυντής του Toneelhuis, **Γκι Κασίερς**. Ο γνωστός Έλληνας πρωταγωνιστής ερμηνεύει έναν πρόσφυγα ο οποίος φθάνει στην Ευρώπη αφήνοντας το καταστραμμένο από τον πόλεμο χωριό του, αλλά και τον κύριο Μπαρκ, τον οποίο ο κύριος Λιν γνωρίζει σε ένα πάρκο και σιωπηλός απολαμβάνει την παρέα του χωρίς να καταλαβαίνει τη γλώσσα που εκείνος μιλά. Διαβάστε τη συζήτησή μας με τον διάσημο Βέλλο σκηνοθέτη στο www.athensvoice.gr.

Πειραιώς 260, 21 έως 26 Ιουνίου

© MIKE RAFAEL

13

Θέατρο,
συναυλίες,
εκθέσεις,
εκδηλώσεις,
Πολιτιστικές
προτάσεις
που μας
ιντριγκάρουν
αυτό το
επταήμερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ

© CREATIVE COMMONS

2 Οι Pulp στο Release Athens

«Common People», «Disco2000», «Something Changed», «Razzmatazz», «Do You Remember The First Time?», «Babies», «This Is Hardcore»: με αρχηγό τον Τζάρβις Κόκερ, η brit-pop μπάντα που χάρισε το soundtrack της εφηβείας και της ενηλικίωσης σε μια ολόκληρη γενιά καταφθάνει στο Φάληρο απόψε, Πέμπτη. Μαζί τους οι **The Smile**, που δημιούργησαν ο Τομ Γιορκ και ο Τζόνι Γκρίνγουντ των Radiohead, μαζί με τον Τομ Σκίνερ των Sons of Kemet. Και επίσης, ένα ακόμα θρυλικό indie rock συγκρότημα, οι **Ride** και οι ανερχόμενοι **Tramhaus**.

Πλατεία Νερού, 20 Ιουνίου, από τις 17:30

3 Άνσελμ Κίφερ: Η πρώτη ατομική του στην Ελλάδα

Στους καμβάδες του αντιπαράθετει ποικίλα υλικά και υφές (στάχτη, άμμο, μολύβδο, χρυσό κ.ά.) επιδιώκοντας να φανερώσει το πνεύμα που κρύβουν και να αναδείξει τη σημασία του ιερού και πνευματικού, του μύθου και της μνήμης. Και είναι μια μορφή της ελληνικής μυθολογίας, η **Δανάη**, που εμπνέει δύο από τα έξι έργα που παρουσιάζει ο διάσημος Γερμανός καλλιτέχνης στο εκθεσιακό ντεμπούτο του στα μέρη μας. Περιμένουμε, επίσης, τους πίνακές του Cosenza (2023) και Nehebkauf (1993-2023), μια φωτογραφία τυπωμένη σε επιχρυσωμένο πάνελ (SpesVana/Μάταιη ελπίδα, 2021) και το γλυπτό Ignis sacer (2014).

Gagosian, 21 Ιουνίου έως
24 Αυγούστου (εγκαίνια
στις 19:00-21:00)

4 Οι Forced Entertainment με φόρα στην Αθήνα

Μια κωμική χορογραφία ασυντόνιστης επικοινωνίας ανάμεσα στις λέξεις και τη γλώσσα του σώματος σπίνουν στο «Signal to Noise» τα μέλη της θρυλικής βρετανικής κολεκτίβας για να σχολιάσουν την περιορισμένη και αλλοιωμένη νοητική μας κατάσταση. Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών Επιδαύρου, θα αναδιοργανώσουν διαρκώς τη σκηνή, σε όλο και πιο παράλογες διατάξεις, αλλά με απόλυτη σοβαρότητα. Φορώντας κοστούμια και περούκες, αναπαράγουν φράσεις ηλεκτρονικών υπολογιστών σαν απρόσωπες κοινωνικές συμβάσεις. Είναι αυτό το χέρι μου; Είναι αυτή η φωνή μου; Μπορείς να με ακούσεις; Μετά την πρώτη παράταση θ' ακολουθήσει συζήτηση με τους συντελεστές.

Πειραιώς 260, 26 & 27 Ιουνίου στις 21:00

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 CineFIX τέχνης

Από την ταράτσα του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης το μάτι αγκαλιάζει όλη την πόλη, με την Ακρόπολη σε πρώτο πλάνο. Πλέονκάθε δεύτερη εβδομάδα του μήνα, θα μας περιμένει και για προβολές ταινιών, βίντεο και οπτικοακουστικών καλλιτεχνικών έργων. Πρεμιέρα αυτήν την Παρασκευή με όλα τα φιλμ της **Penny Siobis** που παρουσιάζονται στην αναδρομική έκθεσή της. Πορτρέτα ενός ρευστού κόσμου, οι στοχαστικές οπτικές αφηγήσεις της καταπιάνονται με θέματα σχετικά με τη μετανάστευση και την εξορία, την αποικιοκρατία και το απαρτχάιντ, τη συγχώνευση δημόσιου και ιδιωτικού βίου.

ΕΜΣΤ, 21 Ιουνίου στις 21:30

9 Καφούρος και Οικονόμου κάτω από την Ακρόπολη

Κούνιες σε στρεβλές αιωρήσεις, γκροτέσκες μορφές και πάνοπλοι ήρωες, φιγούρες παραδομένες στον ύπνο ή σε άγνωστα θέματα εικονικής πραγματικότητας: το μάτι προσπαθεί διαρκώς ν' απομονώσει στοιχεία στα έργα του **Ηλία Καφούρου**. Μια θάλασσα από σημάδια και αναφορές η λαβυρινθώδης εικονογραφία του, τόσο λεπτομερή στην αποτύπωση όσο και αινιγματικά στην αποκρυπτογράφηση τους, συνθέτουν την αφήγηση στην έκθεσή του με τίτλο «*Impersonaltrainer*». Παράλληλα (έως τις 20/7), στο παράρτημα της γκαλερί, η **Ντόρα Οικονόμου** παρουσιάζει τη γλυπτική εγκατάσταση «*Gigantic*» από διπλωμένα χαρτιά και υφάσματα.

Διο Χωριά, 13 Ιουνίου έως 25 Αυγούστου (εγκαίνια στις 19:00)

© ΒΑΛΕΡΙΑ ΣΑΛΕΒΑ

10 Ξεφυλλίζοντας «Το αίνιγμα του δάσους»

Το φθινόπωρο του 2022, οι φωτογραφίες του **Τάσου Βρεττού** «ξε-φύτρωσαν» σ' ένα εντυπωσιακό, αδιαμόρφωτο ακόμα τότε, τσιμεντένιο «κουκούλι» στο Χαλάνδρι για να μας παρασύρουν σε μια ανέλιπτη κατάδυση στη φύση, σε δρυμώδεις καμένους κι άλλους που στέκουν θαλεροί και μυστηριώδεις, αλλά και σε παρουσιάσεις για «*Το αίνιγμα του δάσους*» στην αρχιτεκτονική, τη γλώσσα, το βίωμα, την τέχνη. Τώρα, ο γνωστός φωτογράφος και η επιμελήτρια **Νάντια Αργυροπούλου** μας προσκαλούν να ανακαλύψουμε την ομότιτλη έκδοση – που περιλαμβάνει εικόνες της έκθεσης και τη συνοπτική αποτύπωση των δράσεων του δημόσιου προγράμματος –, μαζί με τους πανεπιστημιακούς, καλλιτέχνες και συγγραφείς που συμμετέχουν σ' αυτή.

Κτίριο «Νόμπελ», 20 Ιουνίου στις 20:00

11 Η Ira Waldron και οι «Κύκλοι που δεν κλείνουν ποτέ»

Χρησιμοποιώντας ποικίλα εκφραστικά μέσα, τεχνικές, υλικά και στιλ, μέσα από ζωγραφικές δημιουργίες, ανθρωπόμορφα πορσελάνινα γλυπτά, υφασμάτινες συνθέσεις κι έργα που βασίζονται στη γραφιστική, θίγει με σκοτεινό χιούμορ κοινωνικά, πολιτικά, θρησκευτικά και σεξουαλικά ζητήματα. Γεννημένη στην Αγία Πετρούπολη και δραστήρια καλλιτεχνικά από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 στο Λονδίνο, τη Μόσχα και το Παρίσι, η Waldron δώρισε περίπου 300 έργα της στον Μητροπολιτικό Οργανισμό Μουσείων Εικαστικών Τεχνών Θεσσαλονίκης. Μετά τον πρόωρο θάνατό της το 2023, το μουσείο επιχειρεί μια αποτίμηση της καλλιτεχνικής της φρεσινότητας στο αθηναϊκό του παράρτημα, σε επιμέλεια της **Αρετής Λεοπούλου**.

ΜΟΜus-Μουσείο ΑλεξΜυλωνά, 20 Ιουνίου έως 1 Σεπτεμβρίου (εγκαίνια στις 20:00)

12 Το δώρο του Παύλου Σάμιου

Έφυγε από τη ζωή πριν τρία χρόνια αφήνοντας 135 πίνακές του σε μουσεία και ιδρύματα. Μια ανθολογία των έργων της δωρεάς του γνωστού ζωγράφου και καθηγητή στην ΑΣΚΤ παρουσιάζεται στην έκθεση «*Donum Amicorum*». Έργα από όλη τη διαδρομή του καλλιτέχνη που αποφάσισε να διαθέσει στην Εθνική Πινακοθήκη, το Μουσείο Β&Ε Γουλανδρή, το Μουσείο Μπενάκη, το Νομισματικό, τη Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων, αλλά και μεγάλα αρχαιολογικά μουσεία της χώρας.

Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο, έως 15 Σεπτεμβρίου

© ANTON CORBIJN

5 Ara Malikian: ο βιολιστής στον λόφο

Μέσα στο χάος του εμφυλίου πολέμου του Λιβάνου, βρήκε τον τρόπο να παραμείνει ριζωμένος μαθαίνοντας να παίζει το βιολί που ανήκε στον παππού του. Στην αθηναϊκή του εμφάνιση, ο βιρτουόζος βιολονίστας χρησιμοποιεί το αγαπημένο του έγχορδο για να εξιστορήσει τους σταθμούς της ζωής του. Ενώνει κλασικές μουσικές δομές με μεσογειακούς ήχους και αρμένικες λαϊκές μελωδίες με ισχυρές δόσεις ροκ και ποπ.

Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού, 25 Ιουνίου στις 21:30

6 «Κολυμπώντας στο δάσος» της τέχνης

Η ιαπωνική φράση «*Shinrin-yoku*» παραπέμπει στην πανάρχαια συνήθεια να περνά κανείς χρόνο ανάμεσα σε δέντρα και άγρια φυτά, χωρίς να αποσπάται από τους γρήγορους ρυθμούς της σύγχρονης ζωής. Τη θεραπευτική επίδραση της φύσης και του αρχέγονου δάσους, καθώς και την έννοια του νερού σε συνάρτηση με τα περάσματα και τις διαδρομές του Εντουάρ Γκλισάν και το γιουνγκιανό ασυνείδητο διερευνά η έκθεση του PCAI (επιμέλεια: **Κίκα Κυριακάκου**). Παρουσιάζονται εγκαταστάσεις, φωτογραφίες, γλυπτά, έργα AI, εικονογραφήσεις, φιλμ και περφόρμανς των Lynn Hershman Leeson, Aiko Ohno, Asako Masunouchi, Μαρίας Άντελμαν, Μαλβίνας Παναγιωτίδη, Πιώργου Δρίβα, VASKOS, Campus Novel κ.ά.

Βοτανικός Κήπος Διομήδους, 20 Ιουνίου έως 20 Σεπτεμβρίου (εγκαίνια: 17:00-20:00)

© MARCUS SCHLAF

7 Ο Λανγκ Λανγκ στην (μεγάλη) οθόνη

Οι περίφημες Εισαγωγές από τις όπερες «*Τάγκωυζερ*» του Βάγκνερ, «*Κάρμεν*» του Μπιζέ και «*Γουλιέλμος Τέλλος*» του Ροσσίνι, ο «*Δον Ζουάν*» του Ρίχαρντ Στράους και η συναρπαστική Εισαγωγή-Φαντασία από το «*Ρωμαίος και Ιουλιέτα*» του Τσαϊκόφσκι θ' αντπλήσουν στον δροσερό Κήπο του Μεγάρου την Τρίτη. Το πρόγραμμα των δωρεάν προβολών της Unitel μας μεταφέρει στην Οντέονσπλάτς του Μονάχου και στη συναυλία του Κινέζου μάγου των πλήκτρων με την ιστορική Φιλαρμονική Ορχήστρα της γερμανικής πόλης υπό τον **Αντρές Ορόσκο-Εστράδα**.

Κήπος του Μεγάρου, 25 Ιουνίου στις 20:30

Το café του Νομισματικού Μουσείου είναι και πάλι ανοιχτό

Ο αγαπημένος αθηναϊκός κήπος αλλάζει διαχείριση, αλλά όχι χρήση

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Στα τέλη του προηγούμενου Σεπτεμβρίου οι Αθηναίοι ξεσηκώθηκαν, με αφορμή το κλείσιμο του café που λειτουργούσε μέχρι τότε στον κήπο του Νομισματικού Μουσείου. Τι είχε συμβεί; Μετά από προκήρυξη διαγωνισμού που διενήργησε ο Οργανισμός Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων (ΟΔΑΠ) του Υπουργείου Πολιτισμού, τα συνολικά 59 αναψυκτήρια και εστιατόρια των αρχαιολογικών χώρων και μουσείων (μεταξύ των οποίων και το καφέ του Νομισματικού Μουσείου) «πέρασαν στην εταιρεία Γρηγόρης μικρογεύματα», όπως γράφτηκε τότε. Ήταν αναμενόμενο οι αντιδράσεις να είναι πολλές και συναισθηματικά φορτισμένες, ειδικά για το συγκεκριμένο café που ήταν γνωστό για τις πολλές πολιτιστικές του δραστηριότητες: «Μα, θα παραδώσουμε ακόμη έναν χώρο πολιτισμού στο fast food;». Δικαιολογημένη η οργή. Μόνο που τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι.

Καταρχάς η εταιρεία που ανέλαβε τη διαχείριση δεν είναι τα γνωστά μικρογεύματα, αλλά η «Κλασικοί Δρόμοι Α.Ε.» στην οποία ναι μεν ανήκει ο Γρηγόρης, αλλά και μεταξύ άλλων η Αίγλη Ζαππείου. Και πλέον (από τις 15 Μαΐου) η συγκεκριμένη εταιρεία υπενοίκιασε τον χώρο σε δύο ανθρώπους της εστίασης: τον **Νικόλα Λιάνη**, που υπήρξε για χρόνια συνεργάτης του Απόστολου Τραστέλη (Σπονδή, Hytra, Fuga κ.ά.) και τον **Σωτήρη Γεωργίου**, ο οποίος αφού εργάστηκε για χρόνια ως sommelier σε γνωστά εστιατόρια της πόλης, σήμερα είναι account manager στην Trinity Wines, γνωστή εταιρεία διανομής κρασιών. Μαζί του μιλάω σήμερα για το μέλλον του αγαπημένου αυτού χώρου, που πλέον ονομάζεται **Nummus Café Athens**.

Είναι καταμεσήμερο, 12 ακριβώς, όταν μπαίνω στον κήπο. Πρώτη έκπληξη: είναι ακριβώς όπως τον θυμάμαι, φουντωτός και ολόδροσος, τίποτα δεν έχει αλλάξει. Όχι, καμία ταμπέλα Γρηγόρης δεν υπάρχει και όχι δεν πωλούνται σφολιάτες. Όταν συναντώ τον Σωτήρη Γεωργίου, τον ρωτάω να μου πει όσα γνωρίζει για την αλλαγή διαχείρισης: «Οι συμβάσεις για τα café των μουσείων είχαν λήξει από το 2017 και από τότε μέχρι το 2023 που έγινε ο διαγωνισμός, ανανεώνονταν κάθε χρόνο με “σιωπηλή συμφωνία”. Προφανώς, επειδή υπήρχε αυτή η ανασφάλεια, οι άνθρωποι που διαχειρίζονταν μέχρι τότε αυτούς τους χώρους δεν προχωρούσαν σε επενδύσεις, πολλές φορές δεν πλήρωναν και τις υποχρεώσεις τους. Υποθέτω ότι ο ΟΔΑΠ, για να μην έχει να κάνει με 59 διαφορετικούς ιδιοκτήτες, έβαλε αυτά τα συγκεκριμένα κριτήρια στον διαγωνισμό (σ.σ. η εταιρεία που θα αναλάμβανε τη διαχείριση όλων των χώρων, θα έπρεπε να εμφανίζει ετήσιο τζίρο πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ και να έχει αρκετά υποκαταστήματα). Με ρωτάς αν αυτό είναι σωστό ή λάθος;». Όχι. Άλλωστε δεν νομίζω ότι ο Σωτήρης είναι αρμόδιος να απαντήσει σε. Αυτό που ενδιαφέρει εμένα είναι τι θα γίνει από εδώ και πέρα με τη χρήση του χώρου.

Η ανανέωση του κήπου

Οι αλλαγές είναι πολλές. Όλες τους, όμως, προς το καλύτερο. Ο Σωτήρης τις εξηγεί αναλυτικά: «Αρχικά θα εμπλουτίσουμε τον κήπο, με ακόμη περισσότερα φυτά –μιλάμε ήδη με γεωπόνο–, πάντα όμως με σεβασμό στον χώρο και το ίδιο το μουσείο, το οποίο να πούμε ότι είναι και ένα από τα σημαντικότερα νομισματικά μουσεία στον κόσμο. Παρεμπιπτόντως, το ήξερες ότι αυτό εδώ το δέντρο το έχει φυτέψει ο Σλήμαν (σ.σ. το Νομισματι-

κό Μουσείο ήταν η κατοικία του Ερρίκου Σλήμαν); Είναι κοκκορεβυθιά ή αλλιώς αγριοφιστικιά, και λένε πως είναι η μοναδική στην Ελλάδα. Έπειτα θα προστεθούν αγάλματα στον κήπο. Αυτό θα αναλάβει το μουσείο και θα αφορά συνεργασία με κάποιον Έλληνα καλλιτέχνη, με σκοπό να γίνει μια μόνιμη έκθεση αγαλμάτων στον κήπο. Επίσης, θα αλλάξουμε τα τραπέζοκαθίσματα. Τέλος, θα ανακαινίσουμε τον εσωτερικό χώρο, ώστε να μεγαλώσει η κουζίνα και να μπορούμε να έχουμε περισσότερες επιλογές στο μενού, αλλά και μεγαλύτερο αποθηκευτικό χώρο, κάτι που θα μας βοηθήσει να εμπλουτίσουμε τη λίστα των κρασιών μας. Αυτές οι αλλαγές θα γίνουν σταδιακά και πιστεύω ότι μέχρι τον Σεπτέμβριο θα έχουν ολοκληρωθεί. Να αναφέρω πως πριν προχωρήσουμε σε οποιαδήποτε αλλαγή, πρέπει πρώτα να δώσει την έγκρισή του το μουσείο».

Οι πολιτιστικές δράσεις συνεχίζονται

Ο λόγος που, με την ανακίνηση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού τον οποίο προκήρυξε ο ΟΔΑΠ, ξέσπασαν πολλές αντιδράσεις για τον συγκεκριμένο χώρο, είναι ότι το café του Νομισματικού Μουσείου φιλοξενούσε πολλές πολιτιστικές εκδηλώσεις, από παρουσιάσεις βιβλίων μέχρι μουσικά live. Ήταν μάλιστα ιδιαίτερα γνωστό για τις jazz βραδιές του. Τίποτα από αυτά δεν πρόκειται να αλλάξει. Οι παρουσιάσεις βιβλίων συνεχίζονται κανονικά, ενώ από αυτήν την Πέμπτη 20 Ιουνίου αρχίζουν και τα live.

Μάλιστα, το μουσικό πρόγραμμα ανέλαβε ο τεχνικός Νίκος Τσαούσης, μέλος της Χορωδίας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής από το 1987. Πρώτος καλεσμένος είναι ο πολυβραβευμένος ερμηνευτής της jazz σκηνής **Philipp Weiss** (Πέμπτη 20 Ιουνίου). Τον ακολουθεί ο Ιταλός ερμηνευτής **Alfio Consoli**, την Πέμπτη 27 Ιουνίου, ενώ την Πέμπτη 4 Ιουλίου θα παρακολουθήσουμε τον **Alexandros Affolter** σε ένα αφιέρωμα στον Frank Sinatra, ένα από τα πιο αγαπημένα αφιέρωματα στην ιστορία του κήπου. «Οι περισσότεροι καλλιτέχνες που θα εμφανιστούν, έχουν παίξει εδώ και στο παρελθόν», λέει ο Σωτήρης και συνεχίζει: «Όπως και το προσωπικό έχει παραμείνει το ίδιο με πριν». Το πρόγραμμα θα συνεχιστεί μέχρι τον Οκτώβριο (καιρού επιτρέποντος) σταθερά κάθε Πέμπτη, με την είσοδο να είναι μόλις στα €7. Μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα στα social του Nummus Café Athens.

Και τι θα γίνει με το μενού;

Το μενού θα ανανεωθεί, όπως και η wine list. Μαθαίνω ότι με την ανακίνηση της κουζίνας, θα κάνουν την εμφάνισή τους flatbreads, σάντουιτς, σαλάτες και healthy bowls, όπως και σούπες τον χειμώνα. Λέει και πάλι ο Σωτήρης: «Το μενού θα έχει αρκετά Π.Ο.Π. προϊόντα, ενώ στα πιάτα θα είναι έντονο το ελληνικό στοιχείο. Από αυτήν την Πέμπτη θα υπάρχουν και πλατό τυριών και αλλαντικών, με πολλά ελληνικά και ιταλικά τυριά. Όσο για τη wine list θα περιλαμβάνει κυρίως ελληνικά κρασιά και κάποιες ετικέτες του διεθνούς αμπελώνα. Έχω επιλέξει κάποιους πιο εναλλακτικούς οινοπαραγωγούς δίνοντας προτεραιότητα στη φιλοσοφία του value for money». Μερικές φορές οι αλλαγές είναι για καλό. Αυτή φαίνεται να είναι και η περίπτωση του συγκεκριμένου κήπου, που μας περιμένει ξανά να πιούμε καφέ, να ακούσουμε μουσική και να τσουγκρίσουμε ένα ποτήρι κρασί κάτω από το δέντρο του Σλήμαν.

Πανεπιστήμιου 12, Νομισματικό Μουσείο, 6942941299,
Fb: Nummus Café Athens, Instagram: @nummus.cafe.athens,
ώρες λειτουργίας: καθημερινά 08.00-22.00

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Μιχάλης Μακρόπουλος Κάποια Μαργαρίτα Ιορδανίδη

Πριν από έναν περίπου μήνα έγραφα εδώ για το «Ποτάμι του χρόνου», το βιβλίο στο οποίο ο Μιχάλης Μακρόπουλος εξομολογούνταν την αγάπη του για τον κινηματογράφο. Η «Μαργαρίτα Ιορδανίδη» (Κίχλη) είναι όμως η καινούργια του νουβέλα και, για ακόμη μια φορά, πρόκειται για ένα πολύ καλό βιβλίο.

Εκείνο που πάντα μου άρεσε στον Μακρόπουλο είναι ο τρόπος με τον οποίο επεξεργάζεται μικρές λεπτομέρειες της πραγματικότητας που περιγράφει. Να δύο παραδείγματα από τη «Μαργαρίτα Ιορδανίδη»: «Τα ψίχουλα τα σκορπισμένα γύρω απ' το πιάτο σαν ν' απόχτησαν ξάφνου κρυφή έννοια, γιατί τα παρατηρούσε ένα ένα, τα ζούλαγε με τ' ακροδάκτυλο, τα μετακινούσε παρακεί, λες και υπήρχε για τα σκόρπια ψίχουλα μία και μοναδική σειρά για με νόημα, όπως στ' αστέρια ενός αστερισμού» (σελ. 14). Ή και πιο κάτω: «Του άρεσε το στριμωξίδι ανάμεσα στους πάγκους, η τυχαία αίσθηση ενός άγνωστου κορμιού που

για μια στιγμή κολλούσε πάνω στο δικό του κι έπειτα τραβιόταν, οι περαστικές μορφές που διαδέχονταν απανωτά ή μια την άλλη, σαν ζωγραφισμένες σ' ένα μπλοκ που ένα δάκτυλο το φυλλομετρούσε στα γρήγορα» (σελ. 21). Είναι η λεπτομέρεια, είναι η αποκάλυψη της λεπτής υφής της πραγματικότητας, είναι –ακόμη περισσότερο– ο ρυθμός του περάσματος του χρόνου (όπως πιθανότατα θα το έχετε ο Βέντερς), είναι σε κάθε περίπτωση ο ρυθμός που ο Μακρόπουλος διαλέγει για να απευθυνθεί στον αναγνώστη του: αρκετά αργός ώστε να απολαμβάνεις την ανάγνωση έχοντας την επίγνωση ότι εκείνη τη στιγμή διαβάζεις, αρκετά γρήγορος ώστε να μην μπορείς να κλείσεις το βιβλίο.

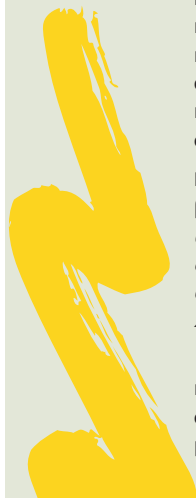
Η Μαργαρίτα είναι η Μαργαρίτα. Κι ύστερα είναι κάποια άλλη. Κι αν η αποσαφήνιση της ταυτότητάς της είναι κομβικό ζήτημα για το βιβλίο, ο Κώστας είναι πιο απλός. Θα μπορούσε να μου γίνει συμπαθής έτσι κλειστός και μονόχρωτος που είναι. Έτσι που ρίχνει μαύρη πέτρα πίσω του φεύγοντας από το χωριό, έτσι που δεν διστάζει να κάνει καινούργια αρχή ξανά και ξανά, έτσι που «γραπώνεται από την καθημερινότητα... ένας άνθρωπος ανάμεσα στους πολλούς που πάλευε όπως όλοι με τις μικροέγνοιες, τους φόβους, τα προβλήματά του» (σελ. 27). Έτσι που δούλευε (λογιστής) από το πρωί μέχρι το βράδυ, απολαμβάνοντάς το κιόλας μερικές φορές. Μα δεν μου είναι συμπαθής, είναι υπερβολικά... τακτικός για τα γούστα μου. Όπως «τα χαρτιά είναι τακτοποιημένα σε μικρές στοίβες» (σελ. 25), και η ζωή του τείνει να τακτοποιείται no matter what. Δεν μου είναι συμπαθής έτσι που δεν έχει χιούμορ, έτσι που δεν τρέφει ιδιαίτερα αισθήματα ούτε για τη μητέρα του. Όταν εκείνη πεθαίνει, «ό,τι ένιωθε ήταν ανάκατο, δεν μπορούσες να το πεις ούτε λύπη ούτε τίποτα» (σελ. 42). Ο τρόπος που αντιμετωπίζει τον θάνατό της, θυμίζει τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει ο Μερσώ τον θάνατο της δικής του μητέρας, στον «Ξένο» του Καμύ. Βέβαια ο Καμύ δίνει πολύ μεγαλύτερη έκταση στο ζήτημα αυτό. Δεν μου είναι συμπαθής, είναι συντηρητικός, επιμένει ξανά και ξανά ότι το σωστό δεν είναι «Ιορδανίδη» αλλά «Ιορδανίδου». Ο Κώστας τα τακτοποιεί όλα ξεπερνώντας κάθε εμπόδιο. Μόνο που τακτοποιώντας τον μικρόκοσμό του όπως αυτός σχηματίζεται κάθε στιγμή στο μυαλό του, οδηγεί τους άλλους ανθρώπους στο χάος. Ή τουλάχιστον, έτσι νιώθω...

Προφανώς δεν θα ταίριαζα μ' έναν άνθρωπο όπως ο Κώστας. Και δεν θα αποκαλύψω άλλο τίποτα από την πολύ ουσιαστική αυτή νουβέλα του Μιχάλη Μακρόπουλου. Τον Κώστα, όπως και κάθε άλλο μυθιστορηματικό ήρωα, μπορεί ο κάθε αναγνώστης να τον δει με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο. Και μπορεί οι προσεγγίσεις να απέχουν έτη φωτός ή μία από την άλλη. Αυτή δεν είναι άλλωστε η μαγεία της λογοτεχνίας;

Κρατώ για το τέλος την αίσθηση του καλοκαιριού, έτσι όπως υπάρχει στο βιβλίο κι όπως τα παιδιά τη νιώθουν: «Ήταν αρχές Οκτώβρη –η Ιωάννα είχε μόλις αρχίσει την πρώτη δημοτικού. Η Δήμητρα πήγαινε φέτος στα μεγάλα νήπια-, και δεν είχαν αποβάλει από τον παιδικό τους οργανισμό την καλοκαιρινή αποχαλίνωση, την αίσθηση απεραντοσύνης που έχει ο χρόνος το καλοκαίρι, όταν δεν υπάρχουν ώρες αλλά μονάχα νύχτα και μέρα» (σελ. 119).

Η «Μαργαρίτα Ιορδανίδη» κυλάει νερό, μα δεν είναι ένα εύκολο συναισθηματικά βιβλίο. Είναι ένα εξαιρετικό ανάγνωσμα που μπορεί να σε βοηθήσει να δεις στον εαυτό σου ή στους γύρω σου τι μπορεί να κάνεις λάθος και πόσο ολέθριο μπορεί να αποδειχτεί το λάθος αυτό...

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CLLXXX Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

Valiant Aloof

Ένας καλλιτέχνης «spoken word»
μας μιλά για την τέχνη του

Ένα συνδυαστικό performing act που βασιζέται κυρίως στην
ποίηση, αλλά εμπεριέχει και στοιχεία θεάτρου και μουσικής

Της ΜΑΡΙΝΑΣ ΑΝΔΡΙΩΤΑΚΗ

Σε μπαρ, μικρές σκηνές και υπόγεια μπορείς να ακούσεις τις πιο «αληθινές ιστορίες» της πόλης. Ιστορίες μιας γενιάς που δεν φοβάται να πει και να γράψει όσα σκέφτεται ωμά, απλά και σοκαριστικά ρεαλιστικά, θα έλεγε κανείς. Σε αυτούς κατατάσσεται και ο Valiant Aloof, που ξεκίνησε να γράφει ποίηση στο σχολείο και είναι ένας από τους πιο εδραιωμένους καλλιτέχνες προφορικής ποίησης στη χώρα μας. Τι είναι όμως πρακτικά το «spoken word»; Αναφερόμαστε λοιπόν σε έναν συνδυαστικό performing act, που βασίζεται κυρίως στην ποίηση, αλλά εμπεριέχει και στοιχεία θεάτρου και μουσικής. Κεντρικό πρόσωπο εδώ είναι ο συγγραφέας που έχει διττό ρόλο –και ερμηνευτή– σε αντίθεση με έναν θεατρικό μονόλογο, με κάποιους να δίνουν πιο πολύ βάση στη μουσική ενώ άλλοι στον στίχο.

Ο Σπύρος κυκλοφόρησε πριν έναν χρόνο τον πρώτο του δίσκο στην πλατφόρμα του Spotify (και άλλες σχετικές πλατφόρμες) και μας εξήγησε πόσο δύσκολο είναι να επεκτείνεις μια τόσο μικρή καλλιτεχνική σκηνή. Από ό,τι φαίνεται η νέα γενιά, δη-

λαδή ένα ηλικιακό γκρουπ μεταξύ 18 και 30, δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το συγκεκριμένο είδος performance και κατά συνέπεια για υπαρξιακούς προβληματισμούς που αναδεικνύονται μέσω αυτού. «Τα περισσότερα events γίνονται στην Αθήνα, παρ' όλα αυτά πριν έναν μήνα, μαζί με άλλους καλλιτέχνες του χώρου, πραγματοποιήσαμε μια περιοδεία με live performances σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, όπως στον Βόλο, τη Λάρισα και την Πάτρα. Στις εμφανίσεις μας αυτές δεν είχαμε κάποια συγκεκριμένη θεματική, γιατί θέλαμε να δείξουμε πόσο μεγάλο εύρος μπορεί να έχει αυτή η τέχνη και το κοινό της αντίστοιχα» αναφέρει. «Ήταν μια πολύ δυνατή εμπειρία για εμάς γιατί φτάσαμε ένα βήμα πιο κοντά στον στόχο μας, να ανοίξει ακόμα παραπάνω η σκηνή αυτή. Στον Βόλο π.χ. ενώ ξεκινήσαμε το live εμείς και εμείς, επειδή παίζαμε σε ένα μπαρ στον πεζόδρομο και ήταν πέρασμα, μέχρι το τέλος της βραδιάς το μαγαζί είχε γεμίσει από ανθρώπους που απλά άκουγαν κάτι που τους αφορούσε. Μια κοπέλα μας ακολούθησε κιόλας σε όλα μας τα live για να καταγράψει αυτή μας την προσπάθεια και να συμμετέχει, να την αγκαλιάσει και να τη διαδώσει με τον τρόπο της» προσθέτει.

Info: Μαζί με τον Valiant Aloof στην περιοδεία του ήταν οι Ze Mitsos, γασεμάκι και Κωνσταντίνα Αρχοντούλη. Επίσης, στο live της Αθήνας η Λίνα Φούντογλου και ο Γιάννης Ορούτζογλου, στον Βόλο και τη Λάρισα η Celine και στην Πάτρα η Black Bee. Όλο το tour κάλυψε φωτογραφικά ο Γιώργος Στμ.

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Μνήμη (MEMORY) ***1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μισέλ Φράνκο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέσικα Τσαστέιν, Πίτερ Σάρσγκαρντ, Μπρουκ Τίμπερ, Μέριτ Γουίβερ, Τζος Τσαρλς

Η 40χρονη Σίλβια στο γευσιόπιον του παλιού της σχολείου συναντά τον πρώην συμμαθητή της Σολ, ο οποίος μετά το τέλος της εκδήλωσης την ακολουθεί μέχρι το σπίτι της. Το επόμενο πρωί η Σίλβια διαπιστώνει ότι ο Σολ πέρασε όλο το βράδυ στην πόρτα του σπιτιού της. Θορυβημένη καλεί τις αρχές και τότε μαθαίνει την τραγική αλήθεια: ο Σολ πάσχει από πρόωρη άνοια.

Στην πιο ώριμη στιγμή της καριέρας του, ο Μισέλ Φράνκο («Μετά τη Λουτσία») στην πρώτη του αγγλόφωνη ταινία υπογράφει ένα στιβαρό κοινωνικό δράμα που σηματοδοτείται από τις ερμηνείες των Τζέσικα Τσαστέιν (από τις κορυφαίες στιγμές στην καριέρα της) και Πίτερ Σάρσγκαρντ. Μάλιστα ο δεύτερος κέρδισε το βραβείο ερμηνείας στο Φεστιβάλ Βενετίας, πλάθοντας συνταρακτικά το πορτρέτο ενός τραγικού άντρα που βλέπει ξαφνικά τη ζωή του να χάνεται από τη μια στιγμή στην άλλη, χωρίς να έχει περιθώρια αντίδρασης. Είναι εντυπωσιακό αυτό που κάνει εδώ ο μέχρι πρότινος πεσιμιστής και οριακά προβοκάτορας Μεξικανός σκηνοθέτης. Ενώ η δικτική του ματιά έφτανε πάντα στα άκρα («Νέα τάξη», «Chronic»), στη νέα του δημιουργία κατεβάζει στροφές, μειώνει την ένταση και χαμηλώνει το βλέμμα προκειμένου να αφηγηθεί μια απέραντα ανθρώπινη ιστορία. Η «Μνήμη» δεν είναι απλώς μια ταινία για μια εκφυλιστική αρρώστια –τη χειρότερη ίσως που μπορεί να πλήξει τον άνθρωπο– η οποία σχετίζεται με τη φθορά του μυαλού. Είναι επίσης ένα αμειλικτό ψυχολογικό θρίλερ που χτίζεται γύρω από τα τραύματα δύο βαθιά πληγωμένων ανθρώπων (η αλκοολική Σίλβια προσπαθεί να οβηθεί από τη μνήμη της το σκληρό παρελθόν, ενώ ο Σολ βλέπει με θλίψη να κάνει τον έλεγχο της ζωής του καθώς ο αδελφός του είναι αυτός που πλέον αποφασίζει για εκείνον), οι οποίοι έρχονται απρόσμενα κοντά παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες. Κυρίως όμως η «Μνήμη» μιλάει για τη δύναμη της αγάπης. Το στοιχείο του έρωτα είναι εκείνο που θα φέρει ξανά την όρεξη για ζωή και κυρίως την ελπίδα στους διαλυμένους Σίλβια και Σολ. Ο τρόπος που απεικονίζει ο Φράνκο το πέρασμα των δύο αντιπρώων από το σκοτάδι στο φως είναι αφοπλιστικός. Η απλότητα και η ειλικρίνεια με την οποία σχεδιάζει τις αδέξιες κινήσεις (άψογα κινηματογραφημένη η ερωτική σκηνή, τρομερό συναισθηματικό βάθος στη σεκάνς που βλέπουν μια ταινία οι Σίλβια και Σολ) και χειρονομίες δύο απόκληρων προκειμένου να βρουν κώδικα επικοινωνίας, θυμίζει το σινεμά του Κασσαβέτη. Είναι μια ζεστή χειρονομία αγάπης από τον Φράνκο που στοχεύει στην αλήθεια κάποιων σχέσεων, συντριβοντας ταυτόχρονα τη βιτρίνα της φαινομενικά ιδανικής εικόνας κάποιων οικογενειών που προτιμούν να ζουν μονίμως με το ψέμα.

ΕΠΙΣΗΣ Το «**Ανθρωπίστρια βρικόλακας ζητά αυτοκτονικό άτομο**» (*Humanist Vampire seeking Consenting Suicidal Person*) **1/2 της Καναδής Αριάν Λουί-Σεζ είναι κυρίως μια μαύρη σάτιρα με πρωταγωνίστρια μια έφηβη βρικόλακα που αδυνατεί να σκοτώσει προκειμένου να τραφεί με ανθρώπινο αίμα. ▶▶▶ Ο «**Εξορκισμός**» (*The Exorcism*) 1/2 του Τζόσουα Τζον Μίλερ με πρωταγωνιστή τον Ράσελ Κρόου, πάει να πει κάτι τολμηρό γύρω από τη μυθολογία των κινηματογραφικών «Εξορκισμών», αλλά τα ξόρκια δεν πιάνουν! ▶▶▶ Η «**Κυρία του προέδρου**» (*Bernadette*) 1/2 της Λεά Ντομενάκ φέρνει κάπως αδέξια την Κατρίν Ντενέβ σε κωμικά λημέρια υποδουμένη τη Μπερναντέτ Σιράκ, σύζυγο του πρώην προέδρου της Γαλλίας, Ζακ Σιράκ. ▶▶▶ Από τα κορυφαία θρίλερ του σινεμά είναι ο «**Ηδονοβλεψίας**» (*Peeping Tom*) **** του Μάικλ Πάουελ που καταγράφει τη δράση ενός σιριαλ κίλερ που εκτελεί γυναίκες με φονικό όργανο την κάμερά του.

JUST THE NOTES

Μνήμη *1/2**
Κορυφαίες ερμηνείες σε ένα δράμα μοναδικής ανθρωπιάς

Αδάμ **1/2
Η Μαριάμ Τουζανί πριν από το «Μπλε καιφτάνι»

Οι μηχανόβιοι **1/2
Ισορροπώντας στους δύο τροχούς

Νυχτερινός εκφωνητής **
Οι ιστορίες ραδιοφώνου του Ρένος Χαραλαμπίδη

Ο εξορκισμός *1/2
Ο Ράσελ Κρόου φοράει το πρόσωπο του τρόμου

Ανθρωπίστρια βρικόλακας ζητά αυτοκτονικό άτομο **1/2
Άσε το κακό να πιει

Η κυρία του προέδρου *1/2
Η Κατρίν Ντενέβ στον ρόλο της Μπερναντέτ Σιράκ

Ηδονοβλεψίας ****
Ο ψυχολογικός τρόμος του Μάικλ Πάουελ

* ΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Χαμός στα σινεμά με τα «Μυαλά που κουβαλάς 2»

Αδάμ (ADAM) **1/2

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαριάμ Τουζανί ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λούμπνα Αζαμπαί, Νισρινέ Εραντί, Ντουάε Μπελκχάουτα

Η Σάμια, μια νεαρή έγκυος, ζητάει δουλειά και στέγη σε μαγαζιά και σπίτια της Καζαμπλάνκα. Συναντά κλειστές πόρτες, ώσπου μια αρτοποιός, η Άμπλα που ζει με την 8χρονη κόρη της, θα τη φιλοξενήσει για λίγες μέρες.

Το μεγάλο μήκους ντεμπούτο της μαροκινής Μαριάμ Τουζανί που μας χάρισε πέρυσι το «Μπλε καιφτάνι» είναι ένα χαμηλόφωνο δράμα που προβλήθηκε στο Un Certain Regard του φεστιβάλ των Καννών το 2019. Αν και η ιστορία των Σάμια-Άμπλα δεν διαθέτει έντονες δραματουργικές διαβαθμίσεις –εξαιρέση το συγκλονιστικό φινάλε– η Τουζανί καταφέρνει να περιγράψει έναν μικρόκοσμο (η λαϊκή γειτονιά της Καζαμπλάνκα) βουτηγμένο στη φτώχεια, αλλά και τις κοινωνικές και ταξικές προκαταλήψεις. Η φιλία που δημιουργούν οι δύο άγνωστες γυναίκες γίνεται ένα διεξοδικό σχόλιο γύρω από τη δεινή θέση της γυναίκας στο σύγχρονο Μάρκο, αλλά κι ένα εμφατικό σύμβολο πολλαπλής απελευθέρωσης.

Νυχτερινός εκφωνητής **

Σκηνοθεσία: Ρένος Χαραλαμπίδης Πρωταγωνιστούν: Ρένος Χαραλαμπίδης, Ελευθερία Στάμου, Μαργαρίτα Αμαραντίδη

Ένας ραδιοφωνικός παραγωγός μεταμεσονύχτιας εκπομπής κλείνει τα 50 του και περνάει μια μίνι κρίση μέσης ηλικίας.

Ο Ρένος Χαραλαμπίδης επιστρέφει πίσω και μπροστά από την κάμερα 12 χρόνια μετά από τα «4 μαύρα κουστούμια», με την πέμπτη μεγάλου μήκους ταινία του. Η μελαγχολική φωτογραφία (μια νυχτερινή και σχεδόν απόκοσμη Αθήνας) και το υπόγειο χιούμορ ευθυγραμμίζονται για την παρουσίαση μιας εκκεντρικής ταινίας από την οποία πάντως απουσιάζει η κεντρική ιστορία. Όσα παρακολουθούμε, αισθαντικά αλλά και αποσπασματικά ταυτόχρονα, υπακούουν στην αντίληψη μιας ανάλαφρης ιδέας που έχει κάποιες καλές στιγμές – ύμνος στη vintage αισθητική του ραδιοφώνου, αλλά και της πόλης, κάποιες σπαρταριστές ατάκες από τη Χορεύτρια που προσπαθεί να επικοινωνήσει μάταια με τον Εύζωνα, όμως δεν καταφέρνει να παρουσιάσει μια ολοκληρωμένη πρόταση.

Οι μηχανόβιοι (THE BIKERIDERS) **1/2

Σκηνοθεσία: Τζεφ Νίκολς Πρωταγωνιστούν: Όστιν Μπάτλερ, Τζόντι Κόμπερ, Τομ Χάρντι, Νόρμαν Ρίντους, Μάικλ Σάνον

Οι «Βάνδαλοι» είναι μια συμμορία ροκ μοτοσικλετιστών στην Αμερική των 60s που ζει με τους σκληρούς κανόνες της υπό το άγρυπνο βλέμμα του αρχηγού της Τζόνι. Όταν η νεαρή Κάθι ερωτεύεται το νεότερο μέλος της συμμορίας, τον μελαγχολικό Μπέι, η ιστορία θα πάρει διαφορετική τροπή.

Ένας ύμνος στην παλιά ρομαντική Αμερική της απόλυτης ελευθερίας και των ανιστών οριζώντων. Ο Νίκολς επιλέγει ένα παλιομοδίτικο στιλ γραφής για να αναδείξει τη γοητεία των easy riders και ταυτόχρονα να εκφράσει τον προβληματισμό του για το πέρασμα στο σκοτάδι της απύθμενης βίας. Σπουδαίο καστ, στο οποίο η υποκριτική κόντρα των Όστιν Μπάτλερ και Τομ Χάρντι προσφέρει μερικές δυνατές σκηνές, καλοσχεδιασμένη δράση, αλλά και μια ματιά στην περιθωριακή κουλτούρα των οδηγών μηχανών.

«Δεν θέλω να ξέρω τίποτα ούτε για σένα ούτε για τη ζωή σου» (Αδάμ)

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Κριέ μου, πρόκειται για εβδομάδα ευκαιριών και κυρίως τόνωσης των οικονομικών σου. Τα μάτια σου ανοιχτά, καθώς θα σου παρουσιαστούν αρκετές ευκαιρίες, όχι μόνο για να βγει μπροστά και να φανείς, αλλά και για να δικαιολογήσεις ορισμένες σου επιλογές. Στα ερωτικά σου, θα νιώθεις έντονα το feeling της συντροφικότητας και θα σου ξυπνήσει η επιθυμία για να την αποκτήσεις. Αν είσαι ελεύθερος, ίσως αυτή η τάση σου να σε οδηγήσει σε παλιά, γνώριμα μονοπάτια. Δεν σε χαλάει, μια και τώρα αναζητάς πάνω απ' όλα την οικειότητα. Αν είσαι δεσμευμένος, κάνεις πράγματα για να αναθερμάνεις τη φλόγα με το άλλο σου μισό.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Ταύρε μου, πρόκειται για εβδομάδα αλλαγών, καθώς η πανσέληνος στο ζώδιο του Αιγόκερου φέρνει κάποια άνω κάτω και κάποια σούρτα φέρτα. Παρ' όλα αυτά, αναδύεται μια πολύ καλή επαγγελματική ευκαιρία, την οποία δεν θα έπρεπε να χάσεις. Επίσης, παρατηρείς αλλαγές στη συμπεριφορά των γύρω σου και δεν ξέρεις πώς να αντιδράσεις. Στα ερωτικά σου, νιώθεις να σε κατακλύζουν συναισθήματα τρυφερότητας κι αυτό σε βοηθάει να ανοιχτείς επιτέλους. Άντε, μπας και κάνεις καμιά αξιόλογη γνωριμία, εσύ που είσαι ελεύθερος. Εσύ που δεν είσαι, έρχεσαι κοντά με το ταίρι σου μέσω κάποιας κοινής δραστηριότητας, όπως μια εκδρομή.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, καλή εβδομάδα! Οι μέρες σε καλούν να είσαι τολμηρός και να κυνηγήσεις τα όνειρά σου. Γενικώς, άκου το ένστικτό σου, δώσε χώρο και χρόνο στον εαυτό σου και εάν κάποιος ή κάτι δεν σου γεμίζει το μάτι, απλά κάν' την. Αν έχεις στα πλάνα διακοπές ή μετακινήσεις, είναι τώρα ο καιρός για να τα οργανώσεις, άντε τι περιμένεις; Στα αισθηματικά, είσαι λίγο άστατος (αλίμονο!) και δεν βλέπεις πολύ καθαρά τα θέλω σου. Αν είσαι ελεύθερος, θα τα έχεις τα φλερτάκια σου, αλλά θα σου πω να μην πολυασκοληθείς, καθώς δεν είναι και τίποτα το σπουδαίο. Αν είσαι σε σχέση, ίσως προκύψουν μικροκαβγαδάκια και μπερδέματα.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καρκίνε μου, καλή εβδομάδα! Σε διακατέχει μια νευρική κατάσταση και προσπαθείς να χωθείς σε ζητήματα που δεν σε πολυαφορούν... Σε άλλα νέα, τα οικονομικά σου θέλουν προσοχή και σωστή διαχείριση, αυτό σημαίνει ότι άσκοπα έξοδα! Στα αισθηματικά σου, ο Ερμής και η Αφροδίτη σου δίνουν αέρα πιο απελευθερωτικό. Αν είσαι ελεύθερος, βγαίνεις, φλερτάρεις, παίζεις κι αυτό σε βοηθάει να βρεις νέα γκομενάκια και να επιβεβαιωθείς. Αν, πάλι, είσαι σε σχέση, τη βλέπεις να ανανεώνεται μέσω κοινών δραστηριοτήτων, αλλά κυρίως λόγω της δικής σου αναζωογονημένης καλοκαιρινής διάθεσης.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, καλή εβδομάδα! Γενικώς, πρέπει να σου πω πως αυτές τις μέρες καλό θα ήταν να φροντίσεις την υγεία σου και να αποφυγείς τις μετακινήσεις και τα έξοδα. Στα καλά νέα, αυξάνεται η κοινωνικότητά σου και πλησιάζεις άτομα του φιλικού σου περιβάλλοντος. Στα αισθηματικά σου, θα το φας λίγο το κεφάλι σου, καθώς αλλιώς τα περιμένεις τα πράγματα κι αλλιώς σου έρχονται αυτήν την εβδομάδα, είτε είσαι ελεύθερος είτε δεσμευμένος. Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να μην είσαι τόσο ευέξαπτος ή ευαίσθητος και να μην αρπάξεις με το παραμικρό...

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Παρθένε μου, καλή εβδομάδα! Έρχονται καλές μέρες για εξελίξεις στον τομέα της εργασίας και τον κοινωνικό περίγυρο. Αν και νιώθεις λίγο σαν να μην μπορείς να βάλεις τίποτα σε τάξη, στο τέλος όλα θα κυλήσουν ομαλά. Στα ερωτικά σου, η εβδομάδα κυλάει κάπως σε παράνοια. Αν είσαι ελεύθερος, πρέπει να δώσεις χρόνο σε μια νέα γνωριμία που έχει προοπτικές να εξελιχθεί σε κάτι ουσάο, αν κάνεις λίγη υπομονή. Αν δεν είσαι ελεύθερος, νιώθεις πως το ταίρι σου σε αποφεύγει ή κάτι σου κρύβει. Μπορεί να έχεις και δικίο, αφού το πνεύμα αυτής της εβδομάδας σπκώνει λίγο τα φεμάτκια.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Ζυγέ μου, καλή εβδομάδα! Ευχαρίστες οι επόμενες μέρες για εσένα, εκτός από τα επαγγελματικά σου, τα οποία θέλουν λίγη παραπάνω προσοχή. Ε, μην τα θέλεις κι εσύ όλα έτοιμα. Γενικώς, δεν αποκλείεται τώρα να σου αποκαλυφθούν πράγματα που κάποιοι είπαν ή ίσως ορισμένες υπόγειες καταστάσεις. Στα ερωτικά, στέκεσαι κάπως πιο τυχερός. Γενικότερα όμως, πρέπει να κινηθείς σε safe μονοπάτια και να μην κάνεις τίποτα too risky. Βέβαια, τέτοιο αγύριστο κεφάλι που είσαι, θα πας να τσακωθείς με όλους, αφού θα το παίζεις εύθικτος και drama queen, κάτι που -μάντεψε- απομακρύνει κόσμο από δίπλα σου, είτε ανήκει στην κατηγορία των δεσμευμένων είτε των αδέσμευτων.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Αγαπημέ μου Σκορπιέ, καλή εβδομάδα! Ναι μεν θα εμφανιστούν κάποιες δυσκολίες γύρω από γκομενικά ή/και οικονομικά ζητήματα, αλλά εσύ θα είσαι έτοιμος και θα καταφέρεις να φτάσεις εκεί που θέλεις. Αν πρέπει τώρα να κλείσεις κάποια συμφωνία, καλό θα ήταν να έχεις τον νου σου. Στα ερωτικά σου, πιάνεις τον εαυτό σου να κάνει σχέδια για το καλοκαίρι -ρομαντικά εννοω- και καλά κάνεις! Αν είσαι ελεύθερος, αρχίζεις και νιώθεις πως δεν θέλεις να είσαι άλλο ελεύθερος και αυτό προβλέπεται όντως να αλλάξει. Αν, πάλι, είσαι σε σχέση, κυρίως προς το τέλος της εβδομάδας, τα πράγματα χτυπάνε κόκκινο, κοινώς φουντώνουν - με την καλή την έννοια, έτσι;

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Τοξότη μου, καλή εβδομάδα! Πολλές οι αλλαγές στην καθημερινότητά σου (κυρίως σε ερωτικό και επαγγελματικό επίπεδο), πολλή και η τύχη που θα σε διακατέχει, όμως. Θα θες να κάνεις τα ταξιδάκια σου, που για να οργανωθούν θα σου βγάλουν την ψυχή, αλλά στο τέλος θα καταφέρεις να τα πραγματοποιήσεις. Στα ερωτικά σου, καλείσαι να μαζέψεις δυναμισμό και αυτοεκτίμηση. Αν είσαι ελεύθερος, δεν θεωρώ πως η εβδομάδα είναι κατάλληλη για νέες γνωριμίες. Αν είσαι δεσμευμένος, βλέπεις τα πράγματα να ηγαίνουν αλλιώς κι απ' ό,τι περίμενες, είναι και η συμπεριφορά του ζευγαριού σου κάπως, και σαν να χάνεις το ενδιαφέρον σου για το άλλο σου μισό.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αγαπημέ μου Αιγόκερε, καλή εβδομάδα! Αναστάτωση και νεύρα είναι καθ' οδόν, κυρίως σε προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο. Εσύ πρέπει να φανείς ψύχραιμος και να μην πιστείς μαλλί με μαλλί με τους γύρω σου. Γενικώς, μην υπερεκτιμάς ούτε τις δυνάμεις σου, αλλά ούτε και τη δύναμη της τύχης. Στα αισθηματικά σου, πρέπει να προσπαθήσεις να μην είσαι και τόσο εγωιστής αυτές τις μέρες. Αν είσαι ελεύθερος και σε ενδιαφέρει κάποια επανασύνδεση, να σου πω πως είναι θετικό το κλίμα των ημερών. Αν είσαι δεσμευμένος, δεν είσαι σε φάση να ακούσεις το ταίρι σου ή να δεχτείς τις ανάγκες του. Δεν είναι λίγο βλακεία αυτό;

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημέ μου Υδροχόε, καλή εβδομάδα! Τι καλή, περίεργη θα την έλεγα (μη με βρίσεις). Γενικώς, προσπάθησε να κάνεις κατανόητα τα θέλω και τα συμφέροντά σου με τον σωστό τρόπο. Κοινώς, μην κάνεις σαν βλαμμένος κι αρχίσεις να τσακώνεσαι για μικροπράγματα. Ίσως, βέβαια, να σε τεστάρουν και οι γύρω σου, αλλά πώς κάνεις έτσι; Στα ερωτικά σου, νιώθεις κάπως ανασφαλής και δείχνεις πως δεν έχεις μάθει από τα λαθη σου. Αν είσαι ελεύθερος, πρέπει να κάνεις πιο ώριμες επιλογές και να σταματήσεις να συμπεριφέρεσαι σαν παιδάκι. Αν είσαι δεσμευμένος, περνάς όμορφες στιγμές με το ταίρι σου, αν δεν ηρξείς.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αγαπημέ μου Ιχθύ, καλή εβδομάδα! Έρχεται βελτίωση σε πολλούς τομείς της ζωής σου, όπως είναι οι σχέσεις σου, οι δραστηριότητές σου ή τα επαγγελματικά σου. Γενικώς, καλείσαι να ακολουθήσεις τη δημιουργικότητά σου και να φερθείς πιο έξυπνα. Στα γκομενικά σου σκέψου και πράξε θετικά, χωρίς να έχεις ταμπού και φόβους. Αν είσαι ελεύθερος, τάξεις πολλά και λίγα θες να κάνεις. Πρόσεξέ το αυτό... Αν δεν είσαι ελεύθερος, φοράς τα γνωστά ροζ γυαλιά σου και εξιδανικεύεις τα πάντα γύρω από τη σχέση σου. Πρέπει, λοιπόν, κι εσύ να προσέχεις, γιατί αν τα πράγματα δεν είναι έτσι, μάντεψε ποιος θα κλαίει μετά.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΔΕΣ ΤΟΝ

DAVID GILMOUR

LIVE

ΣΤΗ ΡΩΜΗ

Συντονίσου στον Voice 102.5 και λάβε μέρος στο διαγωνισμό για τη μοναδική αυτή εμπειρία για 2 άτομα με όλα τα έξοδα πληρωμένα.

Να στηρίζεις
είναι Πειραιώς.

Στην Πειραιώς στηρίζουμε
τη βιωσιμότητα της κοινωνίας
και του περιβάλλοντος.

/// Piraeus

piraeusbank.gr